PUBLISHED BY
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
:: WORKS PUBLISHING SOCIETY, ::
TINNEVELLY, LIMITED
TIRUNELVELI :: MADRAS
Sept. 1939.

முன்னுரை

சங்க காலத்து நல்லிசைப் புலவர்களாற் பாடப் பெற்ற நூல்கள் மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என வகுக்கப் பெற்றுள்ளன. கீழ்க்கணக்கு நாலடியார், திருக்குறள் முதலிய பதினெட்டு நூல்களாம். அவற்றுள் இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது ஆகிய நான்கு நூல்களையும் பதவுரை விளக்கவுரைகளுடன் "நானாற்பது" என்ற தலைப்பில் ஒன்றாய்க் கட்டடஞ்செய்து வெளியிட்டுள்ளோம். அதன்பின் ஐந்திணையைம்பது, ஐந்திணையெழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திணைமொழி யைம்பது என்ற நான்கு நூல்களையும் பதவுரை, பழைய பொழிப்புரை, விளக்கவுரைகளுடன் "நாலைந்திணை" என்ற தலைப்பில் ஒன்றாய்க் கட்டடஞ்செய்து வெளியிட்டுள்ளோம். பின்னர், திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம் ஆகிய மூன்று நூல்களையும் "கடுகங் கடிகை மாமூலம்" என்ற தலைப்பில் பதவுரை விளக்கவுரைகளுடன் ஒருசேரக் கட்டடஞ்செய்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

இப்போது முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, ஆசாரக் கோவை ஆகிய மூன்று நூல்களையும் பதவுரை, பழைய பொழிப்புரை, விளக்கவுரைகளுடன் ஒருசேரக் கட்டடஞ் செய்து "காஞ்சி யேலாதி கோவை" என்ற தலைப்பில் வெளியிடுகின்றோம். திருக்குறள், நாலடியார் ஆகிய

இரண்டும் உரையுடன் கழகப் பதிப்பில் முன்னமே வெளி வந்துள்ளன.

இனி, பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் பழமொழி நானூறும் கைந்நிலையுமே கழகப் பதிப்பில் ஒரே அளவில் வெளிவர வேண்டியவா யிருக்கின்றன. இறைவனருளால் அவையும் விரைந்து வெளியிடப்பெறும் என நம்புகின்றோம்.

இங்ஙனம்,

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ழக வெளியீடு—உகஅ

மதுரைக் கூடலூர்க் கிழார்

இயற்றிய

முதுமொழிக் காஞ்சி

மறைமலையடிகள் மாணவரும், கழகத் தமிழ்ப்
புலவராயிருந்தவருமாகிய

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்
(இளவழகனார்)

எழுதிய

விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி — சென்னை

வெகுதானிய—புரட்டாசி

PUBLISHED BY

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
:: WORKS PUBLISHING SOCIETY, ::
:: TINNEVELLY, LTD. ::
TINNEVELLY & MADRAS.

SEPTEMBER—1938

The Progressive Printers, Madras.

முகவுரை

செந்தமிழ் நூல்களால் நுவலப்படும் அறம் பொருள் இன்ப மாகிய முப்பொருளில் அறமும் பொருளும் புறமென்றும், இன்பம் அகமென்றும் கூறப்படும். உள்ளத்தின்கண் நிகழும் ஒழுக்கமே அகம். புறம்பே நிகழும் ஒழுக்கம் புறம். அகப் பொருள் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை, கைக்கிளை என எழுவகைப் படுத்துரைக்கப்படுவதுபோல, புறப் பொருளும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என எழுவகைப் படுத்துரைக்கப்படும். இவற்றுள், 'காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே'—(தொல் - புறத்திணை - சூத்திரம் உஉ) என்றமைக் கிணங்கப் பெருந்திணைக்குப் புறமானது காஞ்சி என்க. மேலும் (மேற்படி இயல் உரு-ம் சூத்திரம்).

> 'பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானும்
> நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே'

என்பதன் உரையில் வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்றோர் சாற்றும் குறிப்பினது காஞ்சியாயிற்று என நச்சினார்க்கினியர் கூறியிருப்ப தறிக.

முதுமொழிக் காஞ்சி யென்பது காஞ்சித்திணையின் துறைகளில் ஒன்று. முதுமொழிக் காஞ்சியாவது; 'பலர்புகழ் புலவர் பன்னின தெரியும், உலகியல் பொருள்முடி புணரக் கூறின்று' என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம் க-ஆம் சூத்திரப்படி அறிவுடையோர் குற்றம்நீக்கி ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்த பொருளாகிய அறம், பொருள், இன்பங்களை அறியச் சொல்லுதல்.

இத்துறைப் பெயரையே பெயராகக் கொண்ட இந் நூல் பத்ததிகாரமுடையது. ஒவ்வோரதிகாரமும் பத்துச் செய்யுட் கொண்டது. ஒவ்வொரு செய்யுளும் ஒவ்வொரு முதுமொழியை உட்கொண்டிருப்பது. இம் முதுமொழிகள் தனித்தனி குறட்டாழிசையில் அமைந்துள்ளன. வகுத்துக் கொண்ட அதிகாரங்கட் கேற்ப, அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மும் முதற் பொருளும் விரவி உரைக்கப் பட்டுள்ளன. இன்பத்துக் குரிய முதுமொழிகள் மிகச் சில.

இத்தகைய முதுமொழிக் காஞ்சியை இயற்றிய பெரியார் மதுரைக் கூடலூர்க் கிழார். இவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்க் கிழார் எனவும் படுவர். இவரே எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூறு தொகுத்தவர். இதனைத் தொகுப்பித்தோனாகிய கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறை இறந்த பொழுது, இவர் பாடிய 'ஆடிய லழற் குட்டத்து' என்ற புறநானூற்று ௨௨௯-ஆம் பாடலொன்றே இவருடைய வானூற் புலமையையும், நுண்கருத்தைப் புலப்படுத்தும் மாண்பையும் நன்கு விளக்குவதாம். இச் சேரலிரும்பொறை தொண்டி மன்னரும், கபில நண்பரும் ஆவர். தலையாலங் கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன் இட்ட தளைநீக்கிப் புகழுற்றோர்.

இக்காஞ்சி மூலம் மட்டும் இற்றைக்கு அறுபான்மும்மை ஆண்டுகட்குமுன் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. பின் பழைய பொழிப்புரையுடனும் சிறப்புரையுடனும் சென்னை ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தினரும், திருமணம் - செல்வக்கேசவராய முதலியார், எம். ஏ., அவர்களும், வெளியிட்டுள்ளார்கள். தமிழ்நூல்களைச் செம்மையாகவும் திருத்தமாகவும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தித் தமிழ்நூல்களைப் பலரும் பயிலும்படி செய்ய முயற்சித்து வரும் திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களையும் தக்காரைக் கொண்டு ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். அம்முறையில் இதுவும் வெளியிடப் பெறுவதாகும். கழகத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த காலத்தில் திரு. இளவழகனார் அவர்கள் எழுதிய உரை; பழையபொழிப்புரையுடனும் எம்மால் எழுதப் பெற்ற குறிப்புகளுடனும் வெளிவருவதாயிற்று. முற்பதிப்புகளிற் காணாதபாடபேதங்களும் குறிப்புக்களும் இதனைக் கற்பவர்க்கும் பயன் விளைப்பனவாகும். ஆன்றோர் இத்தகைய உரைநூலிற் காணுங் குற்றங்களைந்து தமிழரை நல்வழிப் படுத்த வேண்டுவம்.

புலவரகம்
16-9-1938

அன்புள்ள,
பு. சி. புன்னைவனநாதன்,
தலைமைத்தமிழாசிரியர்,
அர்ச் சவேரியர் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை.

உ

முதுமொழிக் காஞ்சி

மூலமும் விருத்தியுரையும்

க. சிறந்த பத்து

சிறந்ததென்று கூறப்படும் பத்துப்பொருளைத் தன்னிடத்திற் கொண்டிருப்பது.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை.

(பதவுரை.) *ஆர்கலி - கடல் (சூழ்ந்த), உலகத்து - இவ்வுலகத்திலுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்களெல்லார்க்கும்; ஓதலின் - கற்றலைப் பார்க்கிலும், ஒழுக்கம் உடைமை - நன்னடக்கையோடிருப்பது; சிறந்தன்று - மேலானது.*

(பழைய பொழிப்புரை.) *கடல் சூழ்ந்த உலகத்து மக்கட்கெல்லாம் ஓதலினும் மிக்க சிறப்புடைத்து ஆசாரமுடைமை.*

(கருத்துரை.) *கற்றலினும் நன்னடக்கையோ டிருத்தல் மேலானது.*

ஆர்கலி - நிறைந்த ஓசை, நிறைந்த ஓசையுடைய கடலுக்கு, அன்மொழித்தொகை. சிறந்தன்று - உடன்பாட்டு இறந்தகால வினைமுற்று; சிற - பகுதி, று - விகுதி, த் - இடைநிலை, த் - சந்தி, அன் - சாரியை, சந்தியால் வந்த தகரம் நகரமானது விகாரம். ஒழுக்கம் - அம் விகுதிபெற்ற தொழிற் பெயர். ஓதலின் - இன், ஐந்தனுருபு, எல்லைப்பொருள். ஓதல் ஒழுக்கத்

துக் காதலின், 'ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை' என்றார். ஒழுக்கம் - சீலம், விலக்கியன ஒழித்து விதித்தன செய்தல். இச்செய்யுட் கருத்து 'ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்' என்று ஔவையாரும், 'மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான், பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்' என்று திருவள்ளுவரும் கூறியிருக்கும் செய்யுட்களில் அமைந்திருத்தல் காண்க.

இச்செய்யுள் வெண்செந்துறைப்பாட்டு. "ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடி இரண்டாய், விழுமிய பொருளது வெண்செந்துறையே" என்னும் யாப்பருங்கலச் சூத்திரத்துக் கிணங்க விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையுமாய் வருவது குறள் வெண்செந்துறை என்க.

உ. காதலிற் சிறந்தன்று கண்ணஞ்சப் படுதல்.

(ப - ரை.) காதலின் - பிறரால் அன்பு செய்யப்படுவதைக் காட்டிலும், கண்ணஞ்சப்படுதல் - தன் மதிப்பினால் பிறர் அஞ்சி நடத்தல், சிறந்தன்று - சிறப்புடையது.

(ப - பொ.) பிறர் தன்மேற் செய்யுங் காதலினும் சிறந்தது கற்றவரால் கண்ணஞ்சப்படுதல்.

(க - ரை.) பிறர் அன்பு பாராட்டும்படி நடத்தலை விட அவர் மதிக்கும்படி நடத்தல் மேலானது.

(வி - ரை.) கண்ணஞ்சப்படுதல் என்பதற்குத் தன்கண் அஞ்சப்படும்படி தான் ஒழுக்க முதலியவற்றால் நடந்துகொள்ளுதல் என்றும், அவர் வருந்துவதைக் கண்டு தான் அஞ்சுதல் என்றும் பொருளுரைப்பதுமாம். காதல் - விருப்பம்.

௩. மேதையிற் சிறந்தன்று கற்றது மறவாமை.

(ப - ரை.) மேதையின் - அறிவு நுட்பத்தைவிட, கற்றது - கற்ற பொருளை, மறவாமை - மறவாதிருத்தல், சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) தானாக ஒன்றையும் மதியுடைமையான் அறியும் அறிவினும் மிக்க சிறப்புடைத்து, தான் கற்றதனைக் கடைப் பிடித்திருத்தல்.

(க - ரை.) அறிவு நுட்பத்தினுங் கற்றது மறவாமை மேலானது.

மேதை - அறிவு நுட்பம். இதற் கெதிர்மொழி பேதை. அறிவு நுட்பமென்றது, புதுப்பொருளை யாராய்ந்தறியும் நுழை புலம். அந்நுழைபுலத்தை வளர்ப்பது பழமை மறவாமை யாதலின் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. கற்றது - வினையா லணையும் பெயர். மறவாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். "வருந்தித் தாங்கற்றன வோம்பாது மற்றும் பரிந்து சில கற் பான் தொடங்கல்" என்ற நீதிநெறிவிளக்கம் அடிகள் ஈண்டு நினைவுகூரற் பாலன.

௪. வண்மையிற் சிறந்தன்று வாய்மை யுடைமை.

(ப - ரை.) வண்மையின் - வளமையோ டிருத்தலை விட. வாய்மை உடைமை - உண்மையோடிருத்தல், சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) செல்வத்தினும் மிக்க சிறப்புடைத்து மெய் யுடைமை.

(க - ரை.) செல்வ வாழ்க்கையைவிட உண்மை வாழ்க்கை மேலானது.

வாய்மை, திருவருட் குறிப்புக்கு மாறுபடாத அறவழியினின் றொழுகும் மெய்ம்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் பற்றி நிகழ்வதாகிய பொய்ம்மையை விலக்கும் மெய்ம்மை யென்று கருதினார், ஆசிரியர் பரிமேலழகரும் (திருக்குறளுரை-வாய்மை). வாய்மை - மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. வண்மை யின் என்பதற்கு ஈகையுடையவனாயிருத்தலைப் பார்க்கினும் என்பாருமுளர். 'வளமையிற் சிறந்தன்று' என்றும் பாடம்.

ரு. இளமையிற் சிறந்தன்று மெய்பிணி யின்மை.

(ப - ரை.) இளமையின் - இளமையைக் காட்டிலும், மெய் - உடம்பு, பிணி இன்மை - நோயில்லாமலிருத்தல், சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) இளமையினும் மிக்க சிறப்புடைத்து உடம்பு நோயின்மை.

(க - ரை.) இளமையினும் நோயின்மை மேலானது.

'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்ற முதுமொழி ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. மெய் என்பது மங்கலவழக்காய் உடம்பின்மே னின்றது. அன்றி மெய்யாகிய உயிரிருத்தற்கிடமாயிருத்தலின் தானியாகு பெயர் எனலுமாம். பிணி - வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்தும் இகர விகுதி புணர்ந்து கெட்ட தொழிற்பெயர். இன்மை - எதிர்மறைப் பண்புப் பெயர்.

சா. நலனுடை மையி னாணுச் சிறந்தன்று.

(ப - ரை.) நலன் உடைமையின் - அழகுடைமையை விட, நாணு - நாணமுடைமை, சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) அழகுடைமையினும் மிக்க சிறப்புடைத்து நாணுடைமை.

(க - ரை.) அழகைக் காட்டினும் நாணம் மேலானது. நலன் - நலம் என்பதின் இறுதிப்போலி. நாணு - உ சாரியை. நாணுவது செய்யத் தகாதனவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல். நாணுவின் பயன் நலன். "நலம் வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும்" (திருக்குறள் குடிமை - ய). நாணுச் சிறந்தன்று என்ற தொடரில் சகரவொற்றிரட்டியது. "இயல்பினும் விதியினும்" என்ற (நன். மெய். கசு.) விதிப்படி என்க.

எ. குலனுடை மையிற் கற்புச் சிறந்தன்று.

(ப-ரை.) குலன் உடைமையின் - நல்ல குலத்தையுடைமையினும், கற்பு - கல்வியுடைமை, சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) நல்ல குலமுடைமையினும் கல்வியுடைமை சிறப்புடைத்து.

(க - ரை.) உயர்ந்த குலனுடைமையினுங் கல்வியுடைமை மேலானது.

குலன் - குலம் என்பதின் போலி. குலம் - தொன்று தொட்டே ஒழுக்கத்தாற் சிறந்துவரும் இயல்பு. இவ்வியல்பு கற்றடங்குதற்குப் பயன்படும் அத்துணையேயன்றி மற்று இது தானே பெருமை தருமாறில்லை யென்க. எனவே கல்வியில்லாது வெறுங் குலமே புடையான் குலமில்லாது கல்வியுடையானினுந் தாழ்ந்தவனே யாவன் என்பது;

"வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனும் அவன்கட் படுமே."

என்னும் புறநானூறு அடிகளையும், "மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும், கற்றா ரனைத்திலர் பாடு" என்ற திருக்குறளையும் காண்க. கற்பு என்ற தொழிற் பெயர்க்குக் கற்புடையவளாயிருத்தல் என வேறு பொருள் கூறுதலுமாம். சு-ஆம் செய்யுளில் வரும் நாணு என்பதைப் பெண்பாற் குணமாகக் கொள்ளின் இவ்விரண்டு செய்யுள்களும் பெண்பால் குறித்து வந்தவையென்க.

அ. கற்றலிற் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று.

(ப - ரை.) கற்றலின் - அரிய உண்மைகளைக் கற்றலைவிட, கற்றாரை - கற்ற பெரியாரை, வழிபடுதல் - போற்றியொழுகுதல், சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) தான் ஒன்றைக் கற்கு மதனினும் சிறப்புடைத்துக் கற்றாரை வழிபடுதல்.

(க - ரை.) கற்றலைவிடக் கற்றாரை வழிபட்டொழுகுதல் மேலானது.

வழிபாடு - வழிநிற்றல்; கற்றார் கருத்துவழி நிற்றல். இங்ஙனம் நிற்பார்க்குக் கற்றலின்பயன் எளிதிற் கைவருமாதலின், வழிபடுதல் சிறந்ததாயிற்று. கற்றலின் பயனு மன்றிக் கற்றலும் அவர்க்கு எளிதி லுண்டாகுமென்க. வழிபாடு செய்தலால் குருவருள் உண்டாகும். அஃதுண்டாகவே தாங்கள் கற்கலுற்றது கைகூடும். இந்நூல் தண்டாப்பத்திலும் "கற்றல் வேண்டுவோன் வழிபாடு தண்டான்" என்றுரைப்பது காண்க. "கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலவர்' என்பது நான்மணிக்கடிகை. துரோணரது சிலையை நிறுவி வழிபட்டு வந்த ஏகலைவ வேடனுக்குக் குருபக்தியால் வில்வித்தை முழுவதும் கைகூடியமை பாரத சான்று.

கூ. செற்றாரைச் செறுத்தலிற் றற்செய்கை சிறந்தன்று.

(ப - ரை.) செற்றாரை - பகைவரை, செறுத்தலின் - ஒறுத்தலினும், தன்செய்கை - தன்னை அவனினும் பெருகச் செய்து கொள்ளல், சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) பகைவரைச் செறுத்தலினும் மிக்க சிறப்புடைத்துத் தன்னைப் பெருகச்செய்தல்.

(க - ரை.) பகைவரை ஒறுத்தலைப்பார்க்கிலும் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ளுதல் மேலானது.

"செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும், எஃகதனிற் கூரி யதில்" (திருக்குறள்—எடுக) என்னும் பெருநாவலர் மொழிப்படி பொருளை யுண்டாக்கவே அதுவே தம் பகைவர்

தருக்கினை அறுக்கும் படைக்கலமாம். செற்றார் - செறு என்னும் பகுதி ஒற்று இரட்டிக் காலங்காட்டிற்று. தற்செய்கை - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. தன் செல்வ முதலியவற்றைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல். இனி, தற்செய்கை என்பதற்குத் தன்னைச் செப்பமுடையவனுக்கிக் கொள்ளுதல் என்பாருமுளர். ஈண்டுச் செப்பமுடைமையாவது தன்னை வருத்தினவரை வருத்தாது அவர்க் கினியனவற்றைப் புரிந்து நாணுமாறு செய்வித்தலாம்.

க0. முற்பெரு கலிற்பின் சிறுகாமை சிறந்தன்று.

(ப - ரை.) மூன் பெருகலின் - முன்பு பெருகிப் பின்பு அடியோடு அழிதலைக் காட்டிலும், பின் - பிற்காலத்தில், சிறுகாமை - நின்ற நிலையிற் குறையாதிருத்தல், சிறந்தன்று - மேலானது.

(ப - பொ.) செல்வம் முற்காலத்துப் பெருகிப் பின் அழிதலின் நின்ற நிலைமையிற் சிறுகாமை சிறப்புடைத்து.

(க - ரை.) முன்பு பெருகிப் பின்பு அழிதலைவிட முன்பு பெருகாவிடினும் பின்பு நின்ற நிலையிற் சிறுகாமையே மேலானது.

இவ்வியல்பைச் செல்வம் முதலிய எல்லாவற்றிற்குங் கொள்க. 'முற் பெருகலின்' என்பதாற் பிற்சிறுகலும், பிற் சிறுகாமை என்பதால் முற்பெருகாமையும் பெறுதும். முன்பின் - காலமுணர்த்திய இடைச்சொற்கள். நின்ற நிலையிற்றாழாதபடி முயற்சிசெய்தல் வேண்டும் என்பது பெறப்படும். சிறுகாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர், சிறுகு - பகுதி.

சிறந்த பத்து முற்றும்

உ. அறிவுப்பத்து

'அறிய' என்ற சொல்லே அடிகள் ஒவ்வொன்றும் பெற்று வந்தமையால் அறிவுப்பத்து என்று பெயர். முதலதிகாரத்திற் சிறந்தன இவையெனக் கூறியவர் அப்படிச் சிறந்தவற்றை யறிய வேண்டியது இன்றிமையாததாதலால் இன்னவகையாலறி யக்கடவரென முதலதிகாரத்தோடு இயைப்பின் வைத்தார்.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
பேரிற் பிறந்தமை ஈரத்தின் அறிப.

(ப - ரை.) ஆர்கலி - கடல் சூழ்ந்த, உலகத்து - இவ்வுலகத் திலுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்களெல்லாருள்ளும், பேர் இல் பிறந்தமை - ஒருவன் உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்தமையை, ஈரத் தின் - அவனுக்குள்ள அருட்டன்மையினுல், அறிப - அறிஞர் அறிந்து கொள்வர்.

(ப - பொ.) கடல் சூழ்ந்த உலகத்து மக்களெல்லாருள்ளும் ஒருவன் பெருங்குடியிற் பிறந்தமையை அவன் ஈரமுடைமை யானே அறிவர்.

(க - ரை.) அன்பும் அருளும் உடைமையே உயர்குலத் தைக் காட்டும்.

மக்கட்கு - வேழனுருபுமயக்கம். இல் - குடிக்கு இலக்கணை. ஈரத்தின் - இன் ஐந்தனுருபு ஏதுப்பொருளது. அறிஞர் என்ற வினைமுதலே எனையடிப் பொருள்களிலும் வருவித்துரைக்க. "நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக், குலத்தின் கண் ஐயப் படும்" (திருக்குறள் - குடிமை - அ.) என்றமைக் கிணங்க, ஒருவன் உயர்குடியிற் பிறந்தவன் என்பதற்கு அவனி டத்துள்ள அருளே அறிகுறி. பேரில் - பண்புத்தொகை.

உ. ஈர முடைமை ஈகையி னறிப.

(ப - ரை.) ஈரம் உடைமை - அருளுடைமையை, ஈகையின் - அவன் கொடைத்தன்மையினால், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) ஒருவன் நெஞ்சின்கண் ஈரமுடையான் என்பதனை அவன் பிறர்க்குக் கொடுக்கும் கொடையினாலே அறிவர்.

(க - ரை.) இரக்கமுண்மையைக் கொடையினா லறிவர்.

"அறனும் அருளுடையான் கண்ணதே யாகும்" என்றபடி அருளுடையவரே அறஞ் செய்வர். ஈகை - கை விகுதிபெற்ற தொழிற் பெயர்.

ங. சோரா நன்னட் புதவியி னறிப.

(ப - ரை.) சோரா - நெகிழாத, நல்நட்பு - உயர்ந்த நட்புடைமையை, உதவியின் - உதவிசெய்யு மியல்பினால், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) ஒருவன் தப்பாத கடைப்பிடியுடைய நல்ல நட்பினையுடையன் என்பது அவன் நட்டார்க்குச் செய்யும் உதவியினாலே அறிவர்.

(க - ரை.) நட்புண்மையை உதவியினா லறியலாம். சோரா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நல் - மிகுதிப் பொருளதாகலின் இங்கு உயர்வை யுணர்த்திற்று. "உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே, இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு" என்றார் திருவள்ளுவனாரும். நட்பு - நள் - பகுதி, பு - விகுதி, தொழிற் பெயர்.

ச. கற்ற துடைமை காட்சியி னறிப.

(ப - ரை.) கற்றது உடைமை - கற்ற கல்வியுடைமையை, காட்சியின் - அறிவினால், அறிப - அளந்தறிவர்.

(ப - பொ.) ஒருவனது கல்வியை அவன்றன் அறிவினுனே அறிவர்.

(க - ரை.) கல்வியை அறிவினால் அளந்தறிவர். காட்சி, அறிவாற் காணுதலாதலின் அஃதறிவெனப்பட்டது. "கற்ற நூலளவே யாகும் நுண்ணறிவு" என்பதற்கிணங்க எத்தனைக் கல்வியோ அத்தனையே அறிவென்க. "மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறும் அறிவு" என்றார் வள்ளுவரும்.

௫. ஏற்ற முடைமை எதிர்கோளி னறிப.

(ப - ரை.) ஏற்றம் உடைமை - ஆராய்ச்சியுடைமையை, எதிர்கோளின் - இடையூறுகள் வருவதற்கு முன்னே அவன் செய்யும் முன்னேற்பாடுகளால், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) ஒருவன் ஆராய்ந்து துணியவல்லவன் என்பதனை அவன் முற்கொண்டு பாதுகாக்கும் காப்பானே அறிவர்.

(க - ரை.) ஒருவனது ஆராய்ச்சி யறிவு அவன் முற்கொண்டு செய்யுஞ் செயல்களாற் றுணியப்படும்.

ஏற்றம் - உய்த்தல். எனவே யுய்த்தறியும் ஆராய்ச்சியறிவு என்று பொருள். எதிர்கோள் - எதிர் - முன், கோள் - கொள்ளுதல். கொள் என்னும் முதனிலைக் கோளெனத் திரிந்தது, தொழிற்பெயர். ஏற்றம் என்பதற்கு மேன்மை யென்று பொருளுரைப்பர், ஈண்டைக்குச் சிறப்பன்று. "எதிரதாக் காக்கும் அறிவுடைமையே ஈண்டு ஏற்றமாம்."

௬. சிற்றிற் பிறந்தமை பெருமிதத்தி னறிப.

(ப - ரை.) சிற்றில் பிறந்தமை - தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தமையை, பெருமிதத்தின் - செருக்கினால், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) சிறுமையுடைய குடியின்கண் பிறந்தான் என்பதனை அவன் செருக்கினாலே அறிவர்.

(க - ரை.) தாழ்குலத்திற் பிறந்தமையைச் செருக்கினால் அறிந்து கொள்வர்.

சிற்றில், பேரில் என்பதற்கு எதிர்மொழி. பெருமை - பெருமிதமின்மை. இதனை "பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை, பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்" என்ற (திருக்குறள் - பெருமை - க.) செய்யுளானறிக. "மூந்திரி மேற்காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை இந்திரனா வெண்ணி விடும்" என்ற நாலடியும் நினைவுகூரற் பாலது.

எ. குத்திரஞ் செய்தலிற் கள்வனாத லறிப.

(ப - ரை.) குத்திரம் செய்தலின் - வஞ்சனை செய்தலால், கள்வன் ஆதல் - திருடனாதலை, அறிப - அறிந்து கொள்வர்.

(ப - பொ.) ஒருவனை யொருவன் படிறு செய்யும் படிற்றால் அவன் கள்வனாதல் அறிவர்.

(க - ரை.) வஞ்சகச் செயல் திருடனாதலைத் தெரிவிக்கும்.

குத்திரம் - படிறு. கள்வன் - கள் என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த பெயர். "அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும், களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு"—(திருக்குறள் - கள்ளாமை - அ.) என்றார் செந்நாப்போதார்.

அ. சொற்சோர் வுடைமையி னெச்சோர்வு மறிப.

(ப - ரை.) சொல்சோர்வு உடைமையின் - சொல்லில் தளர்ச்சியுடைமையால், எ சோர்வும் - வினை எல்லாச் சோர்வுகளையும், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) சொற் சோர்வுபடச் சொல்லுதலான் அவனுடைய எல்லாச் சோர்வையும் அறிவர்.

(க - ரை.) சொற்றளர்ச்சி ஏனைத் தளர்ச்சிகளையும் விளக்கிவிடும்.

ஒருவனின் தவறுகளை அவனது மாறுபாடுள்ள சொல்லாலறியலா மென்பதாம். "ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலாற், காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு" (திருக்குறள் - சொல்வன்மை - உ) "சொல்லுங்காற் சோர்வின்றிச் சொல்லுதல் மாண்பினிது" (இனியவை நாற்பது). "சொற்சோர்வு படேல்" என்ற (ஆத்திச்சூடி) உரைகள் கவனிக்கற்பாலன. எச்சோர்வு மென்றது, கருத்து, முனைப்பு, முயற்சி, செயல் முதலிய சோர்வுகளை யென்க. சோர்வும், உம் - இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருள். சோர்வு - தொழிற்பெயர்.

௬. அறிவுசோர் வுடைமையிற் பிறிது சோர்வு [மறிப.

(ப - ரை.) அறிவு சோர்வு உடைமையின் - அறிவு மழுக்கமுடைமையினால், பிறிது சோர்வும் - செயல் மழுக்கமும், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) ஒருவன் தன்னறிவின்கண் சோர்வுடைமையின் எல்லாச் சோர்வுடையன் என்பதறிவர்.

(க - ரை.) அறிவுமழுக்கத்தாற் செயல் மழுக்கமும் உணரப்படும்.

பிறிது - காரணகாரிய இயைபுபற்றிச் செயலை யுணர்த்திற்று. உம்மை - எச்சம். பிறாது இனம்பற்றி யுடம்பை யுணர்த்தியதாகக் கொண்டு உடம்பின் தளர்ச்சி யென்பாருமுளர்.

௧௦. சீருடை யாண்மை செய்கையி னறிப.

(ப - ரை.) சீர்உடை ஆண்மை - புகழ்பொருந்திய ஆள் வினைத்தன்மையை, செய்கையின் - எடுத்து முடிக்குஞ்செய்கை யினால், அறிப - அறிவர்.

(ப - பொ.) ஒருவன் புகழுடைய ஆள்வினைத் தன்மையை அவன் செய்கையான் அறிவர்.

(க - ரை.) முயற்சியின் திறம் முடிக்குஞ் செயலா னறியப் படும்.

ஆண்மை - ஆண்மை, ஆளுந்தன்மை அதாவது ஆள் வினைத்தன்மை. உடை - ஈறு தொக்கது.

அறிவுப்பத்து முற்றும்.

---

௩. பழியாப்பத்து

பழியாமை கூறும் பத்துமொழிகளை நுவலுதலின் இவ் வோத்துப் பழியாப் பத்தென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

௧. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
யாப்பி லோரை இயல்புகுணம் பழியார்.

(ப - ரை.) ஆர்கலி - கடல் சூழ்ந்த, உலகத்து - இவ்வுல கத்திலுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்கள் எல்லாருள்ளும், யாப்பு இலோரை - யாதொன்றிலும் உறுதியில்லாதவர்களின் இயல்புகுணம் - இயல்பாகிய தன்மையை, பழியார் - அறிஞர் பழித்துரையார்.

(பு - பொ.) கடல்சூழ்ந்த உலகத்து மக்களெல்லாருள்ளும் ஒரு செய்கையின்கண்ணும் நிலையில்லாதார் இயற்கையாகிய குணத்தை யாவரும் பழியார்.

(க - ரை.) ஒன்றிலும் உறுதியில்லாதவரது இயற்கைத் தன்மையை அறிஞர் பழியார்.

பழித்தலால் அவரியல்பு மாறாமைபற்றிப் பழியாரென்றார். யாப்பு - பு விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்; கட்டு என்பது பொருள், ஈண்டு உறுதியை உணர்த்திற்று. யாப்பிலோ ரியல்பு குணத்தைப் பழியார் என்று ஐயுருபை மாற்றியமைத்துக் கொள்க. இதனை "முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே" என்ற தொல்காப்பியம் சூ.-கஎ-ன்படி முடிக்க. யாப்பிலோரை என்பதற்குக் கட்டுப்பாட்டிற் கடங்காது நடப்பவரை என்பாருமுளர். பழியார் - எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்ந்துகெட்டது.

உ. மீப்பி லோரை மீக்குணம் பழியார்.

(ப - ரை.) மீப்பு இலோரை - பெருந்தன்மை யில்லாதவர்களின், மீக்குணம் - பெருமிதத் தன்மையை, பழியார் - பழித்துரையார்.

(பு - பொ.) மேன்மைக்குணம் இல்லாரை மேன்மை செய்யாமையை யாவரும் பழியார்.

(க - ரை.) கீழ்மக்களின் பெருமிதத்தை அறிஞர் பழியார்.

மீக்குணம் - மீச் செலவினியல்பு. நிலைக்கு மேலாய்ப் பெருமை படைத்துக்கொண்டு செருக்கித் திரியுமியல்பு. 'சிறுமை பெருமித மூர்ந்துவிடல்' என்ற பொதுமறை காண்க.

௩. பெருமை யுடையதன் அருமை பழியார்.

(ப - ரை.) பெருமையுடையதன் - பெருமையுடையதொரு பொருளை, அருமை - முடித்துக்கொள்ளும் அருமையை, பழியார் - பழித்து முயற்சி செய்யாமலிரார்.

(ப - பொ.) பெருமையுடைய தொன்றினை முடித்துக் கொள்கை அரிதென்று அதனைப் பழித்து முயற்சி தவிரார்.

(க - ரை.) பெருமையுள்ள தொன்றை முடித்துக்கொள்ளும் அருமையை அறிஞர் பழியார்.

பெருமையுடையது பெறுதற்கு அருமையாகவே யிருக்கும். எனவே அவ்வருமை கருதி முயலாதார் எஞ்ஞான்றும் பெருமையெய்தாராதலால், அருமை பழியா ரென்றார். "அருமை யுடைத்தென் றசவாமை வேண்டும்," (ஆள்வினையுடைமை - க.) என்பது தேவர் பொருள்மொழியாகும். உடையதன் - உடைய அதன். உடையது - உடைமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

ச. அருமை யுடையதன் பெருமை பழியார்.

(ப - ரை.) அருமை யுடையதன் - அடைதற்கருமையான பொருளின், பெருமை - உண்மைப் பெருமையை, பழியார் - முயற்சியுடையோர் பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) அருமையுடையதொன்றினை முடித்துக்கொள்ளும்பொழுது அரிதென்று பழித்து அதின்கண் உள்ள முயற்சிப் பெருமையைத் தவிரார்.

(க - ரை.) அடைதற் கருமையா யிருத்தல்பற்றி அவ்வரும்பொருளின் பெருமையைப் பழித்துரையார்.

பெருமையைப் பழிப்பது கீழோர் செயலென்க. பெருமை என்பதற்கு முயற்சிப் பெருமையெனவும் பொருளுரைப்பர். அது

முன்மொழியில் அடங்கி விளங்குகின்றமை காண்க. பெருமை கண்டாரும் கேட்டாரும் விரும்பும் மகிமை.

ரு. நிறையச் செய்யாக் குறைவினை பழியார்.

(ப - ரை.) நிறைய செய்யா - முழுதும் செய்யப்படாத, குறைவினை - குறைவான வேலையை, பழியார் - பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) ஒரு வினையை நிரம்பச் செய்யாதவர்க்கு முன் போய் அக்குறை வினையை யாவரும் பழியார்.

(க - ரை.) ஒரு வேலை அரைகுறையா யிருக்கும்போது அதனை அறிஞர் பழித்தல் செய்யார்.

என்னை பழித்தல் செய்வாராயின், அது திருத்தமாய் முற்றுப் பெருமையோடு, ஒருகால் இடையற்று நின்று விடுதலுங் கூடுமாதலின் என்பது. செய்யா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நிறைய - முற்றுப் பெற.

முறையி லரசர்நாட் டிருந்து பழியார்.

(ப - ரை.) முறைஇல் - செங்கோன் முறையில்லாத, அரசர் - அரசரது, நாடு இருந்து - நாட்டிலிருந்து கொண்டு, பழியார் - அவர் கொடுங்கோன்மையை அறிஞர் பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) நடுவு செய்யாத அரசர் நாட்டின்கண் இருந்து அவ்வரசர் நடுவு செய்யாமையை யாவரும் பழியார்.

(க - ரை.) நடுவில்லா அரசனது நாட்டிலிருந்து கொண்டே அவனியல்பை அறிஞர் பழித்துரையார்.

நாடு என்னும் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழி வேற்றுமையில் டகரவொற் றிரட்டியது. அவ்வரசன் ஒறுப்பானாதலின் நாட்டிலிருந்து பழியார் என்றார். நடுவு நிலைமையாவது

பகை நொதுமல் நண்பு என்னும் மூன்று பகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்பநிற்கும் நிலைமை.

எ. செய்தக்க நற்கேளிர் செய்யாமை பழியார்.

(ப - ரை.) செய்தக்க - உதவி செய்யவல்ல, நல்கேளிர் நல்ல இயல்புடைய சுற்றத்தாரை, செய்யாமை - ஒரு கால் அவர் செய்யாமையை, பழியார் - அறிஞர் பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) தமக்கு உதவி செய்தற்குத் தக்க நல்ல கேளிர் உதவி செய்திலரென்று பிறர்க்குச் சொல்லிப் பழியார்.

(க - ரை.) உதவி செய்யவல்ல நல்லியல்புடைய சுற்றத்தார் அது செய்யாமையைப் பழித்துரையார். கேளிர் - இர், பலர்பால் விகுதி, கேளிர் நண்பராயின் நட்பினர் உதவி செய்தில ரென்று பழியாமல் நட்பிற் பிழைபொறுத்தலே சிறப்புடைத்தென்பதாம். 'செயத்தக்க' என்றும் பாடம்.

அ. அறியாத் தேசத் தாசாரம் பழியார்.

(ப - ரை.) அறியா தேசத்து - தான்முன் அறியாத நாட்டினது, ஆசாரம் - வேறுபட்ட வழக்க ஒழுக்கங்களை, பழியார் - அறிஞர் பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) தான் அறியாத தேசத்தின்கண் சென்று அங்குள்ளார் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைப் பழியார்.

(க - ரை.) முன்னறியாத அயல் நாட்டின் வழக்க ஒழுக்கங்களை அறிஞர் பழியார். நாட்டின் தட்ப வெப்ப முதலிய நிலைகட்கேற்ப வழக்க ஒழுக்கங்களும் வேறுபடுதலின் பழித்தல் முறையாகாமை யுணர்க. ஆசாரம் - ஒழுக்கம். அறியாத தேயத்தான் ஆதுலன் மூத்தான், இளையான் உயிரிழந்தான் அஞ்சினன் உண்பான், அரசர் தொழில்தலை வைத்தான் மணாளன்.

என்று, ஒன்பதின்மர் கண்டீர் உரைக்குங்கால் மெய்யான, ஆசாரம் வீடு பெற்ருர்." என்ற ஆசாரக்கோவைச் செய்யுள் இங்குக் கருதத்தக்கது.

கூ. வறியோன் வள்ளிய னன்மை பழியார்.

(ப - ரை.) வறியோன் - பொருளில்லாதவன், வள்ளியன் அன்மை - ஈகையுடையன் அல்லனுயிருத்தலை, பழியார் - அறிஞர் பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) வறுமை யுடையானை வண்மையுடையானல்லனென்று பழியார்.

(க - ரை.) பொருளில்லாதவன் ஈயாமையை எவரும் பழித்துரையார்,

"இசையா வொருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும், வசையன்று வையத் தியற்கை" என்ற நாலடிச் செய்யுட் பொருள் கருதத்தக்கது. வறியோன் - வறுமை என்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த பெயர். வள்ளியன் - வண்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். வண்மை - ஈகை.

கய. சிறியா ரொழுக்கம் சிறந்தோரும் பழியார்.

(ப - ரை.) சிறியார் ஒழுக்கம் - கீழ்மக்களின் ஒழுக்கத்தை, சிறந்தோரும் - ஒழுக்கத்தின் மிக்காரும், பழியார் - பழித்துரையார்.

(ப - பொ.) சிறுமைக் குணம் உடையாருடைய கீழ்மைக் குணத்தை ஒழுக்கத்தான் மிக்காரும் கண்டால் பழியார்.

(க - ரை.) ஒழுக்கத்திற் சிறந்த பெரியாரும் கீழோரொழுக்கத்தைப் பழியார்.

கீழோ ரொழுக்கத்தைக்கண்டு அவரொத்த கீழோர் மகிழ்வரேயன்றிப் பழியார்; மற்று அவரொழுக்கத்தைப் பழித் தொறுத்தற்குரிய மேலோரும் அவர்க்கஃதியல்பாதல்பற்றிப் பழியாரென்க. உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

பழியாப்பத்து முற்றும்.

ச. துவ்வாப் பத்து

என்றது துவ்வாமை கூறும் பத்து முதுமொழிகளை யுடையது என்பது.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
பழியோர் செல்வம் வறுமையிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) ஆர்கலி - கடல் சூழ்ந்த, உலகத்து - இவ்வுலகத்திலுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்கள் எல்லாருள்ளும், பழியோர் செல்வம் - பழியுடையோர் செல்வம், வறுமையின் - வறுமையினின்றும், துவ்வாது - நீங்கி யொழியாது.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லா மக்களுள்ளும் பழியுடையோர் செல்வம் வறுமையின் நீங்கி யொழியாது.

(க - ரை.) பழியுடையோர் செல்வம் இருந்தும் இல்லாமையேயாகும்.

பழியோர் தீயவழியிற் பொருள்தேடிப் பழிப்புடைய ராயினோர். அவர் உடாஅதும் உண்ணாதும் தம்முடம்பு செற்றும் கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யாத வியல்பினர். இவர் தம்பாற்

செல்வமிருந்தும் வறியரேயாதல் காண்க. வறுமையேயா மென்பதை வறுமையின் துவ்வாதென்றார். வறுமையின் வேறு காதென்பது பொருள். துவ்வாது - வெறுக்கத்தக்கது என்றும், வறுமையின் - வறுமையைப் பார்க்கிலும் என்றும் பொரு ளுரைப்பாருமுளர். துவ்வாது - து பகுதி. ஒன்றன்பால் எதிர்மறை வினைமுற்று. தூவாது என்பது துவ்வாது என விகா ரப்பட்டு வந்ததாகக் கொள்ளலாம். "கருமஞ்செய வொருவன் கைதூவே னென்னும், பெருமையிற் பீடுடைய தில்" என்ற (திருக்குறள் குடிசெயல்வகை - க) குறளில் கைதூவேன் என்பதற்குக் கையொழியேன் என்று பொருள் கூறியிருப்ப துணர்க.

௨. கழிதறு கண்மை பேடியிற் றுவ்வாது.

(க - ரை.) கழி - அளவின் மிக்க, தறுகண்மை - வீரம், பேடியின் - பேடித்தன்மையின், துவ்வாது - நீங்காது.

(ப - பொ.) இடமுங் காலமு மறியாது மிக்க தறுகண்மை பேடித் தன்மையின் நீங்கியொழியாது.

(க - ரை.) அளவின் மிக்க வீரம் பேடித்தன்மையை யொக் கும்.

அஞ்சத்தக்க விடத்து அஞ்சாது பிறரை வருத்துவோர் பேடியினும் இழிந்தவராவர். "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்சல் அறிவார் தொழில்" (திருக்குறள் - அறி வுடைமை-அ). பேடி - பெண் தன்மையின் மிக்கு ஆண்டன் மையின் வழீஇயது; பொருளாகுபெயர். கழி - உரிச்சொல்.

௩. நாணில் வாழ்க்கை பசித்தலிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) நாண் இல்வாழ்க்கை - நாணமில்லாது உண்டு உயிர் வாழும் வாழ்க்கை, பசித்தலின் - பசித்தலினின்றும், துவ்வாது - நீங்கியொழியாது.

(ப - பொ.) நாணழிந்துண்டு வாழும் வாழ்க்கை பசித்தலின் நீங்கி யொழியாது.

(க - ரை.) நாணத்தை யிழந்து பசியைத் தீர்த்துக்கொண் டாலும் அது பசித்திருத்தலையே யொக்கும்.

நாணங்கழன்று உயிர் வாழும் வாழ்க்கை ஓர் அமைதி தரா மையின் இங்ஙனம் கூறினர். "நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப் பொருட்டால், நாண்துறவார் நாணாள் பவர்" (திருக்குறள்-நாணு டைமை-எ) எனத் திருவள்ளுவரும், 'உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே' எனத் தொல்காப்பியனாரும் கூறியிருத்தல் நோக்குக.

௪. பேணி லீகை மாற்றலிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) பேண் இல் ஈகை - விருப்பமில்லாத ஈகை, மாற்றலின் - ஈயாமையின், துவ்வாது - நீங்காது.

(ப - பொ.) விருப்பமில்லாத கொடை கொடையை நீக்கு தலின் ஒழியாது.

(க - ரை.) விருப்பமில்லாத ஈகை ஈயாமையின் வேறாகாது.

பேண் - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். மாற்றல் என்றது ஈயாமையைக் குறித்தது. அதாவது ஈகைமாறுதல் என்க. "குறிப்பறிந் தீதலே கொடை மற்றின் றெனா, மறுத்தலே கேட்டபின் வழங்கல்" என்ற நைடதச் செய்யுட்பொருள் கவனிக்கத்தக்கது.

௫. செய்யாமை மேற்கோள் சிதடியிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) செய்யாமை - செய்யத்தகாத செயல்களை, மேற் கோள் - செய்தற்கு மேற்கொள்ளுதல், சிதடியின் - மூடத்தன் மையின், துவ்வாது - வேறாகாது.

(ப - பொ.) செய்யத் தகாதனவற்றை மேற்கொண்டு செய் யத் தொடங்குவது மையற்றன்மையின் நீங்கி யொழியாது.

(க - ரை.) செய்யத்தகாத செயல்களைச் செய்தற்கு மேற்கொள்ளுதல் பேதைமையாகும்.

செய்யாமை செய்யத்தகாத செயல்களை யுணர்த்துதலின், எதிர்மறைத் தொழிலாகுபெயர். சிதடி - அறிவிலான்; ஈண்டு முதலாகு பெயராய் அவன்றன் அறியாமை யியல்பை யுணர்த்திற்று. செய்யாமை மேற்கோள் என்பதற்குப் பிறர் செய்து முடித்தற்கரிய காரியத்தை யாம் செய்து முடிப்போமென்று உறுதிமொழி கூறல் என்றுரைப்பதுமாம்.

சு. பொய் வேளாண்மை புலைமையிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) பொய் வேளாண்மை - போலியான ஈகை, புலைமையின் - கீழ்மையின், துவ்வாது - நீங்காது.

(ப - பொ.) பொய்பட்ட உபகாரம் புலைமையின் நீங்கியொழியாது.

(க - ரை.) பொய்பட்ட ஈகை கீழ்மைத்தன்மையாகும்.

உண்மை யன்பினல் ஈயாமல் மேலாடம்பரத்துக்காக ஈதல் போல நடித்தலை ஈண்டுப் பொய் வேளாண்மை என்றார். புலைமை-இழிந்த இயல்பு. வேளாண்மை - உபகாரம். இதனை 'வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு' என்ற குறளடிக்கு எல்லார்க்கும் உபகாரஞ் செய்தல் என்னும் மேம்பாடு எனப் பரிமேலழகர் கூறுமாற்றா னறிக. இனி வேளாண்மை என்பதற்கு விரும்பி யுபசரிக்குந்தன்மை என்று பொருளுரைப்பாருமுளர்.

எ. கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) கொண்டு - ஒருவனை நட்புக்கொண்டு, கண் மாறல் பின்பு அவன்பாற் கண்ணோட்டம் இலனாதல், கொடுமையின் - கொடுமை செய்தலினும், துவ்வாது - வேறாகாது.

(ப-பொ.) ஒருவனை யொருவன் நட்பாகக்கொண்டு வைத்துக் கண்ணோட்டத்தை மாறுதல் கொடுமையின் நீங்கியொழியாது.

(க - ரை.) நண்பன்பாற் கண்ணோடாமை கொடுமை செய்ததுபோலாம்.

கண் - கண்ணோட்டத்துக்கு ஆகுபெயர். தன்னொடு பழகினவரைக் கண்டவிடத்து அவர் விரும்பும் உதவிகளை மறுக்கமாட்டாமை கண்ணோட்டமாம். தன்பாற் கண்ணோடாமையை நண்பன் கொடுமையாய் நினைக்கு மியல்பினனாதலின், கொடுமையின் துவ்வாது என்றனர்.

அ. அறிவிலி துணைப்பாடு தனிமையிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) அறிவிலி - அறிவில்லாதவனை, துணைப்பாடு - துணையாகக் கொள்ளுதல், தனிமையின் - தனிமையா யிருத்தலினும், துவ்வாது - வேறாகாது.

(ப - பொ.) அறிவில்லாதா னொருவனோடு துணைப்பாடு தனிமையின் நீங்கியொழியாது.

(க - ரை.) அறிவில்லாதவனைத் துணைகொள்ளுதல் தனிமையா யிருத்தலுக்கு நேர்.

அறிவிலி - இ பெயர் விகுதி. துணைப்பாடு - பாடு ஈற்றுத் தொழிற்பெயர். அறிவிலான் துணையினாற் பயன் சிறிது மில்லையென்றபடி.

கூ. இழிவுடை மூப்புக் கதத்திற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) இழிவு உடை மூப்பு - இழிவினையுடைய கிழத்தனம், கதத்தின் - சினத்தின், துவ்வாது - வேறாகாது.

(ப - பொ.) இழிவினையுடைய மூப்பு பிறர் வெறுத்து வெகுளும் வெகுட்சியின் நீங்கி யொழியாது.

(க - ரை.) கிழத்தனமும் சினமும் ஒன்று.

இழிவு - வுவ்வீற்றுத் தொழிற் பெயர். மூப்பு - கிழத்தனம், தொழிலாகு பெயர். வெறுத்து வெகுளும் வெகுட்சியின் நீங்கி யொழியா தென்றுரைத்து வெறுக்கும் எதுப்பற்றி இரண்டும் ஒப்பு என்க. 'மூப்புரகத்தின்' என்ற பாடங் கொள்வார். கிழத்தனம் பாம்போடு வாழ்தலினும் என்று பொருளுரைப்பர்.

க0. தானே ரின்புறல் தனிமையிற் றுவ்வாது.

(ப - ரை.) தான் - தானொருவனே, இன்புறல் - தனது செல்வத்தால் இன்பமடைந்து கொள்ளுதல், தனிமையின் - வறுமையின், துவ்வாது - நீங்கி யொழியாது.

(ப - பொ.) தானே ஒருவன் இன்புறுதல் வறுமையின் நீங்கி யொழியாது.

(க - ரை.) ஒருவன் தானே இன்பம் அடைந்து கொள்வனுயின் அவன் செல்வனுயினும் வறியனே யாவன்.

இன்னோரன்ன என்பதிற்போல ஓர் - இசை நிறையென்க. ஓர் - ஒப்பற்ற என்பதுமாம். தனிமை - வறுமை. வறியரே தனித்துண்பராதலால் தனிமை வறுமையை யுணர்த்திற்று. "இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய, தாமே தமிய ருணல்" என்ற (திருக்குறள் ஈகை - ௯) குறளுரையில் இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை இளிவரவே, பின் நல்குரவில்லை. தமியருண்டற்கு அவை யிரண்டு முளவாமாகலின் இரத்தலினின்னாது என்று கண்டிருப்பது காண்க.

துவ்வாப்பத்து முற்றும்.

ரு. அல்ல பத்து

அல்லாதனவாகிய பத்து முதுமொழிகளையுடைய ஓத்து. அல்ல—சாரியை பெறாத எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
நீரறிந் தொழுகாதாள் தார மல்லள்.

(ப - ரை.) ஆர்கலி யுலகத்து - கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தி லுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்களெல்லார்க்கும், நீர் அறிந்து - கணவனியல்பை அறிந்து, ஒழுகாதாள் - நடவாதவள், தாரம் அல்லள் - மனைவியாகாள்.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்து மக்கட் கெல்லாம் கொழுநனது குணமறிந் தொழுகாதாள் மனையா ளல்லள்.

(க - ரை.) கணவன் குறிப்பறிந் தொழுகாதாள் உண்மை மனைவியாகாள்.

நீர் - நீர்மை யென்னும் பண்பினடி. நீரறிந் தொழுகாக் கால் இல்லறம் முட்டுப் படுதலின் இவ்வாறு கூறினர். ஒழுகா தாள் - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். "கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி" என்பது திரிகடுக அடி. அல்லள் - எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று.

உ. தாரமா ணுதது வாழ்க்கை யன்று.

(ப - ரை.) தாரம் மாணாதது - மனை மாட்சிமைப் படாத இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கை அன்று - இல்வாழ்க்கை யன்று.

(ப - பொ.) மனையாள் மாட்சிமைப்படாத மனை வாழ்க் கை மனைவாழ்க்கை யன்று.

(க - ரை.) மனைமாட்சிமை யில்லாத இல்லறம் நல்லற மாகாது.

மாணுமை யென்பது விருந்து புறந்தரல், குடித்தனத் திற்றிறம், குழந்தைகளின் உடம்பைப் போற்றல், கணவன் மேற்கொள்ளும் உயர்ந்த செயல்களுக்கு உதவியாயிருந்து அவற்றை முற்றுவித்தல் முதலிய நல்லியல்புகளுடைய வாழ்க் கைத்துணையா யில்லாமையென்க. "மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை, எனைமாட்சித் தாயினும் இல்" என்ற (திருக்குறள்-வாழ்க்கைத்துணைநலம் - உ) குறட் பொருளுணர்க. மாணுதது எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; மாண் - பகுதி.

ங. ஈரமில் லாதது கிளைநட் பன்று.

(ப - ரை.) ஈரம் இல்லாதது - அன்பில்லாத தொடர்பு, கிளை - சுற்றமும், நட்பு - நட்பும், அன்று - ஆகாது.

(ப - பொ.) மனத்தின்கண் ஈரமில்லாதது கிளையுமன்று, நட்புமன்று.

(க - ரை.) அன்பில்லாத தொடர்பு உறவுமாகாது, நட்பு மாகாது.

இல்லாதது - வினையாலணையும் பெயர், து - சாரியை. உற வென்பதும் நட்பென்பதும் வெறும் உடம்புத் தொடர்பாகா, மற்று அன்பின் தொடர் பென்றே அறிதல்வேண்டும். கிளை நட்பு - பெயர்ச் சொல்லின் கிளைநட் பென்பதை வினைத் தொகையாகக்கொண்டு கிளைக்கும் நட்பெனக் கூறுவாருமுளர். "விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா, ஆக்கம் பலவுந் தரும்" (திருக்குறள் - சுற்றந்தழால் - உ), "அழிவந்த செய்யி னும் அன்பறார் அன்பின், வழிவந்த கேண்மை யவர்"—(திருக் குறள் - பழமை - உ) என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிகளை நோக்குக.

ச. சோராக் கையன் சொன்மலை யல்லன்.

(ப - ரை.) சோராக் கையன் - ஈயாத கையையுடைய வன், சொன்மலை அல்லன் - புகழ்மலையை யுடையவன் ஆகான்.

(ப - பொ.) பிறர்க்கு ஒன்றை யுதவாத கையுடையோன் புகழைத் தாங்கமாட்டான்.

(க - ரை.) ஈயாதவனுக்குப் புகழில்லை.

சோரா - நெகிழாத. அதாவது கைநெகிழ்ந்து ஒன்று ஈயாத என்பது கருத்து. சொல்மலை யென்றது குணமென்னுங் குன்றென்றாற்போல வந்தது. 'அறிந்தோர் சொன்மலை' என்ற திருமுருகாற்றுப்படை - உசஉ-ம் அடிக்குச் சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களின் ஈட்டமா யிருப்பாய் என நச்சினார்க் கினியர் உரைத்திருப்பது காண்க. சொல் - புகழ். இனி சோரக் கையன் என்ற பாடங்கொள்வோர், களவொழுக்க முடையோன் சொல்லில் மாறுபாடா யிருத்தலாகான் என்று பொருள் கூறுவர். இப்பொருளில் கை - ஒழுக்கமாம்.

ரு. நேரா நெஞ்சத்தோன் நட்டோ னல்லன்.

(ப - ரை.) நேரா - ஒற்றுமைப் படாத, நெஞ்சத்தோன் - உள்ளத்தை யுடையவன், நட்டோன் அல்லன் - நண்பனல்லன்.

(ப - பொ.) வேறாய் உடன்படாத நெஞ்சத்தோன் நட் டோனல்லன்.

(க - ரை.) உள்ள வொற்றுமை யில்லாதவன் நண்ப னாகான்.

"புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான், நட்பாங் கிழமை தரும்" (திருக்குறள் - நட்பு - ங) என்ற செய்யுளை நோக்குக. நேரா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நெஞ்சு அங்குள்ள மனதிற்காதலின் இடவாகு பெயர்.

சு. நேராமற் கற்றது கல்வி யன்று.

(ப - ரை.) நேராமல் - ஆசிரியற்கு ஒன்றும் உதவாமல், கற்றது - படித்தது, கல்வி அன்று - கல்வியாகாது.

(ப - பொ.) கற்பிக்கும் ஆசிரியனுக்கு ஒன்றைக் கொடாது கற்குமது கல்வியன்று.

(க - ரை.) ஆசிரியனுக்கு ஒன்றும் உதவாமற் கற்குங் கல்வி நல்ல கல்வி யாகாது.

'தேராமற் கற்றது' என்றும் பாடம். அற்றாயின் தெளியாமற் கற்றதென்று கொள்க. நேராமல் - வினையெச்சம்.

எ. வாழாமல் வருந்தியது வருத்த மன்று.

(ப - ரை.) வாழாமல் - தான் வாழ்வதை வேண்டாமல், வருந்தியது - பிறர் வாழ்வுக்காக வருந்தியது, வருத்தம் அன்று - வருத்தத்திற் சேர்ந்ததன்று.

(ப - பொ.) தன்னுயிர் வாழாமை வருந்தியது வருத்தமன்று.

(க - ரை.) தன் வாழ்வுக்காக வன்றிப் பிறர் வாழ்வுக்காக வருந்துதல் வருத்தத்தோடு சேர்ந்ததாகாது.

'தங்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறூஉம் வெங்குறை தீர்க்கிற்பார் விழுமியோர்' ஆதலால் பொதுமக்கள் நன்மையை வேண்டி புழைப்பவர்க்கு அதிலுள்ள வருத்தம் வருத்தமாகத் தோன்றாது. இனி ஒருவன் செல்வத்தோடு வாழ்ந்திருக்காமல் தனக்குச் செல்வங் கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தப்படுவதானது வருத்தத்தோடு சேர்ந்த தாகமாட்டாது எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர்.

அ. அறத்தாற்றி னீயாத தீகை யன்று.

(ப - ரை.) அறத்து ஆற்றின் - அறவழியில், ஈயாதது - கொடாதது, ஈகை அன்று - கொடையாகாது.

(ப - பொ.) அறத்தின் நெறியின் ஈயாதது ஈகையன்று.

(க - ரை.) அறவழியில் ஈயாதது ஈகையன்று.

அறத்தாறு - வறியார்க் கொன்றீதல், அறச்சாலைகட்குப் பயன்படுத்தல், அறிவு முறைகட்கு வழங்கல் முதலாயின. இனி இதனை நல்லொழுக்கத்தின் நின்று ஈயாதது ஈகையன் றென்றலுமொன்று. தீயொழுக்கத்தினின்று ஈயும் ஈகை ஈகையாகா தென்பது கருத்து. ஆறு - வழி. பசுவைக் கொன்று செருப்பைத் தானஞ்செய்வது போன்றது தீயொழுக்கத்தினின் றீவது.

கூ. திறத்தாற்றி னோவா தநோன் பன்று.

(ப - ரை.) திறத்து ஆற்றின் - தனது தகுதிக்கேற்ற வகையில், நோவாதது - தவம்புரியாமை, நோன்பு அன்று - தவமன்றாம்.

(ப - பொ.) தன் குலத்துக்கும் நிலைமைக்கும் நோவாதது தவமன்று.

(க - ரை.) தகுதிக்கேற்றவகையில் தவஞ்செய்யவேண்டும்.

திறம் - நெஞ்சுறுதியுமாம். இனமெனவும் உரைப்பர். எம் முயற்சிகளையுமே தனது தகுதிக்கேற்பக் கொள்க என்பதற்கும் இதுவே இடமெனக்கொள்க. நோவாதது, நோன்பு - நோல் முதனிலை. "நோரா நோன்பு சீராகாது" என்பது ஔவை மொழி.

க0. மறுபிறப் பறியா தமூப் பன்று.

(ப - ரை.) மறுபிறப்பு அறியாதது - மறுமை புண்மை புணர்ந்து அதற்கேற்ப ஒழுகாது முதிர்ந்த முதுமை, மூப்பு அன்று - சிறந்த முதுமையாகாது.

(ப - பொ.) மறுபிறப்பை யறிந்து அறத்தின்வழி யொழுகாதே மூத்த மூப்பு மூப்பன்று.

(க - ரை.) மறுமைக்குரிய அறவொழுக்கங்களை ஒழுகாமலே அடைந்த மூப்புச் சிறப்புடையதாகாது.

மூப்பு - மூ - பகுதி, தொழிற்பெயர். ஒருவன் வீழ்நாள் படாமை நன்றாற்றின் அதுவே வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்லாதலின் எடுத்த பிறவியிலேயே மறுமைக்காவனவற்றை விரைந்தறிந்து ஆற்றவேண்டுமென்பதாம். இக்கருத்து :

'இறந்த பிறப்பிற்றாஞ் செய்த வினையைப்
பிறந்த பிறப்பா லறிக—பிறந்திருந்து
செய்யும் வினையா லறிக இனிப்பிறந்
தெய்தும் வினையின் பயன்'

என்ற அறநெறிச்சார வெண்பாவாலும் வலியுறுத்தப்படும்.

அல்லபத்து முற்றும்.

---

௬. இல்லைப் பத்து

அதாவது இல்லை (இன்மை) கூறும் பத்து முதுமொழிகளையுடைய ஓத்து.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
மக்கட் பேற்றிற் பெறும்பே றில்லை.

(ப - ரை.) ஆர்கலி உலகத்து - கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலுள்ள, மக்கட்கெல்லாம் - மக்களெல்லார்க்கும், மக்கட்பேற்றின் - மக்கட் பேற்றைவிட, பெறும்பேறு - அடையத்தக்க பேறு, இல்லை - வேறில்லை.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்து மக்கட்கெல்லாம் புதல்வரைப்பெறும் பேற்றிற் பெறும் பேறில்லை.

(க - ரை.) மக்கட்பேறே சிறந்த பேறு.

ஏனையவற்றினும் இஃதொன்றே இம்மையிற் சிறத்தலின், இங்ஙனம் கூறினார். என்னை? திருவருட்குறிப்புக்கு இயைந்ததாகலின், சிறந்ததாயிற்றென்பது. இன் என்னும் ஐந்தனுருபு எல்லைப் பொருளது; ஒப்புப்பொருளும் ஓதுப. பேறு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; ஆகுபெயராய்ப் பெறப்படுவதை யுணர்த்தும். " பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை அறிவறிந்த, மக்கட்பே றல்ல பிற " என்ற பெருநாவலர் மொழியும்,

> " படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
> உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினும்
> மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
> பயக்குறை யில்லைதாம் வாழும் நாளே."

என்ற புறநானூற்றுச் செ - ௧௮௮ அடிகளும் இங்கு உற்றுநோக்கற்பாலன.

உ. ஒப்புர வறிதலிற் றகுவர வில்லை.

(ப - ரை.) ஒப்புரவு - செய்யத்தக்க செயல்களை, அறிதலின் - செய்தலைவிட, தகு வரவு - தக்க செயல், இல்லை-வேறில்லை.

(ப - பொ.) செயக்கடவன செய்கையோடொக்கும் தகுதியில்லை.

(க - ரை.) செய்யவேண்டிய கடமைச் செயல்களைச் செய்தலைவிடத் தக்க செயல் வேறில்லை.

ஒப்புரவு என்பது ஒப்பது. அஃதாவது, உலக நடையை ஒப்பதுமட்டுமென்று, நூலுண்மையோடுந் தனது பழக்கவறிவோடும் உலக நடையோடும் ஒப்ப உள்ள செய்தக்க செயலென்று கொள்க. தகுவரவு - தகுதியாய் வருவது; தகுதி யென்பது பொருள். "புத்தே ளுலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே ஒப்புரவின் நல்லபிற" என்பது பொதுமறை.

௩. வாய்ப்புடை விழைச்சி னல்விழைச்சு இல்லை.

(ப - ரை.) வாய்ப்பு உடை - மக்கட்பேறு வாய்க்கும், விழைச்சின் - கலவியின், நல்விழைச்சு - நல்ல கலவி, இல்லை - வேறில்லை.

(ப - பொ.) மக்கட்பேறு வாய்த்த கலவி போலும் கலவியின் நல்லதில்லை.

(க - ரை.) மக்கட்பேறு வாய்த்தலான கலவியே கலவியாம்.

வாய்ப்பு - பேறு. விழைச்சு - இணைவிழைச்சு, கலவி. இது மயக்கத்தால் நிகழ்வதன்றி அறிவாலும் உணர்வாலும் நிகழ்தலின், மற்றதனிலும் மேலானதாயிற்று. வாய்ப்புடை வழக்கின் நல் வழக்கில்லை யென்ற பாடங் கொள்வார் தகுதியுடைய வழக்கினை மேற்கொள்ளுதலைப் பார்க்கினும் சிறந்த வழக்கு இல்லை யென்று பொருளுரைப்பர். இனி வழக்கு என்பதற்குப் பிறப்பு என் றுரைகூறுவாரு முளர்.

௪. வாயா விழைச்சிற் றீவிழைச் சில்லை.

(ப - ரை.) வாயா - மக்கட்பேறு பொருந்தாத, விழைச்சின்- கலவியைவிட, தீவிழைச்சு - தீமையான கலவி, இல்லை வேறில்லை.

(ப - பொ.) மக்கட்பேற்றின் பொருட்டன்றிக் கலக்கும் கலவிபோலத் தீயதில்லை.

(க - ரை.) மக்கட்பேறு வாயாத கலவி தீய கலவியாம்.

அறிவும் உணர்வுமின்றி உடம்புங் கெட்டுப் பயனுமின்றிப் போதலின் இது கூறினர். வற்புறுத்துவான் கருதி இதனை எதிர்மறையானுங் கூறினரென்க. திருக்குறளிற் 'கல்வி' யென்றும், 'கல்லாமை' என்றும் இரண்டு தலைப்புகள் நிறுத்தப் பட்ட

வாறு போலவென்பது. "வாயா வழக்கிற் றீவழக் கில்லை" என்ற பாடத்துக்கு, சாட்சி முதலியன நன்கு பொருந்தாத வழக்கைப்போல் கெட்ட வழக்கு வேறில்லை யென்றுரைக்க. வாயா - பொருந்தாத.

௫. இயைவது கரத்தலிற் கொடுமை இல்லை.

(ப - ரை.) இயைவது - கொடுத்தற்கு இயலுமானதை, கரத்தலின் - கொடாது ஒளித்தலினும், கொடுமை - கொடுமையானது, இல்லை - வேறில்லை.

(ப - பொ.) தான் பிறர்க்குக் கொடுக்க இயலும் பொருளை இல்லையென்று கரக்கும் கரப்பிற் கொடுமையில்லை.

(க - ரை.) இயலுவதைக் கரத்தல் பெருங் கொடுமையாம்.

இல்லாது ஈயாமையினும் இருந்து ஈயாமை பெருங் கொடுமை யாதல்பற்றி இங்ஙனங் கூறினர். "யாதுங் கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போது" என்றார் நாலடியாரும். திருவள்ளுவரும் "இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும், பார்தாக்கப் பக்கு விடும்" என்று இரவச்சம் அ-ஆம் குறளிற் கூறியிருத்தல் காண்க. ஔவையாரும் 'இயல்வது கரவேல்' என்றார். இயல்வது வினையாலணையும் பெயர். கரத்தல் - கர - பகுதி.

௬. உணர்விலனாதலிற் சாக்கா டில்லை.

(ப - ரை.) உணர்வு - மெய்யுணர்வு, இலன் ஆதலின் - இல்லாதவனாயிருத்தலினும், சாக்காடு - இறப்பு, இல்லை - அவனுக்கு வேறில்லை.

(ப - பொ.) ஒருவற்கு அறிவின்மையோ டொக்கும் சாக்காடில்லை.

(க - ரை.) உணர்வில்லாதவன் பிணத்துக்கு ஒப்பாவான்.

'உரையிலனாதலின்' என்ற பாடங் கொள்வோர், புகழில்

லாதவனே யிருத்தலைக் காட்டினும் என்று பொருள் கூறுவர். பிறத்தலின் பெயர் உணர்வாதலின், அவ்வுணர்வைப் பெறுதான் பிறந்தும் பிறவாதவனுவ னென்ருர். சாக்காடு என்பதில் காடு தொழிற்பெயர் விகுதி. இனி, உரை இலன் என்பதற்குக் கேள்விக்குத் தக்க விடை அளிக்கும் அறிவு ஒருவனுக்கு இல்லை யென்றால் என்னும் பொருள் கூறப்படும்.

௭. நசையிற் பெரியதோர் நல்குர வில்லை.

(ப - ரை.) நசையின் - அவாவினும், பெரியதோர் - மிக்க தொரு, நல்குரவு - வறுமை, இல்லை - வேறில்லை.

(ப - பொ.) ஆசையின் மிக்கதொரு வறுமையில்லை.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு அவாவே வறுமை யென்பதாம்.

பொருள்களிடத்து நசையுடையானுக்கு அப்பொருள்கள் இல்லாமையே ஒரு பெருங் குறையாய்த் தோன்றுதலின், அவ னுக்கு நசையே வறுமையாய் முடிதல் காண்க. மேலும், பொருண் மேல் நசையுடையான் அந்நசையையே எண்ணிக்கொண்டிருத்த லல்லாமல் அதனை யடைதற்குரிய முயற்சிகளை ஒழுங்காகச் செய்யமாட்டா னுதலின், அவனுக்கு நசையே வறுமை விளைத் தமையுங் காண்க. "நல்குரவென்னும் நசை" (நல்குரவு - ௩) என்னும் திருவள்ளுவர் பொன்மொழி இங்குப் பெரிதும் நினைவுகூரற்பாலது. நசை - விருப்பம், பண்புப்பெயர்.

௮. இசையிற் பெரியதோ ரெச்ச மில்லை.

(ப - ரை.) இசையின் - புகழுடைமையின், பெரியது ஓர் - மிக்கதொரு, எச்சம் - மிச்சப்படுத்தும் பொருள், இல்லை - இவ்வுலகத்தில் வேறில்லை.

(ப - பொ.) புகழுடைமையின் மிக்குப் பிறர் பயப்பதோர் ஆக்கம் ஒருவர்க் கில்லை.

(க - ரை.) புகழே இவ்வுலகத்திற் சேர்த்து வைக்கும் வைப்பாகும் என்பது.

எச்சம் - எஞ்சி நிற்பது; தொழிற்பெயர். அஃதாவது ஒருவன் தான் இறந்த ஞான்றும் அவன் பாலதாய் எஞ்சி நிற்பது. அது புகழையன்றி வேறாகாமையின் அங்ஙனங் கூறினர். எச்சம் - சந்ததியுமாம்; இசை - எதிர் மொழி வசை. திருவள்ளுவரும் "வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும், எச்சம் பெறா விடின்" என்றார்.

௯. இரத்தலி னூஉங் கிளிவர வில்லை.

(ப - ரை.) இரத்தலின் ஊங்கு - இரத்தலைவிட, இளிவரவு - இகழ்ச்சி, இல்லை - வேறில்லை.

(ப - பொ.) இரந்து உயிர் வாழ்தலின்மேல் கீழ்மை இல்லை.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு இரத்தலைவிட இகழ்ச்சி வேறில்லை.

இளிவரவு - எளனம். ஊங்கு - மிகுதிப் பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல். "ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினும் நாவிற், கிரவின் இளிவந்த தில்" என்பது (இரவச்சம் - ௬) பொய்யாமொழி.

க௦. இரப்போர்க் கீதலின் எய்துஞ் சிறப்பில்லை.

(ப - ரை.) இரப்போர்க்கு - பிச்சை யெடுப்பவர்கட்கு, ஈதலின் - ஒன்று கொடுப்பதைவிட, எய்தும் சிறப்பு - அடையும் மேன்மை, இல்லை - வேறில்லை.

(ப - பொ.) இரப்போர்க்குக் கொடுப்பதின் மிக்கதாய் எய்தும் மேன்மை இல்லை.

(க - ரை.) ஈதற்சிறப்பினும் பெருஞ்சிறப்பு வேறில்லை.

இம்மைக்குப் பெரும் புகழும் மறுமைக்குத் திருவருளும்

வினைதலின், 'ஈதலின் எய்துஞ் சிறப்பில்லை' யென்றார். ஔவை யாரும் "இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தார்" என்றார் செந்நாப்போதாரும் "உரைப்பார் உரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க்கொன், றீவார்மேல் நிற்கும் புகழ்" என்றனர்.

இல்லைப்பத்து முற்றும்.

எ. பொய்ப் பத்து.

அஃதாவது பொய்மை கூறும் பத்து முதுமொழிகளை யுடைய தென்பது.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
பேரறிவி னோனினிது வாழாமை பொய்.

(ப - ரை.) ஆர்கலி - கடல்சூழ்ந்த, உலகத்து - இவ்வுலகத்தில், மக்கட்கு எல்லாம் - மக்களெல்லார்க்கும், பேர் அறிவினோன் - பேரறிவுடையவன், இனிது வாழாமை - இன்பமாய் வாழா னென்பது, பொய் - பொய்யாகும்.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லா மக்களுள்ளும் ஒருவன் பேரறிவுடையனாயின் அவன் மனத்தால் இன்புற் றொழுகாமை பொய்.

(க - ரை.) பேரறிவுடையான் இன்பமாய் வாழ்வான் என்பதே உண்மையாம்.

பேரறிவென்பது நூலறிவும் உத்தியுணர்வும் உலக நடையும் அளந்துணரவல்ல அகலவறிவு. இனிது - வினையுரிச்சொல். பொய் என்பதன் ஈற்றில் ஆக்கவினை தொக்கு நின்றது.

௨. பெருஞ்சீ ரோன்றன் வெகுளியின்மை பொய்.

(ப - ரை.) பெரும் சீரோன் - மிக்க செல்வமுள்ளவன், தன் - தன்னிடத்தில், வெகுளி இன்மை - சினமில்லாதிருத்தல், பொய் - அரிது.

(ப - பொ.) பெருஞ் செல்வத்தைப் பெற்ற வொருவன் வெகுளாமை பொய்.

(க - ரை.) மிக்க செல்வமுள்ளவன் சினமில்லா திருத்தல் அரிது.

சினத்தை யடக்குவது அறிவே யல்லாமற் பொருளன்றாதலால் 'சீரோன் வெகுளியின்மை பொய் "என்றார். பொருள் சினத்தைப் பெருக்கும் இயல்பின தென்றும், ஈண்டுணர்தல் வேண்டும். வெகுளி - வெகுள் பகுதி, இ - தொழிற்பெயர் விகுதி. தன் - சாரியை யெனலுமாம். சீர் - செல்வம், காரியவாகு பெயர்.

௩. கள்ளுண் போன்சோர் வின்மை பொய்.

(ப - ரை.) கள் உண்போன் - கள்ளைக் குடிப்பவன், சோர்வு இன்மை - ஒழுக்கங்களில் வழுவாதிருத்தல், பொய் - இல்லையாம்.

(ப - பொ.) கள்ளையுண்போன் ஒழுக்கஞ் சோர்வின்மை பொய்.

(க - ரை.) கட்குடியன் அறிவு ஒழுக்கங்களால் வழுவி விடுவான்.

சோர்வு - நெகிழ்ச்சி, அஃதாவது ; நினைப்புஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தன்னடக்கத்தில் நில்லாமையும், அவ்வாற்றால் அறிவும் ஒழுக்கமும் நிலையாமையும் என்க. "கள்ளுண்ணும் போழ்திற்

களித்தானைக் காணுங்கால், உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு" என்றார் திருவள்ளுவர்.

௪. கால மறியாதோன் கையுறல் பொய்.

(ப-ரை.) காலம் - முயற்சி செய்தற்குரிய காலத்தை, அறியாதோன் - அறிந்து முயலாதவன், கை உறல் - செயல் முடியப்பெறுதல், பொய் - இல்லை.

(ப-பொ.) காலமறிந்து முயலாதோன் கருமமுடிதல் பொய்.

(க-ரை.) காலமறிந்து செய்வோன் முயற்சி கைகூடும்.

கை - செயல். அன்றிக் கையுறல் என்பதை ஒரு சொல் எனக் கொண்டு அடைதல் என்றுரைப்பினும் அமையும். 'கைத்துறல்' என்ற பாடமோதுவாரு முளர். "அருவினை யென்ப உளவோ கருவியாற், கால மறிந்து செயின்" என்றார் வள்ளுவரும்.

௫. மேல்வர வறியாதோன் தற்காத்தல் பொய்.

(ப-ரை.) மேல் வரவு - எதிர் காலத்தில் வருதலை, அறியாதோன் - அறிந்து அதற்கேற்ப ஒழுகாதோன், தன் காத்தல் - தன்னைத்தான் பாதுகாத்துக்கொள்ளல், பொய் - இல்லை.

(ப-பொ.) எதிர்காலத்து வரும் இடையூறு அறியாதான் தனக்கு அரண் செய்து காத்தல் பொய்.

(க-ரை.) வருவதறிவோனே தற்பாதுகாப்புடையவனும்.

மேல் - காலத்தின்மேனின்றது. அறியாதோன் என்றது அறிந்து முன் முயற்சி செய்யாதான் என்றற்கு "அறிவுடையா ராவ தறிவார்" (அறிவுடைமை - எ.) என்றார் தேவரும். அறியாதோன் - வினையாலணையும் பெயர். "வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர், வைத்தூறு போலக் கெடும்" (குற்றங்கடிதல் - ௫) என்ற திருக்குறளுங் காண்க.

௬. உறுவினை காய்வோன் உயர்வு வேண்டல் பொய்.

(ப - ரை.) உறுவினை - தக்க செயலை, காய்வோன் - செய்யாமல் வெறுத்துச்சோம்பியிருப்பவன், உயர்வு - மேன்மை, வேண்டல் - தேடுதல், பொய் - இல்லை.

(ப - பொ.) மிக்க கருமம் செய்கைக்கு மடிந்திருப்போன் தனக்கு ஆக்கம் வேண்டுதல் பொய்.

(க - ரை.) சிறந்த செயல்களைச் செய்யாமற் சோம்பு வானுக்கு மேன்மையில்லை.

உறுவினை - செயற்கரிய செயல், உறு - மிகுதிப் பொருள் குறித்த உரிச்சொல். காய்தல் - மடியினால் வெறுத்தல். உயர்வு - கல்வி, செல்வம், புகழ் முதலியன. ‘உறுவினைக் கயர்வோன்’ என்றும் பாடம்.

௭. சிறுமைநோ னாதோன் பெருமை வேண்டல் பொய்.

(ப - ரை.) சிறுமை - சிறியனா யிருக்கும் அடக்கத்தை, நோனாதோன் - பொறாதவன், பெருமை வேண்டல் - பெருமையை விரும்புதல், பொய் - இல்லை.

(ப - பொ.) பிறர்க்குத் தான் செய்யும் பணிவினைப் பொறா தோன் தனக்குப் பெருமை வேண்டுதல் பொய்.

(க - ரை.) பெருமைச் செருக்கில்லாதவன் இழிந்த இயல் புகளை வேண்டான்.

பெருமை, ஈண்டுப் பெருமை படைக்குஞ் செருக்கு. அஃதில்லாத பெரியோர் மாட்டுப் பிறரைக் கீழ்ப்படுத் தொழுகுஞ் சிறுமையின்மையின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. இனிப் பிறர் செய்யும் பெருமையை விரும்பாதவனுக்கு எஞ்

ஞான்றுஞ் சிறுமை சேறல் இல்லையெனப் பொருள் கூறு வாருமுளர். சிறுமை பெருமை முரண்தொடை.

அ. பெருமைநோ னுநோன் சிறுமை வேண்டல் பொய்.

(ப - ரை.) பெருமை - பிறர்க்கு அரியனாயிருக்கும் பெருமைச் செருக்கை, நோனுநோன் - பொறுதவன், சிறுமை வேண்டுதல் - கீழ்மையை விரும்புதல், பொய் - இல்லை.

(ப - பொ.) பிறர்க்குத் தான் அரியனாகும் பெருமை வேண்டாதான் தனக்குச் சிறுமைக் குணம் வேண்டுதல் பொய்.

(க - ரை.) பெருமைச் செருக்கில்லாதவன் இழிந்த இயல்புகளை வேண்டான்.

பெருமையில்லாத பெரியோர் மாட்டுப் பிறரைக் கீழ்ப் படுத் தொழுகுஞ் சிறுமையின்மையின் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. இனிப் பிறர் செய்யும் பெருமையை விரும்பாதவனுக்கு எஞ் ஞான்றும் சிறுமை சேறல் இல்லையெனப் பொருள் கூறுவாரு முளர். நோனுதான் - நோன் - பகுதி, நோன்றல் பொறுத்தல்.

ஆ. பொருணசை வேட்கையோன் முறைசெயல் பொய்.

(ப - ரை.) பொருள் நசை வேட்கையோன் - பொருள் விருப்பத்தா லுண்டாகும் பற்றுள்ள முடையவன், முறை செயல் - அறநெறிப்படி முறை செய்தல், பொய் - இல்லை.

(ப - பொ.) பொருள் நசையால் வரும் வேட்கையையுடையான் முறைசெய்தல் பொய்.

(க - ரை.) பொருட் பற்றுடையவன் நடுவு நின்று முறை செய்தலில்லை.

நசை யென்பது விருப்பமென்றும், வேட்கை யென்பது பற்றுள்ளம் என்றும் பொருளாமாற்றை, வேட்கையாவது பொருள்கள்மேற் றோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவாவது அப் பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேல்மேல் நிகழும் ஆசை யென்றும் நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய உரையிற் காண்க. வேட்கை - தொழிற் பெயர், வேள் - பகுதி.

௧0. வாலிய னல்லாதோன் தவஞ்செய்தல் பொய்.

(ப - ரை.) வாலியன் அல்லாதோன் - உள்ளத்தின்கண் தூயனல்லாதவன், தவம் செய்தல் - தவஞ்செய்தல் என்பது, பொய் - இல்லை.

(ப - பொ.) மனத்தின்கண் தூயனல்லாதோன் தவஞ் செய்தல் பொய்.

(க - ரை.) உள்ளத்தின்கண் தூய்மை யில்லாதவன் தவஞ் செய்தல் இயலாது.

வால் - தூய்மை. இஃ திப்பொருட்டாதலை, "வெண் ணிறம் பெருமை தூய தோகையும் வாலே" என்னும் (௬0௫) பிங்கலந்தையிற் காண்க. வாலி - எதிர்மொழி வாலாமை. தவம் நெஞ்சழுக்கின்மையால் நிகழ்வதாதலின் இங்ஙனம் கூறப் பட்டது. அல்லாதோன் - எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையாலணை யும்பெயர். "மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி, மறைந் தொழுகு மாந்தர் பலர்" என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழி காண்க.

பொய்ப்பத்து முற்றும்.

அ. எளிய பத்து

என்றது எளிமை கூறும் பத்து முதுமொழிகளையுடையது என்பது.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
புகழ்வெய் யோர்க்குப் புத்தேணா டெளிது.

(ப - ரை.) ஆர்கலி - கடல் சூழ்ந்த, உலகத்து - இவ்வுலகத்திலுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்கள் எல்லாருள்ளும், புகழ்வெய்யோர்க்கு - புகழப்படும் அறச்செயல்களைச் செய்ய விரும்பினார்க்கு, புத்தேள் நாடு - தேவர்கள் வாழும் விண்ணாடு, எளிது - கிடைத்தல் எளிதாம்.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்து மக்களெல்லாருள்ளும் ஒருவர்க்குப் புகழ்விரும்பின் கடவுளர் வாழு நாடு பெறுதல் எளிது.

(க - ரை.) புகழ்மிக்க அறச்செயல்களை விரும்பினோர் விண்ணாடு பெறல் எளிது.

புகழ் - அறச்செயல்களைச் செய்வதனு லுண்டாகும் புகழ். வெய்யோ ரென்பதில் வெம்மை - பகுதி; விரும்புதலென்பது பொருள். "வெம்மை வேண்டல்" (தொல்காப்பியமூலம் - அகக உரியியல்), என்றார் தொல்காப்பியனாரும். புகழுடையார் மேனாடுபெறு முண்மையை,

"புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வான வூர்தி
எய்துப என்பதம் செய்வினை முடித்து"

என்னும் புறநானூற்று உஎ-ம் செய்யுளடிகளிலுங் காண்க.

உ. உறழ்வெய் யோருக் குறுசெரு வெளிது.

(ப - ரை.) உறழ் - கலகத்தை, வெய்யோருக்கு - விரும்பினவர்களுக்கு, உறு செரு - மிக்க போர், எளிது - எளிதிலுண்டாகும்.

(ப - பொ.) பிறரோடு கலகம் விரும்புவார்க்கு மிக்க செரு எளிது.

(க - ரை.) கலகத்தின்மேல் விருப்ப முடையார்க்குப் போர் உண்டாதல் எளிது.

உறழ் - பகை, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். அஃதிங்குக் கலகத்தின்மேல் நின்றது. உறு - உரிச்சொல். செரு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

ங. ஈரம்வெய் யோர்க்கு நசைகொடை எளிது.

(ப - ரை.) ஈரம் - அன்பை, வெய்யோர்க்கு - விரும்பினோர்க்கு, நசை - பிறர் விரும்பிய பொருளை, கொடை - கொடுத்தல், எளிது - எளிதாகும்.

(ப - பொ.) மனத்துள் ஈரத்தை விரும்பி யிருப்பார்க்குப் பிறனொருவன் கேட்கக் கொடுத்தல் எளிது.

(க - ரை.) அன்பை விரும்புவோர் ஈதலிலும் எளியரா யிருப்பர்.

நசை - ஆகுபெயர். அன்பியல்புடையவன் பிறர் இன்பத்தை விரும்புவானாதலின், அவற்குக் கொடை எளிதென்றார். "முன்னும், ஈரமுடைமை ஈகையினறிப" (அறிவுப்பத்து - உ) என்றார். 'நாமம் வெய்யோர்க்கு' என்றும் பாடம். "அன்பிலா ரெல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார், என்பு முரியர் பிறர்க்கு" என்றார் திருவள்ளுவரும்.

௪. குறளைவெய் யோர்க்கு மறைவிரி யெளிது.

(ப - ரை.) குறளை - கோட் சொற்களை, வெய்யோர்க்கு - விரும்புகின்றவர்கட்கு, மறைவிரி - மறையை வெளிப்படுத்தல், எளிது - எளிதாகும்.

(ப - பொ.) குறளைச்சொல்லை விரும்புவார்க்கு ஒருவன் மறையச்செய்த தொன்றனை வெளிப்படுத்திப் பிறரை யறிவித்தல் எளிது.

(க - ரை.) கோட்சொற்களிற் பழகுவார்க்கு மறையை வெளிப்படுத்தாம லிருத்தல் அரிது.

மறை, விரி - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள். குறளை - புறங்கூறல். குறள் (பேய்) போல் பிடித்துத் துன்பஞ் செய்தலால் குறளை யெனப்பட்டது போலும்.

௫. துன்பம் வெய்யோர்க் கின்பம் எளிது.

(ப - ரை.) துன்பம் - முயற்சியால் வருந்துன்பங்களை, வெய்யோர்க்கு - விரும்புவார்க்கு, இன்பம் எளிது - இன்பம் எளிதாகும்.

(ப - பொ.) ஒன்றனை முயன்று வருந் துன்பத்தை வெறாதார்க்கு இன்பம் எய்தல் எளிது.

(க - ரை.) ஒன்றனை முயலுங்கால் எதிருந் துன்பத்தை விரும்புவார்க்கு இன்பம் எளிதிலுண்டாகும்.

முயற்சித் துன்பங்களை விரும்புவார் முயற்சிதளரார் ஆதலின், அம்முயற்சியை அவர் முற்றமுடித்து எளிதில் இன்பம் எய்துவர் என்க. "இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல் பென்பான், துன்பம் உறுதல் இலன்", (திருக்குறள், இடுக்க

சு. இன்பம்வெய் யோர்க்குத் துன்பம் எளிது.

(ப - ரை.) இன்பம் - முயற்சியின் பயனாகிய இன்பத்தை, வெய்யோர்க்கு - முயலும்போதே விரும்புவார்க்கு, துன்பம் எளிது - துன்பங்களே எளிதில் மிகும்.

(பு - பொ.) முயன்றுவருந் தன்மையால் வரும் இன்பத்தை விரும்புவார்க்குப் பொரு ளில்லாமையால் வரும் துன்பம் எளிது.

(க - ரை.) இன்பமென்னும் பயனை விரும்பி முயல்வார்க்குத் துன்பம் மிகும்.

இன்பமே நினைவா யிருப்பவர்க்குத் துன்பத்தைப் பொருட் படுத்தாது ஏற்று முயலுந்திறங் கூடாமையின், அம்முயற்சி செவ்வையாய் முற்றுப்பெறாது இடைமுரிதலும் அவ்வாற்றால் அவர்க்குத் துன்பம் விளைதலே எளிதாகுமென்பது. "இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர், துன்பந் துடைத் தூன்றுந் தூண்" (திருக்குறள், ஆள்வினையுடைமை, - ரு) என் னும் நாயனார் திருமொழி இங்கு உற்றுநோக்கத் தக்கது.

எ. உண்டி வெய்யோர்க் குறுபிணி யெளிது.

(ப - ரை.) உண்டி - மிக்க உணவை, வெய்யோர்க்கு - விரும் புகின்றவர்கட்கு, உறுபிணி - மிகுந்த நோய், எளிது - எளிதி லுண்டாகும்.

(பு - பொ.) உண்டி மிகவிரும்பினார்க்கு மிக்க பிணி எளிது.

(க - ரை.) அளவுக்குமே லுண்கின்றவர்களுக்கு மிகுதி யாய் நோயுண்டாகும்.

உண்டி - உண்ணப்படுவது, இது செயப்படுபொருளில் வந்த இகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர். ட் - எழுத்துப்பேறு பிணி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இகரவிகுதி புணர்ந்து

கெட்டது. அளவின்றி யுண்பார்க்குக் கரையின்றி நோயுளதாம் என்பது, "இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும், கழிபேரிரையான்கண் நோய்", "தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின், நோயள வின்றிப் படும்" என்ற நாயனார் மொழிகளால் நன்கு வலியுறும்.

௮. பெண்டிர்வெய் யோர்க்குப் படுபழி யெளிது.

(ப - ரை.) பெண்டிர் - பெண்மக்களை, வெய்யோர்க்கு - விரும்பி யொழுகுகின்றவர்கட்கு, படுபழி - உண்டாகும் பழி, எளிது - எளிதாகும்.

(ப - பொ.) பெண்டிரை மிக விரும்பினார்க்கு உண்டாகும் பழி எளிது.

(க-ரை.) பெண்டிரை விரும்பி யொழுகுவார்க்குப் பழிகள் எளிதில் விளையும்.

காம மிகுதியாற் பெண்வழிச் சேறலால், ஆண்மை யிழந்து கடமை நழுவல் முதலியன நேர்தலின், ஆள்வினை கெட்டுப் பழி யுண்டாகு மென்க. இனிப் படுபழியென்பதைப் படுபொழ், படு தீவி யென்பவற்றைப் போல மிக்க பழி யென்றுரைத்தலுமாம். பெண்டிர் - பெண்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பலர் பாற் பெயர். பெண்மை - அமைதித்தன்மை.

௯. பாரம்வெய் யோர்க்குப் பாத்தூ ணெளிது.

(ப - ரை.) பாரம் - பிறர்சுமையை, வெய்யோர்க்கு - தாம் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவார்க்கு, பாத்து ஊண் - தமக்கு உள்ளதைப் பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணல், எளிது - எளிதாகும்.

(ப - பொ.) பிறர் பாரத்தைத் தாங்குதலை விரும்புவார்க்குப் பகுத்துண்டல் எளிது.

(க - ரை.) பிறர்பாற் கவலையுற்றவர்களுக்குப் பகுத்துண்ணுதல் எளிது.

'பாரம் வெய்யோர்' என்றது, பிறர்க்கு ஆக வேண்டிய செயல்களைத் தாம் தாங்கிச் செய்வோர். அவ்வியல்பினர் பிறர் பசித்திருக்கப் பொறாராதலின், பாத்தூணெளி தென்றார். பாத்து, பகு என்பதன் மரூஉவாகிய பா - பகுதி. பெருமையை விரும்பினோர்க்கு என்ற பாடமும் உண்டு. ஊண் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

கo. சார்பி லோருக் குறுகொலை யெளிது.

(ப - ரை.) சார்பு இலோருக்கு - நல்வினத்தார் சேர்க்கை இல்லாதவர்கட்கு, உறு கொலை - உள்ள கொலைத் தொழில், எளிது - எளிதாகும்.

(ப - பொ.) நன்னட்பைச் சாராதோருக்குப் பொருந்திய கொலைத்தொழில் செய்தல் எளிது.

(க - ரை.) நல்லினத்தார் சேர்க்கையில்லாதவர் கொலைத் தொழிலை எளிதாய்ச் செய்வர்.

சார்பு - தொழிற் பெயர். கொலையென்பது தனக்கினமாகிய புலை முதலிய தீய செயல்களையுந் தழுவிற்று. திருவள்ளுவரும், "மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும், இனந்தூய்மை தூவா வரும்" என்றது கருதற்பாலது.

எளிய பத்து முற்றும்.

௬. நல்கூர்ந்த பத்து.

என்பது நல்கூர்தல் கூறும் பத்து முதுமொழிகளை யுடையது என்றவாறு.

௧. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
முறையி லரசனாடு நல்கூர்ந் தன்று.

(ப-ரை.) ஆர்கலி - கடல் சூழ்ந்த, உலகத்து - இவ்வுலகத்திலுள்ள, மக்கட்கு எல்லாம் - மக்களெல்லார்க்கும், முறையில் - முறைமை யில்லாத, அரசன் நாடு - அரசனது நாடு, நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்துள் எல்லா மக்கட்கும் முறைமை செய்யா அரசனாடு வறுமையுறும்.

(க - ரை.) முறை செய்யாத அரசனுடைய நாடு எந்நாளும் வறுமையுடையதாகும்.

நல்கூர்ந்தன்று - உடன்பாட்டுவினை. அரசன் முறையின்மையால் அவன் நாடு பெயர் குறைந்து வறக்குமென்க. நாடு - நாட்டிலுள்ளாரை யுணர்த்துகையில் இடவாகு பெயர்.

"முறை கோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி, ஒல்லாது வானம் பெயல்"

"நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவன், நாடொறு நாடு கெடும்" என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருத்தலுணர்க.

௨. மிகமூத் தோன்காம நல்கூர்ந் தன்று.

(ப - ரை.) மிகமூத்தோன் - இளமை கடந்து மிகவும் மூத்து உடல் தளர்ந்தவன், காமம் - காமநுகர்ச்சி, நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) மிக மூத்தான் காமத்திற் றுய்க்கும் நுகர்ச்சி வறுமையுறும்.

(க - ரை.) இளமை கடந்தவன் நுகரும் காம நுகர்ச்சி இன்பம் வற்றும்.

கட்டிளமையுடன் நுகரும் காமவின்பம்போல, அது கடந்த முதியவன் நுகரும் இன்பம் சிறவாதாகலின் இங்ஙனங் கூறினார். வறுமையுறும் என்றது இல்லையா மென்றற்கு. ஏனையவற்றிற்கும் அதுவே கொள்க. இதனை அகம் வறியோன் என்று இப்பத்தினிறுதியில் வருந் தொடர்ப்பொருளானு முணர்க.

ரு. செற்றுட னுறைவோனைச் சேர்தனல் கூர்ந் தன்று.

(ப - ரை.) செற்று - உட்பகை கொண்டு, உடன் உறைவோன் - அது தெரியாமல் உடன் வாழ்பவன், சேர்தல் - நண்பராய்க் கொண்டொழுகுதல், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) தன்னைச் செறுத்தொழுகுவானைச் சென்றடைதல் வறுமையுறும்.

(க - ரை.) உட்பகை யுடையோரை நண்பராய் மேற்கொண்டொழுகல் வறுமைக்கிடமாம்.

உட்பகை யுடையோர் வெளிப்பகை காட்டாமல் நண்பராய் உடன் உறைதலானமை, பிறர் மறையை உளவாயறிந்து அவரைச் செல்வம் செல்வாக்கு முதலியவற்றிற் கீழறுத்தலுடைமையின், அவருடனுறைவு வறுமையை விளைக்கு மென்றனர். "உடன்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள், பாம்போ டுடனுறைந் தற்று" (திருக்குறள் உட்பகை ௯) என்பார் வள்ளுவனார்.

செற்று - வினையெச்சம். செறு - பகுதி, ஒற்று இரட்டி இறந்தகாலங் காட்டியது.

௪. பிணிகிடந் தோன்பெற்ற வின்பநல் கூர்ந் தன்று.

(ப - ரை.) பிணிகிடந்தோன் - நோயடைந்து உடம்பு மெலிந்தவன், பெற்ற இன்பம் - அடைந்த உலக இன்பங்கள், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) பிணிபட்ட உடம்பை யுடையான் நுகரும் காமவின்பம் வறுமையுறும்.

(க - ரை.) நோயாளர்க்கு உலகத்தில் எதும் இன்பமில்லை.

பிணிகிடந்தோன் - பிணிபட்டுக் கிடந்தவன்; அவன் எத்துணைச்செல்வங் கல்வி முதலான இனிய வாழ்க்கையி லிருந்தாலும், உணவு, உடை, நகை, பெண்டிர், மக்கள் முதலான நலங்களை நிரம்பத் துய்த்தாலும், அவற்றாற் பெறற்குரிய இன்பம் அத்தனையும் அவற்கு வற்றியதாகவே காணப்படுமாதலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. பிணித்தல் - கட்டுதல், நோயால் கட்டுப்படுதல்; பிணி - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

ரு. தற்போற் றுவழிப் புலவிநல் கூர்ந்தன்று.

(ப - ரை.) தன் போற்றுவழி - தன் மேல் அன்புடையராய்த் தன்னைப் போற்றுதாரிடத்து, புலவி - பிணங்குதல், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) தன்மே லன்பாற் போற்றுதார் திறத்துப் புலக்கும் புலவி வறுமையுறும்.

(க - ரை.) அன்பிலார் மாட்டுப் புலத்தல் இன்பம் பயவாது.

இன்பம் பயவாமையோடு ஒருகால் பகைமையை விளைத்தலுங் கூடுமென்க. மேலும் அன்பிலார் புலவியை நிலையுணர்ந்து தீர்த்தல் செய்யார். அன்புடையார் உணர்ந்துசெய்வார். 'நாம்

னார், "நீரும் நிழல தினிதே புலவியும், வீழுநர் கண்ணே யினிது" (திருக்குறள். புலவி - க) என்றார். போற்றா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். தற்போற்றா - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

சு. முதிர்வுடை யோன்மேனி யணிநல் கூர்ந்தன்று.

(ப - ரை.) முதிர்வு உடையோன் - முதுமைப் பருவம் அடைந்தவனது, மேனி அணி - உடம்பிலணியும் அணி வகைகள், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) மூத்த உடம்பினையுடையான் அணியுமணி வறுமையுறும்.

(க - ரை.) கிழப்பருவத்தோன் அணியும் அணிகலன்கள் அழகுதரா.

அணி - அணியப்படுவது, ஏதுக்குறி. முதிர்வு - முதிர் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். முதிர்வாவது திரைதல், கூனுதல், நரைத்தல், பற்கழலல், தலை நடுங்கல், ஒளி மழுங்கல் முதலிய செயல். செயற்கை நலங்கள் இயற்கை நலங் கிளர்ந் தொளிரும் இளமைக்கே மேன்மை தருமல்லது அந் நலங்கள் ஒருங்கவிந்து முதிர்ந்த முதுமைக்கு அங்ஙனம் மேன்மை தராவென்க. அணி - அழகுமாம்.

எ. சொற்செல் லாவழிச் சொலவுநல் கூர்ந்தன்று.

(ப - ரை.) சொல் - தன் சொல், செல்லாவழி - மதிக்கப் படாவிடத்து, சொலவு - ஒன்றைச் சொல்லுதல், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) தன் சொல் செல்லாவிடத்துச் சொல்லிய சொல் வறுமையுறும்.

(க - ரை.) தன் சொல்லை மதியாதாரிடையில் ஒன்றைச் சொன்னால் அது பயன்படாது.

சொலவு - செலவு என்பதுபோல் அச் சாரியை யேற்ற உகரவீற்றுத் தொழிற் பெயர். நல்கூர்தலாவது ஈண்டுப் பயன் குன்றுதல், செல்லாவழி - வழி - வினையெச்ச விகுதி.

அ. அகம்வறி யோனண்ண னல்கூர்ந் தன்று.

(ப - ரை.) அகம்வறியோன் - உள்ளத்தில் நன்மையில்லாதவனை, நண்ணல் - சேர்தல், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) மனத்தில் நன்மையின்றி வறியோனொருவனைச் சென்று நண்ணுதல் வறுமையுறும்.

(க - ரை.) உள்ளநலம் இல்லாதவனைச் சேர்தலால் எதும் பயன் விளையாது.

அகம்வறியோன் என்றது நன்மையான கருத்துக்கள் சிறிதும் இல்லாது பாழ்பட்ட உள்ள முடையோனை. வறியோனண்ணல் - வேற்றுமைத்தொகை ; வந்த நகரம் திரிந்த விடத்து நிலைமொழியீறு கெட்டது. நண்ணல் நல்கூர்ந்தன்று என்பது மது. உள்ளநலமுடையோன் வெளிநலங்கள் பல உடையனு யினும், எதும் பயன் ஆகாதாகலின் இங்ஙனங் கூறபட்டது.

௯. உட்கில் வழிச்சினம் நல்கூர்ந் தன்று.

(ப - ரை.) உட்கு - மதிப்பு, இல்வழி - இல்லாவிடத்து, சினம் - மேற்கொள்ளும் சினம், நல்கூர்ந்தன்று - தன் பயனில் வறுமையுறும்.

(ப - பொ.) மதியாதார்முன் வெகுளும் வெகுட்சி வறுமையுறும்.

(க - ரை.) மதியார்முன் வெகுளும்வெகுட்சி பயன் படாது.

உட்கு - தன்னைக் கண்டு அச்சத்தால் மதிக்கும் மதிப்பு. அஃதில்லார்மாட்டுத் தான் சினங்கொள்ளுதலால், எதும் பயன் விளையாமையோடு ஒரோவொருகால் அவரதனைப் பிழையுட் படுத்து வெகுண்டு செய்யுந் தீமையையும் எதிர்பயக்கும் என்க. உட்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

கo. நட்பில் வழிச்சேறல் நல்கூர்ந் தன்று.

(ப - ரை.) நட்பு - நட்பியல்பு, இல்வழி - இல்லாவிடத்து, சேறல் - ஒருதவியை நாடிப்போதல், நல்கூர்ந்தன்று - வறுமை யுறும்.

(ப - பொ.) தன்னொடு நட்பில்லாதார் மாட்டு ஒன்றனை நச்சிய நசை வறுமையுறும்.

(க - ரை.) நட்பியல்பிலார்மாட்டு ஒன்றை நாடிப்போத லிற் பயனில்லை.

சேறல் - செல் என்ற பகுதி முதனீண்டது. நட்பியல்பாவது, பிறர்க்குதவல். அஃதிலர்பால் அதை நச்சிடு போதலால் யாதும் பயனின்மையின் இங்ஙனங் கூறினார். நட்பு - பண்பாகு பெயர்.

நல்கூர்ந்த பத்து முற்றும்.

ய. தண்டாப் பத்து

அஃதாவது தண்டாமையைக் குறித்த பத்து மொழிகளை யுடைய ஒத்து.

க. ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓங்கல் வேண்டுவோன் உயர்மொழி தண்டான்.

(ப - ரை.) ஆர்கலி உலகத்து - கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகத் தில், மக்கட்கு எல்லாம் - மக்களெல்லாருள்ளும், ஓங்கல் - தான் உயர்வடைதலை, வேண்டுவோன் - விரும்புவோன், உயர் மொழி - பிறரை யுயர்த்துச் சொல்லும் மொழிகளை, தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) ஆர்கலியாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லா மக்களுள்ளும் உயர்வு வேண்டுவோன்; பிறரை யுயர்த்துச் சொல்லும் மொழிகளை மாறான்.

(க - ரை.) உயர்வு வேண்டுவோன் பிறர்பாற் காணப்படும் சிறந்த இயல்புகளையே எடுத்துப் பேசப் பழகுதல் வேண்டும்.

அங்ஙனம் பழகப் பழகத் தன்மாட்டும் அவ்வுயரிய இயல்புகள் படியப்பெற்று, அம்முகத்தால் உயர்வடைவான் என்க. உயர்மொழி - வினைத்தொகை. தண்டாமை - நீங்காமை என்று பொருள்படுமாற்றைத் "தண்டாச் சிறப்பு" (சினமின்மை - ௨) என்னும் நாலடியாரிற் காண்க. தண்டுதல் - மறுத்தல்.

௨. வீங்கல் வேண்டுவோன் பல்புகழ் தண்டான்.

(ப - ரை.) வீங்கல் - செல்வம் பெருகுதலை, வேண்டுவோன் - விரும்புகின்றவன், பல்புகழ் - பல புகழ்ச்செயல்களை, தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) ஆக்கத்தை வேண்டுவோ னொருவன் தனக்குப் பல புகழ்வரும் செய்கை களையான்.

(க - ரை.) ஆக்கம் விரும்புவோன் புகழ்க்குரிய பல நற்செயல்களைச் செயல்வேண்டும்.

வீங்கல் - பெருகல், ஈண்டுச் செல்வம் பெருகல். புகழ் - ஆகுபெயராய்ப் புகழுக்குரிய செயல்களை யுணர்த்திற்று. புகழ்ச் செயல்களெல்லாம் நற்செயல்களாதலின் நற்செயல்களென்றற்கு அது கூறினர். "ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல, தூதியம் இல்லை உயிர்க்கு," "ஒன்றா உலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றாது நிற்பதொன் றில்" என்னுங் குறள்களைக் காண்க.

௩. கற்றல் வேண்டுவோன் வழிபாடு தண்டான்.

(ப - ரை.) கற்றல் வேண்டுவோன் - அறிவு நூல்கள் கற்றலை விரும்புகின்றவன், வழிபாடு - ஆசிரியற்குச் செயற்பாலதான வழிபாட்டை, தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) ஒன்றனைக் கற்றல் விரும்புவான் தன்னைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியற்குச் செய்யும் வழிபாடு ஒழியான்.

(க - ரை.) ஆசிரியனை வழிபடும் மாணாக்கனது கல்வியே சிறக்கும்.

வழிபாடு - வழிபடு என்பதன் திரிபு ; வழிநிற்றல் என்பது பொருள். வழிபாடு செய்வான் உள்ளம் மேன்மேலும் கல்விப் பொருளை அறிதல்வேண்டும் என்னும் வேட்கையாற் கவர்ந்து முனைப்புடன் விளங்குதலின், அவனுக்கு அரிய கல்வியும் எளிதாய்ப் பெருகுமென்பது. இதுபற்றியே "கற்றலிற் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று" (சிறந்த பத்து) என்று முன்னுங் கூறினார்.

௪. நிற்றல் வேண்டுவோன் தவஞ்செயல் தண்டான்.

(ப - ரை.) நிற்றல் வேண்டுவோன் - ஒரு நிலையில் நிலைத்தலை விரும்புகின்றவன், தவம்செயல் - நோன்பு செய்தலை, தண்டான் - தவிரான் .

(ப - பொ.) பிறப்புக் கெடுத்துத் தன்னை நிலைப்பிக்க வேண்டுவோன் தவஞ்செய்தல் ஒழியான்.

(க - ரை.) வீடு பேற்றை விரும்புகின்றவன் நோன்பு செயல் தவிரான்.

நிற்றல் - பிறந்தும் இறந்தும் உழலாமல் அவ்விரண்டும் அற்றதோர் அழியாத நிலையிற் பெயராது நிற்றல் ; அஃதாவது வீடுபேறு. தவமென்பது நெஞ்சொருமைக்கு ஊறு பயக்குந் துன்பங்களைப் பொறுத்தல். வீடு விரும்புவான் எத்துணைத் துன்பந் தருவதாயினும் அத்துன்பத்தின் பொருட்டுத் தவம் தவிரான் என்பது இங்குக் கூறப்பட்டது. தவஞ்செயல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

௫. வாழ்க்கை வேண்டுவோன் சூழ்ச்சி தண்டான்.

(ப - ரை.) வாழ்க்கை - செல்வாக்குடன் வாழ்தலை, வேண்டுவோன் - விரும்புவோன், சூழ்ச்சி - மேற்கொண்ட செயலை நன்காராய்தல், தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) வாழ்தலை மேன்மேலும் விரும்பிய ஒருவன் தான் எடுத்த தொழிலை ஆராய்தல் ஒழியான்.

(க - ரை.) செல்வாக்குடன் வாழ்தலை விரும்புகின்றவன் தான் எடுத்துக்கொண்ட செயலை நன்றாய் ஆராய்தல் வேண்டும்.

எடுத்துக்கொண்ட செயலைத் திறமாய் ஆராய்ந்து ஒழுங்காய் முயல்கின்றவன் கட்டாயம் ஆக்கம்பெற்று இன்ப வாழ்வில் விருப்பனுதலின், சூழ்ச்சி தண்டான் என்றார்.

"தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க், கரும் பொருள் யாதொன்று மில்" - திருக்குறள்.

௬. மிகுதி வேண்டுவோன் வருத்தந் தண்டான்.

(ப - ரை.) மிகுதிவேண்டுவோன் - செல்வ மிகுதியை விரும்புவோன், வருத்தம் - அதற்கு ஏதுவான முயற்சி வருத்தத்தை, தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) அளவு மிக்க பொருள்வேண்டுவோன் முயற்சி வருத்தமென நீக்கான்.

(க - ரை.) செல்வமிகுதியை விரும்புகின்றவன் எவ்வளவு வருத்தமான முயற்சிக்கும் பின்வாங்கான்.

முயற்சியின் வருத்தமே பொருளின் இன்பத்துக்கு ஏது வென்க. இனி "மிகுதி வேண்டுவோன் தகுதி தண்டான்" என்பதும் பாடம்; அஃதாயின், பெருமை வேண்டுவோன் அதற்குரிய தகுதியான ஒழுக்கத்தைத் தவிரான் என்றுரை கொள்க.

௭. இன்பம் வேண்டுவோன் துன்பம் தண்டான்.

(ப - ரை.) இன்பம் வேண்டுவோன் - இன்பநிலையை விரும்பி நிற்பவன், துன்பம் - அதற்குரிய முயற்சிகளிடையே நேருந் துன்பங்களை, தண்டான் - பொருட்படுத்தமாட்டான்.

(ப - பொ.) இன்பத்தை விரும்பிய ஒருவன் துன்பத்தைத் துன்பமென்று களையான்.

(க - ரை-) இன்பத்தை விரும்புகின்றவன் துன்பத்தைப் பாராமல் முயலல் வேண்டும்.

உலக இயற்கையில் துன்பமில்லா விடத்து இன்ப மில்லாமையின், இன்பம் விரும்புவோன் அதற்குரிய முயற்சித் துன்பத்திலும் ஈடுபட்டே தீரல் வேண்டினமை அறிக. தண்டான் - துன்பமென்று கருதி நீங்கான் என்பது.

'தோட்டிபோலுழைத்துத் துரைபோற் சாப்பிடவேண்டும்' என்பது மறிக. 'துன்புள தெனினன்றோ இன்புளது' இராமாயணம்.

அ. துன்பம் வேண்டுவோன் இன்பந் தண்டான்.

(ப - ரை.) துன்பம் வேண்டுவோன் - பின்பு துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்பவன், இன்பம் தண்டான் - முன்பு இன்பப்பட்டிருத்தலைத் தவிரான்.

(ப - பொ.) துன்பத்தை விரும்பிய ஒருவன் இன்பத்தை இன்பமென்று களையான்.

(க - ரை.) முன்பு சிற்றின்பத்தால் மதிப்புண்டிருப்பவன் பின்பு பெருந்துன்பத்தால் வருந்துவன்.

முயற்சித் துன்பத்துக்கு அஞ்சி வாளாகிடப்பதனுல் வரும் சிற்றின்பத்தை விரும்பியவனுக்குப் பின்பு கல்வி செல்வம் புகழ் முதலியவற்றுல் ஏதொரு நற்பயனும் இல்லாமையால் அவன் பெருந் துன்பமுறுதலின் இங்ஙனங் கூறப்பட்டது.

கூ. ஏமம் வேண்டுவோன் முறைசெயல் தண்டான்.

(ப - ரை.) ஏமம் வேண்டுவோன் - குடிமக்களின் இன்பத்தை விரும்பும் அரசன், முறை செயல் - முறையோடு அரசாட்சி செய்தலை, தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) குடிகளைக் காக்க விரும்பிய அரசன் முறைமைப்படி நடத்தலொழியான்.

(க - ரை.) குடிமக்களின் இன்பத்தை விரும்பும் அரசன் முறைமையோடு அரசாட்சி செய்வான்.

ஏமம் - இன்பம், ஈண்டு அரசனது பாதுகாவலால் விளையும் குடிமக்களின் இன்பத்தை யுணர்த்தலின் அரசன் முறைமை யோடு நடுவாய் அரசு புரிதல் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் பட்டது. "ஓர்ந்து கண்ணோடா திறைபுரிந்து யார்மாட்டும், தேர்ந்து செய்வஃதே முறை" —திருக்குறள் - செங் கோன்மை - க.

௧0. காமம் வேண்டுவோன் குறிப்புச்செயல் தண்டான்.

(ப - ரை.) காமம் வேண்டுவோன் - காம இன்பத்தை விரும்புகின்றவன், குறிப்புச்செயல் - குறிப்பறிதலை, தண்டான் - தவிரான்.

(ப - பொ.) காமத்தை விரும்பிய ஒருவன் குறிப்பறிதல் ஒழியான்.

(க - ரை.) காமத்தை விரும்புவான் குறிப்பறிதலில் வல் லவனாயிருத்தல் வேண்டும்.

குறிப்பறிதலாவது தலைவன் தலைவி குறிப்பையும், அவள் தோழி குறிப்பையும், குறிப்பிற் குறிப்பினாலறிதலாம். குறிப்பறிந் தொழுகாவிடத்துத் தலைமகனுக்குக் காமவின்பம் நேர்தலின் மையின், 'குறிப்புச்செயல் தண்டான்'. என்றார். இனிக் 'காமம் வேண்டுவோன் இன்பந்தண்டான்' என்று பாடமுரைத் துப் புணர்ச்சி யின்பத்தை விரும்புகின்றவன் அவ்வின்பத்தி னின்றும் நீங்கான் என்று பொருள் கூறுவாரு முளர்.

தண்டாப் பத்து முற்றும்.

முதுமொழிக்காஞ்சி முற்றும்.

முதுமொழிக் காஞ்சி

பாட்டு முதற் குறிப்பகரவரிசை

கழக வெளியீடு - உஉஉ.

கணிமேதையார்

இயற்றிய

ஏலாதி

மறைமலையடிகள் மாணவரும், கழகத்தமிழ்ப்
புலவராயிருந்தவருமாகிய

திரு. தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்
(இளவழகனார்)

எழுதிய

விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி சென்னை
வெகுதானிய—மார்கழி

PUBLISHED BY
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD.,
TINNEVELLY MADRAS.

THE PROGRESSIVE PRINTERS
MADRAS

முன்னுரை

'ஏலாதி' என்னும் இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகும். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவை என்பது இதற்கு முன் யாங்கள் வெளியிட்ட சிறுபஞ்சமூல முகவுரையான் அறியப்படும். இந்நூல் கடைச்சங்க மருவிய நூல்களுள் ஒன்றாகலான், இதனாசிரியரது காலம் அச்சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டதன்றென்பது போதரும். இதில் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும் உள்பட எண்பத்திரண்டு செய்யுட்களிருக்கின்றன. இந்நூலினிறுதியில் "தமிழாசிரியர் மகனார் மாக்காயனார் மாணாக்கர்—கணிமேதையார் செய்த ஏலாதி முற்றிற்று" என்றிருத்தலின், இதனாசிரியர் மாக்காயனார் என்பவருடைய மாணாக்கர் என்பதில் ஐயமில்லை. அது நிற்க, சிறுபஞ்ச மூலத்தின் இறுதியிலுள்ள "மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன்...................................மாக்காரியாசான், சிறுபஞ்சமூலஞ் செய்தான்" என்னுஞ் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளால் அந்நூலின் ஆசிரியராகிய காரியாசான் என்பவரும் இம்மாக்காயனார் மாணாக்கரே என்பது பெறப்படுகின்றது. எனவே ஏலாதி யாசிரியரும், சிறுபஞ்சமூல வாசிரியரும் ஒருசாலை மாணாக்கராவர்.

'மல்லிவர்தோண் மாக்காயன்' என்றமையால் அம்மாக்காயனார் போர்த்தலைவராயும், இவ்விரு நூலாசிரியருக்கும் ஆசிரியராயிருந்தமையால் தமிழ்ப் பெரும் புலவராயும் விளங்கியவர் என்பது அறியற்பாலது. ஏலாதி என்னும் இந்நூலாசிரியருக்குக் 'கணிமேதாவியார்' என்ற மற்றொரு பெயருமுண்டு.

கழகத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த காலத்தில் திருவாளர் தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை என்னும் இளவழகனாரவர்கள் இந்நூலுக்கு எழுதிய உரையைப் பழைய பொழிப்புரையுடனும், பாளையங்கோட்டை அர்ச் சவேரியார் கல்லூரி தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்துவான் திருவாளர் பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள் எழுதிய சிற்சில குறிப்புக்களுடனும் வெளியிடுகின்றோம்.

இதனையடுத்து ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, கைந்நிலை முதலிய நூல்களை உரையோடு பதித்து வெளியிடக் கருதுகின்றோம். இவற்றோடு பதினெண் கீழ்க்கணக்கு கழகப் பதிப்பு வரிசை அச்சிட்டு முடிவு பெறும். தமிழறிஞர்கள் இப்பதிப்பினை வாங்கிப் போற்றி எங்கட்கு ஊக்கமளிப்பார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஓம்

ஏலாதி

மூலமும் விருத்தியுரையும்

சிறப்புப் பாயிரம்

இல்லறநூ லேற்ற துறவறநூ லேயுங்கால்
சொல்லறநூல் சோர்வின்றித் தொக்குரைத்து - நல்ல
அணிமேதை யாய்நல்ல வீட்டு நெறியுங்
கணிமேதை செய்தான் கலந்து.

(இதன் பொருள்.) நல்ல - சிறந்த, அணி மேதையாய் - அழகிய அறிவினையுடையவளே! கணிமேதை - கணிமேதை யென்னும் புலவர், இல்லறநூல் - இல்லறவொழுக்கங் கூறும் நூலையும், ஏற்ற துறவறநூல் - பொருத்தமான துறவற வொழுக்கங்கள் கூறும் நூலையும், ஏயுங்கால் - ஏற்ற விடங்களில், வீட்டுநெறியும் கலந்து-வீடெய்தும் நெறிபற்றிய உரைக்கூறுகளையும் ஆராய்ந்து, நல்ல - மேலான, சொல் அறநூல் - பாராட்டப்படும் 'ஏலாதி' யென்னும் இவ் வறநூலை, சோர்வு இன்றி - குற்ற மில்லாமல், தொக்கு உரைத்து - தொகுத்துக் கூறி, செய்தான் - இயற்றினன்.

(பழைய பொழிப்புரை.) சிறந்த அழகாகிய அறிவை யுடையாளே! கணிமேதை என்னும் புலவர் இல்லற நூலும் ஞான மடைதற்குரிய துறவற நூலும் ஆகிய கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட அறநூல்களின் பொருள்களையும் தளர்ச்சியின்றித் தொகுத்துக் கூறி ஏற்றவிடத்தில் வீடடைதற்குரிய ஞான வழியையும் உடன் கூட்டி இந்நூலை யியற்றி யருளினார்.

(கருத்துரை.) கணிமேதை 'ஏலாதி' யென்னும் உயர்ந்த அறநூலை இயற்றினன் என்பது.

சோர்வு, குற்றம். கணிமேதை, அன்மொழித் தொகைக் காரணப்பெயர். கலந்து, ஈண்டு ஆராய்ந்து என்னும் பொருட்டு. அறநூல் - அறநூலால் உணர்த்தப்படும் அறமாகிய பொருட்குக் கருவியாகுபெயர். கணித்தல் - மேலாக மதித்தல். இச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளில் ஆக்கியோன் பெயர், வழி, யாப்பு, முதலிய பொருள் இந்நான்கும் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

அறுநால்வ ராய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப் - பெறுநால்
மறைபுரிந்து வாழுமேன் மண்ணொழிந்து விண்ணோர்க்
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

(இ - ள்.) அறுநால்வர் - இருபத்துநான்கு பேர், ஆய் புகழ் - ஆராயும் புகழமைந்த, சேவடி ஆற்றப்பெறு நால்வர் - திருவடித்தொண்டு செய்யப்பெறும் நான்கு பேரும், பேணி வழங்கி - போற்றி வழங்குதலால், பெறுநால்மறை - பெறப்படும் நான்மறைகளை, புரிந்து - விரும்பி, வாழுமேல் - ஒருவன் ஒழுகுவனுயின், மண் ஒழிந்து - மண்ணுலகினின்றும் நீங்கி, விண்ணோர்க்கு - தேவர்களுக்கு, இறை புரிந்து - தலைமை பூண்டு, வாழ்தல் இயல்பு - இன்பத்துடன் வாழ்தல் உண்மையாகும்.

(ப - பொ - ரை.) மந்திரி முதலிய இருபத்து நால்வரும் குற்றமற்ற புகழமைந்த தனது சிவந்த பாதங்களாலிட்ட பணியைச் செய்யா நிற்க, ஒழுக்கத்தின் பயனைப் பெறுகின்ற பிரமச்சாரி முதலிய நால்வர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்துக் கற்றுணர்ந் தடைந்த நான்மறை யொழுக்கத்தை விரும்பி நடந்து ஒருவன் வாழ்வானுனல், பூமியினின்று நீங்கித் தேவர்க்கு அரசனுகிய இந்திரனுல் விரும்பப்பட்டு வாழ்தல் உண்மையாம்.

(க - து.) இறைவனது நான்மறை நூலின் ஒழுக்கமுடையவன் விண்ணோர் தலைவனுவான்.

'விண்ணோர்க்கு இறைபுரிந்து' என்பதற்குத் தேவர்க்கு அரசனால் விரும்பப்பட்டு என்பதுமாம். அறுநால்வர் - மந்திரி முதலிய இருபத்து நால்வர். அவர்கள் ஐம்பெருங்குழு, எண் பேராயம், ஐவகைச்சுற்றம், ஆறங்கம் இவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள். மந்திரி எண்பேராயம் முதலிய கூட்டங்களிலும் இருப்பவன். அறுநால்வர் - மிகுதிபற்றிவந்த இனை வழுவமைதி. நால்வர் - தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல் என்பவருமாம். பேணி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; இ-செயப்படு பொருண்மை விகுதி.

இறை - இற, பகுதி ஐ - வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி; யாவற்றிற்கும் மேலாய் நிற்பவன். திருமாலாகிய இறையின் கூறுள்ளவன் அரசனாதலின் அரசனை இறை என்றார்.

நூல்

சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை - என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.

(இ - ள்.) பூங்கோதாய் - பூக்களை யணிந்த கூந்தலை யுடைய பெண்ணே! சென்ற புகழ் - யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட புகழும், செல்வம் - செல்வமும், மீக் கூற்றம் - பெருந்தகைமையாக மதிக்கப்படும் சொல்லும், சேவகம் நின்றநிலை - நின்ற நிலையினின்றும் வழுவாத ஆண்மையும், கல்வி - கல்வியறிவும், வள்ளன்மை - ஈகைத் தன்மையும், ஆறும் - ஆகிய இவ்வாறு இயல்புகளும், வழி வந்தார் - உயர்குடியின் வழியிற்பிறந்து, மறையின் வழி வந்தார் கண்ணே - திருநான்மறை வழியில் ஒழுகுபவரிடத்திலேயே, என்றும் வனப்பு - எந்நாளும் அழகாவனவாம்.

(ப-பொ-ரை.) நிறைந்த பூவையணிந்த கூந்தலையுடையாய்! திசையெங்கும் பரந்த புகழ், செல்வம், மேன்மையாகக் கொள்ளுஞ் சொல், வீரத்தில் அசையாது நின்ற நிலை, கல்வி, வரையாது

கொடுத்தல் ஆகிய இவ்வாறும் தொன்மையுடைய குடிப்பிறந்து நிருநான்மறை நெறியி லொழுகுவோரது இலக்கணம்.

(க - து.) புகழ் முதலிய ஆறும் நற்குடியிற் பிறந்து நான் மறையொழுக்கம் உடையாரிடத்திலேயே அழகுபெறும்.

'என்றும் வழிவந்த ஆர்பூங்கோதாய்' என்று கூட்டி, 'எப் பொழுதும், நல்ல குடியிற் பிறந்த தேன் நிறைந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடையாள்' எனலுமாம். செல்லல் - யாவரும் ஒப்புக் கொள்ளல். பூங்கோதாய் - மகடூஉ முன்னிலை. கூற்றம் - கூறு என்னும் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல். வள்ளன்மை, இதன்கண் அல் பகுதிப்பொருள் விகுதி; வழிவந்தார் இரண் டனுள் முன்னது 'முற்றெச்ச' மெனவும், பின்னது 'வினையா லணையும் பெய' ரெனவுங் கொள்க. வழி - உயர்குடி. ஏகாரம், பிரிநிலை. (க)

கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த
அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்-நிலைதிரியான்
மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய்
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(இ - ள்.) மதுமலி பூ கோதாய் - தேன் நிரம்பிய பூவை யணிந்த கூந்தலையுடையவளே, கொலை புரியான் - கொலைத் தொழிலை விரும்பான், கொல்லான் - ஏதோருயிரையுங் கொல் லான், புலால் மயங்கான் - புலாலை அறிவுகலங்கித் தின்னான், கூர்த்த - மிக்க, அலை - அலைத்தற்றொழிலை, புரியான் - பிறர்க் குச் செய்யான், வஞ்சியான் - எவரையும் வஞ்சனை செய்யான், யாதும் - சிறிதும், நிலை திரியான் - நிலைவழுவான் ஆன ஒருவன், மண்ணவர்க்கும் அன்றி - மண்ணுலகத்தார்க்கும் அல்லாமல், விண்ணவர்க்கும் - தேவர்க்கும், மேல் ஆய்விடும் மேலானவனாய் விடுவான்.

(ப - பொ-ரை.) தேன் பொழியும் பூவை யணிந்த கூந்தலை யுடையாய்! பிறர் புரியுங் கொலைத் தொழிலை விரும்பாதவ னும், கொல்லாதவனும், தசையை அறிவு மயங்கித் தின்னாதவ னும், மிகுந்த வருத்துந் தொழிலைச் செய்யாதவனும், பொய் யொழுக்க மில்லாதவனும், யாது காரணம் பற்றியும் தன்னிலை

மையினின்று விலகாதவனும், பூவுலகத்தாரது வணக்கத்துக் குரியனுவதுடன் வானுலகத்தார் வணக்கத்துக்கும் உரியனுவது திண்ணம்.

(க - து.) கொலை விரும்பாமை முதலிய ஆறு நல்லியல்பு களையு முடையவன் மக்கட்குந் தேவர்க்குந் தலைவனுவான்.

'கொலைபுரியான்' முதலிய அறுதொழிலுக்கும் வினைமுதல் ஒருவனே யாதலின், பெயர்ச்செவ்வெண். கொலைபுரியான் என்பதில், புரிதல் விரும்புதலின் மேல் வந்தது. 'நயம்புரிந்துறையுநர்' (கசஅ) என்னும் புறநானூற்றிற்போல. அலை, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; ஈண்டு வருத்துதலென்க. மண்ணவரென்றது, மக்களை. மேல், பண்பாகு பெயர். 'பசைதல் டரியாதா மேல்' (துறவு - ம) என்றூர் நாலடியாரிலும். விடும்-செய்யுமென்னும் முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது. 'கோதாய்' என்றமையின், இப்பாட்டை மகடூஉ முன்னிலையென்ப. முன் வந்த பாட்டும் இது. இன்னன வருமிடங்களில் இதுவே உரைத்துக் கொள்க. (உ)

தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதால் - அவமிலா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பந் துடைத்த லரிது.

(இ - ள்.) தவம் எளிது - தவஞ் செய்தல் ஒருவற்கு எளிதாம், தானம் அரிது - ஆனால், ஈகையுடையனயிருத்தல் அரிது; தக்கார்க்கேல் - தகுதியுடைய சான்றோர்க்கானல், அவம் அரிது - குற்றஞ்செய்தல் அரிதாம், ஆதல் எளிது - நல்வழியைச் சார்தல் எளிதாம், அவம் இலா - தாழ்வில்லாத, இன்பம் பிறழின் - வீட்டின்பம் தவறுமாயின், இயைவு எளிது - பிறவி தொடர்தல் எளிதாகும்; மற்று - ஆனல், அதன் துன்பம் துடைத்தல் - அப்பிறவித் தொடர்பின் துன்பத்தை நீக்குதல், அரிது - அரிதாகும்.

(ப-பொ-ரை.) யாவர்க்குந் தவஞ் செய்தல் எளிது. கைப்பொருள் வழங்கல் அரிது, பெரியோர்க்குக் குற்றத்துக்குள்ளாதல் அரிது: நன்னெறியி லொழுகுதல் எளிது, கெடுத்

வில்லாத இன்ப நெறி தமொறிச் சென்றால் பிறப்பிற் பொருந்துதல் எளிது, அவ்வாறு பிறந்ததின்க ணுண்டாகுந் துன்பத்தை நீக்கிக் கொள்ளுதல் அரிது.

(க - து.) மக்கட்குத் தவம் எளிது, ஈகை அரிது ; தக்கார்க்குத் தீமை அரிது, நன்மை எளிது ; திருவருள் நெறி தவறின் பிறவி எளிது ; ஆனால் அதன் நீக்கம் அரிது.

தவம், தந்நன்மைக்கும், ஈகை பிறர் நன்மைக்கு மாகலின் முன்னது எளிதும் ; ஏனையது அரிதுமாயின. 'தக்கார்க்கு ஆதல் எளி' தென்க. ஆல், அசை. இன்பத்துக்கு அவமென்றது, நிலையாமையுந் தாழ்வையுமுடைய குற்றத்தை. இயைவு, தொழிற் பெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. எளிது - எண்மையென்னும் பகுதி யடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினை முற்று. (௩).

இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ் சேராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பின் - நடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காமுறுஞ்சொற் காணிற் கலவியின்கண்
விண்டவர்நூல் வேண்டா விடும்.

(இ - ள்.) இடர் தீர்த்தல் - பிறருக்கு இடுக்கண் நீக்குதலும், எள்ளாமை - பிறரை இகழாமையும், கீழ் இனம் - கீழ் மக்களின் கூட்டத்தோடு, சேராமை - இணங்காமையும், யார்க்கும் - எல்லார்க்கும், படர் தீர்த்தல் - பசித்துன்பத்தை நீக்குதலும், பழிப்பின் நடை - சான்றோர் பழித்தற்குரிய ஒழுக்கத்தை, தீர்த்தல் - நீக்குதலும், கண்டவர் - தன்னோடு பழகுவார், காமுறும் சொல் - விரும்புதற்குரிய மொழிகளைப் பேசுதலும், காணின் - ஒருவன் மேற்கொள்வானானால், கலவியின்கண் - உலகப்பற்றினின்றும், விண்டவர்நூல் - நீங்கிய சான்றோரின் அறிவு நூல்கள், வேண்டாவிடும் - வேண்டாதனவாய் விடும்.

(ப - பொ-ரை.) பிறர்க்கு நேரிட்ட துன்பந் துடைத்தலும், பிறரை இகழாமையும், கீழ் மக்களோடு பழகாமையும், யாவர்க்கும் பசித்துன்பம் போக்குதலும், உலகம் பழிக்கும் நடையினின்று நீங்குதலும், தன்னை யெதிர்ப்பட்டவர் விரும்பும் இன்சொல்லும் ஒருவன் தானே கண்டுகொண்டானெனில் கற்றறிந்

தோராற் சொல்லப்பட்ட நூல்களைப் பார்த்து அறியவேண்டிய பொருள் ஒன்றுமில்லாதவன் ஆவன்.

(க - து.) இடர் தீர்த்தல் முதலிய ஒழுக்கங்களையுடைய வன் கற்றவர்க்கு ஒப்பாவான்.

ஆன்றோரருளிய அறிவு நூல்களைக் கற்றலின் பயன் இவ் வொழுக்கங்களாகலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. இடர் தீர்த் தல் இடுக்கண் தீர்த்தலெனவும், படர்தீர்த்தல் வறுமையினால் விளையுந் துன்பத்தைத் தீர்த்தலெனவுங் கொள்க. என்னை, இடுக்கண் செல்வர்களுக்கும் ஒரோவொருகால் நேருகின்றமையி னென்பது. பழிப்பின்னடை தீய வொழுக்கம். 'பேசுத' லெனவொன்று சொல்லெச்சமாய் வருவித்துக்கொள்க. கல வியின்கண் என்பதில் இன் சாரியை; கண் வேற்றுமை மயக்க மென்க. கீழ் - பண்பாகு பெயர். எள்ளாமை - எள் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். விண்ட வர் - விள், நீங்கு - பகுதி, "கல்வியின்கண் விண்டவர்" என்று கொண்டு கல்வியிற் றெளிந்தவர்கள் என்பதுமாம். (சு)

தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பொய்யான் மெய்யாக்கும்
எனக்கென் றியையான் யாதொன்றும் - புனக்கொன்றை
போலு மிழையார்சொற் றேறான் களியானேல்
சாலும் பிறநூலின் சார்பு.

(இ - ள்.) தனக்கு என்றும் - தனக்கெனவும், ஓர் பாங் கன் என்றும் - தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கெனவும் வேறுபட்டு, பொய்யான் - பொய் சொல்லாமலும், மெய் ஆக்கும் - உண் மையே சொல்லிக்கொண்டும், எனக்கு என்று - தனக்கு வேண்டு மென்று, யாதொன்றும் - யாதொரு பொருண்மேலும், இயை யான் - பற்றுவையாமலும், புனக்கொன்றைபோலும் - முல்லை நிலத்தின்கண்ணுள்ள கொன்றைப் பூவைப்போன்ற, இழையார் - நகைகளையணியும் பெண்களின், சொல்தேறான் - சொற்களைப் பின்பற்றாமலும், களியானேல் - செருக்குக் கொள்ளாமலுமிருப் பனாயின், நூலின் பிற சால்பு - அறிவுநூல்களா லறிதற்குரிய ஏனைய பண்புகளும், சாலும் - தாமே வந்து நிரம்பும்.

(ப - பொ-ரை.) தனக்கென்றும் தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கென்றும் பொய்யுரையாதவனும், உண்மையையே யுரைப்பவனும், யாதொரு பொருளையும் எனக்குரியதென அன்பு வையாதவனும், முல்லை நிலத்திலுள்ள கொன்றை மலரை ஒக்கும் அணிகளையணியும் மாதர் சொல்லைப் பேணாதவனும், செல்வச் செருக்கில்லாதவனும் ஒருவன் வாழ்வானாயின்; அவனிடத்து அறநூல்களிற் கூறப்பட்ட மேன்மையான பொருள்களெல்லாம் வந்து நிரம்பும்.

(க - து.) பொய்யாமை முதலியன உடையானுக்கு நூல்களால் உணர்தற்குரிய ஏனைய நல்லியல்புகளுந் தாமே வந்து நிரம்பும்.

முற்றுக்களை எச்சமாக்கிக்கொள்க. சால்பென்றவிடத்து எச்சவும்மை தொக்கது. சால்பு, ஈண்டு மெய்யுணர்வு முதலியன. 'இழையார் சொற்றேறு' என்றது, பெண்வழிச் சேறலையையென்க. இனிப் பிறவென்பது அசைநிலைச் சொல்லெனின், வாளா நூலின் சால்பு சாலுமென் றுரைத்துக்கொள்க.

கொன்றை - கொன்றை மலர்க்கு முதலாகுபெயர். கடையில் நின்ற 'எல்' என்பதனைப் பொய்யான் முதலியவற்றோடும் கூட்டுக ; கடைநிலைத்தீவகம். நூல் - உவமையாகுபெயர். (இ)

நிறையுடைமை நீர்மை யுடைமை கொடையே
பொறையுடைமை பொய்மை புலாற்கண் - மறையுடைமை
வேயன்ன தோளா யிவையுடையான் பல்லுயிர்க்குந்
தாயன்ன னென்னத் தகும்.

(இ - ள்.) வேய் அன்ன தோளாய் - மூங்கிலை யொத்த தோள்களையுடைய பெண்ணே, நிறை உடைமை - நெஞ்சடக்கமுடைமையும், நீர்மை உடைமை - நல்லியல்புடைமையும், கொடை உடைமையே - வறியார்க்கு ஒன்று கொடுத்தலுடைமையும், பொறை உடைமை - பிறர் தனக்குத் தீங்கு செய்யுங்காற் பொறுத்தலுடைமையும், பொய்மை - பொய் கூறுதலிலும், புலாற்கண் - ஊனுண்ணுதலிலும், மறை உடைமை - மறுத்தலுடைமையும், இவை உடையான் - என்றிவ் வியல்புகளையுடையவன், பல் உயிர்க்கும் - பலவகைப்பட்ட எல்லா உயிர்களுக்கும்

தாய் அன்னன் என்னத்தகும் - தாயை யொத்தவன் என்று புகழ்தற் குரியவனுவான்.

(பொ - ரை.) மூங்கிலை யொத்த தோளை யுடையவளே! புலன்வழி போகாது தன் மனதை நிறுத்தலுடைமையும், நற் குணமுடையனுதலும், ஈதலும், பொறுமையோ டிருத்தலும், பொய் கூற விடாது தன்னை யடக்குதலும், ஊன் தின்ன விடாது தன்னை யடக்குதலும் ஆகிய இவ்வாறும் பொருந்திய ஒருவன், பல உயிர்கட்கும் தாயினது அன்பு போலும் அன்பினை யுடையவன் என்று யாவருஞ் சொல்லத் தகுந்தவன் ஆவன்.

(க - து.) நிறையுடைமை முதலியன உடையவன் பல்லு யிர்கட்கும் நன்மை செய்பவனுவான்.

ஒருயிர்க்கே தாயாந் தன்மை தரும் உடலுறவு போல்வ தன்றி, இயல்புறவு பல உயிர்கட்குந் தாயாந்தன்மை தரலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. ஏகாரம், எண் ; ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. நிறை, பொறை, மறை என்பன தொழிற் பெயர்கள். நிறை, உள்ளத்தைத் தீய வழிகளிற் செல்லவொட்டாமல் நிறுத்து தல். பொய்ம்மையும் புலாலும் அவைதம்மைப் பயிறலின்மே னின்றன. (கூ)

இன்சொ லளாவ லிடமினிதூண் யாவர்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல் - மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினுய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து.

(இ - ள்.) முருந்து எய்க்கும் - மயிலிறகின் அடியை ஒக் கும், முள் எயிற்றினுய்! கூரிய பற்களையுடைய பெண்ணே! யாவர்க்கும் - விருந்தாய் வருவா ரெல்லாருக்கும், இன்சொல் - இன்சொல்லும், அளாவல் - உள்ளங்கலந்த உறவும், இடம் - தங்குமிடமும், இனிது - ஆடையணி முதலிய பொருளும், ஊண் - உணவும், வன்சொல் களைந்து - கடுஞ்சொற்களை நீக்கி, மென் சொல் - பணிவு மொழியும், நாளும் வகுப்பானேல் - என் றும் முறையே வழங்குவானுனல், விண்ணோர் - தேவர்கள், விரைந்து - முன்வந்து, விருந்து ஏற்பர் - அவனை விருந்தினனுய் ஏற்றுக்கொள்வர்.

(ப - பொ - ரை.) மிருதுவாகிய சொல்லையும் மயிற் பீலியினது அடியை யொத்து விளங்கும் கூரிய பல்லையுமுடையாய்! தன்னை நோக்கி வரும் விருந்தினர் யாவரிடத்தும் இன்சொற் கூறலும், கலந்துறவாடலும், இருக்கை யுதவுதலும், அறுசுவை யுண்டியளித்தலும் செய்து, கடுஞ்சொ லொழித்து மென்சொல் வழங்கிச் சிறப்பிப்பானாயின் எக்காலமும் அவனை வானோர் விருந்தினனாய் ஏற்றுக்கொள்வர்.

(க - து.) விருந்தினர்க்கு இன்சொல் முதலியன வழங்குவானுக்கு மறுமையில் இன்பமுண்டாம்.

விருந்தினராய் எதிர்வார்க்கு முறையே ஒருவன் செய்யற்பாலவான கடமைகள் ஈண்டு எடுத்தோதப்பட்டன. இன்சொல் முதலிற் கூறும் வரவேற்புமொழியெனவும், மென்சொல் இறுதியிற் கூறும் பணிவுமொழியெனவுங் கொள்க. இம்மையிற் சிறந்தாரை மறுமைக்கண் விண்ணுலகோர் வரவேற்ப ரென்பதைப் "புகழுடையோர், விசும்பின் வலவ னேவா வானவூர்தி யெய்துப" (உஎ) என்னும் புறநானூற்றினுங் காண்க. அளாவல் - அளாவு, பகுதி. (எ)

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றூர்நோய் தீர்த்து
மடம்படான் மாண்டார்நூன் மாண்ட - இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேன் மற்றவனை
யாக்குமவர் யாக்கு மணைந்து.

(இ - ள்.) உடன்படான் - பிறர் கொலை செய்தற்கு உடம்படாமல், கொல்லான் - தானும் ஓருயிரைக் கொல்லாமல், உடன்றூர் நோய் - பிணிப்பட்டு வருந்துகின்றவர்களின் நோயை, தீர்த்து - மருந்து முதலியன உதவி நீக்கி, மடம்படான் - அறியாமையில் மயங்காது, மாண்டார் நூல் - அறிவு மாட்சிமைப்பட்ட சான்றோருடைய நூல்களை, மாண்ட இடம்பட - சிறந்த கருத்துக்கள் புலனும்படி, நோக்கும் வாய் நோக்கி - ஆராய்வதற்குரிய இடத்தில் ஆராய்ந்து, நுழைவானேல் - அதற்குத் தக ஒழுகுவானேல், அவனை - அவ்வியல்பினனை, யாக்குமவர் - நண்பராக்கிக் கொள்வாரை, அணைந்து - மேற்கூறிய ஒழுக்கங்களெல்லாம் பொருந்தி, யாக்கும் - மேம்படுத்தும்.

(ப-பொ-ரை.) ஒன்றினைப் பிறர்கொல்ல உடன்படாது, தானுங்கொல்லாது, பிணியால் வருந்தினார் நோயைத் தீர்த்து, பேதைமையின்கட் படாதே: மாட்சிமைப்பட்டார் நூல்களின் மாட்சிமைப்பட்ட குணங்க டனக்குப் பெருகும்படி யாராயு மாயின், தானாராய்ந்தவற்றின்க ணுள்புக்கொழுகுவனாயின், அவனை யணைந்தார்க்கு நெறியெல்லாங் கூடியாக்கும்.

(க - து.) நல்லாரோடு இணங்குவார்க்கும் அந்நல்லன உண்டாகும்.

உடன்படான், கொல்லான் முதலியவற்றை முற்றெச்சமாக் கிக்கொள்க. 'இடம்பட' வென்றவிடத்து இடமும், 'நோக் கும் வாய்' என்றவிடத்து வாயும் ஈண்டுக் கருத்தென்னும் பொருள் மேலன. இதில் உடன்படாமை, கொல்லாமை, தீர்த் தல், மடம்படாமை, நோக்கல், நுழைதல் என்ற ஆறு பொரு ளும் அமைந்திருத்தல் காண்க. (அ)

கற்றாரைக் கற்ற துணரா ரெனமதியா
ருற்றாரை யன்னணை மோராமல்—அற்றார்கட்
குண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவை யீந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

(இ - ள்.) கற்றாரை - கற்று வல்ல சான்றோரை, கற்றது - தாங் கற்ற கல்விப் பொருளை; உணரார் என - அறியமாட்டா ரென்று, மதியார் - நினையாமலும், உற்றாரை - உறவினர் நண் பரையும், அன்னணம் - அவ்வகையாக, ஓராமல் - அன்பில் உயர்வு தாழ்வுகள் எண்ணாமலும், அற்றார்க்கு - பொருளற்ற வறிஞர்க்கும் பற்றற்ற துறவிகட்கும், உண்டி உறையுள் உடுக்கை - உணவும், இடமும், உடையும்; இவை ஈந்தார் - என் றிவற்றைக் கொடுக்கின்றவர்கள், பண்டிதராய் - அறிஞர்களாய், பயின்று - யாவரானும் மதிக்கப்பட்டு, வாழ்வார் - இனிது வாழ் வார்கள்.

(ப-பொ-ரை.) கற்றாரைக் கற்றிலரென்று மனத்திற் கொள் ளாதே, உற்றாரையு முற்றாரென்று கொள்ளாதே, பொருளற் றார்க்குணவும், மருந்தும், உறையிடமும், உடுக்கையும் பயின்று கொடுத்தாரறிவுடையாரென்று பிறரான் மதிக்கப்படுவார்.

(க - து.) பிறரெவரையுந் தாழ்வென்று கருதாமல் அற்ரூர்க்கு வேண்டுவன உதவுவார், அறிவுடையராய்க் கருதப்படுவார்.

உற்ருரையும் அற்ருரையும் இரட்டுறமொழிந்துகொள்க. அன்னவண்ணமெனற்பாலது அன்னணமென மரீஇயது. கற்றது - வினையாலணையும்பெயர், உண்டி - உண் பகுதி, து - சாரியை, இ - செயப்படு பொருண்மை விகுதி. உறையுள் - தொழிலாகுபெயர். (௬)

செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீந்துகவும் - வெங்கோல்
அமைச்சர் தொழிலு மறியலமொன் ருற்ற
வினைத்து மறியாமை யான்.

(இ - ள்.) செங்கோலான் - முறை செய்யும் அரசனும், கீழ்க்குடிகள் - அவன் கீழ் வாழும் குடிகளும், செல்வமும் - அவர் தஞ் செல்வங்களும், சீர்இலா - முறைமை இல்லாத, வெங்கோலான் - கொடுங்கோலரசனும், கீழ்க்குடிகள் - அவன் கீழ் வாழுங் குடிகளும், (செங்கோல்) வெங்கோல் அமைச்சர் - இவை தமக்கெல்லாம் ஏதுவான செங்கோ லமைச்சர்களுங் கொடுங்கோ லமைச்சர்களும், தொழிலும் - அவரவர் தொழில்களும், வீந்துகவும் - ஒருங்கே அழிந் தொழியவும், எனைத்தும் அறியாமையான் - சிறிதும் அறிய முடியாமையினால், ஒன்று - இவை தமக்குரிய ஏதுவை, ஆற்ற அறியலம் - முற்றத் தெரிகின்றிலம்.

(ப - பொ - ரை.) செங்கோலானது செல்வமும், அவன் கீழ் வாழுங் குடிகளது செல்வமும், வெங்கோலானது கேடும், அவன் கீழ் வாழுங் குடிகளது கேடும், வெங்கோலமைச்சரது கேடும், அவர் தொடங்கிய வினை முடியாது கெடுதலும், இவ்வாறினையுமோர் திறனறிய மாட்டோம், யாது மெமக்கறியப் பொருந்தாமையின்.

(க - து.) நல்லோரும் வீழ்கின்ருர், தீயோரும் வீழ்கின்ருரானமையின், இவற்றின் ஏது ஏதோ அறிகின்றிலமென்பது.

என்றார், உலக நிலையாமைக்குரிய மலத்தின் வலியைச் சுட்டி; மலத்தின் பரப்பும் ஆற்றலும் வரம்பிட்டுணர லாகாமை யின், 'ஆற்ற அறியல' மென்று அறியாமை கூறுமுகத்தால் அவை தம்மை விளங்கவைத்தா ரென்க. ஈண்டுக் கூட்டி யுரைக்க வேண்டுவன வெல்லாங் கூட்டிக்கொள்க. 'வீந்துக வும்' என்பதை 'உக்கு வீயவு' மென்று விகுதி பிரித்து மாற் றுக. இதன் உம்மை வினையெச்சப் பொருளது. (௰)

அவர்வறுக்க லுற்றான் றளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னுற்ற வமையும் - அவாவறான்
ஆகு மவனாயி னைங்களிற்றி னாட்டுண்டு
போகும் புழையுட் புலந்து.

(இ - ள்.) அவா அறுக்கல் உற்றான் - அவாவினைக் கெடுத் தற்குக் கருதியவன், தளரான் - உறுதி தளராமல், ஐந்தின் - ஐம்பொறிகளின் வழிச்செல்லும், அவா அறுப்பின் - அவாவி னைக் கெடுப்பானாயின், ஆற்ற அமையும் - அவன் கருத்து மிக வும் நிரம்பும், அவன் - மற்று அவன், அவா அறான் ஆகுமா யின் - ஐம்பொறி அவாவினைக் கெடுத்துக்கொள்ளானானால், அவ் ஐங்களிற்றின் - அவ்வைம்பொறிகளென்னும் யானைகளால், ஆட்டு உண்டு - அலைப்புண்டு, புழையுள் - அவற்றின் புழையாகிய புலமென்னும் வாயிலில், புலந்து போகும் - சென்று துன் புறுவான்.

(பு - பொ - ரை.) மனத்தின்க ணவாவினை யறுப்பான் றொடங்கியவன் றன்னவா வின்றியே நிற்கும். பொறி புலனாகிய நிலங்களாலே மெய்ப்பொருள் மேம்படலென ஐவகைப்பட்ட பொருட்கட் செல்லு மவாவினை மிகவு மறுப்பவ னெல்லாக் குணங்களாலு மிக வமைவுடையனுமன்றி யவாவறாதொழிபு மாயி னைம்பொறி யென்னுங் களிற்றா லலைப்புண்டு நாகவாயிலுட் டுன்பமுற்றுச் செல்லும்.

(க - து.) அவா வறுத்தலாவது, ஐம்பொறி யடக்கமாகும்.

'அவ்வைந்தி' னென்பதன் அகரச் சுட்டை 'ஐங்களிற்றி' னென்பதோடு சேர்த்துரைக்க. தளரான் - முற்றெச்சம். பொறிகளைக் களிறென்றமையின், அவற்றின் புலன்களை அக்

களிறுகளின் றுதிக்கைப் புழைகளென்று ரென்க. 'புலந்து போகு'மென்பதைப் போய்ப் புலக்குமென மாற்றி யுரைக்க. ஐம்புலன்கள் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். ஆட்டு-முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். (கக)

கொலைக்களம் வார்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
அலைக்களம் போர்யானை யாக்கு - நிலைக்களம்
முச்சா ரிகையொதுங்கு மோரிடத்து மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

(இ - ள்.) கொலைக்களமும் - கொலை பயிலுமிடமும், வார் குத்தும் - வெள்ளம் பெருகிச் சுழியும் நீர் நிலைகளும், சூது ஆடும் எல்லையும் - சூதாடு கழகமும், அலைக்களமும் - பிறரை வருத்துஞ் சிறைச்சாலையும், போர்யானை - போர் செய்ய வல்ல யானைகளை, யாக்கும் நிலைக்களம் - பழக்குகின்ற இடமும், முச் சாரிகை ஒதுங்கும் - யானை, தேர், குதிரை யென்னும் மூன்றும் ஓட்டம் பயில்கின்ற, ஓர் இடத்தும் - ஒருவகை இடமும், இன் னவை - என இவை தம்மை, நச்சாமை - விரும்பாமையும், நோக் காமை - போய்ப் பாராமையும், நன்று - நல்லது.

(ப-பொ-ரை.) பொருது கொல்லுங்கொலைக்களமும், வார்க் குத்துமிடமும்; சூதாடுமிடமும், தண்ட முதலாயினவற்றாலலைக் குஞ் சிறைக்களமும், போர் யானைகளைக் கொலை கற்பிப்பா ருக்கு நிலையிடங்களும், யானை, தேர், குதிரையான மூன்று திற முஞ் சாரியையாக வோடு மோரிடத்துஞ் செல்லுதற் குடன் படாமையும் அவை சென்று நோக்காமையும் நல்வினையாம்.

(க - து.) கொலைக்களம் முதலியவற்றை நச்சாமையும் நோக்காமையும் நன்று.

வார்குத்து, ஒழுகிச் சுழியும் இடமென்க; வார்க்குத் தென்பது பாடமாயின், ஒழுகுதலையுடைய சுழியுமிட மென் றுரைக்க. நீர் நிலைகளிற் சுழிதலுடைய இடங்களே தீமை விளைப்பனவாமாகலின் அதனை புணர்த்தற்கு 'வார்குத்' தென்னுஞ் சொற்பெய்தார்; குத்து - தொழிலாகு பெயர். வார்குத்து - பெரிய மற்போர் செய்யுமிடம் எனலுமுண்டு. முச்சாரிகை - மூன்றினது சாரிகை, ஆறும் வேற்றுமைத்

தொகை; மூன்றாகிய சாரிகை யெனின் பண்புத் தொகை. சாரிகை - சுற்றியோடி வருதல். ஓரிடத்து மென்புழி வரும் எண்ணும்மையை ஏனையவற்றோடுங் கூட்டுக. நன்று, குறிப்பு வினைமுற்று; ஈண்டுப் பன்மையொருமை வந்த வழுவமைதி. (௧௨)

விளையாமை யுண்ணாமை யாடாமை யாற்ற
உளையாமை யுட்குடைத்தா வென்று - களையாமை
நூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிவையாறும்
பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(இ - ள்.) நூல்பட்டு ஆர் - நூலினாற் கோக்கப்பட்டு நிரம்பிய, பூ கோதாய் - மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே! நோக்கின் - ஆராயின், விளையாமை - உழவாற் பயிர் விளைக்காமையும், உண்ணாமை - ஐம்பொறிகள் களிப்புற வுண்ணாமையும், ஆடாமை - பயனில் சொற்களைப் பேசாமையும், ஆற்ற உளையாமை - பிறரால் விளையுந் தீமைகட்கு மிகவும் வருந்தாமையும், உட்கு உடைத்தா - நாணந் தருவனவற்றை, வென்று - வெல்லுதலும், களையாமை - மேற்கொண்ட ஒழுக்கங்களை விட்டு விடாமையும், இவை ஆறும் - ஆகிய இவை ஆறு ஒழுக்கங்களும், பால்பட்டார் - துறவின்பாற்பட்டார், கொண்டு ஒழுகும் பண்பு - மேற்கொண்டு ஒழுகும் இயல்புகளாம்.

(ப - பொ-ரை.) உழவாற் பயிர் விளைக்காமையும், ஐம்பொறிகள் களிப்புற உண்ணாமையும், நீடாடாமையும், பிறர் சொன்ன கடுஞ்சொற்களுக்கு மிக உளையாமையும், உட்குடைய வருத்தங்களை வேறலும், மேற்கொண்ட சீலங்களை யரிதென்று களையாமையுமாகிய இவ்வாறும் துறவின்பாற் பட்டார் கொண்டொழுகு மொழுக்கங்கள் நூற்பட்டார் பூங்கோதாய்!

(க - து.) விளையாமை முதலியன துறவற வழிப்பட்டாரொழுகும் பண்புகளாம்.

விளையாமை - பிறர்க்கு ஊறு செய்யாமை; உண்ணாமை - எதனையும் பற்றோடு நுகராமை என்பாருமுளர். வென்று, ஈண்டுத் தொழிற் பெயராகக் கொள்க. இது முதனிலைத் தொழிற் பெயர். து, புடைபெயர்ச்சி விகுதி. 'உட்குடைத்தாவன'

வென்பது கடைநுறைந்து உட்குடைத்தாவென நின்றது. உட்கு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நூலிற் கோக்கப்படுங் காற் போரும்பாய்க் காணப்பட்டுப் பின் மலர்தலின், 'நூற் பட்டார் பூ' எனப்பட்டது. நூல் பட்டு என்பதற்குச் சாமுத்திரிகை நூலின் இலக்கணம் அமைந்து எனவுமாம். (கரு)

பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான் - வையான்
கயலியலுண் கண்ணாய் கருதுங்கா லென்றும்
அயல வயலவா நூல்.

(இ - ள்.) கயல் இயல் - கயல் மீனின் இயல்பினையுடைய, உண் கண்ணாய் - மைபணிந்த கண்களையுடைய பெண்ணே! என்றும் - எப்பொழுதும், பொய்யான் - பொய் சொல்லாமல், புலாலொடு - ஊனுண்ணலும், கள் - கள்ளுண்ணலும், போக்கி - ஒழித்து, தீயன செய்யான் - தீய செயல்களைச் செய்யாமலும், சிறியார் இனம் சேரான் - சிறியாரது கூட்டத்தைச் சேராமலும், வையான் - பிறரை நிந்தியாமலும் ஒருவன் ஒழுகுவானாயின், கருதுங்கால் - உற்றுநோக்குமிடத்து அவனுக்கு, நூல் - அறிவு நூல்கள், அயல அயல - வேண்டுவனவல்ல.

(ப - பொ-ரை.) பொய்யுரையாது புலாலையுங் கள்ளையு முண்டல் களைந்து தீவினைகளைச் செய்யாது சிறியாரினத்தைச் சேராது பிறர்க்கின்னாதன ஒருவன் சொல்லானாயினென்று மாராயுங்கா லவற்குப் பிறராய்ந்த நூலினறிவால் பயனில்லை கயலுண் கண்ணாய்!

(க - து.) பொய்யாமை முதலிய இயல்புகளை யுடையவன் அறிவு நூல்கள் ஆராய்ந்தவனை ஒப்பான்.

கயலியலுண்கண் என்றவிடத்துப் பிறழ்ச்சியாகும் பொதுத் தன்மை தொக்குநிற்றலின் தொகையுவமையணி. கயலி னியல்பு, பிறழ்தல், மகளிர் கண்கள் நிலை பிறழ்ந்து நோக்கும் இயல்பினவாதலுங் காண்க. ஒடு, எண்ணுப் பொருளில் வரும் இடைச்சொல். அயலென்பது வேண்டாமை மேனின்றது. அடுக்கு துணிவுப் பொருளதென்க. ஆம், அசை. சிறியராவார் - இருவினைப் பயனுமில்லை யென்பார், மோசஞ் செய்வார், காமதூ லுணர்ந்தொழுகுவார். (கச)

கண்போல்வார்க் காயாமை கற்றா ரினஞ்சேர்தல்
பண்போல் கிளவியார்ப் பற்றாமை - பண்போலுஞ்
சொல்லார்க் கருமறை சோராமை சிறிதெனினும்
இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று.

(இ - ள்.) கண்போல்வார் - கண்போன்ற நண்பரை, காயாமை - தவறுசெய்த விடத்துச் சினவாமையும், கற்றார் இனம் - கற்று வல்ல பெரியார் கூட்டத்தைச், சேர்தல் - சேர்ந்து இணங்குதலும், பண்போல் கிளவியார் - யாழிசை போன்ற மொழிகளை யிசைக்கின்ற பெண்டிரை, பற்றாமை - பின்பற்றா மையும், பண்போலுஞ் சொல்லார்க்கு - இசைபோலு மொழியை யுடைய மாதர்க்கு, அருமறை - அருமையான மறைபொருள் களை, சோராமை - மறந்துஞ் சொல்லாமையும், சிறிது எனினும் - சிறிதாயினும், இல்லார்க்கு - இல்லை யென்பார்க்கு, இடர்தீர்த் தல் - கொடுத்து இடுக்கண் நீக்குதலும், நன்று - நல்லவாம்.

(ப. பொ-ரை.) ஒருவன் றனக்குக் கண்போலு நட்டாரைக் காயாமையும், கற்றாரினஞ் சேர்தலும், அரிவையரை மிக அன்பு செய்யாமையும், அவர்க்கு மறை புரையாமையும், வறியார்க்குச் சிறிதிடராயினுந் தீர்த்தலுமாகியவாறும் நல்ல குணம்.

(க - து.) கண்போல்வார்க் காயாமை முதலியன நல்ல வாம்.

கண்கள் தம்மை புடையானுக்குக் கதிரொளியினை அறி வித்து வழி காட்டுமாறு போல, சிறந்த நண்பன் ஒருவனுக்குத் திருவருளொளியினைப் புலப்படுத்தி நல்லொழுக்க நெறியினைக் காட்டுதலின் அவன் 'கண்போல்வா' னெனப் பட்டானென்க. அன்றி வாளா அருமையுடையா னெனினுமாம். காயாமை, பழைமை நினைந்தென்க.

"பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்."

என்பர் (பழைமை-௫) திருவள்ளுவனாரும். மென்மையும் இனிமை யுங் கருத்தைப் புலப்படுத்திப் பிறருள்ளத்தைப் பிணிக்கும் ஆற்ற லும் பொருந்திய கிளவி, 'பண்போற் கிளவி' யென்க. யாழினி சைக்கு இவையனைத்தும் உண்மையாதலுங் காண்க. கிளவி -

தொழிற்பெயர். இள - பகுதி. மறை - மறு என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த பெயர்; ஐ - செயப்படு பொருண்மை விகுதி. (கஙு)

துறந்தார்கட் டுன்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைத்தல்—இறந்தார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்
இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

(இ - ள்.) துறந்தார்கண் துன்னி - துறந்தார் நிலையிற் பொருந்தி, துறவார்க்கு - அங்ஙனந் துறவாமல் இரப்பவர்க்கு, இடுதல் - வேண்டுவன கொடுத்தலும், இறந்தார்க்கு - கல்வி முதலியவற்றாற் சிறந்தவர்க்கு, இனிய இசைத்தல் - நன்மொழிகளைச் சொல்லுதலும், இறந்தார் - துணையற்று இறந்தவர்களையும், மறுதலை - தனக்குத் தீமை செய்தவர்களையும், சுற்றம் - உறவினரையும், மதித்து ஓம்புவானேல் - கருத்து வைத்துப் பாதுகாப்பானாயின், இறுதல் இல் - நன்மை அழிதலில்லாத, வாழ்வே - இல்லற வாழ்க்கையே, இனிது - துறவறத்தினும் நல்லது.

(ப. பொ-ரை.) மனைத் துறந்த வருந்தவரைச் சேர்ந்து, துறவார்க் கீதலைச்செய்து கல்வியால் மிக்கார்க்கினியவற்றை மருவிச் செய்து, தான் குடிப்பிறந்த வருந்தவரைச் சேர்ந்து, குடியு ளிறந்தாரையும், தனக்கின்னாதாரையு மதித் தவர்க்கு வேண்டுவன செய்வானாயி னிறுதலில் வாழ்வே துறவறத்தினு மினிது.

(க - து.) துறவொழுக்கத்தை இல்வாழ்க்கையினின்றே செய்யின், அவ்வில்வாழ்க்கை புறத்துறவினுஞ் சிறந்தது.

ஐம்பொறிகளானும் நுகர்தற்குரிய எல்லாப் பொருள்களுமிருந்தும், துறவறத்தோடு பொருந்தினு ரென்பார், 'துறந்தார்கட்டுன்னி' யெனவும், அங்ஙனம் அவ்வைம்பொறி நுகர்ச்சிக்குரிய பொருள்கள், ஏதுமில்லாராயிருந்துந் துறவாது நிற்பாரென்பார் 'துறவா' ரென்றுங் கூறினார். இறந்தார் - கடந்தவர்; ஈண்டு மேம்பட்டவரென்பது கருத்து. இனிய, குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். மறுதலை - பகைமை, இங்குப் பண்பாகு பெயராய் நின்றது; தலை - பகுதிப் பொருள் விகுதி. சுற்றம் - அம் வினைமுதற் பொருள் விகுதி.

"அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்"

(இல்வாழ்க்கை - சு) என்னுஞ் செந்நாப் புலவர் கூற்றோடு இச் செய்யுட்பொருள் ஒத்து நிற்றல் காண்க. (கசு)

குடியோம்பல் வன்கண்மை நூல்வன்மை கூடம்
மடியோம்பு மாற்ற லுடைமை—முடியோம்பி
நாற்றஞ் சுவைகேள்வி நல்லா ரினஞ்சேர்தல்
தேற்றானேற் றேறு மமைச்சு.

(இ - ள்.) குடி ஓம்பல் - குடிகளைப் பாதுகாத்தலும், வன் கண்மை - தொழின் முகத்தில் ஆண்மையும், நூல்வன்மை - நூற் புலமையிற் கலங்காத அறிவும், கூடம் மடி - கரவுஞ் சோம்ப லும், ஓம்பும் - தன்மாட்டு நிகழாதவாறு பாதுகாக்கும், ஆற்றல் உடைமை - வன்மை யுடைமையும் பொருந்தி, முடி ஓம்பி - அர சாட்சியைப் பாதுகாத்து, நாற்றம் - மணத்தையும், சுவை - சுவைக்கினிய உணவையும், கேள்வி - இசைக் கேள்வியையும், நல்லார் இனம் சேர்தல் - மாதர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்து மெய் புறுதலையும், தேற்றானேல் - நன்மை தருவனவென்று துணியா னாயின், அமைச்சு - அவன் அமைச்சனாதற்குரியானென்று, தேறும் - தெளியப்படுவன்.

(ப. பொ - ரை.) குடிகளைப் பாதுகாத்தலும், வன்கண்மை யுடையனாதலும், பல நூலுங் கற்ற வன்மையும், வஞ்சனை யுடைய னாதலும், சோம்பு தன்மாட்டு வாராமையும், பாதுகாக்கு மாற்ற லுடைமையு மென்கின்ற வைந்து முடையனாய் முடியுடை யரசனை லோம்பி விரும்பப்படு நாற்றமுஞ் சுவையுங் கேள்வியும் விரும்பி நல்லாரினத்தைச் சேர்தல் செய்யானாயி னவன் அரசர்க்கமைச்ச னாகத் தேறப்படுவான்.

(க - து.) குடியோம்பல் முதலியன அமைச்சர்க்குரிய இயல்புகளாகும்.

'பொருந்தி' யென ஒருசொல் வருவித்துக்கொள்க. 'நாற் றஞ் சுவைகேள்வி நல்லாரினஞ் சேர்தல் தேற்றா' னென்றது, ஐம்புல வடக்கமுடையா னென்றற்கு. (கஎ)

போகம் பொருள்கேடு மான்வேட்டம் பொல்லாக்கள்
சோகம் படுஞ்சூதே சொல்வன்மை—சோகக்
கடுங்கதத்துத் தண்ட மடங்காமை காப்பின்
அடுங்கதமி லேனை யரசு.

(இ - ள்.) போகம் - இன்ப நுகர்ச்சியும், பொருள்கேடு - பொருளழிதலும், மான்வேட்டம் - விலங்குகளை வேட்டையாடுதலும், பொல்லா கள் - தீமையைத் தருங் கள்ளுண்ணலும், சோகம் படும் சூது - துன்பம் விளைக்கின்ற சூதாடலும், சொல் வன்மை - வன்சொற் கூறலும், சோகம் கடும் கதத்து - வருத்தந் தருகின்ற மிக்க சினத்தினால், தண்டம் - போர் செய்தலும், அடங்காமை காப்பின் - தன் மாட்டுப் பொருந்தாமல் அரசன் பாதுகாப்பானானால், ஏனை அரசு - மற்ற அரசர்கள், அடும் கதம் இல் - இவ்வரசனோடு போர் செய்யுஞ் சினமிலராவர்.

(ப. பொ-ரை.) மகளிரோடு நுகரும் போகமும், தான் தேடிய பொருளைப் பாதுகாவா தழித்துக் கெடுத்தலும், மான்வேட்டை யாடுதலும், பொல்லாக் கள்ளினை நுகர்தலுந், துன்பம் விளையப்படும் சூதாடுதலும், வன்சொற் சொல்லுதலும், துன்பத்தைச் செய்யும் மிக்க கோபத்தாற் பிறந்த தண்டஞ் செய்தலு மென்கிற இவ்வேழு மாறு மின்ப வரசன் பகையரச ரடுங்கோப முளவாகான்.

(க - து.) போகம் முதலியவற்றிற் கருத்தீடுபடாத அரசனுக்குப் பகை யரசர்கள் ஏற்படார்.

பொருள்கேடு, எழுவாய்த் தொடர். சூதே என்பதன் ஏகாரம் எண்ணேகாரமாகலின், ஏனையவற்றிற்குங் கூட்டுக. இச்செய்யுள் போன்று சில செய்யுள்களில் ஆறுக்கு மேல் ஏழு பொருளும் வரும். வந்தால் ஏலாதி ஆறு பொருளுடன் கண்ட சருக்கரை யொன்று கூட்டுதலுண்மையின் ஏழாவது பொருளும் கூறப்பட்டதென்க. (கஅ)

கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர்மனைமேல்
செல்லான் சிறியா ரினஞ்சேரான்—சொல்லும்
மறையிற் செவியிலன் றீச்சொற்கண் மூங்கை
இறையிற் பெரியாற் கிவை.

(இ - ள்.) கொல்லான் - ஒருயிரையுங் கொலைசெய்யான், கொலைபுரியான் - பிறர் கொலைசெய்தலையும் விரும்பான், பொய்யான் - பொய் சொல்லான், பிறர் மனைமேல் - பிறர்க்குரிய மனைவிமேல், செல்லான் - தனக்குரிமை விரும்பான், சிறியார் இனம் - கீழ்மக்கள் கூட்டத்தை, சேரான் - இணங்கான். சொல்லும் - மறைவாய்ச் சொல்லப்படுகின்ற, மறையில் - மறை பொருள்களில், செவிஇலன் - செவிகொடான், தீச் சொற்கள் - தீய சொற்களைப் பேசுதலில், மூங்கை - ஊமை, இவை - ஆகிய இவ்வியல்புகள், இறையில் - பெருந் தன்மையில், பெரியாற்கு - பெரியவனுக்கு உரியவாம்.

(ப.பொ-ரை.) தானொன்றனைக் கொல்லான், பிறர் கொன்ற கொலையினை விரும்பான், பொய் சொல்லான், பிறர் மனையாண் மேற்செல்லான், கீழ்மக்க ளினஞ் சேர்தலை மாட்டான், பிறர் மறை கூறுமிடத்தின் செவி கொள்ளானும், பிறரைத் தீச்சொற் சொல்லுமிடத்து மூங்கைபோலொழுகு முதன்மையிற் பெரியார்க் கிவ்வேழ் திறமுமாம்.

(க - து.) கொல்லாமை முதலியன பெருந் தன்மையுடையான்பாற் காணப்படும்.

புரிதல், விரும்புதல்; இஃதிப்பொருட்டாதலை "நயம் புரிந்துறையுநர்" (கசுகு) என்னும் புறப்பாட்டினுங் காண்க. சிறியாரினம், ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளதான ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரென்க. இறையிற் பெரியான், தலைமைத் தன்மையிற் பெரியானென்பது. மறை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; ஐ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி, மறுக்கப்பட்டது என்பது பொருள். 'பிறர் பொருள் மேல் செல்லான்', 'பல்லார் மறையில்' என்றும் பாடம். (கக)

மின்னே ரிடையார்சொற் றேறான் விழைவோரான்
கொன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான்—பொன்னே
உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுவப்பான் றன்னின்
வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(இ - ள்.) பொன்னே - திருமகளை யொத்த பெண்ணே மின்நேர் - மின்னலுக்கு ஒப்பான, இடையார் - இடையையுடை

மகளிரின், சொல்தேறான் - மொழியை நம்பான், விழைவு ஓரான் - அவர்கள்பாற் கலவி விருப்பத்தைக் கருதான், கொன்னே - பயனில்லாமல், வெகுளான் - ஒருவரையுஞ் சின வான், கொலைபுரியான் - ஓருயிரையுங் கொலைசெய்யான், உறுப்பு அறுத்தால் அன்ன - தன் உடம்பின் உறுப்புக்களை அறுத்துக் கொடுத்தாற்போன்ற, கொடை உவப்பான் - ஈகையை விரும்பிச் செய்வான், தன்னின் - தனதுளத்தில், வெறுப்பு - பிறர்மேல் வெறுப்புக் கொள்ளுதலை, அறுத்தான் - நீக்கினானை ஒருவன், விண் அகத்தும் இல் - விண்ணுலகத்தின் கண்ணும் இல்லை.

(ப. பொ-ரை.) பொன்னேயனையாய்! மின்போலு நேரிடை யார் சொல்லைத் தேறாது, காமநுகர்ச்சியை நினையாது பயனன் றியே மிக வெகுளாது, ஓருயிரைக் கொலைமேவாது, தன்னுறுப் பறுத்துக் கொடுப்பது போலுங் கொடையுவந்து, தன்மனத்தி லுள்ள செருக்கையுமறுத்தான் விண்ணகத்துமிலன்.

(க - து.) மகளிரின் மழலையை நம்பாமை முதலியன உடையவன் தேவரினுஞ் சிறந்தானென்க.

மின், தொழிலுவமம்; தெரிந்துந் தெரியாமலும் வளைந்து வளைந்து காண்டலுணர்த்திற்று. 'உறுப்பறுத்தன்ன கொடை' - சிபிச்சோழன் செய்தமை போன்றது; அவன்றன் கொடை மையை,

> "புறவு நிறைபுக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
> குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்"

என்று சிலப்பதிகாரங் கூறும். உறுப்பு - சினையாகு பெயர். கொன் - இடைச்சொல். (உ௩)

இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்
வளமை வலியிவை வாடும்—உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினாய்!
வீடே புரிதல் விதி.

(இ - ள்.) பால்போலும் - பாலைப்போன்ற, சொல்லினாய் - மொழியினையுடைய பெண்ணே! இளமை கழியும் - இளம்பருவம் நிலைபெறா தொழியும்; பிணிமூப்பு - நோயுங் கிழத்தனமும்,

இயையும் - வந்து சேரும், வளமை - செல்வமும், வலி - உடம்பின் வலிமையும், இவை வாடும் - ஆகிய இவை குன்றும், உளநாளால் - கழிந்ததுபோக எஞ்சி யிருக்கும் வாழ்நாளில், பாடே புரியாது - துன்பந்தருஞ் செயல்களையே செய்து கொண்டிருக்க விரும்பாமல், வீடே புரிதல் - வீடுபேற்றிற்கான தவவொழுக்கங்களையே விரும்புதல், விதி - முறைமையாம்.

(ப. பொ - ரை.) பால்போலுஞ் சொல்லினாய்! இளமை நில்லாது கழியும், பிணியும் மூப்பும் வந்தடையும், செல்வமும் வலியும் வாடும், தானுள்ள நாளின்கணிவ்வைந்தானும் வருந்துன்பத்தையே நுகரவிரும்பாது, வீடுபெறுதலையே விரும்புதலொருவர்க்கு நெறியாவது.

(க - து.) இளமை கழிந்து பிணி மூப்புகள் உண்டாதலின், மக்கள் வீடுபேற்றை விரும்பி நிற்றலே கடமையா மென்பது.

மூப்புக் காலத்திற் றேன்றும் பிணியே தீராது மிகுதலின், அதனை மூப்பொடுவைத் தெண்ணினார். நாளால், வேற்றுமை மயக்கம். பாடென்றது ஈண்டு வயிற்றுப்பிழைப் பொன்றையே கருதிச் செய்யும் முயற்சித் துன்பத்தைக் குறித்தது. ஏகாரங்களிரண்டும் பிரிநிலை. இளமை, மூப்பு - பண்பாகு பெயர். (உ௩)

வாளஞ்சான் வன்கண்மை யஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சா னும்பொருடா னஞ்சான் - நாளெஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின்வீ டெய்திய
பாலினூ லெய்தப் படும்.

(இ - ள்.) வாள் அஞ்சான் - பகைவனது வாட்படைக்கு அஞ்சான், வன்கண்மை அஞ்சான் - கண்ணோட்டமின்மையை அஞ்சான், வனப்பு அஞ்சான் - ஆண்மைத் தோற்றத்தை அஞ்சான், ஆள் அஞ்சான் - ஆட்சியை அஞ்சான், ஆய்பொருள் அஞ்சான் - தெரிந்து தேடிய செல்வப் பொருளை அஞ்சான், (ஆயினும்) நாள் எஞ்சா-நாள்குறையாத, காலன் - கூற்றுவனது, வரவு ஒழிதல் - வருகை நீங்குதலை, காணின் - ஒருவன் அடைய விரும்புவனாயின், வீடு எய்திய - வீடுபேற்றை அடையும்பொருட்டு ஏற்பட்ட, பாலின்நூல் - அருட்டன்மை பொருந்திய அறிவு நூல் ஒழுக்கங்களை, எய்தப்படும் - அடைதல் வேண்டும்.

(ப. பொ-ரை.) வாள் வென்றியை யஞ்சான், தறுகண்மையை யஞ்சான், தோற்றப்பொலிவினை யஞ்சான், படையாளனென் றஞ்சான், செல்வமுடைய னென்றஞ்சான், நாளினை மறந் தொழியாத காலன் தன்மேல் வரும் வரவினை யொழித லொரு வன் காண்பனுயின், வீட்டுநெறியைப் பொருந்திய தன்மையை யுடைய நூல்களைச் சாரத்தகும்.

(க - து.) வீடுபே றடைவதற்கு நல்லொழுக்கங்களே யல் லாமல் அகவழிபாடு முதலியனவும் வேண்டப்படும்.

வாள் முதலியவற்றிற்கு அஞ்சுதல் ஓரச்சமன்று; மற்றுக் காலன் வரவுக்கு அஞ்சி முயறலே அஞ்சாமையா மென்பதூஉந் துணைக்கருத்தென்க. காலன் குறித்த நாள் தவறாது வரு தலின், 'நாளெஞ்சாக் கால' னெனப்பட்டான். இனி 'எஞ்சா' வென்பதை ஈறுகெட்ட வினையெச்சமெனினும் ஆம். காலன், அறக்கடவுட்குத் தூதன். வீடு, காரணவாகு பெயர். ஆல் - உருபு மயக்கம். (உஉ)

குணநோக்கான் கூழ்நோக்கான் கோலமு நோக்கான்
மணநோக்கான் மங்கலமு நோக்கான் - கணநோக்கான்
கால்காப்பு வேண்டான் பெரியார்நூல் காலற்கு
வாய்காப்புக் கோடல் வனப்பு.

(இ - ள்.) கால் காப்பு - காலுக்கு இடும் தளை போன்ற தான இல்வாழ்க்கையை, வேண்டான் - விரும்பாத ஒருவன், குணம் நோக்கான் - நல்லியல்பினைப் பொருட்படுத்தாமல், கூழ் நோக்கான் - செல்வத்தை மதியாமல், கோலமு நோக்கான் - அழகையு மதியாமல், மணம் நோக்கான் - திருமணத்தை மதி யாமல், மங்கலமும் நோக்கான் - புண்ணியத்தையு மதியாமல், கணம் நோக்கான் - சுற்றத்தாரை மதியாமல், காலற்கு வாய் காப்பு - காலனுக்கு வாயிற்காப்பாக, பெரியார் நூல் - சான்றோ ருடைய அறிவு நூல்களைக் கொள்ளுதல், வனப்பு - அழகாம்.

(ப. பொ - ரை.) குணமுடையானென்று பாரான், செல்வ முடையானென்று பாரான், தோற்றப் பொலிவுடையானென்று பாரான், கலியாணஞ் செய்ய நின்றானென்று பாரான், புண்ணி யஞ் செய்ய நின்றானென்று பாரான், சுற்றமுடையானென்று

யாரான், ஆதலால் தன்னகர்க்குத் துணையாகிய மனைவாழ்க்கையை வேண்டானாய்ப் பெரியோராற் செய்யப்பட்ட ஆகமத்தைக் காலற்கு வாய்ப்பாகக் கோடல் ஒருவற் கழகாவது.

(க - து.) துறவொழுக்கத்தை விரும்புகின்றவன் இயல்பு முதலியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமற் பிறப்பிறப்புக் கெடுதற்கான ஆன்றோ ரறிவுநூல்களைக் கற்றொழுகுதலே அழகாகும்.

நோக்கான் முதலியன முற்றெச்சம்; உம்மைக ளிரண்டும் முற்றெச்சம். கால்காப்பு - வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. 'காதலற்கு வாய்காப்புக்கோடல்' என்ற பாடங்கொண்டு, கால்காப்பு வேண்டான் என்பதைத் தந்தை யெனலுமாம். காலன் வருகின்ற வழிக்கு ஒரு காப்பாக வென்க. வாய் - வழி. (உ௩)

பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவி னிரப்பிவை தாழா—அணியின்
அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றாம்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(இ - ள்.) பிணி - நோயும், பிறப்பும் - பிறத்தலும், மூப்பொடு - கிழத்தனமும், சாக்காடு - இறத்தலும், துன்பம் - முயற்சித் துன்பமும், தணிவு இல் - போதுமென்னும் அமைதியில்லாத, நிரப்பு - வறுமையும், இவை - ஆகிய இவைகள், தாழா - உடனே அடையும்; ஆதலால், அரங்கின்மேல் - ஆட்ட மேடையின்கண், அணியின் - மாறிமாறிப் புனையுங் கோலத்தினையுடைய, ஆடுநர்போல் - ஆடுகின்றவரைப்போல, ஆகாமல் - மாறி மாறிப் பிறந்திறவாமல், வீட்டுநெறி - துறவொழுக்கம், நிரம்பு மேல் - ஒருவன் நிரம்புவானாயின், நன்று ஆம் - அவனுக்கு இன்பம் உண்டாகும்.

(ப. பொ-ரை.) பிணியும், பிறப்பும், மூப்பும், சாக்காடும் இழவினான் வருந்துன்பமும், தேடுதலானே வருங் குறையாத விடும்பையுமென் றிவையாறு மதிட்டியாது வருமாயிற் சொல்வேறு பாட்டினா னரங்கின்கண் வந்தாடும் கூத்தரைப்போலப் பிறந்திறந்துழலாதே வீட்டுநெறியே யொருவற்கு வந்து நிரம்புமாயி னன்றாம்.

(க - து.) ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் பிணி முதலான துன்பங்களுண்மையின், வீடுபேற்றிற்குரிய துறவொழுக்கத்தை மேற்கோடலே நன்மையாம்.

ஒடு, எண்ணுப்பொருள் பயக்கும் இடைச்சொல். பிறவற்றிற்கும் கூட்டுக. ஆநோர், நகரவொற்று - பெயரிடை நிலை. ஒருவனே பல்வகைக் கோலங்கொண்டு நாடகமேடையில் நடித்தல் போல, ஒருயிரே வேறுவே றுடம்புடையதாய் உலகிற் பல்பிறப்பும் பிறந்து நிலவுதலின், 'அரங்கின் மேலாடுநர்போ' லென்றார். சாக்காடு - காடு விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். (உச)

பாடகஞ் சாராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சாராமை நாடுங்கால்—நாடகம்
சேர்ந்தாற் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்ந்தாற்போற் றீரா வரும்.

(இ - ள்.) பாத்து இலார் - ஒருவர் வகையில் உரிமையில்லாத பொதுமகளிர், பாடு அகம் - பாடுகின்ற இடத்தில், சாராமை - அணுகாதொழிக; தாம் விழையும் நாடகம் - அவர்கள் விரும்பியாடுகின்ற நாடகத்தை, சாராமை - சேராதொழிக; நாடுங்கால் - ஆராயுங்கால், (பாடகம்) நாடகம் சேர்ந்தால் - அப்பாடுமிடத்தையும் நாடகத்தையும் அணுகினால், பகைபழி - பகையும் பழியும், தீச்சொல்லே - கடுஞ்சொல்லும், சாக்காடே - சாவும், தீர்ந்தால்போல் - இல்லாதனபோலிருந்து, தீரா வரும் - ஒழியாமல் வரும்.

(ப. பொ-ரை.) (ஒருறுதி படாத போது) மகளிர் விரும்புகின்ற பாடுமிடஞ் சாராதொழிக, அவர்களாடு நாடகஞ் சேர்ந்து காணுதொழிக, அவர்களாடுமிடஞ் சார்ந்து காணுமாயிற் பகையும், பழியும், பிறர் சொல்லுந் தீச்சொல்லும், சாக்காடுமென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு மவர்க்கு நீங்கினபோல நீங்காவாய் வரும்.

(க - து.) பொதுமகளிருடைய பாட்டையும் ஆட்டத்தையுங் கேட்டலுங் காண்டலும், பகையும் பழியுங் கடுஞ்சொல்லுஞ் சாவும் விளைக்கும்.

சாராமை, வியங்கோட் பொருள்பட நின்றது; பாத்து - பாகம்; பலர்க்கும் பொதுமையுடையரே யல்லாமல் ஒருவர்க்கே பிரிவினையுடைய ரல்லரென்பது கருத்து. 'நாடுங்கால் நாடக' மென்றவிடத்துப் 'பாடக' மென்பதையுங் கூட்டியுரைக்க. ஏகாரம், எண்; தீரா - வினையெச்ச விகுதி தொக்கது. (உ௬)

மாண்டமைந்தா ராய்ந்த மதிவனப்பே வன்கண்மை
ஆண்டமைந்த கல்வியே சொல்லாற்றல்—பூண்டமைந்த
கால மறிதல் கருதுங்காற் றூதுவர்க்கு
ஞால மறிந்த புகழ்.

(இ - ள்.) மாண்டு அமைந்து - ஒழுக்கத்தில் மாட்சிமைப் பட்டு, ஆராய்ந்த மதி - பல நூல்களை ஆராயப்பெற்ற அறிவும், வனப்பு - தோற்றப்பொலிவும், வன்கண்மை - பகைவர்க்கு அஞ்சாமையும், ஆண்டு அமைந்த - பயின்று நிரம்பிய, கல்வி - கல்வியறிவும், சொல் ஆற்றல் - மாற்றுரையும் வழிப்படுத்துஞ் சொல்வன்மையும், பூண்டு அமைந்த - தகுதி பொருந்திய, காலம் அறிதல் - காலமறிதலும், கருதுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தூதுவர்க்கு - தூதர்களுக்கு, ஞாலம் அறிந்த - உலகறிந்த, புகழ் - புகழை விளைப்பனவாம்.

(ப. பொ - ரை.) மாட்சிமைப் பட்டமைந்தாராய்ந்த மதியுடைமையும், தோற்றப் பொலிவுண்டதாலும், தறுகண்மையும், தன்னுலாளப்பட் டமைந்த கல்வியுடைமையும், சொல்வன்மையும், பொருந்தியமைந்த காலமறிதலுமெனவிவை யாராயுங்கால் தூதுவர்க்குலகறிந்த புகழாவது.

(க - து.) அறிவு அழகு முதலியன தூதுவருக்கு இயல்பானவாம்.

தூதர் இருவகையர். தாம் வகுத்துச் சொல்வோர், பிறர் சொல்லியதைச் சொல்லுவோர்.

ஏகாரம், எண். ஞாலம், உயர்ந்தார் மேனின்றது ; இடவாகுபெயர். (உ௯)

அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந் தாராய்ந்தும்
வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி—வெஃகுமான்
கள்ளத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும்
உள்ளத்த வாக வுரை.

(இ - ள்.) வெஃகல் - பிறர்பொருள்கள் கவர விரும்புதலை, அஃகு - குறைக்க; வெகுடல் - சினத்தலை, நீ - விடுக; தீக்காட்சி - தீய காட்சிகளை, செய்யல் - காணற்க; எனவு - என்று அறிஞர் சொல்லுதலை, ஆராய்ந்து அறிந்தும் - எண்ணித் துணிந்தும், வெஃகுமான் - அவற்றை விரும்புவானாயின், இவை மூன்றும் - வெகுளல் முதலான இம்மூன்று செயல்களும், கருதின் - ஆராயுமிடத்து, கள்ளத்த அல்ல - கரவுடையனவல்ல, உள்ளத்த ஆக - உள்ளத்தினளவினவாக, உரை - நீ சொல்வாயாக.

(ப. பொ - ரை.) வெஃகுதலை யஃகு, வெகுடலைநீக்கு, தீக் காட்சியைக் கருதிச் செய்ய லென்றறிந்தா னொருவன் சொல்லி, நீயேன் மனத்தின் கருதற்றொழிலாக வேண்டின் வினையாக் கள்ளத்தனவல்ல.

(க - து.) சினத்தல் முதலான செயல்களை ஒருவன் தீய வென்று அறிந்துஞ் செய்வனாயின், அவன் அவற்றை ஒரு செயல் முடிதற் பொருட்டுச் செய்கின்றானாதலால் நன்மையேயாம்.

உள்ளத்தில் அறிந்தே வைத்திருக்கின்றா னென்றும், ஓரேதுவின் பொருட்டே செய்கின்றா னென்றும், எனவே அவை தீயவல்ல வென்றுங் கொள்க வென்பது. கள்ளத்த, உள்ளத்த வினையாலணையும் பெயர்கள். ஆன், ஆயினென்பதன் மரூஉ வென்க. வெகுளலாகாது என்பது முதலான மூன்று கருத்துக் களும் உள்ளத்தினளவினவாக உள்ளனவென்று கொள்க. அஃகு, நீ, செய்யல் - ஏவலொருமை வினை, - இவை முறைநிர னிறைப் பொருள்கோளில் வந்தன. (உஎ)

மையேர் தடங்கண் மயிலன்னாய் சாயலே
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைப்பர் - பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனிலசொ லென்கும்
மறலையின் வாயினவா மற்று.

(இ - ள்.) மை ஏர் - மைதீட்டிய அழகான, தடம்கண் - பெரிய கண்களையுடைய, மயில் அன்னாய்! - மயிலைப்போன்ற பெண்ணே! உணர்ந்தார் - சான்றோர், சாயலே - மேன்மையான நற்சொற்களையும், மெய்யே - மெய்யையும், மிகஉரைப்பர் - மிகவும் பேசுவார், பொய்யே - பொய்யும், குறளை - புறங் கூறலும், கடுஞ்சொல் - வன்சொல்லும், பயனிலசொல் - பயனில்லாத சொற்களும், நான்கும் - ஆகிய இவை நான்கும், மறலையின் வாயின - புல்லறிவுடையான் வாயிலில் வருவனவாம்.

(ப. பொ - ரை.) மையேர் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்! அறிவுடையார்தா மெய்யுரையே யுரைப்பார், பொய்யும், வடுச் சொல்லும், குறளையும், கடுஞ்சொல்லும், பயனில சொல்லுமென்று சொல்லப்பட்ட வைந்து மறலையில்லாத வாயின் கண்ணே பிறக்கும்.

(க - து.) பெரியோர் வாய் நன்மொழிகளும், சிறியோர் வாய்த் தீச்சொற்களும் பிறக்கும்.

ஏகாரம், எண்; பிறண்டும் இங்ஙனமே கொள்க. மற்று பிறிதென்பதன்மேல் வந்தது. மறல் - அறியாமை, பண்பாகு பெயராய்ப் பேதையரை யுணர்த்தியது. வாயின - இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. 'சாயலாய்' என்று பாடங் கொள்ளுதலுமாம். (உஅ)

நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேரா
கொலைகளவு காமத்தீ வாழ்க்கை—அலையளவி
மையெனநீள் கண்ணாய்! மறுதலைய விம்மூன்றும்
மெய்யள வாக விதி.

(இ - ள்.) அலை அளவி - அலைத்தலைப் பொருந்தி, மை என நீள்கண்ணாய்! - கரிய நெடிய கண்களையுடைய பெண்ணே! நிலைஅளவின் நின்ற - தத்தம் நிலைக்கேற்ப ஒழுகாநின்ற, நெடியவர்தாம் - சான்றோர்க்கு; கொலை - ஒருயிரைக் கொல்லுதலும், களவு - திருடுதலும், காமம் தீ வாழ்க்கை - கொடிய காம வாழ்க்கையும், நேரா - உண்டாகா. மறுதலைய - இவற்றிற் கெதிராவனவாகிய கொல்லாமை, கள்ளாமை, காதல் வாழ்க்கை யென்னும், இம்மூன்றும் - இந்த மூன்று செயலும், மெய் அளவு ஆக - உண்மை நிலைக்கு ஏற்றனவாக, விதி - அறிந்துகொள்க.

(ப. பொ - ரை.) தங்கட்குச் சொன்ன நிலையளவின் கண்ணே நின்ற நெடியவர்க ளுடன்படாத கொலையும், களவும், காமத்தீ வாழ்க்கையுமென்னு மூன்றும், இவற்றுக்கு மறுதலையாகிய கொல்லாமையும், களவு காணாமையும், காமவாழ்க்கைப் படாமையுமென்னு மிம்மூன்று முடம்பின்றொழிலாக அலைத்தலை மேவி மையென நீண்டகண்ணாய் விதிப்பாயாக.

(க - து.) கொல்லாமை முதலியனவே நிலைபிறழாத சான்றோ ரொழுக்கங்களாம்.

மெய்யளவாக விதி - உயிருள்ள உடலின் தொழிலாக விதிப்பாயாக எனலுமாம். 'நெடியவர்பாற் கொலை முதலாயின நேரா; கொல்லாமை முதலாயினவே அவரொழுக்கங்களா' மென்று பொருள்கூறுக. நெடியவர்தா மென்றற்கு நான்கனுருபு விரித்துக்கொள்க. ஏழாவது விரிக்கவெனினும் பொருந்தும். கண்கள் கடை நீண்டு கண்டாரை வருத்துதல்பற்றி, 'அலையளவி மையென நீள்கண்' என்றார். அலை, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். 'காமத் தீ வாழ்க்கையைத் தீய காமவாழ்க்கை யென்று கொள்க. அன்றிக் காமமென்னுந் தீயைப் பொருந்திய வாழ்க்கையெனினுமாம். இதற்கு மறுதலையான வாழ்க்கை 'காதல் வாழ்க்கை' யென்பது. மறுதலைய என்பதில் மறுமை என்னும் பண்பு ஈறு கெட்டு தலைய என்னும் இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சத்தின் பகுதியாகிய தலையென்னும் பெயரோடு பண்புத்தொகையாக நின்றது. (உக)

மாண்டவர் மாண்ட வறிவினன் மக்களைப்
பூண்டவர்ப் போற்றிப் புரக்குங்கால்—பூண்ட
ஔரதனே கேத்திரசன் கானீனன் கூடன்
கிரிதன்பௌ னற்பவன் பேர்.

(இ - ள்.) மாண்டவர் - சான்றோர், மாண்ட அறிவினால் - தமது சிறந்த அறிவினால், மக்களை - தம் மக்களை, பூண்டு - காத்தல் மேற்கொண்டு, அவர்ப் போற்றி - அவர்களை விரும்பி, புரக்குங்கால் - வளர்க்குங்கால், ஔரதனே - ஔரதனும், கேத்திரசன் - கேத்திரசனும், கானீனன் - கானீனனும், கூடன் - கூடோத்துபன்னனும், கிரிதன் - கிரீதனும், பௌனற்பவன் -

பௌநற்பவனும் என்பன, பூண்டபேர் - அம்மக்கள் பெறும் பேராகும்.

(ப. பொ-ரை.) மாட்சிமைப்பட்ட வறிவுடையார், மாட்சிமைப் பட்ட தம் மறிவினாற் புதல்வரைப் பொருந்தியவகை யுரைக்கு மிடத்து, தனக்குப் பிறந்தவ னூரதனென்றும், தன்னேவலாலா தல், தானிறந்தபின்பு குருக்களாலாதல் தன் மனையாள் வயிற்றே பிறனொருவர்க்குப் பிறந்தவனைக் கேத்திரனென்றும், தீவேட்டு மணம்புரியுமுன் தாய் வீட்டிற் பெற்ற பிள்ளையைக் கானீனனென்றும், மணம் புரிந்தபின் கணவன் வீட்டில் அவனுக் கொளித்துப் பிறனொருவனிடத்துப் பெற்ற பிள்ளையைக் கூட னென்றும், கணவனிறந்த பின்னர் வேறொருவனுக்குத் தான் மனையாளா யவனொடு பெற்ற பிள்ளையைப் புநர்ப்பவனென் றும் கூறுப.

(க - து.) மக்கள் ஔரதன் முதலாகப் பலவகைப்படுவர்.

ஔரதன், கணவனுக்குப் பிறந்தவன்; கேத்திரசன், கணவனிருக்கையிற் பிறனுக்குப் பிறந்தவன்; கானீனன், திரு மணமாகாதவட்குப் பிறந்தவன்; கூடோத்துபன்னன், களவிற் பிறந்தவன்; கிரீதன், விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன்; பௌநற் பவன், கணவனிறந்தபின் அவன் மனைவி இரண்டா முறை யாய்ப் பிறனை மணஞ்செய்து கொண்டு பெற்றமகன். மாண்ட வர், அ - சாரியை. (௯௦)

மத்த மயிலன்ன சாயலாய் மன்னியசீர்த்
தத்தன் சகோடன் கிருத்திரமன்—புத்திரி
புத்ரனப வித்தனொடு பொய்யி லுபகிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினார் பேர்.

(இ - ள்.) மத்தம் - களிப்புப் பொருந்திய, மயில் அன்ன சாயலாய்! - மயிலை யொத்த சாயலையுடைய பெண்ணே! மன்னிய சீர் - நிலையான சிறப்பினையுடைய, தத்தன் - தத்தனும், சகோ டன் - சகோடனும், கிருத்திரமன் - கிருத்திரமனும், புத்திரி புத்திரன் - மகள் மகனும், அபவித்தனொடு - அபவித்தனென்ப வனும், பொய் இல் - பொய்மையில்லாத, உபகிருதன் - சுவயந்

தத்தனும், இத்திறத்த - ஆக இவ்வகையன, என்கினர்பேர் - மேற் கூறினருள் எனையோர் பெயராம்.

(பொ - ரை.) களிப்பு மிக்க மயிலையொத்த சாயலையுடைய யவளே! கூறுது மீந்தவர்களுடைய பெயர்களும் தத்தன், சகோடன், கிருத்திரமன், தௌத்திரன், அபவித்தன், உபகிருதன் என்னும் இவ்வகையே யுள்ளனவாம்.

(க - து.) மக்கள் தத்தன் முதலாகப் பின்னும் பலவகைப் படுவர்.

தத்தன், பெற்றோரிருவராலாயினும் அன்றி அவருளொருவராலாயினும் மற்றொருவருக்கு விதிமுறையிற் கொடுக்கப்பட்டவன். இவனைச் 'சுவீகார புத்திர' னென்ப. சகோடன், திருமணத்தின்போதே கருவிருந்து பின்பிறந்தவன்; கிருத்திரமன், கண்டெடுத்து வளர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவன்; புத்திரிபுத்திரன், மகளுக்குப் பிறந்தவன்; அபவித்தன், பெற்றோர்களாற் காப்பாற்ற முடியாமையால் விடப்பட்டுப் பிறனொருவனுல் வளர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவன்; உபகிருதன், காணிக்கைபோல வந்து சேர்ந்தவன்; இவனுக்குச் 'சுவயந்தத்த'னென்பதும் பெயர். (௯க)

உரையான் குலன்குடிமை யூனம் பிறரை
உரையான் பொருளொடுவாழ் வாயு—உரையானைப்
பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீத்துண்பான்
தேவாதி தேவனத் தேறு.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகள், பூஆதி - மலர்கள் முதலியவற்றை, தேர்ந்து உண் - ஆராய்ந்து மொய்த்துண்ணுகின்ற, குழலாய் - கூந்தலையுடைய பெண்ணே! குலன் - தன் குலத்தின் உயர்வையும்; குடிமை - குடிப்பிறப்பின் உயர்வையும், உரையான் - பெருமை பாராட்டிச் சொல்லிக்கொள்ளாமல், பிறரை - அவ்விரண்டுவகையான உயர்வுமில்லாத மற்றவரை, ஊனம் உரையான் - குற்றஞ் சொல்லாமல், பொருளொடு வாழ்வு - தன் பொருளும் வாழ்வும், ஆயு - வாழ்நாளெல்லையும், உரையானும் - வெளிப்படுத்தானுகி, ஈந்து உண்பான் - வறியார்க்குக் கொடுத்துத் தானும் உண்பவன், தேவஆதி தேவனு - தேவர்கள் தலைவனுக, தேறு - தெளிவாயாக.

(ப - பொ - ரை.) மலர் முதலியவற்றை வண்டுகள் மொய்த்துண்கின்ற கூந்தலையுடையாளே! தன் குலத்தினுயர்வையும் குடிப்பிறப்பி னுயர்வையும் சொல்லாமல், அவ்விரண்டுமில்லாத மற்றவர்மேல் குற்றங் கூறாமல், தனது பொருளினளவோடு அநுபவிக்குஞ் செல்வத்தையும் ஆயுளையும் வெளிப்படுத்தானாகி, இரப்பவர்க்குக் கொடுத்துத் தானும் அநுபவிப்பவனைத் தேவர்களிற் சிறந்த தேவனாகத் தெளியாய்.

(க - து.) தன்னுயர்வு கருதிப் பிறரை இழித்துரையாமலும் உடைமை விளம்பாமலும் ஒழுகி, வறியார்க்கு இட்டுண்பவன், தேவர் தலைவனாவான்.

குலனுங் குடிமையும் ஆகுபெயர். ஒடு - எண்; ஆயு, ஆயுள் : கடைக்குறை. பூவாதி, மலரும் மருவும் முதலாயின. உண்பானென்பது நுகர்தன்மேலது. தேவாதிதேவன், இந்திரன்; ஆக, கடை குறைந்தது. ஈத்து - ஈந்து என்பதன்வலி. (௩௨)

பொய்யுரையான் வையான் புறங்கூறான் யாவரையும்
மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான் - எய்யுரையான்
கூந்தன்மயி லன்னாய்! குழீஇயவான் விண்ணோர்க்கு
வேந்தனா மிவ்வுலகம் விட்டு.

(இ - ள்.) கூந்தல் மயில் அன்னாய்! மயிற்றோகையைப் போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே! பொய் உரையான் - பொய் சொல்லான்; வையான் - எவரையும் இகழான்; யாவரையும் - ஒருவரையும், புறங்கூறான் - புறம்பாக இழித்துப் பேசான்; மெய் உரையான் - பிறர் துன்பத்தை நீக்குதற்காக நடந்த உண்மையைச் சொல்லான், உள்ளனவும் - தன்மாட்டு உள்ள பொருள்களையும், விட்டு உரையான் - வெளிப்படுத்துச் சொல்லான், எய் உரையான் - நண்பன்மாட்டுந் தன் வறுமையை வெளிப்படுத்தானாகிய இவன், இவ்வுலகம் விட்டு - இம்மண்ணுலகத்தைவிட்டு நீங்கி, வான் குழீஇய - மேலுலகத்திற் கூடியுள்ள, விண்ணோர்க்கு - தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - தலைவனாவான்.

(ப - பொ- ரை.) விரி தோகையன்ன கூந்தலை யுடையாளே! பிறர் தீங்கு கருதி புண்மையும் பேசானாகியும் இகழானாகியும்,

தனக்குத் தீமை செய்தாரையும் புறத்தில் அவமதித்துப் பேசாது னியும், ஒருவருக்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களை யொழிக்கும்பொருட்டு நடந்த உண்மையைச் சொல்லானுகியும், தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களை வாய்விட்டுச் சொல்லானுகியும், நண்பனிடத்தும் தன் வறுமைத் துன்பத்தைச் சொல்லானுகியும் உள்ள ஒருவன் இந்த உலகத்தைவிட்டு வானுலகிற் கூடியுள்ள தேவர்கட்குத் தலைவனுகிய இந்திரனுவான்.

(க - து.) பொய்யாமை முதலியன உடையான் இந்திர வாழ்வில் வைகுவான்.

உள்ளனவும் என்பதன்கண் உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. கூந்தலை மயிற்ருேகைக்கே ஆக்கியுரைப்பினுமாம். அளபெடை, இன்னிசை நிறைத்தது. எய் - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (௩௩)

சிதையுரையான் செற்ற முரையான் சீறில்லான்
இயல்புரையா னீன முரையான் - நசையவர்க்குக்
கூடுவ தீவானைக் கொவ்வைபோல் செவ்வாயாய்
நாடுவர் விண்ணேோர் நயந்து.

(இ - ள்.) கொவ்வைபோல் - கோவைக்கனியைப் போன்ற, செவ்வாயாய் - சிவந்த வாயையுடைய பெண்ணே! சிதை உரையான் - கீழ்மை பேசாமலும், செற்றம் உரையான் - பகைமை பேசாமலும், சீறு இல்லான் - பிறர்மேற் சினத்தல் இல்லாமலும், இயல்பு உரையான் - தனது நல்லியல்பினைப் புகழாமலும், ஈனம் உரையான் - குற்றஞ் சொல்லாமலும், நசையவர்க்கு - தன்னை விரும்பி வந்தவர்கட்கு, கூடுவது ஈவானை - இயல்வது கொடுத்துதவுவா னெருவனை, விண்ணேோர்கள் - தேவர்கள், நயந்து நாடுவர் - விரும்பி மகிழ்வார்.

(ப - பொ - ரை.) கோவம்பழம் போன்ற சிவந்த வாயினை யுடையாய்! கீழ்மையான சொற்களைப் பேசாமலும், சின மூட்டுஞ் சொற்களைக் கூருமலும், சீறுதலில்லாமலும், தன்னு டியலக்கூடிய மேம்பாட்டை எடுத்துப் பாராட்டாமலும், பிறர் குற்றங்களைச் சொல்லாமலும், தன்னிடத்து வந்து ஏற்ருேர்க்கு

இல்லை யென்னாது இசைந்தமட்டு முதவுவோனைத் தேவர்கள் தங்களுடனிருந்து மகிழ விரும்புவர்.

(க - து.) கீழ்மைபேசாமை முதலியன உடையானைத் தேவரும் விரும்புவார்.

நசையவர், வினையாலணையும் பெயர். 'நயந்து நாடுவ' என்பதை 'நாடிநயப்ப' எனா விகுதி பிரித்து மாற்றிக் கொள்க. சிதை - பண்பாகுபெயர். செற்றம் - காரியவாகுபெயர். சீறு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கொவ்வை - முதலாகுபெயர். (௯௪)

துறந்தார் துறவாதார் துப்பிலார் தோன்றா
திறந்தா ரீடற்றா ரிளையர் - சிறந்தவர்க்கும்
பண்ணாளுஞ் சொல்லாய் பழியிலூண் பாற்படுத்தான்
மண்ணாளு மன்னனாய் மற்று.

(இ - ள்.) பண் ஆளும் - பண்ணிசையைப் போன்ற, சொல்லாய் - சொல்லையுடைய பெண்ணே! துறந்தார் - கைவிடப் பட்டவர்களுக்கும், துறவாதார் - விருந்தினர்க்கும், துப்பிலார் - வறியவர்க்கும், இறந்து தோன்றார் - காணப்படாத தென்புலத்தார்க்கும், ஈடு அற்றார் - தனக்கொப்பில்லாத ஏழைகட்கும், இளையர் - துணையற்ற சிறுவர்கட்கும், சிறந்தவர்க்கும் - சான்றோர்க்கும், பழிஇல் ஊண் - பழிக்கப்படுதலில்லாத உணவை, பால் படுத்தான் - பகுத்துக் கொடுத்தவன், மன்னன் ஆய் - மறுமையில் அரசனாய், மண் ஆளும் - உலகத்தை ஆள்வான்.

(ப - பொ - ரை.) பண்ணின் இனிமையை வென்ற சொல்லையுடையவளே! துறந்தவர்க்கும், துறவாதவராகிய பிரம்மச்சாரி வானப்பிரத்தரிவர்க்கும், வறியார்க்கும், தென்புலத்தார்க்கும், பலமற்றவர்க்கும், இவர்போல்வராகிய மற்றுஞ்சிறந்த தக்கார்க்கும் நல்வழியிலீட்டிய உணவை யளித்தன்புசெய்தவன் மறுபிறப்பில் பூமண்டலத்தை யாளுமன்னனாவான்.

(க - து.) துறந்தார் முதலானவர்கட்கு ஊண் கொடுப்பவன் மறுமையில் அரசனாவான்.

இல்வாழ்வுடையவரே ஒரோவொருகால் பிறர் மனைக்கண் துறந்தார்போல் விருந்தினராய் வரலின், அவரை அத்துறவறத்தாரினின்றும் பிரித்தல் கருதித் 'துறவா'ரென்றார். பழியில் ஊண், அன்போடு இடும் ஊண். செல்வம் பெருகுமென்றற்கு 'மண்ணாளு மன்னனாய்' என்றார். பண் ஆளும் என்பதற்கு இசையைக் கீழ்ப்படுத்தும் எனலுமாம். துப்பு—ஐம்பொறிகளால் நுகரும் இனிய பொருளுக்குத் தொழிலாகு பெயர்.

"வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்" (விருந்தோம்பல் - ௬) என்றார்

பொய்யில் புலவரும். இனையர் என்றும் பாடம். (௩௬)

காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்
பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார் - சாலவும்
ஆழப் படுமூ ணமைத்தா ரிமையவரால்
வீழப் படுவார் விரைந்து.

(இ - ள்.) கால் இல்லார் - முடவர்களுக்கும், கண் இல்லார் - குருடர்களுக்கும், நா இல்லார் - ஊமைகளுக்கும், யாரையும் பால் இல்லார் - ஒருவரையும் தஞ்சார்பில் உடையராயில்லாதவர்கட்கும், பற்றிய நூல் இல்லார் - பதிந்த நூலறிவு இல்லாதவர்கட்கும், சாலவும் - மிகவும், ஆழப்படும் - உண்டபின் வயிற்றில் தங்குதற் குரிய, ஊண் அமைத்தார் - உணவைப் படைத்தவர், இமையவரால் - தேவர்களால், விரைந்து வீழப்படுவார் - விரைவாக விரும்பப்படுவார்.

(ப - பொ - ரை.) நொண்டிகளுக்கும், குருடர்களுக்கும், ஊமைகளுக்கும் எவரையுந் தம்பக்கம் துணையாக இல்லாதவர்களுக்கும், பதிந்த நூலறிவில்லாதவர்க்கும் நீரினுற் சமைக்கப்பட்டாழ்ந்த உணவை விரும்பி யளித்தவர்; தேவர்களால் விரைவாக விரும்பப்படுவார்.

(க - து.) முடவர் முதலாயினருக்கு வயிறு நிறைய உணவு படைத்தல் வேண்டும்.

காலில்லார் என்பதற்கு இனம்பற்றிக் கையில்லார் முதலி யோரையுங் கொள்க. இல்லார், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பால், பக்கம், ஈண்டுச் சார்பு. ஆழப்படும் ஊண்

கண்ணுக்கு அருவருக்கத் தக்கதும் மூக்குக்கு நறுமண மில்லதும், நாவுக்குச் சுவையில்லது மல்லாமையால் உண்டபின் வயிற்றிற் றங்குதற்குரிய ஊண். இனி வயிற்றின் ஆழத்தில் நிறையும் ஊணென்பதுமாம். கண் - கட்புலன், பொருளாகு பெயர். இமையவர் - மங்கல வழக்கு. (கூசு)

அழப்போகா னஞ்சா னலறினுங் கேளான்
எழப்போகா னீடற்ரு ரென்றும்—தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலனீ டோரான் தவமுயலான்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(இ - ள்.) அழ போகான் - தன்னைக் கண்டஞ்சி அழவும் போகான், அஞ்சான் - வீர முதலியனவுடையானென்று பயப் பட்டான், அலறினல் - கதறினும், கேளான் - கேட்கமாட் டான், எழ போகான் - எழுந்து உபசரித்தாலும் அப்பாற் செல்லான், ஈடு அற்ரூர் என்றும் - தன்னைக் கடக்கும் வலியற்ற வரென்றும் (போகான்), தொழ போகான் - வணங்கவும் போகான், என்னே - யாது எண்ணியோ, இ காலன் - இந்த எமனது, ஈடு - பெருமையை, ஓரார் - உணராமல், தவம் முயலார் - தவஞ் செய்யாதிருக்கின்ரூர்கள், கொன்னே இருத் தல் - தவஞ்செய்யாது வாளா இருத்தல், குறை - குறையாம்.

(ப - பொ - ரை.) காலனுனவன் ஒருவன் இறுதிக்காலம் வந்து விட்டால், அழுதாலும் விட்டுப் போகின்றவனல்லன், ஓ என அலறிக் கூவினுங் கேட்டிரங்குகின்றவனல்லன், எழுந்தெதி கேனுஞ்செல்வதற்கும் விடாதவன், இழந்து வலியற்றிருப்போர் நின்னையே குலதெய்வமாக வழிபடுவோம் என்று வணங்கவும் விட்டுச் செல்கின்றவனல்லன், இக்காலன் என்ன தன்மையனு யிருக்கின்ரூன், ஆதலின், காலனது வரவுக்கோர் உபாயஞ் சூழாது, தவம்புரியாது வீணுட் கழித்துக் கொண்டிருப்பது தகாத செய்கை.

(க - து.) காலனைக் கடக்க விரும்புவோர் வாணுளை வீணுக்காமல் விரைவாகத் தவ முயலவேண்டும்.

என்னே - எகாரம் ஐயப்பொருட்டு. காலன் - ஒன்றையுங் கருதாது குறித்த காலத்தில் உயிரைக் கொண்டுபோகின்றவன்.

தவம் - மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயிலில் நிற்றலும் மாரியிலும் பனியிலும் நீரில் நிற்றலு முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றால் தம் முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காத்தல்.

இனி இச்செய்யுளில் 'காலநீடோரான்' என்ற பாடங் கொண்டு வேறு பொருள்கூறுவது முண்டு. அதனை அடியிற் காண்க.

வேறுவிதமாயுரைக்கப்படுவது

(இ - ள்.) ஈடு அற்றார் - தனக்கு ஒப்புவமை யில்லாத ஏழைகள், அழ - வறுமைத் துன்பத்தால் அழுதுகொண்டிருக்க, போகான் - போய் யாதுங் கேளான்; அஞ்சான் - அவர்களுக்குத் தீமை செய்தற்கு அஞ்சான், அலறினால் - இடுக்கண் நேரிட்டு அவர்கள் கூவியழுதால், கேளான் - அதற்குச் செவி சாயான்; எழப்போகான் - அவ்விடுக்கணினின்றும் அவர் நீங்கி யெழும்படி போய்ப் பாரான்; தொழ - ஏழைகள் வணங்கும்படி; என்றும் - எப்பொழுதும், போகான் - வெளியிற் செல்லான், என்னே - யாது நினைந்தோ, இகாலம் நீடு - இந்தக்காலம் வீணே கழிதலை, ஓரான் - ஆராயாமல், தவம் முயலான் - தவ முயற்சியுஞ் செய்யாமல் கொன்னே - வீணாக, இருத்தல் - உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருத்தல், குறை - குற்றமாகும்.

(க - து.) முடிசார்ந்த மன்னனும் தன் வாழ் நாட்காலத்திலேயே அருமையானவற்றைச் செய்தல் வேண்டற்பாலது.

அரசன் புறத்தே வருங்காலங்களின் மட்டுமே ஏழைகள் அவனைக் காணும் வாய்ப்புப்பெற்று வணங்கித் தத்தங் குறைகளைக்கூறிக் கொள்வாராகலின், அங்ஙனம் அவர்தங் குறைகளைக் கேட்டுக் களைதற்கு இடம் வைத்துக் கொள்ளானென்றற்குத் 'தொழப் போகா' னெனப்பட்டது. ஆண்டு மிகுதியாதலை இங்குக் 'காலநீடு' என்றார். ஈடு - இடு என்னும் முதனிலை யடியாகப் பிறந்த பெயர். நீடு - காலத்தின்மேனின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கொன் - இடைச்சொல். தவமுமென எச்சவும்மை விரித்துரைக்க. (கள)

எழுத்தினா னீங்காதெண் ணாலொழியா தேத்தி
வழுத்தினான் மாறாது மாண்ட—ஒழுக்கினால்
நேராமை சால வுணர்வார் பெருந்தவம்
போகாமை சாலப் புலை.

(இ - ள்.) சால உணர்வார் - அறிவுநூல்களை மிகவும் உணர்ந்தவர், எழுத்தினால் நீங்காது - மந்திர எழுத்தை உருச் செய்தலினின்று நீங்காமலும், எண்ணால் ஒழியாது - அகநினை வால் எண்ணுதலினின்று ஒழியாமலும், ஏத்தி வழுத்தினால் - புகழ்ந்து வணக்கவுரை கூறுதலினின்று, மாறாது - மாறாமலும், மாண்ட ஒழுக்கத்தினால் - சிறந்த நல்லொழுக்கத்தில், நேராமை - சேராமையும், பெருதவம் - பெரிய தவவழியில், போகாமை - செல்லாமையும், சால புலை - மிகவும் இழிவாம்.

(ப - பொ - ரை.) இறப்பும் பிறப்புமாகிய துன்பம் கல்வியறி வினளவே நீங்காது, தியான அளவிலே நீங்காது, துதிக்குந் தோத்திரத்தினாலும் நீங்காது, இவை முதலாகிய மாட்சிமைப் பட்ட ஒழுக்கங்களினாலேயும் அவை தீர்த்துப் பேரின்பம் வாயாமை முற்றுங் கண்ட துறந்தோராது மாதவத்தை அடையா திருத்தல் மிக்க அறியாமையாம்.

(க - து.) உணர்ந்தோரெல்லாரும் ஒழுக்கமுந் தவமுங் கெட்டு வெறும் பொருளற்ற வழிபாடுகள் செய்தல் பெரிதுந் தவறாகும்.

எழுத்தினால் முதலியன வேற்றுமை மயக்கம். நேராமை யும் போகாமையுமென உம்மை விரித்துக்கொள்க. புலை - பண்புப் பெயர், ஐ பகுதிப் பொருள் விகுதி. எழுத்து - இது கருவியாகு பெயராய் ஒலிவடிவை யுணர்த்தியது. இனி இச் செய்யுளில் எழுத்தினால் நீங்காது என்பதற்குக் கல்வியறிவி னளவே நீங்காது, எண்ணால் ஒழியாது - தியான அளவிலே நீங்காது, ஏத்தி வழுத்தினால் மாறாது - துதிக்குந்தோத்திரத்தி னாலும் நீங்காது என்று பொழிப்புரைக் கிணங்கப்பொருள் கூறு தலுமுண்டு. (௯௮)

சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை நல்லது
மேவ லெளிதரிது மெய்போற்றல்—ஆவதன்கண்
சேற லெளிது நிலையரிது தெள்ளியராய்
வேற லெளிதரிது சொல்.

(இ - ள்.) சாவது - உயிர் விடுதல், எளிது - எளிதாம் (ஆனால்) சான்றாண்மை - கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்து ஒழுகுதல், அரிது - அரிதாகும்; நல்லது - மனைவாழ்க்கையை மேவல் - சார்தல், எளிது - எளிதாம்; மெய்போற்றல் - ஆனால் அதன்கண் நின்று பற்றற்ற ஒழுக்கத்தைக் காத்தல், அரிது - அரிதாகும்: ஆவதன்கண் - துறவறத்தில், சேறல்எளிது - செல்லுதல் எளிதாம்; நிலை அரிது - ஆனால் அதன்கண் நீளநிலைத்தல் அரிதாகும்; சொல் - எதனையும் சொல்லுதல், எளிது - எளிதாம். தெள்ளியராய் - ஆனால் தெளிந்த அறிவுடையராய், வேறல் - அதனைச் செயலால் வெல்லுதல், அரிது - அரிதாகும்.

(ப - பொ - ரை.) இறத்தல் எளியது, அதற்கு முன் நல்லோன் எனப் பெயர்படைத்தல் அரியது, நல்ல பொருளை விரும்பி யதனை யடைதல் எளியது, வாய்மையைத் தனக்குக் காப்பாகக்கொண் டொழுகுவது அரியது, தனக்குத் துணை யாவதாகிய பெருந்தவத்திற்குச் செல்வது எளியது, நிட்டைகைகூடும் வரை நிலைத்தல் அரியது, தெளிந்த ஞானியான விடத்தும் ஐம்புலன்களையும் வென்று அவித்தலை எளிய காரியமாகச் செய்தல் அரியதாகுமெனச் சொல்.

(க - ரை.) கல்விகேள்விகளால் நிறைந்தொழுகுதல் முதலாயின அருமையாகும்.

இல்லறம் துறவறம் இரண்டினும் நல்லது இல்லறமாகலின் அதனை 'நல்ல'தென்னுஞ் சொல்லானும், முயற்சியினாற் றலைக்கூடுவது துறவறமாகலின், அதனை ஆவதென்னுஞ் சொல்லானும் உரைத்தார்; ஆவது, வினைமுதல் வினையைக் கருவியின் மேலேற்றிக் கூறும் எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். சேறல் - செல் பகுதி, தல் புடைபெயர்ச்சி விகுதி. எளிது அரிது என அடிதொறும் வருவது முரண்தொடை. (௩௧

உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை - நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(இ - ள்.) உற்றதற்கு - சேர்ந்த இடுக்கணைப் போக்குதற்கு, ஓடி - பல விடங்களிலும் விரைந்துபோய், உலையாமை - வருந்தாமலும், உயிரை - பிறவுயிர்களை, அலையாமை - வருத்தாமலும், ஐயப்படாமை - மறுமையை ஐயப்படாமலும், நிலையாமை தீர்க்கும் வாய் - பிறப்பிறப்புகளை நீக்கவல்ல அருள் வழியை, தேர்ந்து - தெளிந்து, பசி - அவாவையும், உண்டி - நுகர்பொருள்களையும், நீக்குவான் - நீக்குகின்றவன், நோக்கும் வாய் - செல்லும் இடம், விண்ணின் உயர்வு - விண்ணுலகத்துக்கு மேலிடமாகும்.

(ப - பொ - ரை.) தனக்குற்ற துன்பத்துக் கோடித் தளராது, பிறருயிரை வருந்த வலையாது, மறுமையை ஐயப்படாது, நிலையாத பிறப்பைத் தீர்க்கும் வா யாராய்ந்து, பசியினையு முண்டியினையு நீக்கித் தவஞ்செய்தா னுறைதற்கே யாராயுமிடம் விண்ணினுச்சி.

(க - து.) உலையாமை முதலியன உடையான் விண்ணுலக நிலைக்கும் மேல் நிலையை அடைவான்.

உலைதலும் அலைதலும் வருந்துதலாகும்; பசியும் உண்டியும் இடத்திற்கேற்பப் பொருள் செய்யப்பட்டன. விண்ணின் உயர்வு - மகேசுரமண்டில முதலாயின வென்க. விண்ணின் உயர்வு நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை, காரணப்பெயர். நிலையாமை எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர். நிலையாமையையுடைய பிறப்பை நிலையாமை என்றது மரபு வழுவமைதி. உலையாமை அலையாமை ஐயப் படாமை - எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். (சo)

குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய்
மறுகான் பிறர்பொருள் வெளவான் - இறுகானாய்
ஈடற் றவர்க்கீவா னுயி னெறிநூல்கள்
பாடிறப்ப பன்னு மிடத்து.

(இ - ள்.) சிறியாரைக் குறுகான் - கீழ்மக்களை நெருங்காமலும், புலால் கொள்ளான் - ஊனுண்ணாமலும், பொய் மறுகான் - பொய்யுரையைக் கொண்டொழுகாமலும், பிறர் பொருள் வெளவான் - பிறர் பொருளைக் கவர விரும்பாமலும், இறுகானாய் - செல்வப்பொருளை இறுக்கிப் பிடியாமலும், ஈடு அற்றவர்க்கு - மாட்டாதவர்க்கு, ஈவான் ஆயின் - கொடுப்பானானால், பன்னுமிடத்து - சொல்லுங்கால், நெறிநூல்கள் - அறிவுநூல்கள், பாடு இறப்ப - அவனுக்குப் பயன்படுதலில்லாதனவாம்.

(ப - பொ - ரை.) சிற்றினத்தைக் குறுகாது, புலாலை விரும்பாது, பொய்யுரையைக் கொண்டொழுகாது, பிறர் பொருளை விரும்பாது, பற்றுள்ளத்தா லிறுகாது தளர்ந்தார்க் கொன்றீவனாயி னறஞ்சொல்லு நூல்கள் சொல்லுமிடத்துப் பயனற்றன.

(க - து.) கீழ்மக்களை இணங்காமை முதலியன உடையானுக்கு அறிவுநூல்கள் வேண்டா.

மறுகல், மயங்கல். ஈடு அற்றவரென்பதைத் திரும்ப ஈடு செய்தல் அற்றவரென்றுரைப்பினுமாம். நெறிநூல்கள் என்றார், அவை அறவழியை யுணர்த்துகின்றமையினென்பது. இறப்ப - பலவின் படர்க்கைவினைமுற்று; இறத்தல் - அப்புறப்படுதல்.

கொல்லா னுடன்படான் கொல்லாரினஞ் சேரான்
புல்லான் பிறர்பாற் புலான்மயங்கல் - செல்லான்
குடிப்படுத்துக் கூழீந்தான் கொல்யானை யேறி
அடிப்படுப்பான் மண்ணாண் டரசு.

(இ - ள்.) கொல்லான் - ஒருயிரைக் கொல்லாமலும், உடன்படான் - பிறர் கொல்வதற்கு உடன் படாமலும், கொல்வார் இனம் - கொலைத் தொழில் பயில்வார் கூட்டத்தை, சேரான் - சேராமலும், பிறர் பால் - அயலார் பால், புல்லான் - இணங்காமலும், புலால் மயங்கல் - ஊனுண்ணுதலை, செல்லான் - மேற் கொள்ளாமலும், குடி படுத்து, தனது குடும்பத்தை நன்னிலைமையில் வைத்து, கூழ் ஈந்தான் - பிறர்க்கும் உணவு அளிப்பவன், மண் ஆண்டு - உலகத்தை அரசாண்டு, கொல்யானை

ஏறி - கொலைபயிலும் யானை மேலேறி, அரசு - ஏனை அரசர்களை, அடிப்படுப்பான் - தனக்கு அடங்கச் செய்பவனாவான்.

(ப - பொ - ரை.) பிறிதோருயிரைக் கொல்லாது, கொல்லுதற்குடன்படாது, கொல்வா ரினத்தைச் சேராது, பிறர் மனையாளை விரும்பாது, ஊனுண்டலோடு கலவாது, பிறருடைய குடிகளை நிறுத்திக் கூழையீந்தவன் கொல்யானை யேறி மண்ணை யாண்டிடப் படுவன்.

(க - து.) கொல்லாமை முதலியன உடையான் உலக முழுவதும் அரசாளு நிலைமையை யடைவானென்க.

ஏறியென்றது, ஏறிப்போர் செய்தற்குறிப்பினது. மண் - கருவியாகுபெயர். அரசு பண்பாகு பெயர். படுத்து, படுப்பான் - பிறவினை. (சஉ)

சூதுவவான் பேரான் சுலாவுரையான் யார்திறத்தும்
வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேறான்—காதுதாழ்
வான்மகர வார்குழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(இ - ள்.) காதுதாழ் - காதின்கண் தொங்குகின்ற, வான் - பெரிய, மகரம் - மகரமென்னும் பெயரினையுடைய, வார்குழையாய் - நீண்ட குண்டலங்களையணிந்த பெண்ணே! சூது உவவான் - சுவறாடலை விரும்பாமலும், பேரான் - நன்னிலைமையிலிருந்து நீங்காமலும், சுலாவு உரையான் - பிறர் நெஞ்சங் கலங்கும் படியான சொற்களைச் சொல்லாமலும், யார் திறத்தும் - யாரிடத்திலும், வாது உவவான் - வாதுபேசுதலை விரும்பாமலும், மாதரார் சொல் - மகளிர் மழலைகளை, தேறான்- நம்பாமலும், மாதவர்க்கு - பெருந்தவத்தினர்க்கு, ஊண் ஈந்தான் - உணவு கொடுத்தவன், மகரவாய் - முதலையைப் போன்ற உருவமைக்கப்பட்ட வாயிலையுடைய, மாடத்தான் - மாளிகையிடத்திலிருப்பவனாவான்.

(ப - பொ - ரை.) சூதினைக் காதலியாது, ஒன்றினொன் மறைந்து வஞ்சியாது, பயனில்லாவற்றைப் பரக்கவுரையாது,

ஒருவர் திறத்து மாறுபட்டுரைத்தலைக் காதலியாது, மாதரார் சொல்லுமின் சொல்லைத் தேறாது, காது தாழச் செய்யா நின்ற வாபரணங்களார் குழையாய்! மாதவர்க் கூணீந்தவன்றான் மகரத்தொழிலையுடைய வாயின் மாடத்து வாழ்வான்.

(க - து.) கவறாடாமை முதலியன உடையான் பெரிய மாளிகையிலிருக்கும் வாழ்வு பெறுவான்.

சுலாவு - சுழலல்; மனங்கலங்குதல்; ஈண்டு இது தொழி லாகுபெயரென்க. காதுதாழ் - காதுதாழ்கின்ற எனின் எழுவாய்த்தொடராம். குண்டலங்களில் ஒருவகை முதலைவடி வாய்ச் செய்யப்படுதலின், அது மகர குண்டலம் எனப்பட்ட தென்க. மகரம் - முதலை. மாதரார் - மாது - விருப்பம்; காரிய வாகு பெயராய்ப் பெண்களையுணர்த்தியது. (சஙு)

பொய்யான்பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவரையும்
வையான் வழிசீத்து வாலடிசில்—கையாதே
ஈத்துண்பா னாகு மிருங்கடல்சூழ் மண்ணரசாய்ப்
பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு.

(இ - ள்.) பொய்யான் - பொய்சொல்லாமலும், பொய் மேவான் - பிறர்பேசும் பொய்க்கு உடன்படாமலும், புலால் உண்ணான் - ஊனுண்ணாமலும், யாவரையும் வையான் - எவரை யும் இகழாமலும், கையாது - விருந்தினர் முதலியோர் வருந் தாமல், வழிசீத்து - வழிதிருத்தி, வால் அடிசில் - தூய்மை யான உணவை, ஈந்து உண்பான் - பகுத்துக்கொடுத்துண் பவன், இருகடல்சூழ் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த, மண் அரசு ஆய் - உலகத்துக்கு அரசனாகி, பாத்து உண்பான் - ஐவகைப் புலன் களை நுகர்வானும், பாடு ஏத்துஉண்பான் - பெருமையும் புகழும் அடைவானும், ஆகும் - ஆவான்.

(ப - பொ - ரை.) தான் பொய்யுரையாது, பிறர் சொல்லும் பொய்க் குடன்படாது, புலாலுண்ணாது, யாவரையும் வையாது, பலர் போம் வழிகளையுந் திருத்தி, நல்ல வடிசிலை யொழியாதே யீத்துண்பானாகு மிருங்கடல்சூழ் மண்ணரசாய்ப் பகுத்துண் பான் பிறராற் றன்பெருமையேத் துண்பானும்.

(க - து.) பொய்யாமை முதலியன உடையவன் பெருமையும் புகழும் ஐம்புலவின்பங்களும் நுகரும் அரசனாவான். வழி சீத்தல், வரும்வழியைத் துப்புரவு செய்தல்; பாத்து, ஐம்புலப் பகுப்புகள். எத்து, முதனிலைத் தொழிற் பெயரென்க. வால் - வெண்மை, தூய்மைக்கானது. (சச)

இழுக்கா னியனெறி யின்னாத வெஃகான்
வழுக்கான் மனைபொருள் வௌவான்—ஒழுக்கத்தால்
செல்வான் செயிரிலா னீவா னரசாண்டு
வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(இ - ள்.) இயல்நெறி - வழிபாட்டு நெறியிலிருந்து, இழுக்கான் - வழுவாமலும், இன்னாத வெஃகான் - துன்பந்தரும் தீயசெயல்களை விரும்பாமலும், மனைவழுக்கான் - இல்லறவாழ்க்கையினின்று தவறாமலும், பொருள்வௌவான் - பிறர் பொருளைக் கவராமலும், ஒழுக்கத்தால் செல்வான் - நன்னடக்கையிலொழுகி, செயிர் இல்ஊண் - குற்றமில்லாத உணவை, ஈவான் - விருந்தினர் முதலானவர்கட்குக் கொடுப்பவன், அரசு ஆண்டு - அரசாட்சி செய்து, விரைந்து விடுப்பான் - பகைவர்கள் விரைவாய் நீங்கும்படி, வெல்வான் - அவர்களை வெற்றிகொள்வான்.

(ப - பொ - ரை.) தானொழுகு நெறியைத் தப்பாது, பிறர்க்கின்னாதனவற்றைச் செய்ய விரும்பாது, பிறன் மனை பிழையாது, பிறர் பொருள் வௌவாது தானொழுகுங்காலொழுகி, குற்றமில்லாத வுணவினையீவான், அரசாண்டு பகைவரை விரைந்து நீக்கி வெல்வான்.

(க - து.) ஒழுக்கம் வழுவாமை முதலியன உடையவன் உலகத்திற் பலரையும் வென்று அரசனாவான்.

மேலே 'ஒழுக்கத்தால் செல்வா'னென்று வருதலின், 'இயனெறி'யென்பது வழிபாட்டு நெறியென் றுரைக்கப்பட்டது. மனை, ஆகுபெயர் ஒழுக்கத்தால், வேற்றுமை மயக்கம். விடுப்பான் பானீற்று வினையெச்சம். இன்னாத - இன்னா என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைப் பெயர். (சரு)

களியான்கள் ளுண்ணான் களிப்பாரைக் காணான்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான்—எளியாரை
எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணாண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

(இ - ள்.) களியான் - செருக்காமலும், கள் உண்ணான் - கள்ளுண்ணாமலும், களிப்பாரை - கள்ளுண்பவரை, காணான் - அடுக்காமலும், விருந்திற்கு - விருந்தினனுக்கு, ஒளியான் - பொருள்களை மறையாமலும், உலையான் - ஒழுக்கத்தில் நழுவாமலும், எளியாரை எள்ளான் - வறியவரை இகழாமலும், ஈந்து உண்பானேல் - பிறர்க்கு அளித்துத் தானும் உண்பானானால், ஏதம் இல் மண்கொண்டு - குற்றமில்லாத நாட்டைப் பெற்று, ஆள்வான் - ஆட்சிசெய்வான், குடிகூர்ந்து வாழ்வான் - குடும்பம் பெருகியும் வாழ்வான்.

(ப - பொ - ரை.) கள்ளையுண்டு களியாமலும், கள்ளையுண்ணாமலும், களிப்பாரைக் காணாமலும், வந்த விருந்தினரை ஓம்புதற்குப் பயந்து ஒளியாமலும், விருந்தினரை ஓம்பி மனநோகாமலும், ஏற்றோர்க்குக் கொடுத்துத் தானும் உண்பானாயின்; தானே மண் அனைத்தும் ஆண்டுகொள்வதுமன்றித் தன் இல்லறவாழ்க்கையினும் ஓங்கி வாழ்வான்.

(க - து.) செருக்காமை முதலியன உடையான், குடிபெருகி நாடாள்வான்.

நாட்டுக்கு ஏதமின்மையாவது நல்ல விளையுளும் நற்குடிகளுமுடைமையாகும். மண்ணாண்டுகொள்வானென்பதை 'மண்கொண்டு ஆள்வா'னென்று மாற்றிக்கொள்க. கூர்ந்துமென எச்சவும்மை விரித்துரைக்க. விருந்து - விருந்தினன் - பண்பாகு பெயர். (௪௪)

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா வடியார்ப் பறியான்—கரியார்சொல்
தேறா னியையான் தெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாறான்மண் ணாளுமா மற்று.

(இ-ள்.) பெரியார்சொல் பேணி - சான்றோரறிவுரைகளைப் போற்றி, பிறழாது நின்று - அவற்றின்படி தவறாமலொழுகி, அடியார் பரியா - பணி செய்வார் மேல் விருப்பங்காட்டாமலும், பறியான் - வெறுத்து நீக்காமலும், கரியார் சொல் - வஞ்சர் சொற்களை, தேறான் - நம்பாமலும், இயையான் - அவரோடு நட்புக் கொள்ளாமலும், தெளிந்து - வாழ்க்கையின் பயனை ஆராய்ந் துணர்ந்து, அடிசில் ஈந்து உண்பான் - விருந்தினர் முதலியவர்க்குப் படைத்துத் தானும் உண்பவன், மாறான் மண் ஆளும் - தவறாமல் நாடாள்வான்.

(ப-போ - ரை.) ஒழுக்கத்திற் பெரியோரது உறுதிமொழியைப் போற்றி, அவ்வொழுக்குக்குத் தக வழுவாது நிலைத்து, அன்பு நிறைந்த அடியவரை விட்டு நீங்காது, மருள் நீங்காரது சொல்லைக் கொள்ளாது, அவரோடு பொருந்தாது, வேள்வியின் பயனறிந்து பகுத்துண்பவன்; நீங்காதவனுய்ப் பூமி முழுதும் ஆளும் அரசன் ஆவான்.

(க - து.) பெரியார் சொற்பேணல் முதலியன உடையவன் கட்டாயம் மண்ணாள்வான்.

பரியா, மல்லீறு தொக்க வினையெச்சம். கரியார், உள்ளத்திற் கருமை யுடையவர்; ஆவது, கரவுடையாரென்க. ஆமும் மற்றும் அசைகள். "மாறாமை மண்ணாலு மற்று" என்றும் பாடம். (சஎ)

வேற்றரவஞ் சேரான் விருந்தொளியான் றன்னில்லுள்
சோற்றரவஞ் சொல்லியுண் பானுயின்—மாற்றரவங்
கேளான் கிளையோம்பிற் கேடி லரசனாய்
வாளான்மண் ணாண்டு வரும்.

(இ-ள்.) வேறு அரவம் சேரான் - தீச்சொற்களைப் பேசாமலும், விருந்து ஒளியான் - விருந்தினர்க்குப் பொருளை மறையாமலும், தன் இல்லுள் - தன் வீட்டில், சோறு அரவம் சொல்லி - உணவிடுதற்குரிய இன்சொற்களைப் பசித்தவர்களுக்குச் சொல்லியழைத்து, உண்பான் ஆயின் - அவர்களுக்கிட்டுத் தானும் உண்பானாயினும், மாறு அரவம் கேளான் - பகைவர் சொற்களைக்

கேளாமல், கிளை ஓம்பின் - தனக் குறவினரைப் பாதுகாப்பானு யினும், கேடு இல் அரசனும் - அழிதலில்லாத (நிலையான) அரசனும், வாளால் - வாள் வலத்தோடு, மண் ஆண்டு வரும் - நாட்டை அரசாண்டு வருவான்.

(ப - பொ - ரை.) பழிதருஞ் செயலை விரும்பானாகி, வந்த விருந்தினர்க் கஞ்சி ஒளியாமல் தன் இல்லத்தில் பிறர் வந்துண் ணும்படியாகத் தான் உண்ணுஞ் செய்தியை யறிவித்துப் பின் ஒருவன் உண்பானாயின், பகையரசர் சொல்லுங் கேட்க வேண்டானாய்த் தன் குடும்பத்தைப் பேணி அழிவில்லாத அரசுரிமையுடையவனாய் வாளால் வெல்லும் பூமியினை ஆண்டு கொண்டிருப்பான்.

(க - து.) தீய சொற்களைப் பேசாமை முதலியன உடைய வன் என்றும் நாடாள்பவனாவான்.

அரவம் - ஒலி; ஈண்டு பேச்சொலிகளை புணர்த்துதலின், அதற்குச் சொற்களென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. விருந் திடும்போது உரையாடும் உரையைச் 'சோற்றரவம்' என்றார். 'சொல்லி' யென்றது அழைத்தலின் குறிப்பினது. அரசனுவா னென்றது, மறுமையிலென்க. பிறுண்டும் இங்ஙனம் வருவன வற்றிற்கெல்லாம் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. மாறு - பண் பாகு பெயர். (சஅ)

யானை குதிரைபொன் கன்னியே யானிரையோ
டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம்—ஆனெய்யால்
எண்ணனாய் மாதவர்க் கூணீந்தான் வைசிர
வண்ணனாய் வாழ்வான் வகுத்து.

(இ - ள்.) எண்ணன் ஆய் - அறிவாராய்ச்சி யுடையானாய், யானை - (தவஞ் செய்வாரல்லாதார்க்கு) யானையும், குதிரை - குதிரையும், பொன் - பொன்னும், கன்னி - கன்னிகையும், ஆன் நிரையோடு - ஆன் கூட்டமும், ஏனை ஒழிந்த - மற்றை ஈகைப் பொருள்களும், இவை யெல்லாம் - ஆகிய இப்பொருள்களெல்லா வற்றையும், மாதவர்க்கு - பெருந் தவத்தினர்க்கு, ஆன் நெய் யால் - ஆவின் நெய்யோடு, ஊண் ஈந்தான் - உணவளித்தவன்

வைசிரவண்ணன் ஆய் - குபேரனாய், வகுத்து வாழ்வான் - தனியாய் மதிக்கப்பட்டு வாழ்வான்.

(ப. பொ - ரை.) யானையும் குதிரையும் பொன்னும் கன்னிகையும் பசுவின் கூட்டமும், மற்றப்பொருள்களும் வேண்டிய அவரவர்க்கு வகையறிந்து ஈந்தவனும், மாதவர்க்குப் பசுவினெய்யுடன் உணவளித்து அன்பு செய்தவனும் ஆகிய ஒருவன்; குபேரப் பட்டம் பெற்று வாழ்வான்.

(க - து.) தவத்தோர்க்கு ஆவின்நெய் பெய்த உணவும், ஏனையோர்க்கு யானை, குதிரை முதலானவைகளும் வழங்குகின்றவன், குபேரனைப்போற் பெருஞ் செல்வமுந் தனிமதிப்பும் உடையவனாவான்.

எண்ணேகாரத்தைப் பிறவற்றிற்கு மொட்டுக. மாதவர்க்கு யானையுங் குதிரையும் முதலாயின வேண்டாமையின், அவை ஏனையோர்க் கென்றுரைக்கப்பட்ட. ஒழிந்த, பலவின் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர். ஒழிந்தவை யாவன; நிலமும் ஆடையும் முதலாயினவென்க. நெய்யால், உருபு மயக்கம். எதனையுங் கருவி யறிந்து வழங்கல் வேண்டுமென்றற்கு வழங்குவானை 'எண்ணன் ஆய்' என்று விதந்துரைத்தார். வைசிர வண்ணன், குபேரன்; விசிரவசுவின் புதல்வனாகலின் அவன் அப்பெயர் பெற்றான். வகுத்தென்பதற்குச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் கொள்க. (சசு)

எள்ளே பருத்தியே யெண்ணெ யுடுத்தாடை
வள்ளே துணியே யிவற்றோடு—கொள்ளென
அன்புற் றசனங் கொடுத்தான் றுணையினோ
டின்புற்று வாழ்வா னியைந்து.

(இ - ள்.) எள்ளே - எள்ளும், பருத்தியே - பஞ்சினாலாகிய அரை ஞாணும், எண்ணெய் - எண்ணெயும், உடுத்து ஆடை - உடுத்தும் ஆடையும், வள்ளே - பணமும், துணியே - போர்வையும், இவற்றோடு - ஆகிய இவற்றுடன், அசனம் - உணவும், கொள் என்ன - ஏற்றுக் கொள்வீர்களாகவென்று சொல்லி, அன்புற்று கொடுத்தான் - அன்புகூர்ந்து கொடுத்தவன், துணை

யிரோடு இயைந்து - தன் மனைவி முதலிய சுற்றத்தாரோடு கலந்து, இன்புற்று வாழ்வான் - இன்பம் பொருந்தி வாழ்வான்.

(ப. பொ - ரை.) அன்புடன் உணவினையும் எள்ளினுகிய எண்ணெயையும் பருத்தியினுகிய உடுக்கையையும் கொடுத்து, கணக்கு நூலையும் இலக்கண நூலையும் பயன்படும் நுட்பத்தோடும் தெளிந்த அறிவோடும் கொள்வோர்க்கு உளமார உதவியவன்; தன் மனைவியுட னின்புற்று அளாவி வாழ்வான்.

(க - து.) மாதவர்க்கு எள் முதலியவற்றை அன்புடன் ஈவான்; தன் மனைவிமக்களோடு இன்பமாய் வாழ்வான்.

பருத்தி - நூல், கருவியாகு பெயர். துணி - துணிக்கப் பட்டது. எள் இனிப்புச் சேர்த்த எள்ளெனவும், எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்வார்க்கு முன்பு வெல்லங்கலந்த எள்ளைக் கொடுத்துப் பின்பு எண்ணெய் கொடுத்தல் வேண்டுமென்பது அறநூல் வழக்கெனவுங் கூறுப. எள் முதலாக இங்குக் கூறப் பட்டவை மக்கள் வாழ்நலத்திற்கு ஏற்ற பொருள்களாயிருத்தல் கண்டுகொள்க. வள், வளமையாற் பணமெனப்பட்டது. வள் - தோல் வார் எனக்கொண்டு இலக்கணையாகச் செருப்பு என்று மாம். எனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தைச் செய்தெனெச்ச மாகத் திரித்துக்கொள்க. துணை - பண்பாகுபெயர். (௬0)

உண்ணீர் வளங்குளங் கூவல் வழிப்புரை
தண்ணீரே யம்பலந்தான் பாற்படுத்தான்—பண்ணீர
பாடலொ டாடல் பயின்றுயர் செல்வனுய்க்
கூடலொ ரூடலுளான் கூர்ந்து.

(இ - ள்.) உண்ணீர் வளம் - பருகுநீர் வளத்தினையும், குளம் - குளத்தையும், கூவல் - கிணற்றையும், வழிப்புரை - வழி களிற் பலருந் தங்குதற்குரிய இலைக் குடில்களையும், தண்ணீரே - தண்ணீர்ப் பந்தர்களையும், அம்பலம் - மண்டபங்களையும், பாற் படுத்தான் - வகை வகையாய் அமைப்பித்தவன், செல்வனுய் - மிகுந்த செல்வமுடையவனுய், பண்ணீர - இசையி னியல்பின வான, பாடலொடு - பாடலையும், ஆடல் - ஆடலையும், பயின்று - பலகாலுங் கேட்டுங் கண்டும் நுகர்ந்து, ஊடலொடு கூடல் -

உள்ளன்பு மிக்க பெண்ணினல்லாளின் ஊடலோடு கூடலையும், கூர்ந்து உளான் - மிக்குள்ளவனுவான்.

(ப- பொ - ரை.) நாட்டினுள் நீர்வளத்தையும் குளத்தையும் கிணற்றையும் பலருஞ் செல்லும் வழியிற் றங்குதற்குரிய சிறு வீடுகளையும், தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும் மண்டபங்களையும் வகையினல் அமைப்பித்தவன்; சிறந்த செல்வமுடையவனும், இசையோடு பொருந்தின இயல்புடைய பாடலையும் ஆடலையும் பன்முறை கேட்டுங் கண்டும் அநுபவித்து உள்ளன்புடைய மாதர்களின் ஊடலோடு கூடுதலை மிகுந்துள்ளவன் ஆவான்.

(க - து.) உலகத்துக்கு உண்ணீர் வளம் முதலியன அமைத்துக் கொடுப்பவன், இம்மை யின்பங்களை நன்கு நுகர்வான்.

பருகுதற்குரிய இன்சுவை நீர் எங்குங் கிடைப்பது அருமையாகலின், வாய்க்கால் வெட்டுதல், ஊற்றுக்குழி தோண்டுதல் முதலியவற்றால் அதனை ஆங்காங்கும் வளம்படுத்தித் தருதலைக் குறித்தற்கு 'உண்ணீர் வள' மெனப்பட்டது. உண்ணீர் என்பதை உள்நீர் எனப்பிரித்து நாட்டினுள் நீர் எனலுமாம். புரை - குடில். பால், பகல் என்பதன் மரூஉ; பகுத்தல் என்பது பொருள். 'ஊடலொடு கூட' லென்று மாற்றுக. நீர - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (ருக)

இல்லிழந்தார் கண்ணிழந்தா ரீண்டியசெல் வம்மிழந்தார்
நெல்லிழந்தா ரானிரை தானிழந்தார்க்—கெல்லுழந்து
பண்ணியூ ணீய்ந்தவர் பல்யானை மன்னராய்
எண்ணியூ ணார்வா ரியைந்து.

(இ - ள்.) இல் இழந்தார்க்கு - தமது இருப்பிடத்தை இழந்தவர்களுக்கும், கண் இழந்தார்க்கு - கண்ணை இழந்தவர்களுக்கும், ஈண்டிய - பெருகியிருந்த, செல்வம் இழந்தார்க்கு - செல்வத்தை இழந்தவர்களுக்கும், நெல் இழந்தார்க்கு - விளைந்த நெல்லை இழந்தவர்களுக்கும், ஆன் நிரை இழந்தார்க்கு - ஆன் மந்தையை இழந்தவர்களுக்கும், எல் உழந்து - வெயிலில் உழன்று பொருளீட்டி, ஊண் பண்ணி ஈய்ந்தவர் - உணவுகள் சமைத்துக் கொடுத்தவர், பல்யானை மன்னராய் - பலப்பல யானைகளை

யுடைய அரசர்களாய், எண்ணி -.எல்லாரானும் மதிக்கப்பட்டு, இயைந்து - மனைவி மக்கள் முதலிய சுற்றத்தார்களுடன் கூடி, ஊண் ஆர்வார் - இன்சுவை யுணவுகளை ஆர உண்பர்.

(ப. பொ-ரை.) வீட்டை இழந்தவர்களுக்கும், கண்ணை யிழந்தவர்களுக்கும், சேர்ந்திருந்த செல்வத்தை இழந்தவர்களுக்கும், விளைந்த நெல்லை யிழந்தவர்கட்கும், பசுமந்தையை இழந்தவர்களுக்கும், இரவிலும் வருந்திமுயன்று பொருளையீட்டி உணவுகளைச் சமைத்துக் கொடுத்தவர்; பலவாகிய யானைப்படையை யுடைய அரசர்களாய் மதிக்கப்பட்டு, மனைவி மக்கள் முதலியவர்களுடன் கூடி நுகர்பொருளை நுகர்ந்திருப்பர்.

(க - து.) இருக்க இடம் இல்லாதார் முதலியவர்கட்கு உழன்று தேடியேனும் உணவு முதலியன உதவி செய்கின்றவர், இம்மையிற் செல்வராய் இன்ப நுகர்வார்.

இல் - மனைவியென ஆகுபெயராகக் கொள்வாருமுளர். எல்-இரவுமாம். இழந்தா ரென்பதை இயல்பாகவே இல்லாதாரென் றுரைப்பினுமாம். நான்கனுருபை ஏனையவற்றிற்குங் கூட்டுக. எண்ணியென்பதற்குச் செயப்பாட்டுவினைப் பொருளுரைக்க.

கடம்பட்டார் காப்பில்லார் கைத்தில்லார் தங்கான்
முடம்பட்டார் மூத்தார் மூப்பில்லார்க்—குடம்பட்
டுடையரா யில்லுளூ ணீத்துண்பார் மண்மேல்
படையராய் வாழ்வார் பயின்று.

(இ - ள்.) கடம் பட்டார்க்கு - கடன்பட்டவர்களுக்கும், காப்பு இல்லார்க்கு - தம்மைக் காப்பவர் எவரும் இல்லாதவர்களுக்கும், கைத்து இல்லார்க்கு - செல்வம் இல்லாதவர்களுக்கும், தம் கால் முடம்பட்டார்க்கு - தம்முடைய கை கால்கள் முடம் பட்டவர்களுக்கும், மூத்தார்க்கு - கிழத்தனம் அடைந்தவர்களுக்கும், மூப்பு இல்லார்க்கு - பெற்றோர் முதலிய மூத்தோர்கள் இல்லாதவர்களுக்கும், உடம்பட்டு உடையராய் - உள்ளமொத்து அன்புடையராய், இல்லுள் - வீட்டில், ஊண் ஈத்து உண்பார் - உணவுகொடுத்து உண்பவர், மண்மேல் - உலகத்தில், பயின்று - உறவினருடன் அளாவி, வாழ்வார் - மகிழ்ச்சியோடு வாழ்வார்கள்.

(ப. பொ - ரை.) கடன்பட்டவர்களுக்கும், தம்மைக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லாதவர்களுக்கும், பொருளில்லாதவர்கட்கும், தங் கால் முடம்பட்டவர்க்கும், முதிர்ந்தவர்களுக்கும், பெற்றோர் முதலிய பெரியார்களில்லாதவர்க்கும் மனமியைந்து அன்புடையவர்களாய்த் தம் வீட்டில் உணவு கொடுப்பித்து உண்பவர்; பூமியின்மீது நால்வகைப் படைகளையுமுடைய மன்னர்களாய் மனைவிமக்களுடன் கூடி இன்பமுடன் வாழ்வார்கள்.

(க - து.) கடன் பட்டவர் முதலானவர்க்கு உணவுகொடுத்து உதவி செய்பவர், மன்னராய் இன்பம் மிக்கு வாழ்வார்.

காப்பு - காப்பவர்; தொழிலாகுபெயர். கைத்து, கையி விருப்பதென்பது பொருள்; கை, பகுதியெனவும், து ஒன்றன் படர்க்கை விகுதியெனவும், த் சந்தியெனவுங் கொள்க. 'கால் முடம் பட்டார்' என்பது சினைவினை முதலின்மே லேற்றியுரைக்கப்பட்டது; காலென்வே இனம்பற்றிக் கைகளையும் உரைத்துக்கொள்க. மண்மேல் - மேல் - ஏழனுருபு. "புண்பட்டார் போற்றுவாரில்லாதார்" என்ற சிறுபஞ்ச மூலச் செய்யுட் கருத்துடன் இச்செய்யுளை ஒப்பு நோக்குக. (௬௩)

பார்ப்பார் பசித்தார் தவசிகள் பாலர்கள்
கார்ப்பார் தமையாதுங் காப்பிலார்—தூப்பால
நிண்டாரா லெண்ணுது நீத்தவர் மண்ணுண்டு
பண்டாரம் பற்றவாழ் வார்.

(இ - ள்.) பார்ப்பார் - அந்தணர், பசித்தார் - பசித்தவர், தவசிகள் - தவஞ் செய்கின்றவர், பாலர்கள் - குழந்தைகள், கார்ப்பார் - பிறரால் வெறுக்கப்படுகின்றவர்கள், தமை காப்பு - தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆதரவு, யாதும் இல்லார் - சிறிதும் இல்லாதவர்கள், தூப்பால நீண்டார் - அழுக்கற்ற நல்லொழுக்கத்தில் மிக்கவர்கள் என்பார்க்கு, எண்ணுது நீத்தவர் - பயன் கருதாமல் அவர் துன்பங்களை நீக்கியவர்கள், மண் ஆண்டு - உலகத்தை அரசாண்டு, பண்டாரம் பற்ற - செல்வம் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க, வாழ்வார் - இன்பத்துடன் வாழ்வார்கள்.

(ப. பொ - ரை.) பார்ப்பாரும், பசித்தவர்களும், தவஞ்செய்கின்றவர்களும், பாலர்களும், உடம்பை வெறுக்கின்றவர்களும்,

தங்களைக் காத்தற்குரிய ஆதரவு ஒன்று மில்லாதவர்களும், தூய்மையாகிய தன்மையை யுடையனவாகிய அறநெறிகளில் மிக்கவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய துன்பங்களை யாதொரு பயனையும் விரும்பாமல் போக்கினவர்கள்; பூமியை ஆண்டு செல்வம் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க இன்புடன் வாழ்வார்கள்.

(க - து.) அந்தணர் முதலியோருடைய துன்பங்களைப் பயன் கருதாமல் நீக்கினவர்கள் செல்வராய் வாழ்வார்.

சார்த்தல் - உறைத்தல்; வெறுக்கப்படுதல்; தமைக்காப்பு யாதுமில்லார் என்க. தூப்பால வென்பது, 'தூய்மையான பான்மையுடைய நெறிக' ளெனப் பொருள்படுதலின், இதனைப் பண்புத்தொகை யெனக் கொள்க. தூப்பாலவற்றிலென ஏழனுருபு விரித்துக்கொள்க. பயன் கருதாது நீத்தாரென்றற்கு 'எண்ணாது நீத்தா' ரென்றார். என்றலின், 'இரக்கத்தால் நீத்தா' ரென்பது பெறுதும். பண்டாரமென்பது, நிதியறை. நீண்டார் என்பது நிண்டார் எனக் குறுகிற்று. (௫௪)

ஈன்றாரீன் காற்றளர்வார் சூலார் குழவிகள்
மான்றார் வளியான் மயங்கினார்க்—காறென்
றூணீய்த் துறுநோய் களைந்தார் பெருஞ்செல்வம்
காணீய்த்து வாழ்வார் கலந்து.

(இ - ள்.) ஈன்றார்க்கு - பிள்ளையைப் பெறுகின்றவர்க்கும், ஈன்கால் - பிள்ளையைப் பெறுகின்ற காலத்தில், தளர்வார்க்கு - வேதனைப் படுகின்றவர்க்கும், சூலார்க்கு - கருவுற்றிருக்கின்றவர்க்கும், குழவிகட்கு - குழந்தைகளுக்கும், மான்றார்க்கு - அறிவு மயங்கினவர்களுக்கும், வளியால் மயங்கினார்க்கு - வாதநோயால் வருந்துகின்றவர்க்கும், ஆறு என்று - அவர்களைக் காப்பாற்றுதற்கு அமைந்தவர்களென்று பிறர் சொல்லும்படி, ஊண் ஈய்த்து - உணவு கொடுத்து, உறுநோய்களைந்தார் - அவர்களுக்கு உண்டான நோய்களை நீக்கியவர்கள், பெருஞ்செல்வம் ஈய்த்து - மிக்கபொருளை வறியார்க்குக் கொடுத்து, கலந்து வாழ்வார் - தம் உறவினர்களுடன் கூடி மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வார்கள்.

(ப. பொ-ரை.) ஈன்றவர்கட்கும், ஈனுங்காலத்து நோயாற் றளர்வார், சூலையுடையார், பிள்ளைகள், பித்தேறினார், வாதநோயா

வறிவு கெட்டார், ஓம்புதற் கமைந்தா ரென்றானுதவி யுறு நோயைக் களைந்தார்; பிறர்க்குத் தனங்களை யீய்ந்து பெருஞ் செல்வங்களை நுகர்ந்து வாழ்வார்.

(க-து.) ஈன்றோர் முதலானவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தல், நோய் நீக்குதல் முதலான அறச்செயல்களைச் செய்தல்வேண்டும்.

ஈன்கால், வினைத்தொகை; மான்றோர், மால் பகுதி. வளி, வாதமென்னும் பொருட்டாதலை, "வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று" என்னுந் திருக்குறளுக்கு ஆசிரியர் பரிமேலழக ருரைத்த உரையா னறிக. வளி, காரண வாகுபெயர். ஆனோர், ஆனவர்; ஆவது - துணையானவ ரென்க. என்றென்னுஞ் செய்தெ னெச்சத்தைச் செயவெனெச்சமாய்த் திரித்துக்கொள்க. ஈய்த் தென்பதில், யகரமெய் விரித்தல் விகாரம். (இ௩)

தலையாளர் தாப்பாளர் தாழ்ந்தவர் பெண்டீ
ருலையாள ரூணொன்று மில்லார்—கிளைஞராய்
மாவலந்த நோக்கினா யூணீய்ந்தார் மாக்கடல்சூழ்
நாவலந்தீ வாள்வாரே நன்கு.

(இ - ள்.) மா அலந்த - மான்கள் மயங்குதற்கு ஏதுவாகிய, நோக்கினாய் - பார்வையையுடைய பெண்ணே! தலையாளர் - தாம் செய்த குற்றத்திற்காகக் காலில் தளையிடப்பட்டவர்கள், தாப் பாளர் - ஒறுக்கப்பட்டு நைகின்றவர்கள், தாழ்ந்தவர் - மேல்நிலை யிலிருந்து முன் வினையினால் தாழ்வடைந்தவர்கள், பெண்டீர் - பெண்மக்கள், உலையாளர் - இல்லாமை, நோய் முதலியவற்றால் வருந்துதலை யுடையவர்கள், ஊண் ஒன்றும் இல்லார் - சாப்பாடு சிறிதும் இல்லாதவர்கள் என்பார்க்கு, கிளைஞராய் - உறவினர் போலாகி, ஈய்ந்தார் - உணவு கொடுத்தவர்கள், மா கடல்சூழ் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த, நாவலந்தீவு - இவ்விந்திய நாடு முழுமை யும், நன்கு ஆள்வார் - நன்றாய் அரசாட்சி செய்வார்கள்.

(ப. பொ-ரை.) தளையீண்டார், தாப்பாளர், புலையர், பெண்கள், பிணியாலுழன்றோர், வறியர் என்றிப் பெற்றிப் பட் டார்க்குக் கிளைஞரா யூணீய்ந்தார்; மானைப் பிணித்த நோக்கை யுடையாய்! பெரிய கடல் சூழ்ந்த மண்ணையாள்வார்.

(க - து.) தளையாளர் முதலியவர்களுக்கு உணவு கொடுத் தல் அறமாம்.

மாவலர்த என்பதை மானை வருத்துகின்ற எனலும், மாவடு வின் பிளவை வென்ற எனலுமாம்.

தாப்பு, புவ்விகுதித் தொழிற்பெயர்; தாப்பாளர் தாக்க லுடையவர்கள்; ஆவது அடித்தும் உதைத்தும் ஒறுக்கப்பட்ட வர்களென்பது, தாம்பு + ஆளர் என்று பிரித்துக் கயிற்றுற் கட்டுண்டவர் என்க. பெண் மக்கள் பார்வையைக் கண்டு அவர் களைத் தம்மினம் போலுமென மான்கள் மயங்கினவென்றற்கு, 'மாவலர்ந்த நோக்கினு' என்றார். உளை - முதனிலைத்தொழிற் பெயர். (இசு)

கருஞ்சிரங்கு வெண்டொழுநோய் கல்வளி காயும்
பெருஞ்சிரங்கு பேர்வயிற்றுத் தீயார்க்—கருஞ்சிரம
மாற்றியூ ணீத்தவை தீர்த்தா ரரசராய்ப்
போற்றியூ ணுண்பார் புரந்து.

(இ - ள்.) கரும்சிரங்கு நோய் - கொடிய சிரங்கு நோயும், வெள்தொழு நோய் - வெள்ளைக்குட்ட நோயும், கல்நோய் - கல் லடைப்பு நோயும், வளிநோய் - வாத நோயும், காயும் - வருத்து கின்ற, பெரும் சிரங்குநோய் - கழலை நோயும், பேர்வயிற்றுத்தீ நோயார்க்கு - பெரிய வயிற்றெரிச்சல் நோயுமாகிய இவற்றை யுடையார்க்கு, அரும் சிரமம் - அவர்களது பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை, ஆற்றி - தணித்து, ஊண் ஈந்து - அவர்களுக்கு உணவைக் கொடுத்து, அவை தீர்த்தார் - அந்நோய்களை நீக்கிய வர்கள், அரசராய் போற்றி - மன்னவராய் யாவராலும் போற் றப்பட்டு, புரந்து உண்பார் - உலகாண்டு வாழ்வார்.

(ப. பொ-ரை.) கருஞ்சிரங்கும், வெள்ளிய தொழுநோயும், கல்லெரிப்பும், வாதமும், காய்ந்திடர் செய்யுங் கழலையும், பெருவயிற்றுப் பெருந்தீயு மென விவ்வாறு திறத்தாராகிய பிணியுடையார்க்கு மரிய வருத்தத்தைத் தவிர்த் தூணீயந் தந்நோய்களைத் தீர்த்தாரே; பின்பரசராய்ப்பிறந் துலகினைக் காத்து விரும்பிய நுகர்ச்சியை நுகர்வார்.

(க - து.) நோயாளர்க்கு நோய் நீக்கலும் உணவு கொடுத் தலும் வேண்டும்.

கருமை, கொடுமை; "கருவில் ஒச்சிய" (பெரும்பாண், ௭௪) என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் இப்பொருள் காண்க. நோய் என்பதைப் பிற விடங்களினுங் கூட்டுக. போற்றி, செயப்பாட்டு வினைப்பொருளது. (௬௭)

காமாடார் காமியார் கல்லா ரினஞ்சேரா
ராமாடா ராய்ந்தார் நெறிநின்று—தாமாடா
தேற்றாரை யின்புற வீய்ந்தார்முன் னிம்மையான்
மாற்றாரை மாற்றி வாழ்வார்.

(இ - ள்.) முன் - முற்பிறப்பில், காம் ஆடார் - காமத்தை நுகராமல், காமியார் - பிறர் பொருளை விரும்பாமல், கல்லார் இனம் சேரார் - படிக்காதவர்கள் கூட்டத்தைச் சேராமல், ஆம் ஆடார் - நீரில் விளையாடாமல், ஆய்ந்தார் நெறிநின்று - பெரியோர்களின் ஆராய்ச்சி நெறிநின்று, தாம் ஆடாது - தாம் வழுவாமல் ஒழுகி, ஏற்றாரை - தம்மை அண்டி இரப்பவர்களுக்கு, இன்புற ஈய்ந்தார் - அவர்கள் மகிழ்ச்சி யடையும்படி கொடுத்தவர்களே, இம்மையான் - இப்பிறப்பில், மாற்றாரை மாற்றி - பகைவர்களைப் புறந்தரச் செய்து, வாழ்வார் - அரசர்களாய் வாழ்பவராவார்கள்.

(ப. பொ-ரை.) காமநுகராது, பொருளின்மேற் காதலியாது, கல்லாரினஞ் சேராது, நீரில் விளையாடாது, கற்றார் நிற்கு நெறியின்க ணின்று, தாம் வழுவாதிரந் தேற்றாரை யின்புறும் வகை முற்பிறப்பின்க ணீய்ந்தார் இப்பிறப்பின்கண் பகைவரை வென்றரசராய் வாழ்வார்.

(க - து.) முற்பிறப்பில் நல்லொழுக்கத்தினின்று பிறர்க்குதவி செய்பவர்களே, இப்பிறப்பில் அரசர்களாய் வாழ்கின்றவராவார்கள். காமம், கடைக்குறை; ஆம், நீர்; முன் - ஆகுபெயர்.

வணங்கி வழியொழுகி மாண்டார் சொற்கொண்டு
நுணங்கிய நூனோக்கு நுழையா—விணங்கிய
பானோக்கி வாழ்வான் பழியில்லா மன்னனாய்
நூனோக்கி வாழ்வா னுனித்து.

(இ - ள்.) வணங்கி - வணக்க முடையவர்களாய், வழி ஒழுகி - நல்வழியிலே நடந்து, மாண்டார் சொல்கொண்டு - சான்றோ ரறிவுரைகளை மேற்கொண்டு, நுணங்கிய நூல் - நுட்பமான அறிவு நூல்களை, நோக்கி - ஆராய்ந்து, நுழையா - அந் நூற்பொருள்களில் தன் அறிவைச் செலுத்தி, இணங்கிய பால் நோக்கி - பொருத்தமான பகுதிகளை ஆராய்ந்து, வாழ்வான் - அவற்றின்படி வாழ்கின்றவன், பழி இல்லா மன்னனாய் - வடு வில்லா வேந்தனாய், நூல் நுனித்து நோக்கி - அறிவு நூல்களை யும் நுட்பமாய் ஆய்ந்துணர்ந்து, வாழ்வான் - பெருவாழ்வில் வைகுவான்.

(ப. பொ-ரை.) பிறர்க்குப் பணிந்து, நெறியே யொழுகி, மாட்சிமைப்பட்டார் சொற்களை யுகந்து கொண்டு, நுண்ணிய நூல்களையோதி, நுண்ணிதாக வறிந்து பொருந்திய பான்மையை நோக்கி யொழுகுவான், குற்றமில்லா வரசனாய் நுண்ணிய நூல்களை யறிந்து மறுமையின்கண் வாழ்வான்.

(க - து.) இம்மையில் வணக்கமும், ஒழுக்கமும், சான் றோர் மதிப்பும், ஆராய்ச்சியும் உடையவன்; மறுமையில் இக்கல்வி யுடன் பொருளும் ஒருங்கெய்தி வாழ்வான்.

நுணங்கலும் நுனித்தலும் நுட்பமாதலென்க. நுண்ணென் பதும் நுனியென்பதும் முறையே அவற்றிற்குப் பகுதிகளாம். நுணங்கி யாராயவேண்டிய பொருளை நுணங்கிய வென்றது; காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசார வழக்கு. (௫௧)

பெருமை புகழறம் பேணாமை சீற்றம்
அருமைநூல் சால்பில்லார் சாரி—னிருமைக்கும்
பாவம் பழிபகை சாக்காடே கேடச்சம்
சாபம்போற் சாருஞ் சலித்து.

(இ - ள்.) பெருமை - பெரிய நிலைமையும், புகழ் - புகழும், அறம் - அறமும், சீற்றம் பேணாமை - சினத்தை விரும்பாமையும், அருமைநூல் - அரிய நூலுணர்ச்சியும், சால்பு - பெருந்தன்மை யும், இல்லார் - இல்லாதவர்களை, சாரின் - சேர்ந்தால், இருமைக் கும் - இம்மை மறுமை யிரண்டிலும், பாவம் - தீவினையும், பழி - பழியும், பகை - பகையும், சாக்காடு - சாவும், கேடு - பொருளழி

வும், அச்சம் - அச்சமும், சாபம்போல் - சான்றோர்கள் இடுகின்ற ஆணை மொழியைப்போல், சவித்து சாரும் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாற்போல் வந்து சேரும்.

(ப.பொ-ரை.) பெருமையும், புகழும், அறம் பேணுத சினமும், அருமை நூலும், சால்புக் குணமுமில்லார் சாரின், இம்மை மறுமையென்னு மிரண்டிற்கும் பாவமும், பழியும், பகையும், சாக்காடும், கேடும், அச்சமுமென்னு மிவ்வாறு திறமு முனிவராற் சாபமிட்டாற்போலச் சென்று சாரும் வெகுண்டு.

(க - து.) கீழோரைச் சார்ந்தால் பழி பாவம் முதலியன வந்தெய்தும்.

சீற்றம் பேணுமை யென்று கொள்க. 'சாபம் போல்' என்றார் கட்டாயஞ் சாருமென்றற்கு. சவித்தென்றார், நல்லன வெல்லாங் கழித்துத் தீயன வெல்லாம் தெரிந்தெடுத்தாற்போல் திரண்டு சேரு மென்றற்கு. சாக்காடே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தைச் சாப முதலிய மூன்றனேடும் பின்னுள்ள கேடுமுதலிய இரண்டனேடும் கூட்டுக. "இல்லார்ச் சாரின்" என்பது பாடமாயின் இல்லாரை ஒருவன் சார்ந்தால் அவனைப் பழி முதலிய அவ்வாறு திறத்தன வும் சாரும் என்க. (கூம)

ஆர்வமே செற்றங் கதமே யறையுங்கால்
ஓர்வமே செய்யு முலோபமே—சீர்சாலா
மானமே மாய வுயிர்க்கூன மென்னுமே
ஊனமே தீர்ந்தவ ரோத்து.

(இ - ள்.) அறையுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஊனம் தீர்ந்தவர் - குற்றமற்ற சான்றோர்களுடைய, ஓத்து - அறிவுநூல்கள், ஆர்வம் - அவாவும், செற்றம் - பகையும், கதம் - சினமும், ஓர்வம் - ஒருபாற் சார்தலும், செய்யும் உலோபம் - மேற்கொள்ளப்படும் ஈயாத்தன்மையும், சீர்சாலா - சிறப்பு நிரம்பாத, மானம் - பெருமையும் என்பன, மாய உயிர்க்கு - நிலையாத மாந்தர்க்கு, ஊனமே - கேடு தருவனவேயாம், என்னும் - என்று சொல்லும்.

(ப.பொ-ரை.) சுற்றத்தார் மேலன்பும், செற்றமும், கோபமும் சொல்லுங்காற் பாங்கோடுதலும், உள்ளத்தாற் செய்யப்படு

முலோபமும், சீர் நிரம்பாத மானமுமென்று சொல்லப்பட்டவாறு திறமு மாயத்தையுடைய வுயிர்கட்குக் குற்றமென்று சொல்லும் குற்றந்தீர்ந்தார் சொல்லிய நூல்கள்.

(க - து.) அவா முதலியன தீது தருமென்று அறிவு நூல்கள் கூறும்.

ஏகாரம், எண். ஓர்வம், ஓரம், ஒருபாற்சார்தல், பாங்கோடுதல். உலோபம் - ஈயாத்தன்மை; என்றுமே, ஊனமே யென்பவற்றில் ஏகாரம் அசை. உயிர் - மாந்தர். (௬க)

கூத்தும் விழவு மணமுங் கொலைக்களமு
மார்த்த முனையுள்ளும் வேறிடத்தும்—ஓத்தும்
ஒழுக்கு முடையவர் செல்லாரே செல்லின்
இழுக்கு மிழவுந் தரும்.

(இ - ள்.) ஓத்தும் ஒழுக்கும் உடையவர் - கல்வியும் அதற்குத்தக ஒழுக்கமும் உடைய சான்றோர்கள், கூத்தும் - கூத்தாடுமிடத்திலும், விழவு - திருவிழா நடக்குமிடத்திலும், மணம் - திருமணம் நிகழுமிடத்திலும், கொலைக்களமும் - கொலை பயிலுமிடத்திலும், ஆர்த்த முனையுள்ளும் - ஆரவாரிக்கும் போர்க்களத்திலும், வேறு இடத்தும் - இவற்றைப்போன்ற வேறிடங்களிலும், செல்லார் - போகார், செல்லின் - அங்ஙனம் போவார்களாயின், இழுக்கும் இழவும் தரும் - அவர்களுக்குத் தாழ்வையும் பொருளழிவையுங் கொடுக்கும்.

(ப - பொ - ரை.) கூத்தாடு மிடத்தும், விழாச் செய்யுமிடத்தும், மணஞ் செய்யுமிடத்தும் ஆர்த்த போர்க்களத்தும், பகைவரிடத்தும், இதுபோலும் வேறிடத்தும் ஒழுக்கமுடையவர் செல்லார். செல்வராயின் உயிர்க்கிடையூறும் பொருளிழவுந்தரும்.

(க - து.) கூத்தாடுமிடம் முதலியவற்றிற்குச் செல்லுதல் கீழ்மைத் தன்மையையும் பொருளழிவையும் உண்டாக்கும்.

முனையுள்ளும் என்பதிலுள்ள உள் ஏழனுருபு; இதனை இதன் முன்னுள்ள மற்றைய நான்கனோடுங் கூட்டுக. ஓத்து, ஓது என்னும் முதனிலையின் திரிபு. இது தொழிலாகுபெயராய்

ஈண்டுக் கல்வியை புணர்த்திற்று. கூத்து முதலாயினவற்றிற்கும் உள்ளென்னும் ஏழனுருபு வருவித்துரைக்க. செல்லுதல் இழுக்கும் இழவும் தருமென்க. ஆர்தல் - கட்டுதல். உம் - எண்ணுப் பொருளன. இழுக்கு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

ஊணொடு கூறை யெழுத்தாணி புத்தகம்
பேணொடு மெண்ணு மெழுத்திவை—மாணொடு
கேட்டெழுதி யோதிவாழ் வார்க்கீய்ந்தா ரிம்மையான்
வேட்டெழுத வாழ்வார் விரிந்து.

(இ - ள்.) இம்மையான் - இப்பிறப்பில், வேட்டு எழுத - புலவர் பெருமக்கள் தமது வரலாற்றை விரும்பி யெழுத, விரிந்து - வாழ்வு பெருகி, வாழ்வார் - வாழ்கின்றவர்கள், பேணொடும் - விருப்பத்தோடும், மாணொடும் - மாட்சிமைப் பட்ட நல்லியல்பு நற்செயல்களோடும், எண்ணும் - கணக்கும், எழுத்தும் - இலக்கணமுமாகிய, இவை கேட்டு - இவற்றை ஆசிரியர்களிடத்தில் பாடங்கேட்டு, எழுதி - ஏட்டில் எழுதியும், ஓதி - படித்தும், வாழ்வார்க்கு - வாழ்கின்ற மாணக்கர்களுக்கு, ஊணொடு - உணவோடு, கூறை - உடையும், எழுத்தாணி - எழுத்தாணியும், புத்தகம் - சுவடியும், ஈய்ந்தார் - தமது முற்பிறப்பிற் கொடுத்துதவினவர்களே யாவர்.

(ப. பொ-ரை.) ஊணும், ஆடையும், எழுத்தாணியும், பொத்தகமும் என்கின்ற நான்கினையும், விருப்பத்துடனே யெண்ணும், எழுத்துமென்னு மவற்றைப் மாணக்கர் தொழிலினாற் கேட்டெழுதி யோதி வாழ்வார், முற்பிறப்பின்கட் கொடுத்தாரிப் பிறப்பின்க ணுலகத்தார் விரும்பித் தமதாணை விரிந்தெழுத மன்னராய் வாழ்கின்றார்.

(க - து.) ஊக்கத்தோடு கற்கும் மாணக்கர்களுக்கு ஊண் உடை முதலியன கொடுத்துதவுகின்றவர்கள் செல்வராய் வாழ்வர்.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சிப் பொருளன. மாண் - மாட்சிமை, ஈண்டு மாணக்கர்க்குரிய தொழில்கள். மாணக்கர்க்குரிய மாட்சிமையாவன - தலை மாணக்கர்க்குரிய நல்லியல்புகளும், 'பொழு

தொடு செல்லல்' முதலான நற்செயல்களுமென்க. இவை தம்மை யெல்லாம்,

"அன்னங் கிளியே நன்னிற நெய்யரி
யானை யானே றென்றிவை போலக்
கூறிக் கொள்ப குணமாண் டோரே."
"கோடன் மரபு கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
முன்னும் பின்னு மிரவினும் பகலினு
மகலா னாகி யன்பொடு கெழீஇக்
குணத்தொடு பழகிக் குறிப்பின் வழிநின்
றாசற வுணர்ந்தோன் வாவென வந்தாங்
கிருவென விருந்தே டவிழென வவிழ்த்துச்
சொல்லெனச் சொல்லிச் செல்லெனச் சென்று
பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை வல்ல னாகிப்
போற்றிக் கோட லதனது பண்பே."

என்னும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரின் தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தி மேற்கோணூற்பாக்களால் நன்கறியற்பாலன. இம்மையான் - உருபு மயக்கம். (௬௰)

உயர்ந்தான் றலைவனென் றொப்புடைத் தானோக்கி
உயர்ந்தா னூலோதி யொடுங்கி—உயர்ந்தான்
அருந்தவ மாற்றச் செயின்வீடா மென்றார்
பெருந்தவஞ் செய்தார் பெரிது.

(இ - ள்.) பெருந் தவம் - அரிய தவத்தை, பெரிது செய்தார் - மிகவும் முயன்று ஆற்றிய சான்றோர், ஒப்புடைத்தால் நோக்கி - தக்கமுறையில் ஆராய்ந்து, உயர்ந்தான் - எல்லா வகைகளிலும் இயல்பாகவே உயர்ந்திருப்பவன், தலைவன் என்று - கடவுளென் றுணர்ந்து, உயர்ந்தான் நூல் - அக்கடவுளியல்பைப் பற்றிய அறிவு நூல்களை, ஓதி ஒடுங்கி - கற்று அடங்கி, உயர்ந்தான் அருந்தவம் - அவ்விறைவனை நோக்கிய அரிய தவங்களை,

ஆற்ற செயின் - மிகுதியும் செய்வானாயின், வீடு ஆம் - அவனுக்கு வீடுபேறுண்டாகும், என்றார் - என்று அறிவுறுத்தருளினார்.

(ப. பொ-ரை.) எல்லாரினு முயர்ந்தவன் நிலைவனாவனென் றுள்ளங்கொண்டு, மாற்றவர்க்குச் சொன்ன நன்மையானே யொக்க வாராய்ந்து, உயர்ந்தவனாற் சொல்லப்பட்ட வாகமத்தை யோதி, அவ்வாகமத்திற் சொன்ன வகையானே யடக்க முடையனாய், அவ்வுயர்ந்தவன் சொல்லிய வரிய தவத்தை மிகவுஞ் செய்தால், பிறப்பில்லாத வீடாமென்று சொல்லினார், மிகவும் பெருந் தவஞ்செய்தார்.

(க - து.) கடவுணெறியி லொழுகுவார்க்கே வீடுபேறுண் டாகுமென்பது சான்றோர் கருத்து.

ஒப்புடைத்து, இஃது ஒரு சொன்னீர்மைத்தாகலின், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரென்க. கடவுள் தெளிந்து அவனைப் பாராட்டும் அறிவு நூல்களை ஓதியடங்கி அவனுக்குத் தவஞ்செய்வார் வீடடைவா ரென்பது பொருள். 'உயர்ந்தானருந்தவ' மென்றவிடத்து இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் விரித்துரைத்துக் கொள்க. வீடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். அறிவு நூல்களை யறிதலும், அறிந்தாங்கு அடங்கி நிற்றலும் அருந்தவ மியற்றலும் ஒன்றினொன்றருமையாதல் நோக்கி ஓதியொடுங்கி யருந்தவஞ் செயின், என்றார். (கச)

காலனா ரீடறுத்தல் காண்குறின் முற்றுணர்ந்த
பாலனார் நூலமர்ந்து பாராது—வாலிதா
ஊறுபா டில்லா வுயர்தவந் தான்புரியின்
ஏறுமோ மேலுலக மோர்ந்து.

(இ - ள்.) காலனார் ஈடு அறுத்தல் - கூற்றுவன் வலிமையை நீக்குதற்குரிய வழியை, காண்குறின் - அறிய விரும்பினால், முற்றுணர்ந்த பாலனார் - முற்றுமுணர்ந்த வகைமையையுடைய ஆண்டவனுடைய, நூல் அமர்ந்து - நூல்களை விரும்பிக் கற்று, பாராது - வருத்தம் நோக்காது, வாலிதா - தூய்மையுடையதாக, ஊறுபாடு இல்லா - கெடுதியில்லாத, உயர்தவம் - சிறந்த தவத்தினை, ஓர்ந்து புரியின் - திருவருளுணர்ந்து ஒருவன் செய்

வானுயின், மேல் உலகம் ஏறும் - மேலான வீடுபேற்றுலகத்திற் செல்வான்.

(ப. போ-ரை.) காலனுாது வலியை யறுத்துப் பிறப்பறுக்கலு றின் முற்றுணர்ந்த தன்மையாரையு மவராற் சொல்லப்பட்ட வாகமத்தையும் விரும்பி யரிதென்று பாராதூறு பாடில்லாத வுயர்ந்த தவத்தை யொருவன் செய்வானுயின் வீட்டுலகத்தின் கணேறு மேனேக்கி.

(க - து.) ஆண்டவ னறிவுநூல்களை யோதித் தவஞ்செய் வார் வீடுபேறடைவர்.

காலனுர், விகுதிமேல் விகுதி உயர்வு கருதி வந்தது. ஈடு - வலிமை மேலது. காண்குறின், கு எழுத்துப் பேறு ' உறு, படு ' வென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள் புணர்ந்து, ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டுக் கெடுதி யென்னும் பொருளுணர்த்தின. ஆம் - அசை. உயர்தவம் - உயர்வாகிய தவம், பண்புத் தொகை. (கூ௭)

பொய்தீர் புலவர் பொருள்புரிந் தாராய்ந்த
மைதீ ருயர்கதியின் மாண்புரைப்பின்—மைதீர்
சுடரின்று சொல்லின்று மாறின்று சோர்வின்
றிடரின் றினிதுயிலு மின்று.

(இ - ள்.) பொய்தீர் புலவர் - பொய்மை நீங்கிய புலவர் கள், பொருள் புரிந்து ஆராய்ந்த - மெய்ப்பொருள் விரும்பி யாராய்ந்த, மைதீர் உயர் கதியின் - குற்றமற்ற வீடுபேற்றின், மாண்பு உரைப்பின் - மாட்சிமையைச் சொல்லு மிடத்து, மைதீர் சுடர் இன்று - அங்கு இருள் கெடுக்கும் ஞாயிறு இல்லை, சொல் இன்று - பேச்சு இல்லை, மாறு இன்று - நிலைமாறுதல் இல்லை, சோர்வு இன்று - தளர்ச்சியில்லை, இடர் இன்று - துன்பம் இல்லை. இனிது துயிலும் இன்று - இனிய தூக்கமும் இல்லை.

(ப. போ-ரை.) பொய்தீர்ந்த வறிவுடையார் பொருளாக விரும்பி யாராய்ந்த குற்றந்தீராத வீட்டுலகின் மாட்சிமையை யுரைப்போமாயின், ஒளியில்லை, உரையில்லை, மாறுபாடில்லை, கேடில்லை, துன்பமில்லை, இனிய துயிலு மில்லை.

(க - து-) வீடுபேற்றிற் பகலிரவு முதலாயின இல்லை யென்க.

பொருள், மெய்ம்மை; 'பொருளுரை' யென்னும் மணி மேகலையிற்போல வென்க. சுடரின்றென்பது, பகலில்லை யென்றபடி; எனவே அருத்தாபத்தியால் இரவில்லையென்பது முதலாயினவுங் கொள்க. இனிது தமிழு மென்பது ஈறு கெட்டுப் புணர்ந்தது. இச்செய்யுள் வீடுபேற்றிலக்கணத்தை நன்கெடுத் துரைத்ததென்க.

"பொய்யில் புலவர் புரிந்துறை மேலுலகம்
ஐயமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின்—வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று"

என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாட்டு இங்கு நினைவு கூரற்பாலது. (கக)

கூரம்பு வெம்மண லீர்மணி தூங்கலும்
ஈரும் புகையிருளோ டிருணூல் - ஆராய்ந்
தழிகதி யிம்முறையா னென்ற ரறைந்தார்
இழிகதி யிம்முறையா னேழு.

(இ - ள்.) கூர் அம்பு - கூரான அம்புகள் எய்யும் இடமும், வெம்மணல் - சூடான மணல் நிறைந்த இடமும், ஈர்மணி - மிகவுங் குளிர்ச்சியான மணிகள் உருளுமிடமும், தூங்கலும் - தூக்கம்போல் மயக்கம் வருவிக்குமிடமும், ஈரும் புகை - உயிர்களை வருத்துகின்ற புகை கலந்த இடமும், இருளோடு - சிறிது இருள் பரவிய இடமும், இருள் - பேரிருள் சூழ்ந்த இடமுமென, இம்முறையான் - இவ்வகைப்பட்ட, இழிகதி எழு - குற்றஞ்செய்த உயிர்கள் இறங்கும் ஏழு கீக்குழிகளை, நூல் ஆராய்ந்து - அறிவு நூல்களை ஆராய்ந்து, அழிகதி ஆன்றார் - உயிர்கள் அழிதற்கு ஏதுவான இந்நரகங்களினின்றும் பிழைத்த சான்றோர்கள், இம்முறையான் - இம்முறைமைப்படி, அறைந் தார் - கூறினார்கள்.

(ப. பொ-ரை.) கூரிய வம்பும், வெண்மணலும் குளிர்ந்த மணியு, மொழுகியவன்று மீரத்தக்க புகையு மிருளிலிருளு மென

நூலால் நிரம்பினூர் ஆயினழியுங் கதிகளிம் முறையினின்று மொழிந்த வருந்தவர் சொல்லின ரிழிகதியாகிய நரகங்களிம் முறையானேழாக.

(க - து.) அம்புள்ள இடம் முதலாகத் தீவாய்க் குழிகள் ஏழென்ப.

அம்பு முதலியன ஏழும் தானிஆகுபெயர்களென்க. உம்மை எண். இருளோடு, இருளென்றவிடத்து ஓடு அவ் விரண்டின் வேற்றுமையைக் காட்டிப் பிரித்தற்கு வந்தது. அழிகதியும் இழிகதியும் வினைத்தொகைகள். ஆன்றூர் - அகன்றூர் என்பதன் மரூஉ. (சுஎ)

சாதல் பொருள்கொடுத்த லின்சொற் புணர்வுவத்தல்
நோதற் பிரிவிற் கவறலே—ஓதலின்
அன்புடையார்க் குள்ளன வாறு குணமாக
மென்புடையார் வைத்தார் விரித்து.

(இ - ள்.) சாதல் - நண்பர்கள் இறந்தவிடத்துத் தாமும் பிரிவாற்றாது இறத்தலும், பொருள் கொடுத்தல் - அவர்களுக்கு இல்லாமை வந்தபோது பொருள்கள் உதவிசெய்தலும், இன் சொல் - இன்சொல் கூறுதலும், புணர்வு உவத்தல் - அவர் களுடன் கூடி யிருத்தலை விரும்புதலும், நோதல் - அவர்கள் வருந்தும்போது தாமும் வருந்துதலும், பிரிவில் கவறலே - அவர்கள் பிரியுங்காலத்தில் உள்ளங் கலங்குதலுமான, ஆறு குணம் - இந்த ஆறு இயல்புகளும், அன்பு உடையார்க்கு - மெய்யன்புடைய உண்மையான நண்பர்களுக்கு, உள்ளனவாக ஓதலின் - இருப்பனவாகச் சான்றோர் கூறுதலால், மென்புடை யார் - மென்மை மிக்க புலவர்கள், விரித்து வைத்தார் - தம் நூல்களில் இங்ஙனமே விளக்கி வைத்தார்கள்.

(ப. பொ-ரை.) சாவிற்சாதலும், பொருள் கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், புணர்ச்சி விரும்புதலும், நோவில் நோதலும், பிரிவின் கலங்குதலுமெனு மிவ்வாறு குணமும் நீங்காத வன்புடையார்க் குள்ளனவாக மெல்லிய திறப்பட்டை யுடையார் விரித்துரைத்து வைத்தார்.

(க - து.) சாவின் சாதல் முதலியன உள்ளன்புடையார் செயல்களாம்.

ஓதலின் என்பதில் இன் சாரியை; ஆல் உருபு தொக்க தென்க. மென்புடையார் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் அன்புடைய நாயகன் நாயகிக்கும் கொள்க. (கஅ)

எடுத்தன் முடக்க னிமிர்த்த னிலையே
படுத்தலோ டாடல் பகரின்—அடுத்துயிர்
ஆறு தொழிலென் றறைந்தா ருயர்ந்தவர்
வேறு தொழிலாய் விரித்து.

(இ - ள்.) உயிர் அடுத்த - உடம்பெடுத்த உயிர்களைச் சார்ந்த, தொழில் பகரின் - தொழில்களைச் சொல்லுமிடத்து, எடுத்தல் - உறுப்புக்களை யெடுத்தலும், முடக்கல் - அவற்றை முடக்குதலும், நிமிர்த்தல் - நிமிரச் செய்தலும், நிலை - நிலைக்கச் செய்தலும், படுத்தலோடு - படுத்தலும், ஆடல் - ஆடலுமாகிய, ஆறு என்று - ஆறுகுமென, உயர்ந்தவர் - அறிவிற் சிறந்தவர்கள், வேறு தொழில் ஆய் - வேறு வேறு தொழில்களாக, விரித்து அறைந்தார் - விளக்கிக் கூறினார்கள்.

(ப- பொ-ரை.) உறுப்பினை யெடுத்து முடக்கலும், நிமிர்த்த லும், நிற்றலும், கிடத்தலும், ஆடுதலுமெனத்தொழி லாறுவகைப் படும். பகர்வேமாயி னித்தொழில்களை யடுத்துயிர் தனது வருத்த முறாத் தொழிலென்றவற்றை யறிந்தார் சொன்றொன்றொன்ற றோடு வேறுபட்ட தொழிலாக விரித்து.

(க - து.) உயிர்களை எடுத்தல் முதலாயின; உடம்பெடுத்த உயிர்களின் தொழில்களென்க.

அடுத்துயிர் என்பதில் அகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. எடுத்தல் முதலிய நான்கு தொழில்களை மட்டும் உறுப்புகட் கென்று உணர்ந்துகொள்க. (கக)

ஐயமே பிச்சை யருந்தவர்க் கூறுடை
ஐயமே யின்றி யறிந்தீந்தான் - வையமும்
வானும் வரிசையாற் றுளுநா ளுமே
யீனமே யின்றி யினிது.

(இ - ள்.) ஐயம் - ஐயமும், பிச்சை - பிச்சையும், அருந்தவர்க்கு - அரிய முயற்சியை யுடையவர்களுக்கு, ஊண் - உணவும், ஆடை - ஆடையுமாகிய இவற்றை, ஐயம் இன்றி - ஐயுறவு இல்லாமல், அறிந்து ஈந்தான் - அவரவ ரியல்புணர்ந்து கொடுத்தவன், வையமும் வானும் - இம் மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும், நாளும் - எந்நாளும், ஈனம் இன்றி - குறைவில்லாமல், வரிசையான் இனிது ஆளும் - முறைமையோடு நன்றாய் அரசாள்வான்.

(ப. பொ-ரை.) இரந்தவர்க் கையமும், பிச்சையும், அருந்தவர்க்கூணு, முடையில்லாதார்க்குடையு மென்றிந் நான்கினையுங் கொடைப்பயன்களை யறிந் தையமின்றித் துணிந்து கொடுத்தான்; வையத்தையும் வானத்தையு முறைமையானே நாடோறு மாளுங் குறைவின்றி யினிதாக.

(க - து.) ஐயம் முதலியவற்றை இயல்பறிந்து கொடுப்பவன் இம்மை மறுமை நலங்களை யெய்துவான்.

ஏற்போர்க் கிடுவது ஐயமெனவும், துறவோர் முதலியோர்க் கிடுவது பிச்சையெனவுங் கொள்க. தான், அசை; நாளு மென்னும் உம்மை முற்று. (எ௮)

நடப்பார்க்கூ ணல்ல பொறைதாங்கி னார்க்கூண்
கிடப்பார்க்கூண் கேளிர்க்கூண் கேடின்—றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க் கூணே மறுதலையார்க் கூணமைத்தான்
தானகத்தே வாழ்வான் றக.

(இ - ள்.) நடப்பார்க்கு ஊண் - வழி நடப்பவர்க்கு உணவும், நல்ல பொறை - மிக்க சுமையை, தாங்கினார்க்கு ஊண் - தாங்கிக் களைத்தவர்க்கு உணவும், கிடப்பார்க்கு ஊண் - நோயிற்கிடப்பவர்க்கு உணவும், கேளிர்க்கு ஊண் - உறவினர்க்கு உணவும், உடல் சார்ந்த - தன் உடம்பைச் சார்ந்த, வானகத்தார்க்கு ஊண் - வானுலகிலுள்ள தென்புலத்தார்களுக்கு உணவும், மறுதலையார்க்கு ஊண் - அயல் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு உணவும், கேடுஇன்றி அமைத்தான் - கெடுதலில்லாமல் அமைத்துக் கொடுத்தவன், அகத்து - தனக்குரிய மனையில், தக வாழ்வான் - செம்மையாய் வாழ்வான்.

(ப. பொ-ரை.) வழிபோய் வருந்தினார்க் கூணும், சுமை யெடுத்து வருந்தினார்க்கூணும், நோய்கொண்டு கிடப்பார்க் கூணும், கேளாயினார்க்கூணும், இறந்து போய வானகத்தார்க் கூணு மமைத்தவன்றா னின்பத்தோடு வாழ்வான் றகுதிபட்டு.

(க - து.) வழிநடப்பவர் முதலானவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பவன் இம்மையில் நல்வாழ்வு பெறுவான். 'நல்ல' மிகுதிப் பொருளது; 'நன்று பெரிதாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். 'வானகத்தார்க்கு ஊண்' என்பது நீர்க்கடனாற்றுதல். 'மறுதலையா' ரென்பதற்கு இடநோக்கி வேற்று நாட்டாரென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. தென்புலத்தார் - படைப்புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப்பட்ட கடவுட்சாதியர், தென்திசையிலிருப்பவர். (எக)

உணராமை யாற்குற்ற மோத்தான் வினையாம்
உணரான் வினைப்பிறப்புச் செய்யும்—உணராத
தொண்டிருந் துன்பந் தொடரும் பிறப்பினான்
மண்டிலமு மாகு மதி.

(இ - ள்.) உணராமையால் குற்றம் ஆம் - அறியாமையால் குற்றங்களுண்டாகும்; ஓத்தான் வினையாம் - நூலுணர்ச்சியால் நல்வினைகள் விளையும், உணரான் வினை - அறிவுநூல்களை யுணராதவன் செயல்கள், பிறப்புச் செய்யும் - பிறப்பையுண்டாக்கும்; பிறப்பினால் உணராத - பிறப்பால் அறியப்படாத, தொண்டு இரும்துன்பம் - ஒன்பது பெரிய துன்பங்கள், தொடரும் - தொடர்ந்து வரும், மண்டிலமும் ஆகும் - அதனால் அடிக்கடி அப்பிறவிச் சூழலிற் சுழலலுமாகும். மதி - ஆகவே நீ அதனை நன்கு கருத்திருத்துக.

(ப. பொ-ரை.) பேதைமையாற் காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றமுளவாம். கல்வியாற் சீலமுளவாம், அறிவிலாதான் செய்யும் வினைகள் பிறப்பினையாக்கும். பிறப்பினானுணராத தொண்டான் வரும் பெருந்துன்பந் தொடர்ந்து வரும், பின்னையும் பிறப்பாலே பஞ்ச பரிவத்தானமாமென்றவாறு. இதனுட் டுன்ப மென்பதொன்பது. அவ்வொன்பதாவன : உயிரும் உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும் பாவமுமுற்றுச் செறிப்புங் கட்டுமுதிர்ப்பும் வீடு மென விவை.

(க - து.) அறியாமையாற் குற்றமும், நூலுணர்ச்சியால் நல்வினையும், அஃதின்மையாற் பிறப்பும், அப்பிறப்பால் துன்பமும், அதனன் மேன்மேலும் பிறவிச்சுழற்சியும் விளையுமென்பது. எனவே அறிவுநூல்களைப் பழுதறவோதி அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

தொண்டு, ஒன்பது ஒரு பத்தில் ஒன்று தோண்டித் தொலைக்கப்பட்டதென்பது பொருள். ஒன்பது துன்பங்களாவன உயிரும் உயிரில்லாதனவும் புண்ணியமும் பாவமும் முற்றுச் செறிப்பும் கட்டும் முதிர்ப்பும் வீடு மென்பனவாமென்ப. மண்டிலம் - பரிவர்த்தனை, வட்டமாய் ஓடுதல். (எ௨).

மனைவாழ்க்கை மாதவ மென்றிரண்டு மாண்ட
வினைவாழ்க்கை யாக விழைப—மனைவாழ்க்கை
பற்றுத லின்றி விடுதல்முற் சொல்லுமேல்
பற்றுதல் பாத்திற வம்.

(இ - ள்.) மனைவாழ்க்கை - இல்லற வாழ்க்கையும், மாதவம் - சிறந்த தவவொழுக்கமும், என்று இரண்டும் - என்று கூறப்படும் இரண்டையும், மாண்ட வினைவாழ்க்கையாக - சிறந்த நல்வினைக்குரிய வாழ்க்கைகளாகவே கொண்டு, விழைப - அறிஞர்கள் விரும்புவார்கள், மனைவாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கையென்பது, பற்றுதல் - இவ்வுலகப் பொருள்களிற் பற்றுடையனாய் வாழ்தலாம், பாத்தில் தவம் - நீக்குதல் கூடாத தவவொழுக்கமாவது, இன்றி விடுதல் - அப்பற்று உள்ளத்திலில்லாதபடி விடுதலும், முன் சொல்லும்மேல் - முதலில் வைத்துக் கூறப்படும் வீடுபேறென்பதில், பற்றுதல் - பற்றுவைத் தொழுகலுமாம்.

(ப. பொ-ரை.) மனை வாழ்க்கையு மாதவமென்று சொல்லப்பட்ட விரண்டு மாட்சிமைப்பட்ட நல்வினை வாழ்க்கையாக விரும்புவார்கள். அவற்றில் மனைவாழ்க்கையாவது பொருளின் மேற் பற்றுடையனா யொழுகுதலாம். இதன்கண் முற்சொல்லிய மாதவமாவது பொருள்கண்மேற் பற்றுதலின்றி நீங்குதல். இனி யோகமாகிய பாத்திரமாவதுலகி னுச்சிமேற் பற்றுதலாகிய வீட்டைத் தரும்.

(க - து.) பற்றுவைத் தொழுகும் மனைவாழ்க்கையும், பற்றின்றி யொழுகுந் தவவாழ்க்கையும் அறிஞர்க்கு நல்வாழ்க்கைகளேயாம்.

மேல், பண்பாகு பெயர். பாத்து - பகுத்தல். விடுதலும் பற்றுதலுமென எண்ணும்மைகொள்க. மேல் என்பதை இடவாகு பெயராக்கி யோகமாகிய பாத்தில் தவமாவது உலகின் உச்சிமேற் பற்றுதலாகிய வீட்டைத் தரும் எனலுமாம். (எ௩)

இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பும்
நடைவனப்பு நாணின் வனப்பும்—புடைசால்
கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணோ
டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு.

(இ - ள்.) இடைவனப்பும் - இடுப்பினழகும், தோள் வனப்பும் - தோள்களினழகும், ஈடின் வனப்பும் - செல்வத்தினழகும், நடைவனப்பும் - நடையினழகும், நாணின் வனப்பும் - நாணத்தினழகும், புடைசால் - பக்கங்கள் தசைகொழுவிய, கழுத்தின் வனப்பும் - கழுத்தினழகும், வனப்பு அல்ல - உண்மை அழகாகா; எண்ணொடு எழுத்தின் வனப்பே - மக்கட்கு இலக்கணத்தோடு கூடிய இலக்கியக் கல்வியழகே, வனப்பு - உண்மை யழகாகும்.

(ப. பொ. ரை.) இடையினழகும், தோளினழகும், பெருமையினழகும், நடையினழகும், நாணுடைமையின் வருமழகும், புடையமைந்த கழுத்தினழகும் அழகல்ல, ஒருவர்க்கெண்ணு மெழுத்து மறிதலாகிய வழகே யழகு.

(க - து.) மக்கட்குக் கல்வியழகே உண்மையழகாம். ஓடு, எண்; ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்பட்ட வனப்புகள் ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் ஒத்திருத்தல் உணரற்பாலது. ஏகாரம், தேற்றப் பொருளது. (எச)

அறுவர் தந்நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறுன நீக்கி - மறுவரவின்
மாசா ரியனு மறுதலைச் சொல் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு.

(இ - ள்.) அறுவர்தம் நூலும் - அறுசமயத்தாரின் அறு வகைச் சமயநூல்களையும், அறிந்து உணர்வுபற்றி - கற்று ஞான மடைந்து, மறுவரவு ஆன - குற்றமுடையனவான கருத்துக் களையும், மாறு ஆன - மாறுபட்டனவான கருத்துக்களையும், நீக்கி - கழித்து, மறுவரவு இல் - குற்றமில்லாத, மாசாரியனு - சிறந்த ஒழுக்கத்தையுடையவனாய், மறுதலைச் சொல் - நன் மைக்கு மாறான மறுப்புச் சொற்களை, மாற்றுதலே - போக்கு தலே, ஆசாரியனது அமைவு - குருவினமைதியாகும்.

(ப. பொ. ரை.) அறுசமயத்தார் நூலையு மறிந்ததனாலே கூரிய வுணர்வுடையனுயவற்றுட் குற்றமுடைய பொருள்களையு மறுதலைப்பட்ட பொருள்களையு நீக்கி மறித்துப் பிறத்தலில்லாத பெரிய சரிதையை யுடையனு யதன்மாட்டு மறுதலைச்சொல் வாரா மற் சொல்லுத லாசாரியனுக்கியல்பு..

(க - து.) சமய நூல்கள் பலவு முணர்ந்து, தவறு நீக்கி யொழுகும் ஒழுக்கமுடையனுய்த் தனக்கு மாறுவார் கூறும் மறுப்புரைகளை மாற்றி திறுத்த வல்ல ஆற்றலுடையவனே ஆசிரியனுவானென்க.

அறுவர், தொகைக் குறிப்பு; மறுவரவு, தொழிலாகு பெயர். 'மறுவரவு இல் மாசாரியனு' என்பதற்கு மறித்துப் பிறத்தலில்லாத பெரிய சரிதையை யுடையவனாய் என்பது மொன்று. மாறுன, வினையாலணையும் பெயர். சாரியன், முதற் குறைந்தது; ஆசாரமுடையவனென்பது பொருள். ஏகாரம், பிரிநிலை. அறுசமயமாவன:—உலகாயிதம், புத்தம், சமணம், மீமாம்சை, பாஞ்சராத்திரம், பட்டாசாரியர். (எ௫)

ஒல்லுவ நல்ல வுருவவேற் கண்ணினுய்
வல்லுவ நாடி வகையினுல்—சொல்லின்
கொடையினுற் போகஞ் சுவர்க்கந் தவத்தால்
அடையாத் தவத்தினுல் வீடு.

(இ - ள்.) ஒல்லுவ - ஒப்பனவும், நல்ல உருவ - அழகிய உருவினையுடையனவுமான, வேல் கண்ணினுய் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்ணே, சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து, வல்லுவநாடி - கற்றற்குக் கூடுமாயினவான அறிவுநூல்களை

யாராய்ந்து, வகையினுல் - ஏற்ற வகையினுற் செய்யப்படும், கொடையினுல் போகம் - ஈகையால் இம்மையின்பமும், தவத்தால் சுவர்க்கம் - பயன்கருதிய தவத்தினுல் விண்ணுலகமும், அடையாத தவத்தினுல் - பற்றடையாத தவவொழுக்கத்தினுல், வீடு - வீடுபேறுமாம்.

(ப. பொ-ரை.) தம்மோடொத்தவாய்த் திருத்தக்க வேல் போன்ற கண்ணையுடையாய்! வல்லநூல்களை யாராய்ந்து திறம் படச்சொல்லுவேனுயிற் கொடையாற் போகமும் தவத்தினுற் றுறக்கமும், வேறுபடா தறிவோடு கூடியமிக்க தவத்தினுல் வீடும் பெறும்.

(க - து.) ஈகையால் இம்மையின்பமும், தவத்தால் விண்ணுலக நுகர்ச்சியும், மெய்யுணர்வால் வீடுபேறு முண்டா மென்பது.

ஒல்லுதல், இணங்குதல்; எனவே ஒப்பாதவென் றுரைக்கப்பட்டது. 'ஒல்லுவ, வல்லுவ' வென்னு மிரண்டனுள், முன்னது தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயரெனவும், பின்னது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயரெனவும் உணர்க; அற்றுயின் ஒல்லுவவென்பதன் வகரவொற்று எதிர்கால முணர்த்தும் இடைநிலை யெனவும், வல்லுவ வென்பதன் வகரவொற்று உடம்படு மெய்யெனவும் உரைக்க, தவமிரண்டனுள்ளும் முன்னது பயன் கருதிய தவமெனவும் பின்னது மெய்யுணருந் தவமெனவும் அறியற்பாலன. (எசு)

நாற்கதியுந் துன்ப நவைதீர்த்தல் வேண்டுவான்
பாற்கதியின் பாற்பட வாராய்ந்து—நூற்கதியின்
எல்லை யுயர்ந்தார் தவமுயலின் மூன்றைந்தேழ்
வல்லைவீ டாகும் வகு.

(இ - ள்.) நால்கதியும் - நால்வகைப் பிறப்புக்களிலும், துன்ப நவை - துன்பமென்னும் இழுக்கை, தீர்த்தல் வேண்டுவான் - ஒழித்தலை விரும்புகின்றவன், பால்கதியின் - அந்நால்வகைப் பிறப்புக்களின் நிலைமைகளால், பால்பட ஆராய்ந்து - வகைப்பட ஆராய்ந்து, நூல்கதியின் எல்லை உயர்ந்தார் - நூலாலுணர்த்தப்படும் வரம்பினின்றும் உயர்ந்தவர்களான சான்றோர்

களின், தவம் முயலின் - மெய்த்தவத்தினை முயல்வனாயின், மூன்று - அதுதொட்டு அவனுக்கு மூன்றாம் பிறப்பிலேனும், ஐந்து - ஐந்தாம் பிறப்பிலேனும், ஏழ் - ஏழாம் பிறப்பிலேனும், வல்லே - உறுதியாக, வீடு ஆகும் - வீடுபேறுண்டாகுமென, வகு - பகுத்துணர்வாயாக.

(ப. பொ-ரை.) தேவர் கதி, நரகர் கதி, விலங்கு கதி, மக்கள் கதி யென்னு நான்கு கதியினுமுள்ள துன்பமே, யத்துன்பந் தீர்த்தல் வேண்டுவான் பகுதிப்பட்ட கதிகளின்கூறு பிறழாம லாராய்ந்து நூல்வழியா னெல்லை காண்கின்ற முனிவரது தவத்தை முயல்வனாயின் மூன்றாம் பிறப்பின்கணுதை லேழாம் பிறப்பின்கணுதல் விரைந்து வீடாகுமென்று வகுத்துச் சொல்லுக.

(க - து.) பிறவித் துன்பத்தை ஒழித்தற்கு விரும்புகின்றவன் மெய்யுணர்ந்து தவம் புரிதல்வேண்டும்.

நூலளவா லுணரப்படுதன் மேலும் நுகர்ச்சியளவாற் றவம் புரியா நிற்பரென்றற்கு, 'நூற்கதியின் எல்லை யுயர்ந்தார்' எனப் பட்டது. எல்லை யுயர்ந்தார், ஐந்தன்றொகை. (எஎ)

தாயிழந்த பிள்ளை தலையிழந்த பெண்டாட்டி
வாயிழந்த வாழ்வினர் வாணிகம்—போயிழந்தார்
கைத்தூண் பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க் கீய்ந்தார்
வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

(இ - ள்.) தாய் இழந்த பிள்ளை - தன்தாயை இழந்த மகவுக்கும், தலை இழந்த பெண்டாட்டி - தன் தலைவனை இழந்த மனைவிக்கும், வாய் இழந்த வாழ்வினர் - பேச்சிழந்த வாழ்க்கையை யுடையவர்களான ஊமைகளுக்கும், வாணிகம் போய் இழந்தார் - வாணிகம் புரிந்து முதற்பொருளை யிழந்தவர்களுக்கும், கைத்து ஊண்பொருள் - உணவுக்கு ஆதாரமான செல்வப் பொருளை, இழந்தார் - இழந்தவர்களுக்கும், கண் இல்லவர்க்கு-கண்ணில்லாத குருடர்களுக்கும், ஈய்ந்தார் - வேண்டுவன கொடுத்தவர்கள், வைத்து வழங்கி வாழ்வார் - பொருள்களை மிச்சமாய் வைத்துப் பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தாமுந் துய்த்து இவனிது வாழ்வார்.

(ப. பொ-ரை.) தாயை யிழந்தகுழவியும் தலைவனை யிழந்த பெண்டாட்டியும், வாயில்லாத மூங்கைகளும், வாணிகப் பொய்ப் பொருளிழந்தாரும் உண்ணுதற் காதாரமாய பொருளையிழந் தாரும் கண்ணில்லாதாருமென்னு மிவர்கட்குப் பொருள் கொடுத்தார் மேலைக்கு வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

(க - து.) தாயில்லாத பிள்ளை முதலானவர்களுக்கு வேண்டுவன கொடுத்துதவல் வேண்டும்.

நான்கனுருபைப் பிறவற்றிற்குங் கூட்டுக. எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. வாணிகம்போய் என்பது, வாணிகத்தின் மேற் சென்றென்றற்கு. ஆவது அத்தொழில் புரிந்தென்பதாம். (எஅ)

சாக்காடு கேடு பகைதுன்ப மின்பமே
நாக்காடு நாட்டறை போக்குமென—நாக்காட்ட
நட்டார்க் கியைபிற் றமக்கியைந்த கூறுடம்
பட்டார்வாய்ப் பட்டது பண்பு.

(இ - ள்.) சாக்காடு - சாவும், கேடு - இடையூறும் பகை - பகைமையும், துன்பம் - வருத்தமும், இன்பமே - மகிழ்ச் சியும், நாக்கு ஆடுநாடு அறை - நாவினுற் சொல்லப்படுகின்ற நாட்டாரது பழிச்சொல்லில், போக்கு - பொருந்துதலான பழியு மென, நாக்காட்ட - நாவினுற் பேசப்படுவனவான இவைகள், நட்டார்க்கு இயையின் - நண்பர்களுக்குப் பொருந்தினுல், தமக்கு இயைந்த கூறு - அவற்றுள் தமக்குரிய பங்கை, உடம் பட்டார் வாய் பட்டது - ஏற்க உள்ள மொத்தவர்கள்பால் காணப்படும் இயல்பே, பண்பு - நல்லியல்பாம்.

(ப. பொ-ரை.) சாக்காடுங் கேடும் பகையும் துன்பமுமின்ப முஞ் சொல்லப்படுகின்ற நாட்டறைபோக்குமென்று சொல்லப் பட்டவிவை நட்டோர்க்கு வருமாயின் மற்றென்று நாவாடாது தமக்கியைந்த கூறுவுடம்பட்டார் கண்ணேயுள்ள குணம்.

(க-து.) பிறர்க்கு வருஞ் சாக்காடு முதலியவற்றைத் தமக்கு வந்தாற்போற் காணுமியல்பே, நல்லியல்பெனப்படு மென்க.

நாக்குக்கு, ஆடுதலென்பதே பேசுதலென்க; நாடு, நாட் டாரைக் குறித்தலின், ஆகுபெயர்; அறை தொழிலாகு பெயராய்ச்

சொல்லை யுணர்த்திற்று. நாட்டறைபோக்கு மெனப்பட்டது ஈண்டுப் பழியையென்றுணர்ந்து கொள்க. நாக்காட்ட, வினையாலணையும்பெயர். (௭௬)

புலையாளர் புண்பட்டார் கண்கெட்டார் போக்கில்
நிலையாளர் நீர்மை யிழந்தார்—தலையாளர்க்
கூண்கொடுத் தூற்றா யுதவினார் மன்னராய்க்
காண்கொடுத்து வாழ்வார் கலந்து.

(இ-ள்.) புலையாளர் - தாழ்ந்த நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்கும், புண்பட்டார் - உடம்பிற் புண்பட்டவர்களுக்கும், கண்கெட்டார் - குருடர்களுக்கும், போக்கில் நிலையாளர் - அயல் நாடுகளுக்குச் செல்வதிலேயே நிலையா யிருப்பவர்களுக்கும், நீர்மை இழந்தார் - தங்கள் மேல் நிலைமையை யிழந்தவர்களுக்கும், தலையாளர் - சிறந்த நிலையினை யுடையவர்களுக்கும், ஊற்று ஆய் - ஆதரவாய், ஊண்கொடுத்து உதவினார் - உணவு கொடுத்து உதவி செய்தவர்கள், மன்னர் ஆய் - அரசர்களாய், கொடுத்து - வறியார்க்கு வழங்கி, கலந்து வாழ்வார் - உறவினருடன் கூடி மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வார்கள்.

(ப.பொ-ரை.) தாழ்வையுடையவர்களுக்கும் உடலிற் புண்பட்டவர்களுக்கும், நாடு சுற்றி வருவதில் நிலைகொண்டிருப்பவர்களுக்கும், மேன்மைத்தன்மை யிழந்தவர்களுக்கும், ஆதரவாய் உணவைக்கொடுத்துதவி செய்தவர்கள்; அரசர்களாய் அடுத்து ஏற்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து நண்பர் முதலியவருடன் கூடி இன்புற்று வாழ்வார்.

(க-து.) புலையாளர் முதலியவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து உதவிசெய்தவர்கள், மறுமையில் மன்னராய் வாழ்வார்.

தலையாளர்க்கு என்பதிலுள்ள நான்கனுருபைப் புலையாளர் முதலிய ஐந்தனொடுங் கூட்டுக. 'ஊற்று'என்றார், தமக்கு இடுக்கு வந்த காலத்தும் பிறர்க்கு உதவல் வேண்டுமென்றற்கு. மேன்மேலுதவுதற்கென்றும் உரைத்துக்கொள்க. ஊற்றாயுதவி என்றியைந்து ஊற்றுநீர் போலுதவி செய்து எனலுமாம். காண் முன்னிலையசை. (௭௭)

முற்றும்.

ஏலாதி பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

ஏலாதி அருஞ்சொல் விளக்க வகர வரிசை

[எண்-பாட்டு எண்]

ஏலாதி
அருஞ்சொல் விளக்க வகரவரிசை
முற்றும்.

கழக வெளியீடு-உஉக

பெருவாயின் முள்ளியார்

இயற்றிய

ஆசாரக் கோவை

பாளையங்கோட்டை அர்ச் சவேரியார் கல்லூரித்

தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்வான்

திரு. பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்

எழுதிய

விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி :: சென்னை

பிரமாதி - ஆவணி

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI Sept.-1939 MADRAS.

Printers:
Sri Bharathi Press, Choolai, Madras.

பதிப்புரை

"ஆசாரக்கோவை" என்னும் இந்நூல் பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகும். பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் இவை என்பது யாங்கள் வெளியிட்டிருக்கும் சிறுபஞ்சமூல முகவுரையான் அறியலாம். இந்நூல் கடைச் சங்க மருவிய நூல்களுள் ஒன்றாகலான், இதனாசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியா ருடைய காலம் அச்சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டதன்றென்பது நன்கு போதரும். தற்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள் நீங்கலாக, இதன்கண் நூறு வெண்பாக்கள் உள்ளன. இன்னிசை வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, குறள் வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா முதலிய வெண்பா வகையெல்லாம் இந்நூலின்கண் உண்டு. இந்நூலாசிரியர் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதும், இவர் ஊர்ப் பெயர் வண்கயத்தூர் என்பதும் தற்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளான் விளங்குகின்றன.

இந்நூற் பாக்களிற் சில பத்துப்பாட்டு, சீவகசிந்தாமணி முதலிய இலக்கியங்களிலும், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம் முதலான இலக்கண நூல்களின் உரைகளிலும் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலுக்கு மூலநூல் ஆரிடம் என்னும் வடநூலெனத் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தால் அறியக்கிடக்கின்றது. இதன்கண் கூறிய ஆசாரங்கள் பெரும்பான்மையும் சுக்ர ஸ்மிருதியிலுள்ளவென்று வடநூற் புலவர் கூறுவர். ஆசாரங்களை எடுத்து நுவல்வது குறித்தே இந்நூலுக்கு "ஆசாரக்கோவை" எனப் பெயர் இடப்பெற்றது.

இந்நூலில் உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலியன பத்தழகுடனே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னின்ன செய்யற்பாலன வென்றும் அவற்றால் இன்னின்ன நலமுண்டாமென்றும், இன்னின்ன செய்யற்பாலனவல்ல வென்றும், செய்யின் இன்னின்ன கேடுக ளுண்டா மென்றும் இதன்கண் தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலின்கண் பல பாக்களில் "முந்தையோர் கண்ட முறை", 'யாவரும்கண்ட நெறி', 'பேரறிவாளர் துணிவு', 'நல்லறிவாளர் துணிவு' என்பன போன்ற தொடர்கள் காணப்படுவதுகொண்டு இதன்கண் கூறப்பட்ட ஆசாரங்கள் பேரறிஞர் பலர் தம் அனுபவத்தால் ஆராய்ந்து கண்டவையேயாம் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இந்நூலுக்குப் பாளையங்கோட்டை ஆர்ச் சவேரியர் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழாசிரியர், வித்வான் திருவாளர் பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள் எழுதிய விருத்தியுரையுடன், பழைய பொழிப்புரையுஞ் சேர்த்து இதனை வெளியிடுகின்றோம்.

இதனையடுத்து, பழமொழி நானூறு, கைந்நிலை ஆகிய நூல்களை உரையோடு பதித்து வெளியிடக் கருதுகின்றோம். இவற்றோடு பதினெண் கீழ்க்கணக்குக் கழகப் பதிப்பு வரிசை அச்சிட்டு முடிவுபெறும்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஆசாரக்கோவை

மூலமும் - விரிவுரையும்.

நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை யின்சொலோ
டின்னாத எவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்வியோ
டொப்புர வாற்ற வறித லறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்ட லிவையெட்டுஞ்
சொல்லிய ஆசார வித்து.

(இதன்பொருள்.) *நன்றி அறிதல் - தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமையும், பொறையுடைமை-பொறுமையும், இன் சொல் ஓடு - இன்சொல்லும், எ உயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்க்கும், இன்னாத-துன்பந்தருபவற்றை, செய்யாமை-செய்யாதிருத்தலும், கல்வி ஓடு-கல்வியும், ஒப்புரவு-ஒப்புரவை, ஆற்ற-மிக, அறிதல்-அறிதலும், அறிவுடைமை-அறிவு உடைமையும், நல் இனத்தார் ஓடு - நல்ல இயல்புள்ளவர்களுடன், நட்டல் - நட்புச்செய்தலும், இவை எட்டும்-என்ற இவ்வெட்டுவகையும், சொல்லிய - அறிஞர் களாற் சொல்லப்பட்ட, ஆசார வித்து-ஒழுக்கங்கட்குக்காரணம்.*

(பழைய பொழிப்புரை.) *தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியறி தலும், பொறையும், இன்சொல்லும், எல்லா உயிர்க்கும் இன்னா தன செய்யாமையும், கல்வியும், ஒப்புரவை மிக வறிதலும், அறி வுடைமையும், நல்லினத்தாரோடு நட்டலும் என இவ்வெட்டு வகையும் நல்லாராற்சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்கட்குக் காரணம்.*

(கருத்துரை.) *நன்றியறிதல் பொறையுடைமை முதலிய எட் டும் நல்லொழுக்கங்கட்குக் காரணம்.*

நன்றி-நன்மை, பண்புப்பெயர். இன்சொல் - இனிமை+ சொல். எ+உயிர்—"எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர் உயிரும்

யகரமும் எய்தின் வவ்வும்" என்ற (நன்-உயிர். சூ. ககூ௩) விதிப் படி எவ்வுயிர் என்றாயிற்று. ஒப்புரவு பெரியோரால் ஒப்புக்கொள் ளப்பட்ட ஞானம், ஒப்பு+உரவு. அதாவது உலகநடை. நட்டல்- நன் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர்.

இச் செய்யுள் "பாதம் பலவரிற் பஃறொடை வெண்பா" என்பதற்கிணங்க நான்கடியின்மிக்குவந்தது. (க)

ஒழுக்கம் பிழையாதவரடையும் உறுதி.

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்விநோ யின்மை
இலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்றும்
ஒழுக்கம் பிழையா தவர்.

(இ-ள்.) என்றும்-எப்பொழுதும், ஒழுக்கம் பிழையாதவர் - ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர், பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பு, நெடுவாழ்க்கை - நீண்ட வாழ்நாள், செல்வம் - பொருட்செல்வம், வனப்பு- அழகுடைமை, நிலக்கிழமை - நிலத்துக்கு உரிமை, மீக்கூற்றம்- சொல்லின்மேன்மை, கல்வி-படிப்பு, நோய் இன்மை-பிணியில் லாமை, இ எட்டும்-இந்த எட்டுவகையினையும், இலக்கணத்தால்- அவற்றிற்குரிய இலக்கணங்களுடன், எய்துப-அடைவர்.

(ப-பொ-ரை.) நற்குடிப்பிறப்பு, நெடியவாழுள், செல்வம், அழகுடைமை, நிலத்துக்குரிமை, சொற்செலவு, கல்வி, நோ யின்மை என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வெட்டினையும் இலக்கணத் தோடு நிரம்பப்பெறுவர் என்றும் ஆசாரந் தப்பாமல் ஒழுகுவார்.

(க-ரை.) ஒழுக்கந் தவறாதவர்கள் மேற்கூறிய எட்டு வகை யையும் எய்துவர்.

ஆசாரம் - நன்றியறிதல் பொறையுடைமை முதலிய எட்டு. நற்குடிப் பிறப்பு - நல்லகுடியிற் பிறத்தல். ஆசார முடையவரே மேலாவர். வருணத்தா லுயர்வுதாழ்வின்று ஒழுக்கத்தால் உயர் விழிவு என்க. மேலும் ஒழுக்கமுடையவர் நோயடையாதவராய்ச்

செல்வங் குன்றாதவராய்ச் சிறப்பர். பிறப்பு, வாழ்க்கை-தொழிற் பெயர்கள். செல்வம் - தொழிலாகுபெயர். வனப்பு - பண்புப் பெயர். மீக்கூற்றம் - மேலானசொல். கூற்றம் - கூறு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். மீ-மேல். பிறப்பு முதல் நோயின்மை வரை பெயர்ச்செவ்வெண். இச்செய்யுள் தனிச் சொலின்றிப் பல விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வெண்பா. (உ)

தக்கணை முதலிய தவறாது நடத்தல்.

தக்கணை வேள்வி தவங்கல்வி யிந்நான்கும்
முப்பா லொழுக்கினாற் காத்துய்க்க—உய்க்காக்கால்
எப்பாலு மாகா கெடும்.

(இ-ள்.) தக்கணை - ஆசிரியர்க்குத் தட்சணை கொடுத்தலும், வேள்வி - யாகம் பண்ணுதலும், தவம் - தவஞ்செய்தலும், கல்வி-கல்வியும், இ நான்கும்-என இந்நான்கினையும், முப்பால் ஒழுக்கினால் - மூன்றுவகைப்பட்ட நெறியாலே, காத்து உய்க்க - பாது காத்து நடத்துக. உய்க்காக்கால்-நடாத்தாக்கால், எப்பாலும்-எவ் வுலகத்தின் கண்ணும், ஆகா கெடும் - பயனாகாவாய்க் கெடும்.

(ப-பொ-ரை.) குரவர்க்குத் தக்கணை கொடுத்தலும் யாகம் பண்ணுதலும், தவஞ்செய்தலும், கல்வியும் என்ற இந்நான்கினை யும் மூன்றுவகைப்பட்ட விதியாலே பாதுகாத்து நடாத்துக. நடாத்தாக்கால் எவ்வுலகத்தின்கண்ணும் தனக்குப் பயனாகாவாய் இந்நான்கும் கெடும்.

(க-ரை.) தக்கணை முதலிய பொருள்களைக் காலதாமத மின்றிச் செய்து முடிக்கவேண்டும்.

முப்பால் - மூன்றுபால்; மூன்று - அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்று. பால்-பகுதி. வேள்வி - வி விகுதிபெற்ற தொழிற் பெயர். உய்க்க - க விகுதிபெற்ற வியங்கோள். ஆகா-எதிர்மறை வினைமுற்றெச்சம். இஃது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, மூன்றடியால் வந்தமையின்.

வேண்டிய வீரடி யாற்குற ளாமிக்க மூவடியாற்
றூண்டிய சிந்தியல் நான்கடி நேரிசை தொக்கதனில்
நீண்டியல் பாதத்துப் பஃறொடையாம். (ரு)

வைகறையிற் செய்யவேண்டியவை.

வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யும்
நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ-ள்.) வைகறை - விடியற்காலமாகிய, யாமம் - பின்சாமத்திலே, துயில் எழுந்து - தூக்கத்தினின்று விழித்தெழுந்து, தான் செய்யும் - தான் மறுநாள் செய்யவேண்டிய, நல் அறமும் - நல்ல அறச்செயல்களையும், ஒள்பொருளும் - ஒள்ளியபொருளுக்கு வருவாயான செயல்களையும், சிந்தித்து - ஆராய்ந்துபார்த்து, வாய்வதில் - வாய்ப்புடைத்தாவதோடு, தந்தையும் - தகப்பனையும், தாயும் - தாயையும், தொழுது எழுக - தொழுது எழுந்து ஒரு செயலைச்செய்க, என்பதே - என்று சொல்லப்படுவதே, முந்தையோர் - அறிவுடைய பழமையோர், கண்ட - செய்துவைத்திருக்கிற, முறை - முறையாம்.

(ப-பொ-ரை.) வைகறையாகிய பின்யாமத்திலே துயிலெழுந்து தான் பிற்றைஞான்று செய்யும் நல்லறத்தையும் ஒள்ளியபொருட்கு வருவாயாகிய காரியத்தையும் ஆராய்ந்து சிந்தித்து, பின்னைக் கங்குல் புலர்ந்தால் பழுதின்றித் தந்தையையும் தாயையும் தொழுதெழுந்து ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குக என்று சொல்லப்படும் ஒழுக்கம், அறிவுடைய பழையார் சொல்லிய முறைமை.

(க-ரை.) மறுநாட் செய்யப்புகுங் காரியத்தை வைகறையிலெழுந்து சிந்தித்துப் பின் பெற்றோரை வணங்கி அச் செயலைத் தொடங்குக.

வைகறை - மாலையாமமும் இடையாமமும் கழிந்து அக் கங்குல் வைகுறுதல். அது கங்குல்வைகிய அறுதியாதல் நோக்கி வைகறையுமாம். விடியுமுன் பத்துநாழிகையளவுகாலம். பண்டையோர் ஒருநாளை

"மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு,
காலை வெங்கதிர் காயுநண் பகலென"

அறுபொழுதாகப் பகுத்துள்ளார். யாமம்-ஏழரை நாழிகை; அதாவது மூன்றுமணிக்காலம். முந்தை-முந்து பகுதி, ஐ-சாரியை. ஒண்பொருள் - அறத்தாற் செய்யப்படும் பொருள். வாய்வது-உண்மை. வாய்வதில் - உண்மையில், பழுதின்றி. பொழிப்புரைக்கிணங்க வாய்வதில் என்பதற்குப் பின்னைக் கங்குல் புலர்ந்தால் என்ற பொருளும் உரைக்கப்படும். இதுவும் பல விகற்ப இன்னிசை வெண்பா. இவ்வெண்பாவின் அடிகள் மதுரைக்காஞ்சியுரையிலும், பிரயோக விவேக உரையிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. 'சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே' என்றபடி தந்தையே ஒருவன் ஏற்றத்துக்குக் காரணமாதல் கருதி 'தந்தை தாய்ப்பேண்' என்ற முறைக்கு இலையயவே 'தந்தையுந்தாயும்' என்றார். (௪)

எச்சிலுடன் தீண்டலாகாதவை.

எச்சிலார் தீண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தேவர்
உச்சந் தலையோ டிவையென்ப யாவருந்
திட்பத்தால் தீண்டாப் பொருள்.

(இ-ள்.) பசு பார்ப்பார் தீ தேவர் உச்சந்தலையோடு இவை-பசு பார்ப்பார் நெருப்பு தேவர் உச்சந்தலை இவற்றை, எச்சிலார்-எச்சிலையுடையராய், யாவரும் தீண்டார் என்ப-யாவரும் தீண்டார் என்று சொல்வர். திட்பத்தால்-யாப்புற, தீண்டாப்பொருள் - எல்லாரும் எச்சிலோடு தீண்டப்படாத பொருளும் இவை.

(ப-பொ-ரை.) பசு பார்ப்பார் தீ தேவர் உச்சந்தலையோடே கூட இவையிற்றை எச்சிலையுடையராய் யாவரும் தீண்டார் என்று

சொல்வர். எல்லாரும் யாப்புற எச்சிலோடு தீண்டப்படாத பொருளும் இவை.

(க-ரை.) பசு முதலிய ஐந்து பொருள்களை எவரும் எச்சிலுடன் தீண்டலாகாது.

திணைவிரவி எண்ணுப்பன்மைபற்றி அஃறிணை முடிபேற்றது. யாப்பு - உறுதி. "அழலை யந்தணரைப் பசுவினை யிச்சில் அடைந்துளோர் தீண்டிடலாகா" காசிகாண்டம். "தெய்வம்" என்றும் "உச்சந்தலையோ டியாவதும்" என்றும் பாடம். தீண்டார் என்பதில் ஆகார எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது. (௲)

எச்சிலுடனே காணலாகாதவை

எச்சிலார் நோக்கார் புலைதிங்க ளுயிறுநாய்
தக்கவீழ் மீனோடே யிவ்வைந்துந் தெற்றென
நன்கறிவார் நாளும் விரைந்து.

(இ-ள்.) புலை - புலையும், திங்கள் - மதியும் (சந்திரனும்), ஞாயிறு-சூரியனும், நாய்-நாயும், தக்க - அழகிய, வீழ்மீனோடு-வீழ்மீனுடன், இவ் ஐந்தும் - சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தினையும், நன்கறிவார் - நன்மையானவற்றை அறிந்துள்ளவர், எச்சிலார் - எச்சிலையுடையவராய், நாளும் - எந்நாளும், விரைந்து - விரைவாய், தெற்றென-தெளிய, நோக்கார்-கண்ணால் நோக்கமாட்டார்.

(ப-பொ-ரை.) புலையும் திங்களும் ஞாயிறும் நாயும் அழகிய வீழ்மீனோடு சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையும் எச்சிலையுடையார் விரைந்து தெளிய நாளும் கண்ணால் நோக்கார் நன்கறிவார்.

(க-ரை.) நன்கறிவார் புலை முதலிய ஐந்தையும் கண்ணாற் காணார்.

புலை-புலையன். ஞாயிறு - சூரியன், கோளரசு - கோள்களின் நடுவில் இருப்பவன். வீழ்மீன்-எரிநாள். விண்ணினின்றும் வீழும் மீன். மின்னுவது மீன். (௬)

நால்வகை எச்சில்.

எச்சில் பலவு முளமற் றவற்றுள்
இயக்க மிரண்டு மிணைவிழைச்சு வாயில்
விழைச்சிவை எச்சிலிந் நான்கு.

(இ-ள்.) எச்சில் பலவும் உள - எச்சில்கள் பலவகையுள அவற்றுள் - அவைகளுள், இயக்கம் இரண்டும் - மலமூத்திரங்கள் இயங்கிய இயக்கம் இரண்டோடுகூட, இணைவிழைச்சு - இணை விழைச்சும், வாயில் விழைச்சு - வாயினால் வழங்கிய விழைச்சும் இவை எச்சில் - என இவை எச்சிலாவன. இ நான்கு - இவ்வெச்சில் நான்கையும் பாதுகாக்க.

(ப-பொ-ரை.) எச்சில்கள் பல எச்சில்களும் உள. அவற்றுள் மலமூத்திரங்கள் இயங்கிய இயக்கம் இரண்டோடுகூட இணை விழைச்சும் வாயினால் வழங்கிய விழைச்சும் என இவை எச்சிலாவன. இவ்வெச்சில் நான்கினையும் பாதுகாக்க.

(க-ரை.) பலவகை எச்சில்களில் மலசலங்கழித்தல் புணர்ச்சி அதரபானம் இந்நான்கையும் காக்க.

மற்று - அசை. இயக்கம் - அம் ஈற்றுத் தொழிற் பெயர். விழைச்சு-விருப்பம். இணைவிழைச்சு-புணர்ச்சி. (எ)

எச்சிலுடன் செய்யத்தகாதவை.

நால்வகை யெச்சிலு நன்கு கடைப்பிடித்
தோதா ருரையார் வளராரே யெஞ்ஞான்று
மேதைக ளாகுறு வார்.

(இ-ள்.) நால்வகை எச்சிலும் - மேற்கூறப்பட்ட நான்கு எச்சிலையும், நன்கு கடைப்பிடித்து - மிகக்கடைப்பிடித்து, ஓதார் - ஒன்றினையும் ஓதார், உரையார் - வாயால் ஒன்றினையுஞ் சொல்லார், வளரார் - கண்துயிலார், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், மேதைகள் ஆகுறுவார் - மதியுடையராக வேண்டுவோர்.

(ப-பொ-ரை.) கூறப்பட்ட இந்நான்கு எச்சிலையும் மிகக் கடைப்பிடித்து ஒன்றனையும் ஓதார், வாயாலொன்றனைச் சொல்லார், கண்துயிலார் எஞ்ஞான்றும் மதியுடையாராகவேண்டுவோர்.

(க-ரை.) நால்வகை எச்சிலு முண்டானவிடத்து ஒன்றும் படித்தலாகாது, வாயா லொன்றையுஞ் சொல்லலாகாது, தூங்கலாகாது.

கடைப்பிடித்தல் - கைக்கொண்டொழுகல். வளர்தல்-கண்வளர்தல், தூங்கல். மேதை-அறிவு; எதிர்மொழி பேதை. ஓதார் உரையார் வளரார் என்பவற்றில் இடையிலுள்ள எதிர்மறை ஆகார இடைநிலைபுணர்ந்து கெட்ட. எ+ஞான்று - எஞ்ஞான்று; ஞான்று-பொழுது. (அ)

காலைமாலைக் கடவுள் வணக்கம்.

நாளந்தி கோறின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத்
தானறியு மாற்றாற் றொழுதெழுக வல்கந்தி
நின்று தொழுதல் பழி.

(இ-ள்.) நாள் அந்தி - சிறுகாலையில், கோல் தின்று - ஒரு கொம்பாலே பல்துடைத்து, கண்கழீஇ - கண்கழுவி, தான் தெய்வத்தை - தான் வணங்குங் கடவுளை, அறியும் ஆற்றால் - அறியும் நெறியால், தொழுது எழுக - தொழுக. பின் ஒரு கருமத்தைத் தொடங்குக. அல்கு அந்தி - மாலைப்பொழுதின்கண், நின்று தொழுதல்-தான் வணங்குங் கடவுளை நின்று வணங்குதல், பழி-குற்றமாம்.

(ப-பொ-ரை.) சிறு காலையின்கண் ஒரு கோலாலே பற்றுடைத்துக் கண்கழுவித் தான் வணங்குந் தெய்வத்தைத் தானறியும் நெறியால் தொழுக. மாலைப்பொழுதின்கண் தான் வணங்குந் தெய்வத்தை நின்று தொழுதல் குற்றமாம்; இருந்து தொழுக.

(க-ரை.) விடியற்காலத்தில் பல்துலக்கித் தேகசுத்தஞ்செய்து கடவுளை வழிபட்டுப் பின் ஒரு கருமஞ்செய்க. மாலைக்காலத்தில் வீற்றிருந்தே கடவுளை வழிபடுக.

நாள் அந்தி-நாட்காலை, சிறுகாலை; அந்தி-கூடுதல், பொருந்துதல்; அஃதாவது பகலுமிரவுங் கூடுகின்றகாலம். சந்தி-மாலை வேளை. அல்கு-குறை. அல்குதல் - வெளிச்சம் குறைதல். கோல்-பற்குச்சு. தானறியுமாற்றால் - சமயமரபின்படி. கழீஇ - சொல்லிசையளபெடை. (௬)

இன்றியமையாது நீராடுதல்.

தேவர் வழிபாடு தீக்கனா வாலாமை
உண்டது கான்றல் மயிர்களைத லூண்பொழுது
வைகு துயிலோ டிணைவிழைச்சுக் கீழ்மக்கள்
மெய்யுறல் ஏனை மயலுற வீரைந்தும்
ஐயுறா தாடுக நீர்.

(இ-ள்.) தேவர் வழிபாடு - தன்னால் வழிபடப்பெறும் தெய்வத்தைத் துதித்தற் கண்ணும், தீக்கனா - தீய கனவைக் கண்டவிடத்தும், வாலாமை - தூய்மைகுன்றிய காலத்தும், உண்டது கான்றல் - உண்டதை வாந்திசெய்த விடத்தும், மயிர்களைதல் - மயிர்களைந்த விடத்தும், ஊண்பொழுது - உண்ணும்பொழுதும், வைகு துயிலோடு - பொழுதேறத் தூங்கிய விடத்தும், இணை விழைச்சு - புணர்ச்சியான காலத்தும், கீழ்மக்கள் மெய்யுறல் - கீழ்மக்கள் உடம்பு தீண்டியவிடத்தும், ஏனை மயல் உறல் - மலசலங் கழித்தவிடத்தும், ஈரைந்தும் - என இப்பத்திடத்தும், ஐயுறாது-சந்தேகங் கொள்ளாமலே, நீர் ஆடுக-நீராடல்செய்க.

(ப-பொ-ரை.) தன்னால் வணங்கப்படுந் தேவரை வழிபடுதற்கண்ணும், தீக்கனாக் கண்டவிடத்தும், தூய்மையின்மை யுண்டானவிடத்தும், உண்டதனைக் கான்றவிடத்தும் மயிர் களைந்தவிடத்தும், உண்ணும்பொழுதும், பொழுதேற உறங்கிய விடத்

தும், இணைவிழைச்சு உண்டாயினவிடத்தும், கீழ்மக்கள் உடம்பு தீண்டியவிடத்தும், மூத்திரபுரீடம் கால்வான் உறைவிடத்தும் என இப்பத்திடத்தும் ஐயுறாதே நீராடுக.

(க-ரை.) கடவுள் வழிபாடு முதலிய பத்துச் சமயங்களினும் இன்றியமையாது நீராடல் வேண்டும்.

வாலாமை-தூய்மையின்மை. வால்-தூய்மை. வைகு-தங்கு. வைகுதுயில் - படுக்கையில் நெடும்பொழுது தங்கியதுயில். கால்வான் - வானீற்றுவினை யெச்சம். மூத்திரபுரீடம் - சலமலம். ஆடுக - வியங்கோள், விதித்தற்பொருள். தீக்கனா-தீமை அல்லது துன்பத்தைத் தருங் கனவு. கான்றல் - தொழிற்பெயர், கால் பகுதி. (ഥ)

ஆடை யணிதல்.

உடுத்தலா னீராடா ரொன்றுடுத் துண்ணார்
உடுத்தாடை நீருட் பிழியார் விழுத்தக்கார்
ஒன்றுடுத் தென்று மவைபுகா ரென்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

(இ-ள்.) விழுத்தக்கார் - சிறப்புப் பொருந்தியவர், உடுத்து அலால் நீராடார் - ஓர் ஆடையை உடுத்தல்லது நீராடமாட்டார், ஒன்று உடுத்து - இரண்டு உடுத்தன்றி ஒன்றை உடுத்து, உண்ணார் - உண்ணமாட்டார், உடுத்த ஆடை - உடுத்த உடையை, நீருள் பிழியார் - நீரிற்பிழியமாட்டார், ஒன்று உடுத்து - ஓராடை புடுத்து, அவை புகார் - அவையின்கண் செல்லார், என்பது - என்று சொல்லப்படுவது, முந்தையோர் - பழையார், கண்ட முறை - கண்டமுறைமை.

(ப-பொ-ரை.) ஒன்றனையுடுத்தல்லது நீராடார், இரண்டுடுத்தன்றி ஒன்றுடுத்துண்ணார். உடுத்த ஆடையை நீரின்கண் பிழியார், சீர்மைதக்கார் ஓராடையையுடுத்து அவையின்கண் செல்லார் என்று சொல்லப்படுவது பழையார் கண்ட முறைமை.

(க-ரை.) நீராடல் உண்ணல் அவைபுகல் ஆகிய காலங்களில் உடையுடுத்தவேண்டிய முறையில் உடுத்துக.

விழுத்தக்கார் - சீர்மை பொருந்தியவர். விழுமம் - சிறப்பு. "உடுத்தாடை யில்லாதார் நீராட்டும்" என்பது திரிகடுகம். அலால் - தொகுத்தல் விகாரம். உடுத்த ஆடை என்பதில் அகரந் தொக்கு உடுத்தாடை என வந்தது. (கக)

தவிர்க்கவேண்டுவன.

தலையுரைத்த வெண்ணெயா லெவ்வுறுப்புந் தீண்
பிறருடுத்த மாசுணியுந் தீண்டார் செருப்புக் [டார்
குறையெனினுங் கொள்ளா ரிரந்து.

(இ-ள்.) தலை உரைத்த எண்ணெயால் - தலையின்கண் தேய்த்த எண்ணெயினால், எவ்வுறுப்பும் தீண்டார்-யாதோர் உறுப்பும் தீண்டார், பிறர் உடுத்த-, மாசுணியும்-அழுக்காடையும், தீண்டார்-, இரந்து - பிறர் இரந்து, குறை எனினும்-தமக்குக் காரிய மென்று வேண்டிக்கொண்டாலும், செருப்பு - பிறர் தொட்ட செருப்பும், கொள்ளார் - காலில் அணிந்துகொள்ளார்.

(ப-பொ-ரை.) தலையின்கண் தேய்த்த எண்ணெயால் யாதோர் உறுப்புந் தீண்டார். பிறர் உடுத்த அழுக்காடையும் தீண்டார், பிறர் தொட்ட செருப்பும் பிறர் இரந்து தமக்குக் காரியமென்று வேண்டிக்கொள்ளினுங் கொள்ளார்.

(க-ரை.) தலையிற்றேய்த்த எண்ணெயை வழித்து மற்ற உறுப்புக்களிற் பூசுதல், அடுத்தவராடையைத் தீண்டுதல் முதலியன செய்தலாகாது.

எண்ணெய் : எள்+நெய். மாசுணி : மாசு+உணி. மாசு- அழுக்கு, உணி - உண்ணப்பட்டது; உண்பகுதி, இ செயப்படு பொருள் விகுதி. குறை-முடிக்கப்படுங் கருமம். இஃது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. (கஉ)

செய்யத்தகாதன.

நீரு ணிழற்புரிந்து நோக்கார் நிலமிராக்
கீறா ரிராமரமுஞ் சேரா ரிடரெனினு
நீர்தொடா தெண்ணெ யுரையா ருரைத்தபின்
நீர்தொடார் நோக்கார் புலை.

(இ-ள்.) நீருள் - நீரின்கண், நிழல்புரிந்து - தம் நிழலை விரும்பி, நோக்கார் - பாரார், நிலம் - நிலத்தை, இரா - இருந்து, கீறார் - கிறமாட்டார், இரா - இரவில், மரமும் - ஒரு மரத்தின் கண்ணும், சேரார்-சேர்ந்திரார், இடர் எனினும்-நோய்கொண்டு இடர்ப்பட்டாராயினும், நீர் தொடாதே - நீரைத் தொடாமலே, எண்ணெய்-, உரையார் - உடம்பின்கண் தேயார், உரைத்தபின்- அவ்வெண்ணெய் தேய்த்தபின், நீர் தொடார் - தம் உடம்பின் மேல் நீரைத் தெளித்துக்கொள்ளாது, புலை-புலையை, நோக்கார்- தம் கண்ணால் நோக்கார்.

(ப-பொ-ரை.) நீரின்கண் தம் நிழலை விரும்பி நோக்கார், நிலத்தை இருந்து கீறார், இரவின்கண் ஒரு மரத்தின்கண்ணும் சேரார், நோய் கொண்டு இடர்ப்பட்டாராயினும் நீரைத் தொடாதே எண்ணெய் உடம்பின்கண், தேயார், அவ்வெண்ணெ யைத் தேய்த்தபின் தம் உடம்பின்மேல் நீரைத்தெளித்துக்கொள் ளாது புலையைத் தம் கண்ணால் நோக்கார்.

(க-ரை.) தண்ணீரில் நிழல் பார்த்தல், சும்மா தரையைக் கீறுதல் முதலியன ஆகா.

நிழல் - உடம்பு நிழல். புரிதல் - விரும்பல். முதல் இரா - இருந்து, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இரண்டா வது இரா - இரவு. புலை - கீழ்மகன்; பண்பாகு பெயர். தண்ணீ ரில் நிழலை நோக்குதல் செல்வக்கேடாதலின் நீருள் நிழற்புரிந்து நோக்கார் என்றார். நிலத்திற் கீறுதல் தோற்றோர் செய்யுங்குறி. மரங்கள் பகலில் உட்கொண்ட கெட்டகாற்றை இரவில் வெளி விடுவனவாதலின் இரா மரம் சேரார் என்றார். எண்ணெய் தேய்த்

துக்கொள்ளலாகாத நாட்களில் எண்ணெய் தேய்க்க நேரின் கஞ்சியேனும் நெய்யேனும் நீரேனும் கலந்துவிட்டால் குற்ற மில்லையென்று முறைபற்றி நீர்தொடா தெண்ணெயுரையார் என்றார். தொடார் - முற்றெச்சம். (கரு)

நீராடியல்பு.

நீராடும் போழ்தி னெறிப்பட்டா ரெஞ்ஞான்று
நீந்தா ருமியார் திளையார் விளையாடார்
காய்ந்த தெனினுந் தலையொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர்.

(இ-ள்.) நெறிப்பட்டார் - ஒருமுறைப்பட்டார், நீராடும் போழ்தில் - நீராடும் பொழுதில், எ ஞான்றும் - ஒருநாளும், நீந்தார்-நீந்தமாட்டார், உமியார் - எச்சிலையுமிழமாட்டார், திளையார் - அமுங்கி யிருக்கமாட்டார், விளையாடார் - விளையாடுதலுஞ் செய்யார்; ஆய்ந்த அறிவினவர் - ஆராய்ந்த அறிவுடையவர், காய்ந்தது எனினும் - எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளாமல் தலை காய்ந்திருந்தாலும், தலை ஒழிந்து-தலை ஒழிய, ஆடார்-கழுத்தள வாய் அமிழ்ந்து குளியார்.

(ப-போ-ரை.) ஒருமுறைப்பட்டார் நீராடும்போழ்தின்கண் ஒருநாளும் நீந்தார், நீரின்கண் உமியார், நீரைக் குடைந்து திளையார், விளையாடுவதுஞ்செய்யார், எண்ணெய்பெறுது தலைகாய்ந்த தெனினும் தலையொழிய நீராடார் ஆய்ந்த அறிவினர்.

(க-ரை.) குள முதலியவற்றில் நீராடுங்காலத்து நீந்துதல் எச்சிலுமிழ்தல் முதலிய அருவருக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்யலாகாது. கழுத்துவரை குளிக்கலாகாது.

நெறிப்பட்டார் - நூல்வழி யொழுகுபவர்; நல்லொழுக்க முடையார். திளைத்தல் - அமுங்குதல். நீராடல் - முழுகுதல். போழ்து-பொழுது என்பதன் மரூஉ. உமியார்: உமி-பகுதி; இது உமிழ் என்றும் வரும். (கச)

தன்னுடல்போற் போற்றத்தக்கவை.

ஐம்பூதம் பார்ப்பார் பசுத்திங் ஞாயிறு
தம்பூத மெண்ணா திகழ்வானேற் றன்மெய்க்கண்
ஐம்பூத மன்றே கெடும்.

(இ-ள்.) ஐம்பூதம் - நிலம் முதலாயின ஐம்பூதங்களையும், பார்ப்பார் - பார்ப்பாரையும், பசு - பசுவையும், திங்கள் ஞாயிறு - சந்திரனையும் சூரியனையும், தம்பூதம் எண்ணாது - தம் உடம்பு போலக், கருதிப் போற்றாது, இகழ்வானேல் - இகழ்வானாயின், தன்மெய்க்கண் - தன் உடம்பின்கண் உள்ள, ஐம்பூதம் - ஐந்து பூதத்தையுடைய தெய்வங்கள், அன்றே கெடும் - அன்றே கெட்டகன்றுபோம்.

(ப-போ-ரை.) நிலம் முதலாயின ஐம்பூதங்களையும் பார்ப்பாரையும் பசுக்களையும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் தன் உடம்பு போலக் கருதிப் போற்றா திகழ்வானாயின் தன் உடம்பின்கண் உள்ள ஐந்து பூதத்தையுமுடைய தெய்வங்கள் அன்றே கெட்டகன்றுபோம்.

(க-ரை.) பஞ்ச பூதம் முதலியவைகளை இகழ்வானாயின் ஒருவன் உடம்பின்கணுள்ள ஐந்து பூதத்தையுமுடைய தெய்வங்கள் அன்றே நீங்கும்.

தன்பூதம் என்பது எதுகை நோக்கித் தம்பூதம் என வந்தது. பூதம் கருவியாகு பெயராய் அவற்றாலாகிய உடம்பை யுணர்த்திற்று. தம்பூதம் என்னாது என்றும் பாடம். மெய்க்கண் ஐம்பூதம் என்பதற்கு உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்கள் ஐந்தும் எனவுங் கூறலாம். ஐம்பூதங்களாவன, மண் நீர் அனல் வளி வான். அன்று, ஏ, என்பன முறையே விரைவும் துணிவுங் குறிக்கன.

ஐம்பெருங்குரவர் வழிபாடு.

அரச னுவாத்தியான் றாய்தந்தை தம்மு
னிகரில் குரவ ரிவரிவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

(இ-ள்.) *அரசன்* - அரசனும், *உவாத்தியான்*-உவாத்தியும், *தாய் தந்தை*-தாயும் தந்தையும், *தம்முன்*-தனக்கு மூத்தோனும், *இவர்* - என இவர்கள், *நிகர் இல் குரவர்* - தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார். *இவரை* - இவர்களை, *தேவரைப்போலத் தொழுது எழுக* - தேவரைப்போலத் தொழுது எழுக, *என்பது* - என்று சொல்லப்படுவது, *யாவரும்*-எல்லாரும், *கண்ட* - வரையறுத்துக் கூறிய, *நெறி*-வழி.

(ப-பொ-ரை.) அரசனும் உவாத்தியும் தாயும் தந்தையும் தனக்கு மூத்தோனும் என இவர்கள் தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார். இவர்களைத் தேவரைப்போலத் தொழுதெழுக என்று சொல்லப்படுவது எல்லா நல்லாரும் உரைத்துச்சொல்லிய நெறி.

(க-ரை.) அரசன் முதலிய ஐங்குரவரையும் தேவரைப் போலத் தொழுது எழுக.

தம்முன்-தனக்கு முன்னே பிறந்தவன். முன் - காலவாகு பெயர். குரவர் - பெரியோர். இச்செய்யுளில் இரண்டாமடி ஒரு சீர் குறைந்து வந்தமையால் சவலை வெண்பா. (கக)

நல்லறிவாளர் செயல்.

குரவ ருரையிகந்து செய்யார் விரதங்
குறையுடையார் தீர மறவார் நிறையுவா
மேற்கோளுந் தின்னார் மரங்குறையா ரென்பதே
நல்லறி வாளர் துணிவு.

(இ-ள்.) குரவர் உரை-முன்பு கூறப்பட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லை, இகந்து-கடந்து, செய்யார்-ஒன்றனையுஞ்செய்யார், குறை விரதம் உடையார்-முடியாத குறை விரதமுடையார், மிக, மறவார்-அதனை மறந்து ஒழுகார், நிறை உவாமேல் - மதி நிறைந்த உவாவின்கண், கோலும் தின்னார் - பல்துடைப்பதும் செய்யார், மரம் குறையார் - அவ்வுவாவின்கண் மரங்களையும் வெட்டார், என்பது-என்று சொல்லப்படுவது, நல் அறிவாளர்-நல்லறிவாளர், துணிவு - தொழில். ஏ-அசை.

(ப-பொ-ரை.) முன்பு கூறப்பட்ட குரவர்கள் சொல்லிய சொல்லைக்கடந்து ஒன்றனையுஞ்செய்யார், முடியாது கிடந்த குறைவிரதமுடையார் மிகவதனை மறந்தொழுகார், மதிநிறைந்த உவாவின்கண் தம் பல் துடைப்பதும் செய்யார், அவ்வுவாவின் கண் மரங்களையுங் குறையார் என்று சொல்லப்படுவது நல்லறிவாளர் தொழில்.

(க-ரை.) குரவர் சொற்கடந்து செய்தல் நிறையுவாவில் பல் துடைத்தல் மரங்குறைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்யார் நல்லறிவாளர்.

உவா-பூரணை; நிறையுவா. மறையுவா-அமாவாசை. இகந்து: இக பகுதி. மெல்கோல் தின்னல்-கொம்பாற் பல் துடைத்தல். 'இகழ்ந்து செய்யார்' என்றும், 'மெல்கோலுந்தின்னார்' என்றும் பாடம். துணிவு - உறுதி, தொழிற்பெயர். குறைத்தல் - வெட்டல்.

(கஎ)

உணவுகோள் முறைமை.

நீராடிக் கால்கழுவி வாய்பூசி மண்டலஞ்செய்
துண்டாரே யுண்டா ரெனப்படுவா ரல்லாதார்
உண்டார்போல் வாய்பூசிச் செல்வ ரதுவெடுத்துக்
கொண்டா ரரக்கர் குறித்து.

(இ-ள்.) நீர்ஆடி - குளித்து, கால்கழுவி-காலைக்கழுவி, வாய் பூசி - வாயைத் துடைத்து, மண்டலம் செய்து - உண்கலத்தைச்

சுற்றி நீரிறைத்து, உண்டார்-உண்டவர், உண்டார் எனப்படுவர். உண்டாராவர், அல்லாதார் - இப்படியொழிய வுண்டவர், உண்டார்போல் - உண்டாரைப்போல, வாய்பூசி -, செல்வர்-போவர், அது - அவருணவை, அரக்கர்-அசுரர், குறித்து எடுத்துக்கொண்டார் - கருதி எடுத்துக்கொண்டார்.

(ப-பொ-ரை.) குளித்துக் கால்கழுவி வாய்பூசி உண்ணுமிடம் மண்டலஞ்செய்து உண்டார்; உண்டாராவர். இப்படியொழிய உண்டவர்கள் உண்டாரைப்போல வாய்பூசிப் போவாருணை அரக்கர் எடுத்துக்கொண்டார்.

(க-ரை.) உண்கலத்தினின்று முணவை யெடுத்துண்ணுமுன் நீராடல் கால்கழுவல் முதலியன செய்துண்பதே, உண்பதாம்.

மண்டலம்-வட்டம். மண்டலஞ்செய்தலாவது-உண்ணுமுன் மறைமுறையில் மந்திரங்கூறி நீர்வலஞ்செய்தல்; "அருமறையால் நீர்வலஞ்செய் தடிசில் தொட்டு" என்பது காசிகாண்டம். பூசல்-துடைத்தல். எடுத்துக்கொண்டார் என இறந்த காலத்தாற்கூறியது துணிவுபற்றி; காலவழுவமைதி. குறித்து-நீராடுதல் முதலியன செய்யாமையைக் கருதி. (கஅ)

கால்கழுவியபின் செய்யவேண்டியவை.

காலினீர் நீங்காமை யுண்டிடுக பள்ளியும்
ஈரம் புலராமை யேறற்க வென்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு.

(இ-ள்.) காலின் நீர் - கால்கழுவின நீரின், நீங்காமை-ஈரம் புலர்வதற்குமுன்னே, உண்டிடுக - உண்ணத்தொடங்குக, பள்ளியும் - படுக்கையிடத்திலும், ஈரம் - கால்கழுவின ஈரமானது, புலராமை - காய்வதற்குமுன்னே, ஏறற்க-ஏறுதொழிக, என்பது-என்று சொல்லப்படுவது, பேர் - பெரிய, அறிவாளர் - அறிவுடையவரது, துணிவு - கொள்கையாம்.

(ப-பொ-ரை.) கால்கழுவி நீர் உலர்வதற்கு முன்னே உண்ணத் தொடங்குக, பாயலின் கண்ணும் கால் கழுவிய ஈரம் புலர்ந்தாலன்றி ஏறுதொழிக என்று சொல்லப்படுவது போறிவாளர் துணிவு.

(க-ரை.) கால் கழுவின ஈரங் காய்வதன்முன் உணவு கொள்க, கால்கழுவின ஈரங் காய்ந்தபின்னே பள்ளி ஏறுக.

புலராமை, நீங்காமை: எதிர்மறைவினையெச்சங்கள். உண்டிடுக - உடன்பாட்டு வியங்கோள். ஏறற்க - எதிர்மறை வியங்கோள். பள்ளி - படுக்குமிடம். (கக)

உணவுகோள்ளு முறைமை.

உண்ணுங்கா ேலுக்குந் திசைகிழக்குக் கண்ணமர்ந்
தூங்கான் றுளங்காமை நன்கிரீஇ யாண்டும் [து
பிறிதியாது நோக்கா னுரையான் றொழுதுகொண்டு
உண்க வுகாமை நன்கு.

(இ-ள்.) உண்ணுங்கால்-ஒருவன் உண்ணும்பொழுது, நோக்கும்திசை - தான் பார்க்கப்படும் திசையானது, கிழக்குக்கண் - கிழக்குமுகமாக, அமர்ந்து - பொருந்தி, தூங்கான் - தூங்காமல், துளங்காமை-அசைந்தாடாமல், நன்கு-நன்றாக, இரீஇ - இருந்து, யாண்டும்-எவ்விடத்தும், பிறிதியாது-வேறொன்றனையும், நோக்கான்-பார்க்காமல், உரையான்-பேசாமல், தொழுது-உண்கின்ற உணவைத் தொழுது, கொண்டு - கையாலெடுத்து, உகாமை - சிந்தாமல், நன்கு - நன்றாக, உண்க - உண்பானாக.

(ப-பொ-ரை.) உண்ணும்போது நோக்கப்படும் திசை கீழ்த்திசையாங்கண் பொருந்தி, தூங்காது புடைபெயராது நன்றாக இருந்து, எவ்விடத்தும் பிறிதொன்றினையும் நினையாது, நோக்காது, சொல்லாது, உண்கின்ற உணவினைத் தொழுது சிந்தாமல் உண்க.

(க-ரை.) உணவுட்கொள்வோன் கிழக்கு நோக்கி ஆடாமல் அசையாமல் உணவிலே கருத்துடையனுயுண்க. கிழக்கு மங்கலத் திசையாதலின் கிழக்குநோக்கி எனப்பட்டது.

சித்திரை அசனம் எண்ணெய் நிரைமயிர் சிரைத்த லின்ன
உத்தமக் கிழக்கு நன்றும் ஓங்குயிர் வளருந் தெற்கு
சித்தமே கலங்கு மேற்குத் திசைகேடு நான்கு மூலை
அத்தமும் உயிரும் போக்கும் ஆனதோர் வடக்குத் தானே.

என்ற நீதிசாரச் செய்யுள் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. மனக்கவலை யாற் பிறிதொன்றினை நினைப்பின் உணவின் சுவைப்பயன் அறியப்படாதாதலின் நினையாது என்பது பொழிப்புரையிற் சேர்க்கப்பட்டது. உண்கின்ற உணவு அன்னலட்சுமியென வழங்கப்படும். இனித் தொழுது என்பதற்குக் கடவுளைத் தொழுது எனலுமாம். உண்ணுங்கால் உண்ணும்பொழுது எனின் பெயரெச்சத்தொடர். கால்-காலம் என்பதன் குறைவு. ஆங்கான் நோக்கான் உரையான் முற்றெச்சங்கள். இரீஇ - சொல்லிசை யளபெடை. நன்கு - பண்புப்பெயர். பிறிதியாது என்பதில் இகரம் குற்றியலிகரம். உகாஅமை - உயிரளபெடை. "தொழுது கொண் டுகாஅமை நன்கு" என்பது சீவகசிந்தாமணி முத்தி யிலம்பகம் 101-ம் செய்யுளுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது. (உயு)

உணவு கொடுத்துண்டல்.

விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை
இவர்க்கூண் கொடுத்தல்லா லுண்ணாரே யென்றும்
ஒழுக்கம் பிழையா தவர்.

(இ-ள்.) விருந்தினர் - விருந்தினரும், மூத்தோர் - மிக முதி யரும், பசு - பசுக்களும், சிறை - பறவைகளும், பிள்ளை - பிள்ளை களும், இவர்க்கு - என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கட்கு, ஊண் கொடுத்து அல்லால் - உணவு கொடுத்தல்லாமல், உண்ணார் - உண்ணமாட்டார், என்றும் - எக்காலத்திலும், ஒழுக்கம் - நல் லொழுக்கத்தினின்றும், பிழையாதவர் - தவறாத பெரியோர்கள்.

(ப-பொ-ரை.) விருந்தினரும் மிக மூத்தோரும் பசுக்களும் சிறைகளும் பிள்ளைகளும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கட்கு உணவு கொடுத்தல்லது உண்ணார் என்றும் ஒழுக்கம் பிழையாதார்.

(க-ரை.) விருந்தினர் முதலியவர்கட்கு உணவு கொடாமல் தாம் முன்னர் உண்ணலாகாது.

விருந்தினர் - புதியவர்; விருந்து - புதுமை; இது ஆகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது. அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாரும் என. சிறை - சிறகுகளுடையது; பறவை; சினையாகு பெயர். மூத்தோர், மூ - பகுதி. உயர்திணையோடு அஃறிணை கலந்து மிகுதியால் உயர்திணைமுடிபேற்ற வழுவமைதி. (உ௪)

உண்ணுந் திசை.

ஒழிந்த திசையும் வழிமுறையா னல்ல
முகட்டு வழியூண் புகழ்ந்தா ரிகழ்ந்தார்
முகட்டு வழிகட்டிற் பாடு.

(இ-ள்.) ஒழிந்த திசையும் வழிமுறையால் நல்ல - முன் சொன்ன கிழக்குத்திசையும் அக் கிழக்குத்திசைக்கு இடையூறுளதாயின் மற்றைத்திசைகளும் நல்லவாம், முகட்டுவழி ஊண்-வாயிலின் நேர் இருந்து உண்ணுதலை, புகழ்ந்தார் - ஆமெனப் புகழ்ந்தார்கள், முகட்டுவழி-வாயிற்படிக்கு நேராக, கட்டில்பாடு-கட்டிலிட்டுப் படுத்தல், பழித்தார் - ஆகாதென்று இகழ்ந்தார்கள் நல்லவர்.

(ப-பொ-ரை.) முன்சொன்ன கிழைத்திசையும், அக்கிழைத் திசைக்கு இடையூறு உளதாயின் பின்னை நோக்கி யுண்டற்கு மற்றைத் திசைகளும் நல்லவாம். வாயினேரிருந்துண்டலை ஆமெனப் புகழ்ந்தார்கள். முகட்டினேர் கட்டிலிட்டுக் கிடக்கலாகாதென்று பழித்தார்கள் நல்லார்.

(க-ரை.) கிழக்கு நோக்கி யிருந்துண்ணக் கூடாதாயின் வேறு திசை நோக்கியிருந்து முண்ணலாம், வாயிற்படிக்கு நேர் கட்டிலிட்டுக் கிடக்கலாகாது.

ஊண்-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; உண்-பகுதி. பாடு என்பதும் அது; படு-பகுதி. முகடு என்பதற்கு வீட்டின் உத்திரம் எனக்கொண்டு முகட்டுவழி கட்டிற்பாடு என்பதற்கு அவ்வுத்திரத்தின் நேராகக் கீழே படுத்தல் என்பதுமாம். உத்திரத்தின்கீழ்ப் படுத்தல் தீக்கனுக்கேது. (உஉ)

நின்றுகிடந் துண்ணுமை.

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையு முண்ணார்
சிறந்து மிகவுண்ணார் கட்டின்மே லுண்ணார் [ணார்
இறந்தொன்றுந் தின்னற்க நின்று.

(இ-ள்.) கிடந்து உண்ணார்-கிடந்துண்ணல் ஆகாது, நின்று உண்ணார் - நின்றுண்ணலாகாது, வெள்ளிடையும் உண்ணார் - வெள்ளிடையின் கண் இருந்து உண்ணல் ஆகாது, சிறந்து-விரும்பி, மிக உண்ணார் - மிகவும் உண்ணல் ஆகாது; கட்டில் மேல் உண்ணார் - கட்டில்மேலிருந்து உண்ணல் ஆகாது, இறந்து-நெறியைக் கடந்து, ஒன்றும் - யாதொன்றும், நின்று-நின்று, தின்னற்க - தின்னல் ஆகாது.

(ப-பொ-ரை.) கிடந்துண்ணல் ஆகாது, நின்றுண்ணல் ஆகாது, வெள்ளிடையின்கண்ணிருந்து உண்ணல் ஆகாது, விரும்பி மிகவும் உண்ணல் ஆகாது, நெறியைக் கடந்து மிக யாதொன்றும் நின்று தின்னல் ஆகாது.

(க-ரை.) படுத்தோ நின்றோ வெளியிடையிருந்தோ உண்ணலாகாது, கட்டின்மே லிருந்துந் தின்னலாகாது.

இனிச் சிறந்த என்ற பாடங்கொள்ளின் சிறந்த உணவுகளை என்க. தின்னல் என்னும் வினை உபலட்சணத்தால் பருகுதல் நக்கல் முதலிய தன்னினத்தையுங் குறிக்கும். (உ௩)

பெரியோர்பா லிருந்தருந்துவது.

முன்றுவ்வார் முன்னெழார் மிக்குறா ரூணின்கண்
என்பெறினு மாற்ற வலமிரார் தம்மிற்
பெரியார்தம் பாலிருந் தக் கால்.

(இ-ள்.) தம்மின் பெரியார் - தம்மிலும் பெரியராயுள்ளவர் தம்பால்-தம்பந்தியில், இருந்தக்கால் - இருந்து உண்ணுமிடத்து முன் துவ்வார் - அப்பெரியவர் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணார், முன் எழார் - முந்தி எழுந்திரார், மிக்கு உறார் - அவர்களை நெருக்கியிரார், ஊணின்கண் - உண்ணுமிடத்து, ஆற்ற - மிகுதியாக, என்பெறினும் - யாதாயினும் பெற்றாலும், வலம் இரார் - வலப்புறம் இருந்து உண்ணார்.

(ப-பொ-ரை.) தம்மிற் பெரியார் தம்பந்தியிலிருந்து உண்ணுமிடத்து, அப்பெரியார் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணார், முந்துற எழுந்திரார், அவர்களை நெருக்கியிரார், உண்ணுமிடத்து மிக யாதாயினும் பெறினும் வலமிருந்து உண்ணற்க.

(க-ரை.) பெரியோர்களுட னிருந்துண்ணுங்காலத்து அவர்கட்குமுன் உண்ணலும் எழுதலும் முதலியன ஆகா.

மிக்குறார் என்பது மீக்கூறார் எனச் சொற்சிதைவாக்கி 'அதிகம் பேசார்' என்பதுமாம். பெரியார் நிரலிருந்தக்கால் என்ற பாடங்கொள்ளின், நிரல் என்பதற்கு வரிசை என்க. துவ்வார் - து - பகுதி. ஊணின்கண் என்பதற்கு உண்ணும் பொருள் எனலுமாம். (உச)

சுவைப்பொருள் நுகர்முறை.

கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப
மெச்சும் வகையா லொழிந்த விடையாகத்
துய்க்க முறைவகையா லூண்.

(இ-ள்.) கைப்பன எல்லாம் - கைக்குங்கறியெல்லாம், கடை (ஆக)-கடையாகவும், தித்திப்ப(எல்லாம்) - தித்திக்கும் கறியெல்லாம், தலை(ஆக)-முதலாகவும், ஒழிந்த(எல்லாம்)-ஒழிந்த சுவைகளுள்ள கறிகளெல்லாம், இடையாக - இடையாகவும், முறைவகையால்-முறைப்படி, மெச்சும் வகையால்-புகழும்வகையான், ஊண் துய்க்க - உணவையருந்துக.

(ப-பொ-ரை.) கைக்குங்கறியெல்லாம் முடிவின் கண்ணதாகவும், தித்திக்குங்கறியெல்லாம் முதலாகவும், ஒழிந்தசுவைகளுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாகவும் உண்க; புகழும்வகையான்.

(க-ரை.) உண்ணும்போது இனிப்பான கறிகளை முதலிலும், கசப்பான கறிகளை இறுதியிலும், ஒழிந்த சுவைக்கறிகளை இடையிலும் உண்க.

ஆக, எல்லாம் என்னுஞ் சொற்கள் தித்திப்ப கைப்ப என்பவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டன. கைப்பன, தித்திப்ப, ஒழிந்த - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்கள். துய்க்க - ககர வீற்று வியங்கோள். இச்செய்யுள் முதலடி சீவகசிந்தாமணி பதுமையாரிலம்பகம் 136-ம் செய்யுள் மூன்றாம் அடி "இன்மலர்த் தவிசினுச்சி யிருந்தமிர் தினிதிற் கொண்டான்" என்பதற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (உ௫)

உண்கலம்.

முதியவரைப் பக்கத்து வையார் விதிமுறையா
லுண்பவற் றெல்லாஞ் சிறிய கடைப்பிடித்
தன்பிற் றிரியாமை யாசார நீங்காமை
பண்பினா னீக்கல் கலம்.

(இ-ள்.) முதியவரைப் பக்கத்து வையார் - (மூத்தார் தம்மோடுண்ணும்பொழுது) அம்முதியவரைத் தம் பக்கத்தில் வைத்துண்ணார், விதிமுறையால் - ஒழுங்குப்படி, உண்பவற்றுள் எல்லாம் - உண்ணும் கலங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும், சிறிய - சிறியவற்றை, கடைப்பிடித்து - உறுதியாகக் கொண்டு, அன்பில் திரி

யாமை-அன்பில் மாறுபடாமலும், ஆசாரம்-ஒழுக்கம், நீங்காமை-தவறாமலும், (உண்டு) கலம்-உண்கலங்களை, பண்பினால் நீக்கல்-முறையால் நீக்கல்வேண்டும்.

(ப-பொ-ரை.) தம்மின் மூத்தார் உண்ணும்பொழுது, அம் மூத்தாரைத் தம் பக்கத்து வைத்து உண்ணார், முறைமையான் உண்ணுங்கலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறிய கலங்களைக் கடைப் பிடித்துத் தனக்குக் கைக்கொண்டு காதற் பிறழாத வகையும், ஒழுக்கத்தின் நீங்காத வகையும் உண்டு, வரைவோடுகூட உண்டமைந்தால் உள்ள கலங்களை முறைப்படி நீக்குக.

(க-ரை.) தம்மின் முதியாரைத் தம்பக்கம் வைத்துண்ணுமையும் உண் கலங்களிற் சிறியவற்றைப்பற்றி அன்பும் ஒழுக்கமுங் குன்றாமலும் உண்டு பின் உண்கலங்களை நீக்குக.

நீக்கல் - அல் ஈற்று வியங்கோள். தம்மின் - இன் எல்லைப் பொருள். உண்டு - சொல்லெச்சம். முதியவர்-முதுமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; வயது முதிர்ந்தவர். (உக)

வாய் துப்புரவு செய்வகை.

இழியாமை நன்குமிழ்ந் தெச்சி லறவாய்
அடியோடு நன்கு துடைத்து வடிவுடைத்தா
மூக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப்
பொத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்
மிக்கவர் கண்ட நெறி.

(இ-ள்.) இழியாமை - வாயிற்புக்கநீர் உள்புகாதபடி, நன்கு உமிழ்ந்து - நன்றாய்க் கொப்புளித்து, எச்சில் அற-எச்சில் அறும் படி, வாய் அடியோடு-வாயையும் அடியையும், நன்கு துடைத்து - நன்றாகத் துடைத்து, வடிவு உடைத்தாக - அழகு உடையதாக, மூக்கால் குடித்து - மூக்குடி குடித்து, துடைத்து - துடைத்துக் கொண்டு, முகத்து - முகத்திலுள்ள, உறுப்பு - கண் முதலிய உறுப்புக்களை, ஒத்தவகையால்-அவற்றிற்குத் தக்க வகைகளால்,

விரல் உறுத்தி-(மந்திரஞ் சொல்லி) விரல்களைச் செலுத்தி, வாய் பூசல் - வாய் துடைத்தல், மிக்கவர் கண்ட நெறி - பெரியோர் அறிந்துரைத்த ஒழுக்கங்களாம்.

(ப-பொ-ரை.) வாயில் புக்க நீர் உட்புகாமை மிகவும் உமிழ்ந்து, எச்சில் அறும்படி வாயையும் அடியையும் மிகத் துடைத்து, அழகுடைத்தாக முக்காற் குடித்துத் துடைத்து, முகத்தின்கண் உள்ள உறுப்புக்களை அவற்றுக்குப் பொருந்தும் வகையால் விரல்களை உறுத்தி, அப்பெற்றியானே பூசும் பூச்சு நெறிமிக்கவர் கண்ட நெறி.

(க-ரை.) உண்டபின் வாயை நன்கு கொப்புளித்து, எச்சி லறச் சுத்திசெய்து முக்கால் குடிக்க.

முக்கால் குடித்தலாவது கடவுளின் பெயரைச் சொல்லிக் குடங்கையிட்டு உளுந்தமிழும் அளவுள்ள நீரை எடுத்து உட் கொள்ளுதல். இரண்டு கண்கள், இரண்டு செவிகள், மூக்கினிரு புறம் ஆகிய இவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பெயரைச் சொல்லி ஒவ்வொரு விரலை யமைத்தல் விதியாதலின் ஒத்தவகை யால் விரலுறுத்தி என்றார். உறுத்தி-பிறவினையெச்சம். உறுத்து-பகுதி. முகத்து உறுப்பு என்பதற்கு முகத்திலுள்ள கண் முதலிய உறுப்புக்கள் என்பதுமுரை. உண்டபின் வாய்பூசும் பூச்சு இவ்வகைத்து என்பது அடியில்வரும் சீவகசிந்தாமணிப் பதுமை யாரிலம்பகம் 137-வது செய்யுளாலும் விளங்கும்.

"வாசநற் பொடியு நீருங் காட்டிடக் கொண்டு வாய்ப்பப்
பூசறத் தங்கை நீரை மும்முறை குடித்து முக்கால்
காசறத் துடைத்த பின்றைக் கைவிர லுறுப்புத் தீட்டித்
தூசினு லங்கை நீவி யிருந்தனன் தோற்ற மிக்கான்." (உஎ)

நீர்பருகு முறை.

இருகையாற் றண்ணீர் பருகா ரொருகையாற்
கொள்ளார் கொடாஅர் குரவர்க் கிருகை
சொறியா ருடம்பு மடுத்து.

(இ-ள்.) இருகையால் - இரண்டு கைகளாலும், தண்ணீர் பருகார்-தண்ணீர் குடியார், ஒருகையால் - (பெரியோர் கொடுக்கும் பொருளை) ஒருகையினால், கொள்ளார்-வாங்கார், குரவர்க்கு-பெரியோர்க்கு, கொடார் - (ஒருகையால்) கொடுக்கமாட்டார், உடம்பு-உடம்பில், இருகைமடுத்து-இரண்டுகைகளையும் வைத்து, சொறியார் - சொறியமாட்டார்.

(ப-பொ-ரை.) இருகையால் முகந்தும் ஏற்றும் தண்ணீர் குடியார், குரவர் கொடுப்பனவற்றை ஒருகையால் வாங்கிக்கொள்ளார்; அவருக்குத்தாம் ஒருகையால் கொடார், உடம்பினைமடுத்து இருகையால் சொறியார்.

(க-ரை.) தண்ணீரை இருகையாலுங் குடிக்கலாகாது. பெரியோரிடம் ஒன்றைப் பெறும்பொழுதும் ஒன்றைக் கொடுக்கும் பொழுதும் இருகையாலேயே வாங்கல் கொடுக்கல் செய்யவேண்டும். உடம்பை இருகையாலும் சொறியலாகாது.

தண்ணீர் - தண் இயற்கையடைமொழி. கொடாஅர்-வெண்பாத்தளை தட்டாமைக்கு வந்த அளபெடை. மடுத்து-அடைந்து, நெருக்கமாக. சொறிதல் - பிறாண்டுதல். (உஎ)

அந்திப்பொழுது செய்வன தவிர்வன.

அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே
உண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்னந்தி
அல்குண் டடங்கல் வழி.

(இ-ள்.) அந்திப்பொழுது - மாலைப்பொழுதில், கிடவார் - படுத்துத்தூங்கார், நடவார் - வழிநடந்து செல்லார், உண்ணார்-, வெகுளார்-ஒருவரைச்சீறார், முன் அந்தி-மாலையின் முற்பொழுது, விளக்கு இகழார்-விளக்கு இகழாமல் ஏற்றுவர், அல்கு-இரவில், உண்டு-, அடங்கல்-(புறம் போகாது ஓரிடத்திலே) அடங்குதல், வழி - நெறி. ஏ-அசை.

(ப-பொ-ரை.) மாலைப்பொழுதின்கண் கிடத்தலும், வழி நடத்தலும் செய்யார், ஒருவரைச் சீறுவதுஞ் செய்யார், அந்திப்

பொழுது விளக்கு இகழாது எற்றவர், மாலைப்பொழுதின்கண் உண்ணாது அல்கலின்கண் உண்டு புறம்போகாது ஓரிடத்தின் கண்ணே அடங்குதல் நெறி.

(க-ரை.) மாலைப்பொழுதில் படுத்தல் வழிநடத்தல் செய்யாதும், எவரையும் சீறாதும், விளக்கேற்றி இரவானதுமுண்டு அடங்கியிருத்தல் முறை.

முன்னந்தி-இலக்கணப்போலி. அந்திமுன் எனக்கொண்டு அந்தியில் என்றுங் கூறலாம். விளக்கு - தொழிலடியாகப்பிறந்த காரணப்பெயர். விளக்கிகழார் என்பதற்குத் தீபத்தைக்கண்ட போது பழிக்காமல் தொழவேண்டும். இது "திரியழற்காணிற் றொழுப" என்னும் நான்மணிக்கடிகையடியாலும் வலியுறும். அல்கு அந்தி - ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. சுருங்கிய பகலின் முடிவு, அதாவது பகலோடு இரவின் சேர்க்கை. காலந்தி, முந்திய நாளொடு பிந்திய நாளின்சேர்க்கை. 'அந்திப்பொழுதிற் கிடவார்' என்றும் பாடம். (உக)

தூங்கு முறை.

கிடக்குங்காற் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடற்கொடுத்துச் சேர்தல் வழி.

(இ-ள்.) கிடக்குங்கால் - படுக்கும்பொழுது, தெய்வம் - கடவுளை, கைகூப்பித்தொழுது - கைகுவித்து வணங்கி, வடக்கொடு - வடதிசைக்கண்ணும், கோணம் - கோணத்திசையின் கண்ணும், தலைசெய்யார் - தலையைவைக்காமல், மீக்கோள் - மேலே போர்த்துக்கொள்ளும் போர்வையை, உடல் கொடுத்து - உடம்பிற்குக் கொடுத்து, சேர்தல் - படுக்கையிற் சேர்தல், வழி - ஒழுக்கமாம்.

(ப-பொ-ரை.) கிடக்கும்பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூப்பித்தொழுது வடதிசையின் கண்ணும் கோணத்திசையின் கண்ணும் தலைவையாது, மேற்போர்ப்ப தொன்றினை உடம்பின்கண் கொடுக்கக்கிடக்கல் நெறி.

(க-ரை.) படுக்கும்பொழுது கடவுளைத் தொழுது, வடக்குக் கோணத்திசையும் தலைவையாது, போர்த்துப்படுத்தல் முறை.

கூப்பி-வினையெச்சம், கூப்பு-பகுதி. கோணத்திசை - வடகிழக்கு வடமேற்கு தென்கிழக்கு தென்மேற்கு ஆகிய நான்குமாம். இச்செய்யுள்வரை நித்தியகரும முறை சொல்லப்பட்டது. கோள்-முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர். மீ-மேல். (௩௰)

ஊடறுத்துச் செல்லாமை.

இருதேவர் பார்ப்பா ரிடைபோகார் தும்மினு
மிக்கார் வழுத்திற் றொழுதெழுக வொப்பார்க்
குடன்செல்ல லுள்ள முவந்து.

(இ-ள்.) இருதேவர் (இடை) - இரண்டு தெய்வங்களுக்கு இடையிலும், பார்ப்பார் இடை-பார்ப்பார் இடையிலும், போகார்-போகமாட்டார், தும்மினும்-(தாம்போகும்போது) ஒருவர் தும்மினும், மிக்கார் வழுத்தின் - பெரியார் வாழ்த்தினால், தொழுது எழுக - அவரைத் தொழுதுசெல்லவேண்டும், ஒப்பார்க்கு - தாம் புறப்படுகையில் தம்மோடொத்த நண்பர் எதிர்ப்பட்டால், உள்ளம் உவந்து-மனமகிழ்ந்து, உடன் செல்லல் - நேரேபோக.

(ப-பொ-ரை.) இருதேவர் நடுவும் பார்ப்பார் பலர்நடுவும் ஊடறுத்துப்போகார், தும்மினபொழுது மிக்கார் வழுத்தினால் தொழுதெழுக; தம்மோடொப்பார்க்கு வழிபோம்பொழுது உடனே நேர்செல்க, தம்முள்ளம் உவந்து.

(க-ரை.) இரண்டு தெய்வங்களுக்கும் பார்ப்பாருக்கும் இடையில் செல்லக்கூடாது. தும்மினபொழுது பெரியோர் வாழ்த்தினால் அவரைத் தொழுக. ஒத்த நண்பன் எதிர்வருவானானால் உடன் செல்க.

மிக்கார்வழுத்தி என்ற பாடமாயின் பெரியாரைத் தொழுது கொண்டு என்றுரைக்க. பெரியோர் கூடியிருக்கும் மன்றின் நடுவிலும் ஊடறுத்துப்போகலாகாது என்பது "என்றூடறுத்துச்

சென்றாலும் மன்றாடறுத்துச் செல்லற்க" என்ற பழமொழியா லும் விளங்கும். உடன்செல்லல் - நேராகச்செல்க. செல்லல் - உடன்பாட்டுவியங்கோள். (கூக)

இருபுலனுஞ்சோரா இடம்.

புற்பைங்கூ ழாப்பி சுடலைவழி தீர்த்தந்
தேவ குலநிழ லானிலை வெண்பலியென்
றீரைந்தின் கண்ணு முமிழ்வோ டிருபுலனுஞ்
சோரா ருணர்வுடை யார்.

(இ-ள்.) உணர்வு உடையார்-அறிவுடையோர், புல்-புல்லின் கண்ணும், பைங்கூழ் - பயிருள்ள நிலத்திலும், ஆப்பி - பசுவின் சாணத்தின்மேலும், சுடலை - சுடுகாட்டிலும், வழி - வழியிலும், தீர்த்தம்-தீர்த்தமுள்ள இடத்திலும், தேவகுலம்-தேவாலய இடங் களிலும், நிழல்-நிழலுள்ள இடத்திலும், ஆன்நிலை-பசுக்கள் நிற்கு மிடத்திலும், வெண்பலி-சாம்பலிலும், என்ற ஈர் ஐந்தின் கண் ணும்-என்று சொல்லப்பட்ட இப்பத்திடங்களிலும், உமிழ்வோடு- எச்சிலுமிழ்தலையும், இருபுலனும் - மலசலங் கழித்தலையும், சோரார் - ஒழுக்கார்.

(ப-பொ-ரை.) புல்லின்கண்ணும், விளைநிலத்தின் கண்ணும், ஆப்பியின் கண்ணும், சுடலையின் கண்ணும், வழியின் கண்ணும், தீர்த்தத்தின் கண்ணும், தேவர்கோட்டத்தின் கண்ணும், நிழ லின் கண்ணும், ஆநிரை நிற்கும் இடத்தின்கண்ணும், சாம்ப லின்கண்ணும் என ஈரைந்தின்கண்ணும் உமி நீரையும் மூத்திர புரீடங்களையும் சோரார் உணர்வுடையார்.

(க-ரை.) புல்முளைத்திருக்குமிடம் வயலிடம் முதலிய இடங் களை யுமிழ்ந்தும் மலசலங்கழித்தும் அசுத்தம் செய்தலாகாது.

ஆ + பீ = ஆப்பி - "ஆமுன்பகரவீயனைத்தும்வரக் குறுகும்". (நன். ருகஎஎ.) குலம் - மனை, வீடு. பைங்கூழ் - முன்பயிரை யுணர்த்தி அது தானியாகுபெயராய்ப் பயிர்நிலத்தை யுணர்த்தி

யது. தீர்த்தம்-தூயநீர். நிலே, சுடலே-தொழிலாகு பெயர். புலன்-அவற்றின் காரியத்திற்குக் கருவியாகு பெயர். (௩௨)

இருபுலன் கழிக்குந்திசை.

பகற்றெற்கு நோக்கா ரிராவடக்கு நோக்கார்
பகற்பெய்யார் தீயினு ணீர்.

(இ-ள்.) பகல்-பகற்பொழுதில், தெற்கு நோக்கார்-தெற்கு நோக்காமலும், இரா - இரவில், வடக்கு நோக்கார் - வடக்கு நோக்காமலும் இருந்து மலசலங்கழிப்பர்; பகல்-பகற்பொழுது, தீயினுள்-தீயில், நீர்பெய்யார்-நீரூற்றி யவிக்கார்.

(ப-பொ-ரை.) பகல் தெற்குநோக்கியும் இரா வடக்குநோக்கியும் இருந்து மூத்திர புரீடங்களைச்சோரார். பகற்பொழுதின்கண் தீயினுள் நீர் பெய்யார்.

(க-ரை.) மலசலங்கழிப்பவர் பகல் தெற்குநோக்கியும் இரவு வடக்குநோக்கியும் இருந்து கழித்தலாகாது.

தீ - ஓமத்தீ, வேள்வித்தீ. சோர்-ஒழுக்கு. (௩௩)

இதுவுமது.

பத்துத் திசையு மனத்தான் மறைத்தபி
னந்தரத் தல்லா லுமிவோ டிருபுலனு
மிந்திர தானம் பெறினு மிகழாரே
தந்திரத்து வாழ்துமென் பார்.

(இ-ள்.) தந்திரத்து-நூன்முறையால், வாழ்தும் என்பார்-ஒழுகுதும் என்பவர்; பத்து திசையும் - பத்துத்திசையினையும், மனத்தால் மறைத்தபின் - மறைத்தாராக மனத்திறைல் கருதி, அந்தரத்து அல்லால் - வேருேரிடத்தின்கண்ணே சோர்கின்ருராகக் கருதியல்லது, உமிவோடு - உமிநீரையும், இருபுலனும் - மூத்திரபுரீடங்களையும், இந்திர தானம் பெறினும் - இந்திரன் உறையுமிடம் பெற்ருராயினும், இகழார்-சோரார்.

(ப-பொ-ரை.) திசைபத்தினையும் மறைத்தாராக மனத்தாற் கருதிப் பத்துத்திசையின் கண்ணும் அன்றியிலே வேறோரிடத்தின்கண்ணே சோர்கின்றாராகக் கருதியல்லது உமிழ்நீரையும் மூத்திரபுரீடங்களையும் இந்திரன் உறையுமிடம் பெற்றாராயினும் சோரார் நான்மறையான் ஒழுகுதும் என்பார்.

(க-ரை.) திசைபத்தையும் மறைத்ததாகப் பாவித்து அந்தரத்திற்செய்வதாக நினைத்து எச்சி லுமிழ்தலும் மலசலங் கழித்தலும் செய்க.

பத்துத்திசை-காற்றிசை, கோணத்திசை நான்கு ஆகிய எட்டுடன், மேல் கீழ் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்த பத்துத்திசை. அந்தரம் - ஆகாயம். தானம் - இடம், பதம். பெறினும் - உம் உயர்வு சிறப்பு. வாழ்தும் - தும் விகுதிபெற்ற தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (கூச)

வாய்பூசலாகா இடங்கள்.

நடைவரவு நீரகத்து நின்றுவாய் பூசார்
வழிநிலை நீருள்ளும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்துகொண் டல்லது பூசார் கலத்தினாற்
பெய்பூச்சுச் சீரா தெனின்.

(இ-ள்.) நீரகத்து நின்று - நீரிடைநின்றும், நடைவரவு நின்று - நடவாநின்றும், வாய்பூசார் - வாயலம்பார், வழி - வழியில், நிலைநீர் உள்ளும் - தேங்கியிருக்கும் நீரிலும், பூசார்-வாயலம்பார், மனத்தால் - மனதினால், வரைந்துகொண்டு அல்லது - வரையறுத்துக்கொண்டல்லாமல், பூசார் - வாயலம்பார், கலத்தினால் - கலத்தால் முகந்து, பெய் பூச்சு - சிலர் பெய்யப்பூச, சீராதெனின் - முடியாதாயின்.

(ப-பொ-ரை.) நீரகத்தின் கண்ணின்றும் நடவாநின்றும் தம் வாயைப்பூசார், ஓடுநீர் பெற்றிலராயின் நிலை நீருள்ளும் அப்பெற்றி பூசார். அந்நீர் அருந்தும்போதும் பூசும்போதும்

மனத்தான் வரையறுத்துக் கொண்டல்லது பூசார், அதுவுஞ் செய்வது கலத்தான் முகந்து சிலர் பெய்யப்பூச முடியாதாயின்.

(க-ரை.) தண்ணீரில் நின்றுகொண்டும் நடந்துகொண்டும் வாயலம்பாது ஒரு கலத்தில் மொண்டே வாயலம்ப வேண்டும்.

நடைவரவு நீரகத்து நின்றும் என்பதை நடைநின்றும் வரவு நீரகத்து நின்றும் என்று பிரித்து, நடவாநின்றும் ஓடுகின்ற நீரில்நின்றும் என்றும் பொருள்கூறலாம். நீரகத்து - நீர்+ அகம்+அத்து; அகம் ஏழனுருபு, அத்து-சாரியை. நிலைநீர்-இரண்டனுருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. பெய்பூச்சு-பெய்யப்பூசுதல், பெய் - பெய்ய என்பதன் விகாரம். பூச்சு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற் பெயர். "பெய்பூச்சுத்தாரா தெனின்" என்றும் பாடம். (௩௫)

காட்சியவர் நற்செயல்.

சுடரிடைப் போகார் சுவர்மே லுமியார்
இடரெனினு மாசுணி கீழ்தம்மேற் கொள்ளார்
படைவரினு மாடை வளியுரைப்பப் போகார்
பலரிடை யாடை யுதிராரே யென்றுங்
கடனறி காட்சி யவர்.

(இ-ள்.) சுடர்இடை போகார் - விளக்குக்கும் ஒருவர்க்கும் நடுவூடறுத்துப்போகார், சுவர்மேல் - சுவரின்மேல், உமியார்-உமிழார், இடர் எனினும் - தமக்குக் குளிரான் இடர்வரினும், மாசுணி - பிறர் உடுத்த அழுக்கு உடையை, தம் கீழ் மேல் கொள்ளார் - தங்கீழ்ப்படுப்பதும் மேற்போர்ப்பதும் செய்யார். படைவரினும் - படைவந்ததாயினும், ஆடைவளி-தாம் உடுத்த ஆடையின் காற்று, உரைப்பப் போகார் - பிறர்மேல் படும்படி செல்லார், பலர் இடை ஆடை உதிரார் - பலர் நடுவினின்று உடையை உதறார், என்றும் - எஞ்ஞான்றும், கடன் அறி-கடப்பாட்டை அறிந்த, காட்சியவர் - அறிவுடையவர்.

(ப-பொ-ரை.) ஒருவர்க்கும் விளக்கிற்கும் நடுவூடறுத்துப் போகார், சுவரின்மேல் உமியார், தமக்குக் குளிரான் இடர் வரினும் பிறருடுத்த மாசணியைத் தங்கீழ்ப்படுப்பதும் மேற் போர்ப்பதும் செய்துகொள்ளார். படை வந்ததாயினும் தாமுடுத்த ஆடைக் காற்று பிறர்மேல் உரைப்பப்போகார், பலர் நடுவண்நின்று உடையை உதறார்; என்றான்றும் கடப்பாட்டை அறிந்த அறிவுடையார்.

(க-ரை.) விளக்குக்கும் ஒருவர்க்குமூடே செல்லுதல், சுவரில் உமிழ்தல், பிறரழுக்குடையணிதல், அடுத்தவர்மேல் தம் ஆடைக்காற்றுப்படச் செல்லுதல், பலரிடைத் தம் ஆடையை உதறுதல் ஆகியவற்றைச் செய்தலாகாது.

மாசு+உணி - அழுக்கால் உண்ணப்பட்டது. " மாசணி தங்கீழ்மேற் கொள்ளார் " என்றும் பாடம். (௯௪)

நரகஞ் சேலுத்துவன.

பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோ
டறனறிந்தா ரிவ்வைந்து நோக்கார்-திறனிலரென்
றெள்ளப் படுவதூஉ மன்றி நிரயத்துச்
செல்வழி யுய்த்திடுத லால்.

(இ-ள்.) திறன் இலர் என்று - நல்லொழுக்க மில்லாதவ ரென்று, எள்ளப்படுவதூஉம் அன்றி - இகழப்படுவதல்லாமல், நிரயத்து - நரகத்துக்கு, செல்வழி - செல்லும் வழியில், உய்த்திடுதலால் - செலுத்துதலால், அறன் அறிந்தார் - ஒழுக்கம் அறிந்தவர், பிறர்மனை - பிறருடைய மனையாளும், கள் - கட் குடிப்பதும், களவு - களவுசெய்வதும், சூது - சூதாடுதலும், கொலையோடு - கொலைசெய்தலும், இவ் ஐந்தும் - இவ்வைந்தை யும், நோக்கார் - மனத்தாலும் நினையார்.

(ப-பொ-ரை.) பிறர் மனையாளும், கள்ளும், களவும், சூதும், கொலையும் என்றிவ்வைந்தினையும், அறனறிந்தார் செய்யே

மென்று கருதார். கருதுவாராயின் திறப்பாடிலரென்று பலரால் இகழப்படுதலுமன்றியே, நரகத்தின்கண் செல்லும் நெறியில் இவை செலுத்துதலான்.

(க-ரை.) பிறர் மனை நயத்தல் கள்ளுண்ணல் களவு கொலை செய்தல் சூதாடல் இவை இகழ்ச்சிக்கும் நரகத்துக்கும் காரணமாதலால் இவைகளை மனத்திலும் நினைத்தல் ஆகாது.

மனை-மனைவி, இடவாகுபெயர். அறன், திறன்-அறம் திறம் என்பவற்றின் போலி. படுவதூஉம் - இன்னிசை யளபெடை. படுவது - தொழிற்பெயர். எள்ள-இகழ, எள்-பகுதி. 'செல்வுழி யுய்த்திடுதலான்' என்றும் பாடம். களவு - தொழிற் பெயர், கள்-பகுதி. மனத்தாற் கருதுதலும் பாவமாதலின்; நோக்கார், என்பதற்கு நினையார் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. (௩௭)

சிந்திக்க லாகாதவை.

பொய்குறளை வெளவ லழுக்கா றிவைநான்கு
மையந்தீர் காட்சியார் சிந்தியார்—சிந்திப்பி
னையம் புகுவித் தருநிரயத் துய்த்திடுந்
தெய்வமுஞ் செற்று விடும்.

(இ-ள்.) ஐயம் தீர் காட்சியார்-சந்தேகந்தீர்ந்த அறிவுடையவர், பொய் - பொய் பேசுதலும், குறளை - கோட்சொல்லுதலும், வெளவல் - பிறர்பொருளைக் கைக்கொள்ளுதலும், அழுக்காறு - பொறாமை, இவை நான்கும் - என இவை நான்கினையும், சிந்தியார் - நினையார், சிந்திப்பின் - நினைப்பாராயின், ஐயம் புகுவித்து - இம்மையில் பிச்சையெடுக்கும்படி வறுமை யடையச்செய்து, அருநிரயத்து - மறுமையில் அருமையான நரகத்திலும், உய்த்திடும் - செலுத்திவிடும், தெய்வமும் செற்றுவிடும் - தெய்வமும் அழித்துவிடும்.

(ப-பொ-ரை.) பொய்யும் குறளையும் பிறர் பொருளைத்தாம் வெளவவேண்டும் காதலும் பிறராக்கத்தின்கண் பொறாமையும் என இவை நான்கினையும் ஐயந்தீர்ந்த அறிவினையுடையார்

தினையார். தினைப்பாராயின் பிச்சைபுகுவித்து நரகத்தின்கண்ணே யும் புகுவிக்கும், தெய்வமும் கெடுத்துவிடும்.

(க-ரை.) பொய் குறளை பேசுதலும், பொறாமை யுறுதலும், பிறர் பொருள் வெளவுதலும் வறுமைபுறுவித்துத் தெய்வ கோபத்துக்கும் ஆளாக்கும்.

அழுக்காறு - அழுக்கறு பகுதி, முதனிலைதிரிந்த தொழிற் பெயர்; அழுக்கு - பொறாமை. எதிர்மறை யிலக்கணையாய் அழுக்கறுமையாகிய பொறாமைக்காயிற்று. குறளை - குறள் பகுதி, சிறுமை. ஐயம் என்பது திரிபு, அறியாமை என்னும் அதன் இனத்தையுங் குறித்தது. செற்று - செறு பகுதி. (௧௮)

மனைப் பலியூட்டல்.

தமக்கென் றுலையேற்றார் தம்பொருட்டூன் கொள்ளார்
அடுக்களை யெச்சிற் படாஅர் மனைப்பலி
யூட்டினமை கண்டுண்க வூண்.

(இ-ள்.) தமக்கு என்று உலை ஏற்றார் - தமக்கென்று உலை வையார், தம்பொருட்டு - தங்காரணத்தால், ஊன் கொள்ளார்- ஊனைக்கொள்ளார், அடுக்களை - அட்டிலின்கண், எச்சில்படார்- எச்சிற்படுத்தார், மனைப்பலி - மனையுறை தெய்வங்கட்குப்பலி, ஊட்டினமைகண்டு-ஊட்டியதை யறிந்தபின்னர், ஊண் உண்க- தாமும் உண்க.

(ப-பொ-ரை.) தமக்கென்றுலை யேற்றார், தெய்வப்பொருட் டன்றித் தங்காரணத்தால் கொன்று ஊனைக்கொள்ளார், அட்டி லின்கண் எச்சிற்படுத்தார்; மனையுறை தெய்வங்கட்குப் பலி யூட்டினமை அறிந்தபின்னைத் தாம் உண்க.

(க-ரை.) தமக்கு என்று உலைவைத்தலும் ஒருயிரைக் கொன்றுண்ணுதலும் ஆகா. மடைப்பள்ளியை எச்சிலாக்காது வீட்டுத் தெய்வங்கட்கு உணவளித்தபின்னரே உண்க.

பொருட்டு-4 ஆம் வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. பலி-தெய்வங் கட்கு இடும் உணவு. (௧௯)

இளங்கிளைஞர் உணவு.

உயர்ந்ததின் மேலிரா ருள்ளழிவு செய்யா
ரிறந்தின்னு செய்தக் கடைத்துங் குரவ
ரிளங்கிளைஞ ருண்ணு மிடத்து.

(இ-ள்.) இளம் கிளைஞர் - தமக்கு இளைய சுற்றத்தார், உண்ணும் . இடத்து - சாப்பிடும்பொழுது, குரவர் - பெரியோர், உயர்ந்ததின்மேல் இரார்-,உள் அழிவுசெய்யார் - மனமழிவன வற்றையுஞ் செய்யார். இறந்து - முறைமைகடந்து, இன்னு- இன்னதவற்றை, செய்தக்கடைத்தும் - மற்றிவ்விளங்கிளைஞர் செய்தகாலத்தும்.

(ப-பொ-ரை.) தமக்கிளைய சுற்றத்தார் உண்ணுமிடத்துக் குரவராயினர் உயர்ந்ததின்மேலிரார், இளங்கிளைஞர் மனமழிவன வற்றையும் செய்யார், முறைமை கடந்து மற்றவ் விளங்கிளைகள் இன்னத செய்த காலத்தும்.

(க-ரை.) சிறுவர்கள் உண்ணுமிடத்துப் பெரியோர் உயர் பீடத்திலிருத்தலும், அவர்கள் மனம் நோகும்படி ஏதாவது செய்தலும் ஆகா.

உள்ளழிவு-உள்ளழிதற்குக் காரணமானது. 'இளங்கிளைகள்' என்றும் பாடம். இறந்து - இற பகுதி, கட. இன்னு - எதிர் மறைப் பலவின்பாற் பெயர். செய்தக்கடை - வினையெச்சம். கிளைஞர்-ஞ்:பெயரிடைநிலை. (சo)

நுண்ணிய நூலறிவினர் செயல்.

கண்ணெச்சில் கண்ணூட்டார் காலொடு காறேயார்
புண்ணிய மாய தலையோ டுறுப்புறுத்த
நுண்ணிய நூலறிவி னர்.

(இ-ள்.) கண் எச்சில் - ஒருவன் தன் கண்ணிற்கு மருந் தெழுதிய கோல்கொண்டு, கண் ஊட்டார் - அவ்வெச்சில் கழியாது, தம் கண்ணிற்கு அம்மருந்து ஊட்டார், காலொடுகால்-

தங்காலோடு காலை, தேயார் - தேய்க்கமாட்டார், புண்ணியமாய- புண்ணியமான பொருள்களை, தலையோடு - தலையுடன், உறுப்பு- மற்ற உறுப்பின்கண்ணும், உறுத்த - உறுத்துக, நுண்ணிய - நுட்பமான, நூல் அறிவினர் - நூலையுணர்வார்.

(ப-பொ-ரை.) ஒருவன் தன் கண்ணிற்கு மருந்து எழுதிய கோல்கொண்டு அவ்வெச்சில் கழியாது தங்கண்ணிற்கு அம் மருந்து ஊட்டார். தங்காலோடு கால்தேயார். புண்ணியமாய பொருள்களைத் தந்தலையின்கண்ணும், மற்றை யுறுப்பின்கண் ணும் உறுத்துக, நுண்ணிய நூலையுணர்வார்.

(க-ரை.) ஒருவர் கண்ணெழுதிய கோலைச் சுத்தம் செய்யா மல் பிறர் கண்ணிற் செலுத்தக்கூடாது. காலொடு கால் தேய்க்க லாகாது. புனிதமான பொருள் கிடைத்தால் அதனைத் தலையிலும் கண் முதலிய உறுப்புக்களிலும் ஒற்றிக்கொள்க.

கண்ணெச்சில் - கண்ணின் எச்சில், ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. உறுத்த - அகரவீற்று வியங்கோள். "நுண்ணிய நூலுணர்வினர்" என்றும் பாடம். ஊட்டல்-எழுதுதல். ஆய- ஆகிய என்பதன் விகாரம்; யகரவொற்று இறந்தகால இடைநிலை.

மனைவியை நீங்கியிருக்குங்காலமும் நீங்காதுறையுங் காலமும்.

தீண்டாநாண் முந்நாளு நோக்கார்நீ ராடியபி
னீராறு நாளு மிகவற்க வென்பதே
பேரறி வாளர் துணிவு.

(இ-ள்.) தீண்டா - (தம் மனைவியர்க்குப் பூப்பு நிகழ்ந்தால்) மெய்யுறலாகாத, முந்நாள்-நாள் மூன்றின்கண்ணும், நோக்கார்- அவரை நோக்கார், நீராடியபின் - தலை முழுகினபின், ஈர் ஆறு நாளும் - பன்னிரண்டு நாள் அளவும், இகவற்க-அகலாதொழிக. என்பது-என்று சொல்லப்படுவது, பேரறிவாளர்-மிக்க ஆராய்ச் சியாளர், துணிவு-கொள்கை.

(ப-போ-ரை.) தம் மனைவியர்க்குப் பூப்பு நிகழ்ந்தால், மெய்யுறலாகாத நாள் மூன்றின்கண்ணும் அவரை நோக்கார், நீராடியபின்பு பன்னிரண்டு நாளும் அகலாதொழிக என்று சொல்லப்படுவது பேரறிவாளர் துணிவு.

(க-ரை.) மனைவியர்க்கு மாதப்பூப்பு மாதவிலக்கம் நிகழ்ந்தால் மூன்று நாளளவும், அவர் முகத்தைக் கணவன் காணலாகாது. மூன்றுநாளுங் கழிந்து தலைமுழுகின பின் பன்னிரண்டு நாளளவும் அவரைப் பிரிதலாகாது.

தீண்டா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். மூந்நாள் - மூன்று+நாள். ஈராறு - இரண்டு+ஆறு. இகவற்க - எதிர்மறை வியங்கோள்.

"பூப்பின் புறப்பா டீராறு நாளும்
நீத்தகன் றுறையா ரென்மனார் புலவர்
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான" என்பது

தொல்காப்பியம் பொருள் - கற்பியல் சகூ-ம் சூத்திரம். அஃதாவது, பூப்புத் தோன்றிய மூன்றுநாளும் கூட்டமின்றி அணுக இருந்து அதன் பின்னர்ப் பன்னிரண்டு நாளும் கூடியுறைப என்றதாம். பூப்புப் புறப்பட்ட ஞான்றும் மற்றைநாளுங் கருத் தங்கில் அதுவயிற்றில் அழிதலும், மூன்றாநாள் தங்கில் அது இல்வாழ்க்கைத்தாதலும் பற்றி முந்நாளும் கூட்டமின்று என்றார். கூட்டமின்றியும் நீங்காதிருத்தலின் பரத்தையிற் பிரிந்தானெனத் தலைவி நெஞ்சத்துக்கொண்ட வருத்தம் அகலும். அகலவே அக்கரு மாட்சிமைப்படுமாயிற்று. இது மகற்பேற்றுக் காலத்துக்குரிய நிலைமை கூறிற்று.

இலக்கண விளக்க வாசிரியர் வைத்தியநாத நாவலரும் அகத்திணையியல் 87-ம் சூத்திரமாக,

"பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை,
நீராடியபின் ஈராறு நாளும்,
கருவயிற் றுறூஉங் காலமாதலின்,
பிரியப் பெறான் பரத்தையிற் பிரிவோன்"

என்றனர். (சஉ)

உடனுறைவுக் காகாக்காலம்.

உச்சியம் போழ்தோ டிடையாம மீரந்தி
மிக்க விருதேவர் நாளோ டுவாத்திதிநாள்
அட்டமியு மேனைப் பிறந்தநா ளிவ்வனைத்தும்
ஒட்டா ருடனுறைவின் கண்.

(இ-ள்.) உச்சி அம் போழ்தோடு - உச்சியம் பொழுதும், இடையாமம் - நடுக்கங்குலும், ஈர்அந்தி - மாலையுங் காலையும், மிக்க இருதேவர் நாளோடு - மிகுந்த சிவன் விண்டு ஆகிய இரு தேவர் நாளாகிய ஆதிரையும் ஓணமும், உவா திதிநாள்-உவாவும், அட்டமியும் - அட்டமியும், ஏனை பிறந்தநாள் - தாம் பிறந்த நாளும், இ அனைத்தும் என - இந்நாட்களின்கண், உடன் உறைவின்கண் - தம் மனைவியரோடு சேர்ந்திருக்க, ஒட்டார் - நல்லார் உடன்படார்.

(ப-பொ-ரை.) உச்சியம்பொழுதும் நடுக்கங்குலும், மாலையுங் காலையும், மிக்க இருதேவர் நாளாகிய ஆதிரையும் ஓணமும், உவாவும், அட்டமியும், தாம் பிறந்தநாளும், என இந்நாட்களின்கண் தம் மனைவியரோடு உடனுறைதலின்கண் நல்லார் உடன்படார்.

(க-ரை.) நடுப்பகலிலும் நள்ளிரவிலும் மாலையிலுங் காலையிலும் திருவாதிரையிலும் திருவோணத்திலும் அமாவாசை பௌர்ணமியிலும் அட்டமியிலும் பிறந்தநாளிலும் கலவியாகாது.

உச்சி-நடு, நண்பகல். பொழுது என்பது போழ்து என மருவியது. அந்தி-காலைமாலை. உவா-அமாவாசை பௌர்ணமை. அட்டமி - பௌர்ணமி அல்லது அமாவாசை தொடங்கி எட்டாவது நாள். ஒட்டார்-பொருந்தார், இணங்கார். "பிறந்தநாள் இவ்வெட்டும்" என்றும் பாடம். (௪௩)

மனை முதலியவை.

நாழி மனைமே விரியார் மனைகவிழார்
கோடி கடையுள் விரியார் கடைத்தலை

ஓராது கட்டிற் படாஅர் அறியாதார்
தந்தலைக்கண் நில்லா விடல்.

(இ-ள்.) தாழி-தாழியை, மணைமேல் - மணைமீது, இரியார்-இருத்தார், மணை-மணையை, கவிழார்-கவிழ்த்திவையார், கோடி-புத்தாடையை, கடையுள் - தலைக்கடையின்கண், விரியார் - பரப்பார், கடைத்தலை-பலரும் புகும் கடைத்தலைக்கண், ஓராது-ஆராயாமல், கட்டில்படார் - கட்டிலில் படுக்கமாட்டார்; அறியாதார் தம் தலைக்கண் - தம்மை அறியாதவரெதிரில், நில்லாவிடல்-நிற்றலொழிக.

(ப-பொ-ரை.) தாழியை மணைமேல் இருத்தார், மணையைக் கவிழ்த்திவையார், புத்தாடையைத் தலைக்கடையின்கண் விரியார், பலரும் புகுதங் கடைத்தலைக்கண் ஆராயாது கட்டிற்படார்; தம்மை அறியாதார் முன்பு நில்லாதுவிடுக.

(க-ரை.) அளக்கும் படியை மணைமேல் வைத்தலும், மணையைக் கவிழ்த்துவைத்தலும், புத்தாடையைத் தலைக்கடையிற் பிரித்தலும், தலைக்கடையிற் கட்டிலிட்டுப் படுத்தலும், ஆகா. தம்மை யறியாதாரெதிரில் நிற்காதிரு.

தாழி - முகத்தலளவை யாகுபெயர். இரியார் - பிறவினை விகுதி குன்றிவந்தது, இரு பகுதி இ சாரியை. நில்லாவிடல்-நில்லாமல்விடல். அறியாதார் தந்தலைக்கண் நில்லாவிடல் என்பதற்கு அறியாதார் கடைக்கண் நில்லாது விடுக எனினுமாம். (சச)

பந்தலிற் பரப்பத்தகாதவை.

துடைப்பந் துகட்காடு புல்லிதழ்ச் செத்தற்
கருங்கலங் கட்டில் கிழிந்ததனோ டைந்தும்
பரப்பற்க பந்த ரகத்து.

(இ-ள்.) துடைப்பம் - பெருக்குமாரும், துகள்காடு-துகளோடு கூடிய செத்தையும், புல் இதழ்-பூவின்புறவிதழும், செத்தல்-பழமையான, கருகலம் - கரிச்சட்டியும், கிழிந்த கட்டில் அதனோடு-

கிழிந்த கட்டிலும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தையும், பந்தர் அகத்து-மணப்பந்தலின்கீழ், பரப்பற்க-பரப்பா தொழிக.

(ப-போ-ரை.) துரால் சிக்குர் துடைப்பமும், துகளோடு கூடிய துராலும், பூவின் புறவிதழும், பழங் கருங்கலங்களும், கிழிந்த கட்டிலும் என இவ்வைந்தும் மணப்பந்தரின் கீழ்ப் பரப்பா தொழிக.

(க-ரை.) திருமணப் பந்தலின் கீழ்த் துடைப்பம் செத்தை பூவின் புறவிதழ் பழங் கரிப்பானை கிழிந்த கட்டில் என்னு மிவைகளைப் பரப்பலாகாது.

துரால் - செத்தை. செத்தல் - பசுமையற்றது, பழைமை. புல்லிதழ் - மலரின் மேற்புறத்துள்ள இதழ்; புறவிதழ். அகவிதழ் அல்லியெனப்படும். பந்தல் பந்தர்-ஈற்றுப்போலி. (சுசு)

இல்லம் பேணு முறை.

காட்டுக் களைந்து கலங்கழீஇ யில்லத்தை
யாப்பிநீ ரெங்குந் தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரக நிறைய மலரணிந்
தில்லம் பொலிய வடுப்பினுட் டீப்பெய்க
நல்ல துறல்வேண்டு வார்.

(இ-ள்.) நல்லது உறல் - நன்மையடைதலை, வேண்டுவார் - விரும்புவார், சிறுகாலை - அதிகாலை துயில்எழுந்து, இல்லம்-வீடு, பொலிய - விளங்கும்படி, காடு களைந்து - செத்தைகளைப்போக்கி, கலம் கழீஇ - கருங்கலங்களைக்கழுவி, ஆப்பிநீர் - ஆப்பிநீராலே, இல்லத்தை எங்கும் - தம் மனையெங்கும், தெளித்து—,நீர்ச்சால்- நீர்நிறைக்கும் சாலையும், கரகம்-கரகங்களையும், நிறைய - நிறை யும்படி, மலர் அணிந்து - பூ அணிந்து, அடுப்பினுள் தீ பெய்க - அடுப்பினுள் தீயுண்டாக்குக.

(ப-போ-ரை.) சிறுகாலையே துயிலெழுந்து, இல்லத்துள்ள துராலைக் களைந்து, கருங்கலங்களைக் கழுவி, தம்மனை ஆப்பி

நீராலே எங்குந்தெளித்து, நீர்ச்சாலேயும் கரகத்தையும் நிறைய மலரணிந்து, இல்லத்துப் பொலியும்படி அடுப்பினுள் தீயுண்டாக்குக, நல்ல செல்வத்தையுறல் வேண்டுவோர்.

(க-ரை.) நல்ல செல்வத்தையடைய வேண்டுவோர் வைகறையில் எழுந்து வீட்டை விளக்கிக் கலங்களைக்கழுவி, வீடு முழுவதும் சாணநீர்தெளித்து, நீர்ச்சால் கரகங்களை மலரணிந்து பின்பு அடுப்பினுள் தீ மூட்டுதல் வேண்டும்.

காடு-செத்தை. கரகம்-வட்டில், கமண்டலம். மலரணிதல்-மங்கலக்குறி. மணத்துக்காகவெனின் மலர் பாதிரி சண்பகம் போன்ற பூக்கள். காலம் என்பது காலே என வந்தது. (சக)

ஓதற்குதவாத காலம்.

அட்டமியு மேனை யுவாவும் பதினன்கு
மப்பூமி காப்பார்க் குறுகண்ணு மிக்க
நிலத்துளக்கு விண்ணதிர்ப்பு வாலாமை பார்ப்பார்
இலங்குநூ லோதாத நாள்.

(இ-ள்.) அட்டமியும் - எட்டாநாளும், ஏனை - அது ஒழிந்த, உவாவும் - அமாவாசையும் பௌர்ணமையும், பதினன்கும்-பதினன்காநாளும், அ பூமி-தாந்தங்கிய பூமியை, காப்பார்க்கு காக்குமரசர்க்கு, உறுகண்-துன்பம் வருங்காலமும், மிக்க-மிகுதியான, நிலம் துளக்கு - பூமியின் அதிர்ச்சியுள்ளநாளும், விண் அதிர்ப்பு - மேக முழக்கமுள்ள நாளும், வாலாமை - தாம் தூயரல்லாத நாளும், ஆகிய இந்நாள்களில், பார்ப்பார் - அந்தணர், இலங்குநூல் - விளங்காநின்ற மறைநூலே, ஓதாநாள் - படிக்கலாகாத நாட்களாம்.

(ப-பொ-ரை.) அட்டமிநாளும், உவாநாளும், பதினன்கும், தாமுறையும் பூமிகாக்கும் அரசர்க்கு உறுகண்ணுள்ள நாளும், தமக்குத் தூய்மை போதாதநாளும் என இந்நாட்கள் பார்ப்பார் வேதமோதாத நாட்கள்.

(க-ரை.) அட்டமி அமாவாசை பௌர்ணமை சதுர்த்தசி அரசர்க் குறுகண்வேலை பூகம்பம் இடிமுழக்கம் தூய்மையின்மை என்னுமிவை வேதமோதலாகா நாட்கள்.

அ - சிறப்புப்பற்றிவந்த சுட்டு. இது பண்டறிசுட்டு, உலகறி சுட்டு என்றும் வழங்கப்பெறும். உறுகண் - கலக்கமடைந்தகண்; கலக்கமடைதல் துன்பமுண்டாயினுதலால் உறுகண் துன்பம் எனப்பட்டது. வேதம் என்றுமழியாது ஒருதன்மைத்தாயிருப்ப தால் இலங்குநூல் எனப்பட்டது. அதிர்ப்பு - தொழிற்பெயர். இச் செய்யுட்பொருள் அடியில் வருங் காசிகாண்டச் செய்யுளில் அமைந்திருத்தலறிக.

"உருமுமண் வாரி யுற்கைவீழ்ந் திடுகோள்
சுழல் வளி யுற்றநா ளோர்ப்ப
எரிபடு நாளி லரையிருட் போதிற்
பின்னவ ரிருந்திடு மிடத்தில்
அரசருற் றிடையூ றுற்றுழி யவர்கட்
கசுபம்வந் துற்றிடு நாளில்
மருவிய பதினுன் கிருவா நந்தை
அட்டமி யோதல்மாண் பன்றே. (சஎ)

பெருஞ்சோ றளிக்குங் காலம்.

கல்லியாணந் தேவர் பிதிர்விழா வேள்வியென்
றைவகை நாளு மிகழா தறஞ்செய்க
பெய்க விருந்திற்குங் கூழ்.

(இ-ள்.) கல்லியாணம் நாள் - தான்செய்யுங் கல்லியாணம் நாளின் கண்ணும், தேவர் (நாள்)—தேவர்க்குச் சிறப்புநாளின் கண்ணும், பிதிர்நாள் - பிதிரர்கட்குச் சிறப்புச்செய்யும் நாளின் கண்ணும், விழா நாள் - விழாநாளின் கண்ணும், வேள்விநாள்- வேள்விசெய்யும் நாளின்கண்ணும், என்ற ஐவகைநாளும் - என்ற ஐந்துவகைப்பட்டகாலத்தும், இகழாது-இகழாதே, அறம்செய்க-

கொடையறஞ் செய்க, விருந்திற்கும் - விருந்தினர்க்கும், கூழ் பெய்க - சோறிடுக.

(ப-பொ-ரை.) தான் செய்யும் கல்லியாணநாளின்கண்ணும் தேவர்க்குச் சிறப்புநாளின்கண்ணும், பிதிர்கட்குச் சிறப்புச் செய்யும் நாளின்கண்ணும், விழாநாளின்கண்ணும், யாகம்செய்யும் நாளின்கண்ணும் இகழாதே கொடையறஞ் செய்க; விருந்தினர்க்குஞ் சோறிடுக.

(க-ரை.) கலியாணநாள் முதலிய ஐவகை நாட்களிலும் தானஞ் செய்வதுடன் விருந்தினர்க்குஞ் சோறிடுக.

தேவர்நாள் - தெய்வத்திற்குச் செய்யப்படும் திருவிழாநாள். பிதிர்க்கள் - இறந்துபோன பெரியோர் அல்லது படைப்புக் காலந் தொட்டு விளங்கும் ஒருவகைத்தேவர். (சஅ)

குடிமை முதலியவற்றிற்குத் தக்கசெயல்.

உடைநடை சொற்சோர்வு வைதலிந் நான்கு
நிலைமைக்குங் கல்விக்கு மாண்மைக்குந் தத்தங்
குடிமைக்குந் தக்க செயல்.

(இ-ள்.) உடை - உடுத்தலும், நடை - நடத்தலும், சொற்சோர்வு - சொல்தவறுதலும், வைதல்-திட்டுதலும், இந்நான்கும்-ஆகிய இந்த நான்கையும், தம்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, நிலைமைக்கும் - பதவிக்கும், கல்விக்கும் - படிப்புக்கும், ஆண்மைக்கும்-ஆற்றலுக்கும், குடிமைக்கும் - குடிப்பிறப்புக்கும், தக்க - தகுதியுடையனவாக, செயல் - செய்யக்கடவர்.

(ப-பொ-ரை.) உடையும் நடையும் சொற்சோர்வும் வைதலும் என இந்நான்கும், தாம் அரசனால் சிறப்புறப் பெற்றமைக்கும், தம்மாண்மைக்கும், தம் கல்விக்கும், குடிப்பிறப்புக்கும் தக்க தகுதியாகச் செய்க.

(க-ரை.) உடை நடை முதலியவற்றைத் தத்தம் நிலைமை கல்வி முதலியவற்றுக்குத் தகுந்தபடி செய்க.

சொற்சோர்வு - சொல்லினதுசோர்வு; ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை; சொல் சோர்தல் அதாவது தவறுதல்; எழுவாய்த் தொடர். ஆண்மை - மை விகுதி தன்மைப்பொருள் குறித்தது. தக்க - வினையுரியாய் வந்தது. நிலைமை - தானம் அல்லது பதம். 'சொற் செலவு' என்றும் பாடம். (சக)

கேள்வியுடையார் செயல்.

பழியா ரிழியார் பலருள் ளுறங்கார்
இசையாத நேர்ந்து கரவார் இசைவின்றி
இல்லாரை யெள்ளி யிகழ்ந்துரையார் தள்ளியுந்
தாங்கருங் கேள்வி யவர்.

(இ-ள்.) தாங்க அரு-தாங்குதற்குஅரிய, கேள்வி அவர்-நூற் கேள்விபுடையவர், தள்ளியும் - இறந்தும், பலருள் - பலர்சபையி லிருந்தும், பழியார் - ஒருவரைத் தூற்றார், இழியார் - இகழ்ந்து பேசார், உறங்கார் - படுத்துத் தூங்கார், இசையாத - தமக்குப் பொருந்தாத செயல்களை, நேர்ந்து-செய்கிறோம் என்று ஒப்புக் கொண்டு, கரவார்-பின்னர் அதைச் செய்யாது ஒளியார், இசைவு இன்றி-முறையில்லாமல், இல்லாரை-வறியவரை, எள்ளி-எளனம் பண்ணி, இகழ்ந்துரையார்-இழிவாகப் பேசார்.

(ப-பொ-ரை.) பலர் சபையின் இருந்து பிறரைப் பழித்துரையார், இழித்துரையார், பலர்சபையின் உறங்கார், தமக்குச்செய்யப் பொருந்தாதவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்கிறேமென்று உடன் பட்டுச் செய்யா தொழியார், தகுதியின்றி வறியாரை இகழ்ந்து முறைமை கடந்து உரையார், பிறரால் மாறுபடற்கரிய கேள்வி யார் இறந்தும்.

(க-ரை.) கல்வி கேள்வியுடையர் பலர் சபையிலிருந்து பழித் திழித்துப்பேசார், உறங்கார், ஒன்றைச் செய்வதாக ஒப்பிப்பின் செய்யாதிரார், ஏழைகளை யிகழ்ந்துரையார்.

"செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயத்தகு நாகரிக மென்னும்." என்பதன் கருத்துணர்க.

பலருள்-இஃது இடைகழி விளக்காய் நின்றது. இது தாப்பிசைப் பொருள்கோள். இசையாத-பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். தாங்கரும்-மாறுபடற்கரிய எனவுமாம். (௬௦)

தம்மொளி வேண்டுவார் செயத்தக்கன.

மின்னொளியும் வீழ்மீனும் வேசையர்கள் கோலமுந்
தம்மொளி வேண்டுவார் நோக்கார் பகற்கிழவோன்
முன்னொளியும் பின்னொளியு மற்று.

(இ-ள்.) தம் ஒளி வேண்டுவார் - தமது உடல் ஒளி விரும்புவோர், மின் ஒளியும் - மின்னலின் ஒளியையும், வீழ்மீனும்-விழுகின்ற எரிநட்சத்திரத்தையும், வேசையர்கள்-வேசியரது, கோலமும்-ஒப்பனையையும், நோக்கார்-பாரார், பகல்கிழவோன்-பகலுக்குரியனான ஞாயிற்றினது, முன் ஒளியும்-காலை யொளியும், பின் ஒளியும் மாலையொளியும், அற்று - அங்ஙனமே பார்க்கத்தகாதனவாம்.

(ப-பொ-ரை.) மின்னொளியையும், வீழ்மீனையும், வேசையர்கள் கோலத்தையும் தமது விளக்கத்தை வேண்டுவார் நோக்கார், பகற்கிழவோனுடைய காலை யொளியையும் மாலை யொளியையும் அப்பெற்றியே நோக்கார்.

(க-ரை.) தம் உடல் ஒளி கெடாதிருக்கவேண்டுவோர் மின்னல் எரிமீன் வேசைக்கோலம் காலைமாலைவெயில் இவைகளையுற்றுப்பார்த்தல் கூடாது.

கிழமை-உரிமை; உரிமையானவன்-கிழவன், கிழவன்-செய்யுளில் கிழவோன் ஆயிற்று. அற்று - குறிப்புமுற்று. ஒளி-விளக்கம். ஒளி - வெயில். (௬௧)

அசையாத உள்ளத்தவ ரொழுக்கம்.

படிறும் பயனிலவும் பட்டி யுரையும்
வசையும் புறனு முரையாரே யென்று
மசையாத வுள்ளத் தவர்.

(இ-ள்.) என்றும் - எக்காலத்தும், அசையாத - ஒழுக்கத்தினின்றுந் தவறாத, உள்ளத்தவர் - மனமுடையோர், படிறும்-வஞ்சனைச் சொல்லையும், பயனிலவும் - பயனற்ற சொல்லையும், பட்டிஉரையும்-நாவடக்கமில்லாத சொல்லையும், வசையும்-பழிச்சொல்லையும், புறனும்-புறங்கூறுதலையும், உரையார்-சொல்லார்.

(ப-பொ-ரை.) வஞ்சனையுரையும், பயன்படாத உரையும், வாய்காவாது வேண்டிய உரைக்கும் உரையும், பிறரைப் பழியுரைக்கும் உரையும், இவை யாதும் சொல்லார், என்றுந்தளராத உள்ளத்தவர்.

(க-ரை.) வஞ்சனைமொழி பயனில் சொல் முதலியவற்றை ஒழித்தல் வேண்டும்.

பட்டி-கள்ளம், இங்கு நாவடக்க மின்மையைக் குறித்தது. புறங்கூறல் - முன்னின்று புகழ்ந்து பின்னின்றிகழ்ந்துரைத்தல். படிறு-வஞ்சனை, பண்பாகுபெயராய் வஞ்சனையாகிய சொல்லைக் குறித்தது. 'பட்டியுரையாம் வசையும்' என்றும் பாடம். (இஉ)

நெறிப்பட்டார் பயிலாதன.

தெறியொடு கல்லேறு வீளை விளியே
விகிர்தங் கதங்கரத்தல் கைபுடை தோன்ற
உறுப்புச் செகுத்தலோ டின்னவை யெல்லாஞ்
பயிற்றார் நெறிப்பட் டவர்.

(இ-ள்.) நெறிப்பட்டவர்-ஒழுக்கமுடையோர், தெறியொடு-தெறித்தலும், கல்ஏறு-கல்எறிதலும், வீளை-கனைத்தல் முதலியன செய்தலும், விளியே-அழைத்தலும், விகிர்தம்-ஒருவன் செய்வது போலத் தானும் அவனை யிகழ்ந்து செய்தலும், கதம்-கோபமும், கரத்தல்-ஒளித்தலும், கைபுடை-கைதட்டலும், தோன்ற-பிறர்க்கு வெளிப்படும்படி, உறுப்பு செகுத்தலொடு - தன் உறுப்புக்களை அழித்தலும், இன்னவை எல்லாம் - ஆகிய இவற்றையெல்லாம் பயிற்றார்-பழகிச்செய்யார்.

(ப-பொ-ரை.) தெறித்தலும் கல்லெறிதலும், வீளை செய்தலும், ஊரப்போகின்றொருவனை அழைத்தலும், ஒருவன் செய்கையும் சொலவும் முதலாயினவற்றைத் தானும் அவ்வகை இகழ்ந்து செய்து காட்டலும், வேகமுடையனாதலும், ஒளித்தலும், கையொடுகை புடைத்தலும், பிறர்க்கு வெளிப்படக் கண்ணிடுதல் முதலாயின செய்து தன்னுறுப்பைச் செகுத்தலும், இப்பெற்றிப் பட்டவையெல்லாம் பயின்று செய்யார் வழிப்பட்டார்.

(க-ரை.) ஒரு பொருளை விசிறி யெறிதல் கல்லெறிதல் முதலிய தீய பழக்கங்களைச் செய்யலாகாது.

பயிற்றார் - பயிற்று என்னும் பிறவினைப் பகுதியடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைப் பலர்பால்வினைமுற்று. செகுத்தல் - அழித்தல். செகு-பகுதி. எறு - எறி என்பதன் விகாரம். (இக)

விருந்தினர்க்கு ஊணொடு செய்யுஞ் சிறப்பு.

முறுவ லினிதுரை கானீர் மணைபாய்
கிடக்கையோ டிவ்வைந்து மென்ப தலைச்சென்றார்க்
கூணொடு செய்யுஞ் சிறப்பு.

(இ-ள்.) தலை - தம்மிடத்து, சென்றார்க்கு - வரும் நண்பர் முதலாயினார்க்கு, ஊணொடு-உணவளித்தலோடு, செய்யும் சிறப்பு-செய்யுஞ் சிறப்புக்கள், முறுவல் - புன்சிரிப்பும், இனிதுஉரை - இனியமொழி பேசலும், கால்நீர் - கால் கழுவ நீர் அளித்தலும், மணை-உட்கார மணைகொடுத்தலும், பாய்-படுக்கப் பாய் கொடுத்தலும், கிடக்கையோடு - தங்க இடங்கொடுத்தலும், இ ஐந்தும் என்ப-இவ்வைந்தும், என்றார் அறிவுடையோர்.

(ப-பொ-ரை.) முறுவலோடுகூடிய இனி துரையும் கால் கழுவ நீரும் இருக்கமணையும், கிடக்கப்பாயும், கிடக்கும் இடமும் என இவ்வைந்தும் என்று சொல்லுப, தம்மிடத்துச் சென்றார்க்கு உணவுடனே செய்யும் சிறப்புக்கள்.

(க-ரை.) தம் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினர்க்கு உணவளித்தலுடன் இன்முகம் இன்சொல்லுடன், கானீர் முதலியன உதவிச்

சிறப்பிக்கவேண்டும். கால்நீர்-பாத்யம்; கைகழுவுநீர்-அர்க்கியம். இவை சோடச உபசாரங்களிற் சில.

விருந்தின ளுக ஒருவன்வந் தெதிரில்
வியத்தல்நன் மொழியினி துரைத்தல்
திருந்துற நோக்கல் வருகென வுரைத்தல்
எழுதல்முன் மகிழ்வன செப்பல்
பொருந்துமற் றவன்தன் அருகுற இருத்தல்
போமெனிற் பின்செல்வ தாதல்
பரிந்துநன் முகமன் வழங்கலிவ் வொன்பான்
ஒழுக்கமும் வழிபடு பண்பே.

தவிசுதாள் விளக்கப் புனல்தமக் கியன்ற
அடிசில்பூந் தண்மலர்ப் பாயல்
உவகையின் உறையும் இடனுகர் தெண்ணீர்
ஒண்சுடர் எண்ணெய்வெள் ளிலைகாய்
இவைதன்னொன் பதுந்தான் மனைவயின் அடைந்தோர்
மகிழ்வுற இனிதினில் அளித்தல்
நவையற இல்வாழ் வடைந்துளோன் பூண்ட
கடனென நான்மறை நவின்ற. "காசிகண்டம்"

அறிவினர் விரும்பாத இடங்கள்.

கறுத்த பகைமுனையுங் கள்ளாட்டுக் களனு
நிறுத்த மனமில்லார் சேரி யகத்துங்
குணநோக்கிக் கொண்டவர் கோள்விட் டுழியு
நிகரில் லறிவினர் வேண்டார் பலர்தொகு
நீர்க்கரையு நீடு நிலை.

(இ-ள்.) நிகர் இல் அறிவினர் - ஒப்பற்ற அறிவுடையவர், கறுத்த-கோபித்த, பகைமுனையும் - பகைக்கின்ற போர்முகத்திலும், கள் ஆட்டு களனும்-கள் குடித்து ஆடுமிடத்திலும், நிறுத்த-நிலைநிறுத்திய, மனம் இல்லார்-மனமில்லாத வேசையருடைய,

சேரி அகத்தும் - தெருவிலும், குணம்நோக்கி - தங்குணங்களை யாராய்ந்து, கொண்டவர்-நட்புக்கொண்டவர், கோள் - கோட்பாட்டை, விட்ட உழியும் - நீக்கினவிடத்திலும், பலர் தொகும்-பலர் ஒன்றுகூடும், நீர் கரையும் - தண்ணீர்த்துறையிலும், நீடுநிலை-நெடிதாக நிற்கையை, வேண்டார்-விரும்பார்.

(ப-பொ-ரை.) வெகுண்ட பகைமுனையின்கண்ணும், கள்ளாற் களித்தாரிடத்தும், பொதுமகளிர் சேரிக்கண்ணும், தங்குணங்களை யாராய்ந்து தம்மை விரும்பிக்கொண்டார் கோட்பாடு விட்டவிடத்தும், பலர் தொகும் நீர்க்கரையிடத்தும் நெடிதாக நிற்கையை ஒப்பில்லாத அறிவினையுடையார் விரும்பார்.

(க-ரை.) போர்க்களம், கட்குடித்தாரிடம், பரத்தையர்-சேரி முதலிய இடங்களிற் றங்கியிருப்பது சரியன்று.

கறுத்த-கோபித்த 'கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள' என்றதனால் அறிக. பகை - பண்பாகு பெயர். கிறுத்த பிற வினைப் பெயரெச்சம். சேரி - இ வினை முதற்பொருள் விகுதி; பல வீடுகள் சேர்ந்திருப்பது. நீடுநிலை - வினைத்தொகை. (௩௩)

தோல் வரவிற்றீர்ந்த தொழில்.

முளிபுல்லுங் கானமுஞ் சேரார்தீக் கூட்டார்
துளிவிழக் கால்பரப்பி யோடார் தெளிவிலாக்
கானந் தமியர் இயங்கார் துளியஃகி
நல்குர வாற்றப் பெருகினுஞ் செய்யாரே
தொல்வரவிற் றீர்ந்த தொழில்.

(இ-ள்.) முளிபுல்லும் - முற்றிய புல்லினிடத்தும், (முளி) கானமும் - முற்றிய காட்டினிடத்தும், சேரார் - சேர்ந்திரார்; தீக்கு ஊட்டார் - (அவற்றை) நெருப்புக்கு உணவாகச் செய்யார், துளிவிழ - மழை பெய்கையில், கால்பரப்பி - காலைப்பரப்பி வைத்து, ஓடார் - ஓடமாட்டார், தெளிவு இலா-தமக்குத் தெளிவில்லாத, கானம்-காட்டில், தமியர் - தனியராக, இயங்கார்-சஞ்

ரியார், துளிஅஃகி - மழைகுறைந்ததனால், நல்குரவு - வறுமை யானது, ஆற்ற-மிகுதியாக, பெருகினும் - பெருகினாலும், தொல் வரவின் - தொன்றுதொட்டுவந்த தமது குலநெறியினின்றும், தீர்ந்த தொழில் - நீங்கிய செய்கையை, செய்யார் - (அறிவுடையோர்) செய்யமாட்டார்.

(ப-பொ-ரை.) முற்றிய புல்லின்கண்ணும், முற்றியகாட்டின் கண்ணும் சேர்ந்திரார். அவற்றைத் தீக்கு உணவாக ஊட்டார். மழை பெய்யாநிற்கக் காலைப் பரப்பி ஓடார். தேற முடியாத காட்டின் தமியராய்ப் போகார். மழை குறைந்து பெய்யா தொழிதலால் வறுமை மிகப் பெரிதாயிற்றாயினும், தங்குடி யொழுக்கத்தை நீங்கிய தொழில்களைச் செய்யார்.

(க-ரை.) உலர்ந்த புற்றரையிலும் முதிர்ந்த காட்டிலும் தங்குதலும், அவற்றைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துதலும், மழை பெய்கையில் காலைப்பரப்பி யோடுதலும், வழிதுறை தெரியாத காட்டில் தனியாகப்போதலும், வறுமைவந்த காலத்து நல்லொழுக்கந் தவறுதலும் தகாத காரியங்களாம்.

அஃகி - அஃக என்னும் காரணப்பொருளில் வந்த செய வெனெச்சத்திரிபு. பெருகினும்-உம் இழிவு சிறப்பு. நல்குரவு-நல்கு உரவு, நல்குதலாகிய வல்லமை. இங்குக் கொடுக்குமாற்ற லில்லாத வறுமையைக் குறித்தது, எதிர்மறை யிலக்கணை. (ருக)

நோய் வேண்டாதார் செய்யலாகாதவை.

பாழ்மனையுந் தேவ குலனுஞ் சுடுகாடும்
ஊரில் வழியெழுந்த வொற்றை முதுமரனுந்
தாமே தமியர் புகாஅர் பகல்வளரார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(இ-ள்.) நோய் இன்மை வேண்டுபவர் - பிணியில்லாதிருத்தலை விரும்புவோர், பாழ்மனையும் - பாழான வீட்டினுள்ளும், தேவகுலனும் - கோயில்களுக்குள்ளும், சுடுகாடும் - சுடுகாட்டி

லும், ஊர் இல்வழி - ஊரில்லாத இடத்தில், எழுந்த - உண்டா கிய, ஒற்றை - ஒன்றாகிய, முதுமரனும் - முற்றிய மரத்திடத்தும், தாமே—, தமியர் - ஒன்றியாக, புகாஅர் - போகார், பகல்-பகற் பொழுதில், கண்வளரார் - தூங்கார்.

(ப-பொ-ரை.) குடியில்லாத மனையகத்தும், தேவாலயங்க ளுக்குள்ளும், சுடுகாட்டின்ளும், ஊரில்லாத இடத்து உளதாயின தனி முதுமரத்தின் கண்ணும், அறிவின்றித் துணையோடல்லது தாமே போகார், பகலுறங்கார், நோயின்மை வேண்டுவோர்.

(க-ரை.) பாழ்வீடு, சுடுகாடு, தனித்த பாழ்மரம் இவற்றி னிடத்துத் தனித்துச் சேராமலும், பகலில் தூங்காமலுமிருப்பது; நோயில்லாதிருப்பதற்கு ஏது.

இல்வழி - பண்புத்தொகை. ஒன்று - ஒன்றை: தனிமொழி யில் ஐகாரச்சாரியை வந்தது. தமியர் - குறிப்பு முற்றெச்சம். புகாஅர் - வெண்டளை பிழையாமைக்கு வந்த அளபெடை. முதுமரம் - ஆலமரமுமாம். (௩௭)

பிறர் ஓரிடம் புறப்படுகையிற் செய்யலாகாதவை.

எழுச்சிக்கட் பிற்கூவார் தும்மார் வழுக்கியு
மெங்குற்றுச் சேறீரோ வென்னுரே முன்புக்
கெதிர்முகமா நின்று முரையா ரிருசார்வுங்
கொள்வர் குரவர் வலம்.

(இ-ள்.) எழுச்சிக்கண் - ஒருவர் எழுந்து போகும்பொழுது, பின் கூவார் - பின்னே நின்று அழையார், தும்மார் - தும்மல் செய்யார், வழுக்கியும் - மறந்தும், எங்கு உற்று சேறீர் - எவ்வி டம் நோக்கிப் போகின்றீர், என்னுர் - என்று கேளார், முன் புக்கு - அவர் முன்சென்று, எதிர்முகம் ஆ நின்றும் - எதிர்முக மாக நின்றுங்கொண்டும், உரையார் - ஒன்றைச் சொல்லார், இரு சார்பும் - அவர்க்கு இருபுறத்திலும், (நின்று பேசுவர்) குரவர் - அப்பெரியாரை, வலம்கொள்வர் - வலஞ்செய்து போவர்.

(ப-பொ-ரை.) பிறர் எழுந்துபோகத் தொடங்கினபொழுது அவரைப் பின்னேநின்று அழையார். அப்பொழுது தும்முவதுஞ் செய்யார். மறந்தும் எங்குப் போகிறீர் என்று சொல்லார், முன்னே புக்கு எதிர்முகமாக நின்றும் ஒன்றைச் சொல்லார். அவர்க்கு இருமருங்கு நின்று சொல்வார். தம் குரவர் போம்பொழுது வலங்கொண்டு போக.

(க-ரை.) ஒருவர் எழுந்து போம்பொழுது அவரை அழைத்தல்; எங்கே போகிறீர் என்று கேட்டல் செய்யலாகாது. பெரியோர் பக்கம் நின்று பேசுக, வலங்கொண்டு போக:

கூவார்-கூ, பகுதி. தும்மார்-தும்மு, பகுதி. சேறீர்-செல் பகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, இர் - முன்னிலைப் பன்மை விகுதி, பகுதி முதல் நீண்டு தகரம் றகரமாயிற்று. கொள்வர் என்பதை இடைநிலைத் தீவகமாகவும் கூறலாம். (ருஅ)

தீயவொழுக்கங்கள் சில.

உடம்புநன் றென்றுரையா ரூதார் விளக்கும்
அடுப்பினுட் டீநந்தக் கொள்ளா ரதனைப்
படக்காயார் தம்மேற் குறித்து.

(இ-ள்.) (ஒருவரைப் பார்த்து) உடம்பு - உடல், நன்று என்று - நன்றாயிருக்கிறதென்று, உரையார் - சொல்லார், விளக்கும் ஊதார்-விளக்கையும் ஊதி, அடுப்பினுள் தீ - அடுப்பிலுள்ள நெருப்பை, நந்த - அவியும்படி, கொள்ளார் - எடுக்கமாட்டார், தம்மேல்பட - அந்நெருப்பின் சுடர் தம் மேலே படும்படி, குறித்து - (குளிர்கெட) நினைந்து, அதனை காயார் - அந்நெருப்பினிடத்து இருந்து குளிர்காயார்.

(ப-பொ-ரை.) பிறரைப் பார்த்து உடம்பு நன்றாயிருந்தது என்று சொல்லார்; விளக்கினையும் வாயால் ஊதியவியார், அட்டிலடுப்பின்கண் நெருப்பவியச் செய்யார், அந்நெருப்பின் சுடர் தம்மேற்படக் குளிர்கெடக் காயார்.

(க-ரை.) ஒருவருடம்பு நன்றாயிருக்கிறதென்பதும், விளக்கை வாயாலூதுதல், அடுப்பு நெருப்பை அவித்தல் முதலியனவையும் தீயொழுக்கங்களாம்.

நந்தல் - வளர்தல் கெடுதல்; இங்கு கெடுதல் என்னும் பொருளது. (௩௯)

பெரியோருடன் செல்லும்போழுது செய்யத்தகாதன.

யாதொன்று மேறார் செருப்பு வெயின்மறையார்
ஆன்றவிந்த மூத்த விழுமியார் தம்மோடங்
கோராறு செல்லு மிடத்து.

(இ-ள்.) ஆன்று - (அறிவால்) மிகுந்து, அவிந்த - அமைதி யடைந்த, மூத்த - ஒழுக்கத்தாலும் ஆண்டாலுமுதிர்ந்த, விழுமியார் - மேலோர், தம்மொடு - தம்முடன், ஓர் ஆறு செல்லும் இடத்து - ஒருவழியில் போகும்போது, யாது ஒன்றும் ஏறார் - எதன்மேலும் ஏறிச் செல்லார், செருப்பு ஏறார் - செருப்பைக் காலிற் பூணார், வெயில் மறையார் - வெயிலை மறைக்கும்படி செல்லார், அங்கு - அசை.

(ப-பொ-ரை.) யாதொன்றும் ஏறிப்போகார், செருப்புத் தொடார், ஒன்றனால் பிறர் தம்மேல் வெயில்மறைக்கப் போகார், ஆன்றவிந்த மூத்த விழுமியார் தம்முடன்கூட வழிபோமிடத்து.

(க-ரை.) பெரியோர் தம்முடன் செல்லும்பொழுது வாகனத்தில் ஏறிச் செல்லுதலும் காலிற் செருப்பணிந்தும் குடைபிடித்தும் செல்லுதலும் கூடா.

ஆன்று - சான்று என்பதன் மரூஉ. சால்-பகுதி. அகன்று என்பதன் மரூஉ என்பாருமுண்டு. அவிந்த - தீக்குணங்கள் கெட்ட, அடங்கப்பெற்ற. 'ஆன்றமைந்த' என்றும் பாடம். (௪௦)

நூன்முறையாளர் துணிவு.

வான்முறை யான்வந்த நான்மறை யாளரை
மேன்முறைப் பாற்றங் குரவரைப் போலொழுகல்
நூன்முறை யாளர் துணிவு.

(இ-ள்.) வால் முறையால் வந்த - தூய ஒழுக்கத்தால் வந்த, நால்மறை ஆளரை - நான்கு மறைகளையுமுடைய அந்தணரை, மேல் முறைப் பால் - மேன்மையாகிய முறைத் தன்மையை யுடைய, குரவரைபோல் - தம்முடைய பெரியோரைப்போல, ஒழுகல் - (எண்ணி) நடத்தல், நூல்முறை ஆளர் - நூல்முறை புணர்ந்தவர்களுடைய, துணிவு - கொள்கை.

(ப-பொ-ரை.) வாலிய முறையான்வந்த நான்மறையாளரை மேலாகிய முறைத் தன்மையையுடைய தம் குரவரைப்போல் கொண்டொழுகுதல் நூல்முறையாளர் துணிவு.

(க-ரை.) குலத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சிறந்த அந்தணரைத் தம்முடைய குரவர்போற் கொண்டு ஒழுகவேண்டும்.

மறை - மறைவான பொருள்களையுடையது. ஐ - வினைமுதற் பொருள்விகுதி. வான் முறை என்று கொண்டு மேலான முறை என்றுரைக்கலாம். பால் - தன்மை. (கக)

குரவர்க்குச் செய்யும் ஒழுக்கம்.

கால்வாய்த் தொழுவு சமய மெழுந்திருப்
பாசார மென்பர் குரவர்க் கிவையிவை
சாரத்தாற் சொல்லிய மூன்று.

(இ-ள்.) கால்வாய் - காலின்கண், தொழுவு - தொழுத லும், சமயம் - அவர் நன்றென்ற சமயத்தின்கண் நிற்றலும், எழுந்திருப்பு - அவரைக் கண்டவளவில் எழுந்திருத்தலும், இவை - ஆகிய இவை, குரவர்க்கு - பெரியோர்க்கு, ஆசாரம் என்ப - செய்யும் ஒழுக்கம் என்று சொல்வர். சாரத்தால் சொல் லிய - சாரமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன, இவை மூன்று - இம் மூன்றுமேயாம்.

(ப-பொ-ரை.) காலின்கண் தொழுதலும், அவர் நன்றென்ற சமயத்தின்கண் நிற்றலும், அவரைக் கண்டால் எழுந்திருத்தலும், இவை இவை குரவர்க்குச் செய்யும் ஆசாரம் என்று சொல்லுவர்

நல்லார். குரவர்க்குச்செய்யும் ஆசாரங்கள் பலவற்றுள்ளும் சாரத் தாற் சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுமேயாம்.

(க-ரை.) குரவர்க்குச் செய்யும் ஆசாரங்கள் அவரைக் காலின்கால் வணங்குதல், எழுவென எழுதல், கண்டவுடன் எழுந்திருத்தல் ஆகிய மூன்று.

வாய் - ஏழனுருபு. சமயம் என்பதைக் கொள்கை மதம் என்று கொண்டு குரவர் எது சமயம் நன்றென்று கூறுவரோ அதனைக் கைக்கொண்டு நிற்றலும் ஆம். (௬௨)

திறங்கண்டார் கண்டநெறி.

துறந்தாரைப் பேணலு நாணலுந் தாங்கற்ற
மறந்துங் குரவர்முற் சொல்லாமை மூன்றுந்
திறங்கண்டார் கண்ட நெறி.

(இ-ள்.) துறந்தாரை - துறவிகளை, பேணலும் - போற்று தலும், நாணலும் - பழிக்கு அஞ்சுதலும், தாம் கற்ற - தாம் கற்ற வைகளை, குரவர் முன் - பெரியோர் முன்பு, மறந்தும் சொல் லாமை - மறந்துஞ் சொல்லாதிருத்தலும், மூன்றும் - ஆகிய மூன் றும், திறம் கண்டார் - தெளியக் கற்றவர்கள்; கண்ட நெறி - அறிந்த ஒழுக்கம்.

(ப-பொ-ரை.) அருந்தவரைப் பாதுகாத்தலும், பழிநாண லும், தாங் கற்றவற்றைக் குரவர்முன் மறந்தாயினுஞ் சொல்லா மையும் என இம்மூன்றும் திறப்பட வறிந்தார் அறிந்த நெறி.

(க-ரை.) அருந்தவரைப் பேணலும் பழிநாணலும் குரவர் முன் தாங்கற்ற திறத்தை யெடுத்துரையா திருத்தலும் சிறந்த வொழுக்கங்கள்.

பேண் - போற்று. நாணல் - பழிக்கஞ்சிப் பின்வாங்கல், அடங்குதலுமாம். பழி என்பது சொல்லெச்சம். கற்ற - பலவின் பால் வினையாலணையும் பெயர். திறம் - நூலின் சாரமுமாம். சொல்லாமை என்பதன் ஈற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. துறத்தல் - அகப்பற்று புறப்பற்று இரண்டையும் ஒழித்தல். (௬௩)

பிறப்பினுட் போற்றியெனப்படுவோர்.

பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
மூத்தா ரிளையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்
காற்ற வழிவிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப்
போற்றி யெனப்படு வார்.

(இ-ள்.) பார்ப்பார் - அந்தணரும், தவரே - தவசியரும், சுமந்தார் - சுமையுடையவரும், பிணிப்பட்டார் - நோய்கொண்டவரும், மூத்தார் - பெரியோர்களும், இளையார் - பிள்ளைகளும், பசு - பசுக்களும், பெண்டிர் - பெண்களும், என்ற இவர்கட்கு என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு, ஆற்ற - மிகவும், வழி விலங்கினாரே - வழிவிட்டுப்போனவர்களே, பிறப்பினுள் தாங் கொள்ளும் பிறப்புத்தோறும், போற்றி எனப்படுவார் - பிறரால் வாழ்க்கடவர் என்று சொல்லப்படுவோர்.

(ப-பொ-ரை.) பார்ப்பாரும், தவசியரும், சுமந்தாரும், பிணிப் பட்டாரும், மூத்தாரும், பிள்ளைகளும், பசுக்களும், பெண்டிரும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்க்கு மிகவும் வழிகொடுத்து விலங்கிப் போயினாரே; தாம் பிறந்த பிறப்புத்தோறும் பிறராற் போற்றி யென்று சொல்லப்படுவோர்.

(க-ரை.) பார்ப்பார் தவசியர் முதலியவர்களைக் கண்டால் வழிவிட்டுச் செல்வதே நெறி.

இச்செய்புள் இருதிணையும் கலந்து மிகுதியால் உயர்திணை முடிபைப்பெற்ற திணைவழுவமைதி.

பார்ப்பார் சுமந்தார் முதலியவற்றில் எண் ஏகாரங்கள் தொக்கன. சுமந்தார் - கருப்பமுற்ற பெண்டிர் எனலுமாம். போற்றி - போற்றப்படுவது, போற்றப்படுபவர் எனப் பொருள் கொள்ளும். இ - செயப்படு பொருள் விகுதி. இனி, வியங் கோளாகவுங் கூறிப் போற்றுக என்பதுமாம். 'பிறப்பிடை' என்றும் பாடம். (௬௪)

இன்னவருடன் தனித்திருத்தலாகாதெனல்.

ஈன்றாண் மகடன் னுடன்பிறந்தா ளாயினுஞ்
சான்றோர் தமித்தா வுறையற்க வைம்புலனுந்
தாங்கற் கரிதாக லான்.

(இ-ள்.) ஐம்புலனும்-ஐந்துபுலன்களையும், தாங்கற்கு அரிது ஆகலான்-தடுக்க அரியதாதலால், சான்றோர் - அறிவால் மிகுந்தோர், தன் - தம்முடைய, ஈன்றாள் - தாயுடனாயினும், மகள் - மகளுடனாயினும், உடன் பிறந்தாள் - உடன்பிறந்தவளுடனாயினும், தமித்து ஆக - தனிமையாக, உறையற்க - தங்காதிருக்கக் கடவர்.

(ப-பொ-ரை.) தாயுடனாயினும், மகளுடனாயினும், தம்முடன் பிறந்தாளுடனாயினும் தனித்தாக உறையார், ஐம்புலன்களையுந் தடுக்கல் அரிதாகலான்.

(க-ரை.) ஐம்புலன்களையும் அடக்கிநடத்தலருமையாதலின் தாய் முதலியவர்களுடனும் தனித்திருத்தல் தகாது.

ஐம்புலன்-சுவையொளியூறோசை நாற்றம் என்பன. தமித்து-தமி என்னும் பகுதியடியாகப்பிறந்த குறிப்புமுற்று, இங்கு வினையெச்சமாயிற்று. சான்றோர் என்னும் பன்மையோடு தன் என்னும் ஒருமை பொருந்தாதலின் தனித்தனிகொண்டு அங்ஙனம் கூறினார் என்றாவது, அல்லது ஒருமைப் பன்மை வழுவமைதியென்றாவது கொள்க. உறையற்க - எதிர்மறை வியங்கோள். "ஈற்றாய் புதல்வியுடன்றோன்றிய நங்கையேனும் உற்றோருழியிற் றனித்தெய்தி யுறைதலாகா" என்னுங் காசிகண்டம் செய்யுளினும் இச் செய்யுட் பொருளை முற்றுங்கொண்டு சிறப்பது காண்க. "உறையற்க" என்ற பாடங்கொண்டு மேற்குறித்தவர்களுடன் தனித்திருந்து உரையாடாதிருக்க எனலுமாம். (௬௫)

அரசருடன் பழகுமளவு.

கடைவிலக்கிற் காயார் கழிகிழமை செய்யார் [யார்
கொடையளிக்கட் பொச்சாவார் கோலநேர் செய்
இடையறுத்துப் போகிப் பிறனொருவற் சேரார்
கடை போக வாழ்துமென் பார்.

(இ-ள்.) கடைபோக-இறுதியளவுஞ் செல்ல, வாழ்தும் என்பார் - வாழக்கடவோம் என்று கருதுவோர், கடை-அரசருடைய வாயிலில், விலக்கில் - தம்மைத் தடுத்தால், காயார் - வெகுளார், கழி-மிகுந்த, கிழமை செய்யார் - உரிமையை அவ்வரசர் பொறாத படி செய்யார், கொடை(கண்)-தமக்கு என்று கொடுக்குமிடத்தும், அளிகண் - அரசர் தம்மை அன்பு பாராட்டுமிடத்தும், பொச்சாவார் - மறவார், நேர் - அரசருக்கு ஒப்பாக, கோலம் செய்யார் - தம்மை யணிசெய்துகொள்ளார், இடை அறுத்து போகி - வேத்தவையில் ஊடறுத்துச்சென்று, பிறன் ஒருவன்-மற்றொருவனை, சேரார் - சேர்ந்திரார்.

(ப-பொ-ரை.) அரசர் வாயிலின்கண் தடையுண்டானால் வெகுண்டு காயார், அரசரோடு மிகக் கிழமையை அவர் பொறாத வகை செய்யார், தமக்கு ஒன்று உதவுமிடத்தும், அவர் தம்மைத் தலையளிக்கு மிடத்தும், தமக்கு அவை அமையா என்றிகழார். அரசரொக்கக் கோலஞ்செய்யார், அரசர் இருந்த அவையின்கண் ஊடறுத்துப் போகார், பிறனொருவனைச் சேர்ந்திரார்; முன்பு போலப் பின் கடைபோக வாழ்தும் என்று கருதுவார்.

(க-ரை.) அரசருடன் பழகுவோர் அவரிடம் எந்த அளவில் நடந்து கொள்ளல் நலந்தருமோ அவ்வளவில் நடப்பதே முறை யென்க.

கடை - கடைசியிடம்; வீடு முதலியவற்றின் கடைசியிடம் வாயில். இது முன்வாயில் பின்வாயில் எனப்படும். முன்வாயில் தலைக்கடை, பின்வாயில் புறக்கடை எனப்படும். கடைவிலக்கில்- ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. பொச்சாவார் - தம் நிலையை

மறந்து இகழார். கழி - உரிச்சொல். தலையளி - முகமலர்ந் தினிய கூறல். (கூகூ)

சொல்லுமிடத்துக் குற்றமாவன.

தமக்குற்ற கட்டுரையுந் தம்மிற் பெரியா
ருரைத்ததற் குற்ற வுரையு மஃதன்றிப்
பிறர்க்குற்ற கட்டுரையுஞ் சொல்லற்க சொல்லின்
வடுக்குற்ற மாகி விடும்.

(இ-ள்.) தமக்கு உற்ற - தமக்குப் பொருந்திய, கட்டு உரையும்-உறுதி மொழியையும், தம்மில் பெரியார்-தம்மில் பெரியராக அரசனால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்கள், உரைத்ததற்கு-சொல்லியதற்கு, உற்ற உரையும்-பொருந்தியசொல்லையும், அஃது அன்றி-அதுவன்றியும், பிறர்க்கு உற்ற-பிறர்க்குப் பொருந்திய, கட்டுரையும்-உறுதிச்சொல்லையும், சொல்லற்க-அரசனிடத்துச் சொல்லா தொழிக, சொல்லின் - சொன்னால், வடு-வசையுண்டாகத்தக்க, குற்றம் ஆகிவிடும் - குற்றமாய்விடும்.

(ப-பொ-ரை.) தமக்குற்ற கட்டுரைகளும், தம்மிற் பெரியராக அரசனாற் சிறப்புச்செய்யப்பட்டார் உரைத்த உரைகளும், அஃதன்றியே பிறர்க் குறுதியாகிய கட்டுரைகளும், அரசற்குச் சொல்லற்க. சொல்லுவராயின் தமக்கு வடுப்படுங் குற்றமாம்.

(க-ரை.) அரசனிடத்தில் தமக்குப் பொருந்திய உறுதிச் சொல், அரசனாற் சிறப்புச் செய்யப்பட்டவர் உறுதிமொழி, பிறர்க்குறுதியாகிய கட்டுரை இவற்றைச் சொல்லுதல் பெருங் குற்றமாம்.

கட்டுரை - உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் மொழி, தம்மில் - இல் [illegible]ப்பு, எல்லைப்பொருள். வடு - தழும்பு. 'நாவினாற் சுட்ட [illegible] திருக்குறளடிக்குப் பொருள்விரித்த பரிமேலழகியார் [illegible] தீயினாற் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாது இடத்தலா[illegible]ற் சுட்டதனை வடுவென்றுங் கூறினர். தீயும்

வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற் றீயினும் வெவ்வுரை கொடிது என்றிருத்தல் காண்க. (கஎ)

நன்னெறி.

பெரியா ருவப்பன தாமுவவா ரில்லஞ்
சிறியாரைக் கொண்டு புகாஅ ரறிவறியாப்
பிள்ளையே யாயினு மிழித்துரையார் தம்மோ
டளவளா வில்லா விடத்து.

(இ-ள்.) பெரியார் - பெரியோர்கள், உவப்பன - விரும்பு கின்றவற்றை, தாம் உவவார் - தாம் விரும்பார், இல்லம் - வீட்டினுள், சிறியாரை கொண்டு - கீழ்மக்களை அழைத்துக்கொண்டு, புகாஅர் - நுழையார், அறிவு அறியா - அறிவு இன்னதென்றறியாத, பிள்ளையே ஆயினும் - சிறுபிள்ளையா யிருந்தாலும், தம்மொடு - தம்முடன், அளவளாவு இல்லா இடத்து - நெருங்கிக் கலத்தல் இல்லாவிடின், இழித்து உரையார் - இழிவாகப் பேசார்.

(ப-பொ-ரை.) பெரியராயுள்ளார் உவந்தனவற்றைத் தாம் உவவார்; தம்மில்லத்தின்கண் கீழ்மக்களைக் கொண்டு புகார். அறிவினையறியாத பிள்ளையேயாயினும், உயர்த்தன்றி இழித்துச் சொல்லார், தம்மோடு அளவளா இல்லாதவிடத்து.

(க-ரை.) பெரியாருவந்தவற்றைத் தாம் விரும்புதலும், வீட்டுட் சிறியாரை யழைத்துச் செல்லுதலும், தம் பழக்கமில்லாதவர் சிறுவராயிருப்பின் இகழாதிருத்தலும் நன்னெறி.

அளவளாவு - அளாவு அளாவு என்பதன் மரூஉ, நன்றாகக் கலத்தல். இல்லம் - அம், சாரியை. இல்லாவிடத்து - இடத்து விகுதி. (கஅ)

அரசன் செயலில் வெறுப்படையாமை முதலியன.

முனியார் துனியார் முகத்தெதிர் நில்லார்
தனிமை யிடத்துக்கட் டங்கருமஞ் சொல்லா
ரினியவை யாமறிது மென்னார் கசிவின்று
காக்கைவெள் ளென்னு மெனின்.

(இ-ள்.) முனியார் - அரசன் செய்வனவற்றை வெறுக்கார், துனியார் - அவனொடு கலக்கங்கொள்ளார். முகத்து எதிர் நில்லார் - முகத்துக்கு எதிரில் நில்லார், தனிமை இடத்துகண் - அரசன் தனியாய் நிற்குமிடத்தில், தம் கருமம் சொல்லார் - தமது செய்கையைச் சொல்லார், இனியவை - இனிய பண்டங்களை, யாம் அறிதும் - நாங்கள் நுகர்ந்து அறிவோம், என்னார் - என்று சொல்லார், காக்கை - காகம், வெள்ளென்னும் எனின் - வெண்ணிறமுடையது என்றாலும், கசிவு இன்று - அன்பின்றி (வெறுக்கார்).

(ப-பொ-ரை.) அரசன் செய்வனவற்றை வெறார். அவனோடு கலாயார், விலங்கவன்றி நேர்முகத் தெதிர்நில்லார். அரசன் தனியே நின்ற இடத்தின்கண் தம் கருமம் சொல்லார், இனியவான பொருள்களை யாங்கள் நுகர்ந்தறிவேம் என்று அரசர்க்குச் சொல்லார், காக்கை வெள்ளென் றிருக்குமென்று அரசன் சொல்லினுமாயினும் அவன்மேல் அன்பின்றி வெறார்.

(க-ரை.) அரசன் செய்வனவற்றை வெறுத்தல், அவனோடு கலாய்த்தல், முகத்தெதிர் நிற்றல், தங்கருமங்கூறல் இனியவிவை நுகர்ந்தறிவேமென்றல் ஆகா.

இன்றி என்பது செய்யுளில் இன்று என வந்தது. முனி - வெறு. கசிவு - கசிதல், தொழிற் பெயர். (௬௧)

அரசர் முன்னர்ச் செய்யத்தகாதவை.

உமிவு முயர்ந்துழி யேறலும் பாக்கும்
வகையி லுரையும் வளர்ச்சியு மைந்தும்
புணரார் பெரியா ரகத்து.

(இ-ள்.) உமிவும் - எச்சில் உமிழ்தலும், உயர்ந்த உழி - உயர்ந்த இடத்தில், ஏறலும் - ஏறியிருத்தலும், பாக்கும் - பாக்குத் தின்று போதலும், வகை இல் உரையும் - தகுதியில்லாத வார்த்தை சொல்லுதலும், வளர்ச்சியும் - தூங்குதலும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தையும், பெரியார் அகத்து - அரசர் முன்பு, புணரார் - செய்யார்.

(ப-பொ-ரை.) உமிதலும், உயர்ந்தவிடத் தேறியிருத்தலும், பாக்குத் தின்னலும், கூறுபாடில்லாத வுரையும், உறங்குதலும், இவ்வைந்தும் அரசர்முன்பு செய்யார்.

(க-ரை.) அரசர் முன்னிலையில் உமிழ்தல் வெற்றிலை தின்னல் முதலிய செய்கைகளைச் செய்தலாகாது.

பாக்கு - உபலக்கணமாக வெற்றிலை சுண்ணாம்புகளாகிய தன்னினத்தையும் உணர்த்திற்று. வளர்ச்சி - வளர்தல்; ஈண்டுக் கண் வளர்தல், தூங்குதல். உயர்ந்த உழி என்பது புணருமிடத்து நிலைமொழியீற்று அகரந் தொக்கது. பெரியார் - ஆற்றலாற் பெரியார், தவத்தாற் பெரியார் என்றிருவகையர். அவர்களுள் இங்கு ஆற்றலாற் பெரியாராகிய அரசர் குறிக்கப்படுகின்றார். (எ0)

அரசர்முன் பல்காற்பயின்றுரையாதன.

இறைவர்முன் செல்வமுங் கல்வியுந் தேசுங்
குணனுங் குலமுடையார் கூறார் பகைவர்போற்
பாரித்துப் பல்காற் பயின்று.

(இ-ள்.) குலம் உடையார் - நற்குடிப் பிறப்புடையார், செல்வமும் - செல்வத்தையும், கல்வியும் - கல்வியையும், தேசும் விளக்கத்தையும், குணனும் - குணங்களையும், இறைவர் முன் - அரசர் முன்பு, பல்கால் - பலமுறை, பயின்று - பிடித்து, பகைவர் போல் - பகைவரைப்போல, பாரித்து - பரப்பி, கூறார் சொல்லார்.

(ப-பொ-ரை.) அரசர் முன்பு தம் செல்வமும் கல்வியும், தமது விளக்கமும் குணனும் குடிப்பிறந்தார் தமக்குத் துன்பஞ் செய்யும் பகைவர்போல் பரப்பிப் பலகால் பயின்றுரையார்,

(க-ரை.) ஒருவர் தங் கல்வி, செல்வம் குண முதலியவற்றை அரசர் முன்னெ ரெடுத்துரைத்து அதனாற் கெடுதியடையா திருக்க வேண்டும்.

பகைவர்போற் கூறார் என்றதற்கு அங்ஙனங் கூறுதலால் நமக்குத்தாமே பகைவராவார் என்றுவது அல்லது அவ்வாறு கூறுதலைத் தமக்குப் பகைவர்போல எண்ணிக் கூறுதொழிக

என்றுவது சொல்க. தற்புகழ்ச்சி கூடாதென்க. அரசன் இறைவன் (கடவுள்) அமிசமாயிருந்து உலகங்காத்தலால் இறைவன் எனப்பட்டான். தேசாவது-விளக்கம். அஃதாவது தான் தன்னிடத்திருக்கவும் தனது ஆணை எங்குஞ் செல்வதற்கும் தன்னிடத்து யாவரும் மேன்மை பாராட்டுதற்குங் காரணமான கம்பீரத்தன்மை. பாரித்தல்-பெருக்கிக் கூறுதல். (எக)

அரமனை ஆலய முதலிய இடங்களிற் பெரியாரை வணங்காதிருத்தல்.

பெரியார் மனையகத்துந் தேவ குலத்தும்
வணங்கார் குரவரையுங் கண்டா லணங்கொடு
நேர்பெரியார் செல்லு மிடத்து.

(இ-ள்.) பெரியார் மனை அகத்தும் - அரசர் மாளிகையிலும், தேவ குலத்தும் - தேவாலயங்களிலும், குரவரையும் - பெரியாரையும், கண்டால்-, வணங்கார் - தொழார், அணங்கொடு-தெய்வங்களும், நேர் பெரியார் - அத்தெய்வங்களையொத்த அரசர்களும், செல்லும் இடத்து - வெளியிற் செல்லுமிடத்தும் (கண்டாலும் வணங்கார்.)

(ப-பொ-ரை.) அரசர் மனையகத்தும் தேவாலயங்களுள்ளும் குரவரையுங் கண்டால் வணங்கார், தெய்வங்கள் புறம் போந் தெழுந்தருளு மிடத்தும் அரசர் புறம் போதுமிடத்தும், கண்டாலும் வணங்கார்.

(க-ரை.) அரமனை ஆலயம் தெய்வவிழாக்காலம் அரசர் ஊர்வலம் வருதற்காலம் இவற்றில் பெரியாரைக் கண்டால் வணங்கா தொழிக.

செல்லுமிடத்தும் என்ற உம்மை தொக்கது. குரவரையும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. அணங்கு - நோய் அழகு தெய்வம் எனப் படும். மேல் செல்லுமிடத்து எனக் கூட்டி ஊர்வலஞ் செல்லு மிடத்தும் எனவுங் கொள்க. (எஉ)

பெரியார்முன் செய்யின் பழியாவன.

நகையொடு கொட்டாவி காறிப்புத் தும்மல்
இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்
அசையாது நிற்கும் பழி.

(இ-ள்.) நகையொடு - சிரிப்பும், கொட்டாவி - கொட்டாவி விடுதலும், காறிப்பு - காறியுமிழ்தலும், தும்மல் - தும்முதலும், இவையும் - ஆகிய இவற்றையும், பெரியார்முன் - அரசர் முன்பு, செய்யார்-, செய்யின் - செய்தால், பழி நிற்கும் - பழி நிலைக்கும், அசையாது - குறையாது.

(ப-பொ-ரை.) சிரிப்பும் கொட்டாவியும் காறியுமிதலும் தும்மலும் என இவையும் அரசர் முன்பு செய்யார், செய்வாராயின் நிற்கும்பழி; குறையாது.

(க-ரை.) அரசர் எதிரில் சிரித்தல் கொட்டாவி விடுதல் முதலியவற்றைச் செய்யற்க. செய்தாற் பழியே.

கொட்டு ஆவி - வினைத்தொகை. கொட்டுதல் - விடுதல். இதனை ஆவி கொட்டு என்பதன் இலக்கணப் போலியுமாமென்பர். பழி அசையாது நிற்கும் என்று பழிமாறாது நிலைக்கும் என்க. காறிப்பு - காறு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். (எஙு)

நன்மாணாக்கர் செய்கை.

நின்றக்கா னிற்க வடக்கத்தா லென்றும்
இருந்தக்கா லேவாமை யேகார் பெருந்தக்கார்
சொல்லிற் செவிகொடுத்துக் கேட்டீக மீட்டும்
வினாவற்க சொல்லொழிந்தக் கால்.

(இ-ள்.) பெருந்தக்கார் - சிறந்த குணமுள்ள மாணாக்கர், என்றும் - எப்பொழுதும், அடக்கத்தால் - (ஆசிரியர் முன்பு) அடங்கியிருத்தல் வேண்டுதலின், நின்றக்கால் - ஆசிரியர் பாடஞ் சொல்லாதிருந்தால், நிற்க - தாம் சும்மா இருக்கக் கடவர், இருந்

தக்கால் - அவர் தம் முன்பு இருந்தபோது, ஏவாமை - அவர் கட்டளையிடாமலிருக்க, ஏகார் - தாம் எழுந்து போகாதிருக்கக் கடவர், சொல்லின் - அவர் பாடம் முதலியவை சொல்லின், செவி கொடுத்து கேட்டு - காதுகொடுத்துக் கேட்டு, ஈக - ஒப்புவிக்கக்கடவர், ஒழிந்தக்கால் - அவர் ஒன்றுஞ் சொல்லாவிட்டால், மீட்டும் - தாம் மீளவும், வினவற்க - அவரைக் கேளாதிருக்கக் கடவர்.

(ப-போ-ரை.) நன் மாணுக்கர் என்றும் ஆசிரியர் முன் அடங்கி யொழுகவேண்டுதலின், அவர் பாடஞ் சொல்லுதலை நிறுத்தினுல் தாமும் நிற்கக்கடவர். அவர்முன் இருந்தபோது அவர் எழுந்துபோ என ஏவுதற்குமுன் எழுந்துபோகார். அவர் பாடம் முதலியவற்றைச் சொல்லின் செவி தாழ்த்துக் கேட்க, அவர் யாதொன்றும் சொல்லாவிடின் தாமும் வினவாதிருக்கக் கடவர்.

(க-ரை.) நன் மாணுக்கர் ஆசிரியர் இருவென இருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப் போவெனப் போய், செவி வாயாகக் கேட்டவை விடாதுளத்தமைக்க முயல்வர்.

நின்றக்கால் ஒழிந்தக்கால் இருந்தக்கால் - என்பன எதிர்கால வினையெச்சங்கள். பெருந்தக்கார் - பெருமையாகிய தகுதியுடையார். (எச)

பெரியாரவையிற் செய்யத்தகாதன.

உடுக்கை யிகவார் செவிசொறுண்டார் கைமேல்
எடுத்துரையார் பெண்டிர்மே ளுக்கார் செவிச்
கொள்ளார் பெரியா ரகத்து. [சொல்லுங்

(இ-ள்.) பெரியார் அகத்து - பெரியோர் கூடியுள்ள அவை யில், உடுக்கை - உடையை, இகவார் - அவிழ்க்கார், செவி சொறுண்டார் - காதைச் சொறியார், கை மேல் எடுத்து உரையார் - [illegible] தூக்கிப் பேசார், பெண்டிர்மேல் சொல்

ளார் - பெண்களைப் பாரார், செவி சொல்லும்-(பிறர் தம்) காதிற் சொல்லும் பேச்சையும், கொள்ளார் - கேளார்.

(ப-பொ-ரை.) பெரியாரவைக்களத்தில் ஆடையைக் களை யார், காதைச் சொறியார், கைமேலெடுத்துப் பேசார், மாதர் களை நோக்கார், பிறர் தம் செவியிற் சொல்லுஞ் சொல்லையுங் கேளார்.

(க-ரை.) பெரியோர் அவையிற் காதைச் சொறிதல், ஆடை யைக் களைதல், கையுயர்த்திப் பேசுதல் முதலியன செய்த லாகாதன.

உடுக்கை - தொழிலாகு பெயர். பெண்டிர்மேல் - வேற் றுமை மயக்கம். 'செவிச்சொல்லுங் கேளார்,' 'செவி சுறண்டார்' என்றும் பாட பேதங்கள் உள. (எ௰)

ஒருவரிடத்தி லொன்றைச் சொல்லுமுறை.

விரைந்துரையார் மேன்மே லுரையார்பொய் யாய
பரந்துரையார் பாரித்துரையா ரொருங்கெனைத்துஞ்
சில்லெழுத்தி னாலே பொருளடங்கக் காலத்தாற்
சொல்லுக செவ்வி யறிந்து.

(இ-ள்.) விரைந்து உரையார் - விரிவாகப் பேசார், மேல் மேல் உரையார் - அடிக்கடி பலதடவை பேசார், பொய் ஆய - பொய்யாகியவற்றை, பரந்து உரையார் - விரித்துச் சொல்லார், பாரித்து உரையார் - விரிவாக்கிச் சொல்லார், எனைத்தும் ஒருங்கு - எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக, சில் எழுத்தின் - சிறிய சொற்றொட ரால், பொருள் அடங்க - சொல்லவேண்டிய பொருள்கள் அடங் கும்படி, காலத்தால் - காலத்துக்கு ஏற்றபடி, செவ்வி அறிந்து - கேட்போர் சமயம் அறிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.

(ப-பொ-ரை.) கடுகியுரையார், மேன்மேலுரையார், பொய் யாய சொற்களைப் பரக்க உரையார், தாம் உரைக்கத்தக்க சொ, களைப் பரப்பியுரையார், கூறவேண்டிய எனைத்தினையும் ஒருமி

கச் சில்லெழுத்தினுனே பொருள் விளங்கும்வகை நீகாலத்தொடு படுத் தவன் செவ்வியறிந்து சொல்லுக.

(க-ரை.) ஒருவரிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது விரைதல் மேல்மேலுரைத்தல் முதலிய செய்யாது, சில்லெழுத்திற் பொருளடங்கப் பேசுதல்வேண்டும்.

ஆய - இறந்தகாலப் பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். சில + எழுத்து = சில்லெழுத்து "பல சில வெனுமிவை" என்ற சூத்திரத்துக்கியைய.

செவ்வி - தக்ககாலம். எழுத்து - கருவியாகுபெயர், காலத்தால் - வேற்றுமை மயக்கம்.

"பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்ற மாசற்ற
சிலசொல்லல் தேற்று தவர்." என்றார் செந்நாப்போதாரும்.
(எக)

குலமாதர் செய்கை.

தம்மேனி நோக்கார் தலையுளரார் கைந்நொடியார்,
எம்மேனி யாயினு நோக்கார் தலைமகன்
தன்மேனி யல்லாற் பிற.

(இ-ள்.) (குலமாதர்) தன் தலைமகன் - தம் கணவரது, மேனி - உடல் வடிவத்தை, அல்லால்-அன்றி, பிற எமேனி ஆயினும் - வேறு ஆடவர் உடல் எத்துணை அழகுடையதாயினும், நோக்கார் - பாரார், தம்மேனி - தமதுடம்பழகை, நோக்கார் - பார்த்துக் கொள்ளார், தலை உளரார் - தலைமயிரைக் கோதார், கைநொடியார் - கையைநொடித்தல் முதலியன செய்யார்.

(ப-பொ-ரை.) நற்குலப் பெண்டிர், தம்கணவரது உடலின் வடிவத்தையன்றி வேறு ஆடவரது மேனி எத்துணை அழகுடைய வேனும் பாரார். தம் உடலின் வடிவத்தையும் நோக்கார், தலைமயிரைக் கோதார், கைக்கொடித்தல் முதலியன செய்யார்.

(க-ரை.) குலமாதர் தங்கணவருடல் வடிவையன்றிப் பிறர் வடிவழகு காண வொருப்படார், தலைமயிர் கோதல் கைந்நொடித்தல் முதலிய தீப்பழக்கங்களுங் கொள்ளார்.

தலை - கூந்தலுக்கு, இடவாகு பெயர். கை+நொடி என்பது "தனி ஐ நொதுமுன் மெலிமிகலும்" என்ற விதிப்படி நகரம் மிக்கது. தலைமகன் - தனித்தனி ஒவ்வொருவரைக் குறிக்கவந்த ஒருமை, அதற்கேற்பத் தன் என்றுங் கூறப்பட்டது. உளர்தல்-தடவுதல். (எஎ)

அரசவையிற் செய்யலாகாதவை.

பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவனைச்
சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று
தேர்வார்போ னிற்க திரிந்து.

(இ-ள்.) பிறரொடு - மற்றவருடன் (இருந்து எதையும்), மந்திரங் கொள்ளார் - மறைவாக ஆராயார், இறைவனை - அரசனை, சாரார் - சாரலில்லார், செவி ஓரார் - (அரசன் பிறருக்குச் சொல்வனவற்றை) காதுகொடுத்துக் கேளார்; சாரின்-நிற்க நேர்ந்தால், பிறிது ஒன்று - வேறொன்றை, தேர்வார்போல் - ஆராய்வார்போல, திரிந்து - முகம் மாறி, நிற்க - நிற்கக்கடவர்.

(ப-பொ-ரை.) பிறரோடுகூட இருந்து ஒன்றனை ஆராயார், அரசனைச் சாரலில்லார், அரசன் பிறனொருவனுக்குச் சொல்லுஞ் சொல்லைத் தஞ்செவியால் ஓரார். அரசன் ஒன்றனை ஒருவனுக்குச் சொல்லும்பொழுதும் குறுகாநின்றாரெனின், பிறிதொன்றனை ஆராய்வார்போல முகந்திரிந்து நிற்க.

(க-ரை.) அரசவையில் வேறொருவருடனிருந்து ஒன்றையாராய்தல், அரசன் அருகினிற்றல், மறைகேட்டல் முதலியன செய்தல் ஆகா.

மந்திரம் - மறைவான பொருள். பிறிது - பிற என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

"செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து."—திருவள்ளுவர். (எஅ)

திறப்பட்டார் முச்செயல்.

துன்பத்துட் டுன்புற்று வாழ்தலு மின்பத்து
ளின்ப வகையா னொழுகலு—மன்பிற்
செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமையிம் மூன்றுந்
திறப்பட்டார் கண்ணே யுள.

(இ-ள்.) துன்பத்துள் - துன்பக்காலத்தில், துன்புற்று வாழ்தலும் - அத்துன்பத்தில் அமைவுற்று வாழ்தலும், இன்பத்துள் - இன்பக்காலத்தில், இன்பவகையான் - பிறர்க்கு இன்பம் செய்யும் வகையால், ஒழுகலும் - இன்புற்று நடத்தலும், அன்பின் - அன்பினின்றும், செறப்பட்டார் - வேறுபட்டவருடைய, இல்லம் புகாமை - வீட்டில் நுழையாமையும், இம்மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், திறப்பட்டார் கண்ணே - ஒரு வழிப்பட்ட பெரியோரிடத்தே, உள - உண்டு,

(ப-பொ-ரை.) துன்பக்காலத்தில் அத்துன்பத்துள் அமைவுற்று வாழ்தலும், இன்பக்காலத்தில் பிறர்க்கு இன்புசெய்யும் வகையான் இன்புற்று நடத்தலும், அன்பினின்றும் வேறுபட்டாரில்லம் புகாமையுமாகிய இம் மூன்றும் ஒருதிறப்பட்டார் கண்ணே உளவாம்.

(க-ரை.) துன்பக்காலத்தில் துன்பத்தைப் பொறுத்திருத்தலும், இன்பக்காலத்தில் பிறர்க்கும் இன்பமுண்டாக நடத்தலும், அன்பற்றவர் வீடு அடையாமையும் ஒருவழிப்பட்டார் செய்கையாம்.

'துன்பத்துட் டுன்புற்று வாழ்தல்' என்பதற்குப் பிறர்க்குத் துன்பம் வந்த காலத்து அதற்காகத் தாமும் துன்புற்று வாழ்தலும் என்றலுமாம். அன்பிற் செறப்பட்டார் என்பதற்கு அன்பில் அழிவுடைந்தவர் என்பதுமாம். உள - பலவின்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று. (எக)

குரவர் பெயர் முதலியன கூறுமை.

தெறுவந்துந் தங்குரவர் பேருரையா ரில்லத்
துறுமி நெடிது மிரா அர்—பெரியாரை
என்று முறைகொண்டு கூறார் புலையரையு
நன்கறிவார் கூறார் முறை.

(இ-ள்.) நன்கு அறிவார் - உயிர்க்கு நன்மையை அறிந்தவர், தெறுவந்தும் - வெகுண்டாராயினும், தம்குரவர் பேர் உரையார் - தம் பெரியோர் பெயரை வாயாற் சொல்லார், இல்லத்து - வீட்டில், உறுமி - மனையாளைக் கோபித்து, நெடிதும் இரார் - நீண்ட பொழுது அங்கிரார், பெரியாரை - , என்றும் - எப்பொழுதும், முறைகொண்டு கூறார் - முறைமை பாராட்டி (இழிவுபடக்) கூறார், புலையரையும் - கீழ்மக்களையும், முறைகூறார் - முறைமை பாராட்டிப் பேசார்.

(ப-பொ-ரை.) நன்கறிவார் தாம் வெகுண்டாராயினும் தங் குரவர் பெயரைச் சொல்லார்; தம்மில்லத்தின்கண் தம்மனையை மிகவுங் கழறியுரைத்து நெடிதிரார்; தம்மிற் பெரியாரை முறைப் பெயர் கொண்டு சொல்லார்; புலையரையும் முறைப்பெயர் கொண்டு கூறார்.

(க-ரை.) வெகுண்ட விடத்தும் தங்குரவர் பெயரைக் கூறுதலும், நெடுநேரம் மனையாளைக் கடிந்து பேசலும், பெரியார் புலையரிவர்களை முறைப்பெயரிட் டழைத்தலும் ஆகா.

தெறுவந்து - அழியவந்து; அழிதற்குக் காரணமான கோபம் உண்டாகி. தெறு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். உறுமி - ஒலிக் குறிப்புச் சொல். இல்லத்துறுமி என்பதற்கு மனையாளைக் கோபித்து என்பதாயின். இல்லம்-இடவாகு பெயர். பேர் - பெயர் என்பதன் மரூஉ. (அ ம)

ஆன்றோர் செயலாகாதன.

புழைக்கடைப்பு காரரசன் கோட்டி யுரிமை
இவற்றுக்கண் செவ்வியார் நோக்காரே யவ்வத்
தொழிற்குரிய ரல்லா தவர்.

(இ-ள்.) அ அத்தொழிற்கு - அந்த அந்தத் தொழிலுக்கு, உரியர் அல்லாதார் - உரிமையுடையவ ரல்லாதவராகிய, செவ்வி யார் - நற்குண முடையோர், புழை கடை - ஒருவர் வீட்டின் புழைக்கடை வாயால், புகார் - அவர் வீட்டில் நுழையார், அரசன் கோட்டி - அரசன் (கூத்து முதலியவற்றால் இன்புற்று) அவை கூடியிருக்குமிடமும், உரிமை - மனைவியரோ டிருக்குமிடமும், இவற்றுக்கண் - ஆகிய இவ்விடங்களில், நோக்கார் - போய்ப் பாரார்.

(ப-பொ-ரை.) பிறர் மனையின்கண் புழைக்கடை வாயி லால் புகார், அரசன் கோட்டிகொண்டு கூத்து முதலாயின இன் புறுகின்றவிடத்தும், உரிமை மகளிரோ டிருந்தவிடத்தும் செவ் வியரா யுள்ளாரென்றும் நோக்கார்; அந்தந்தத் தொழிற்குரிய ரல்லாதார்.

(க-ரை.) வேறொருவர் வீட்டில் புழைக்கடை வாயிலாற் போதலும், அரசன் களியாட்டிடத்தும் அந்தப்புரத்திடத்தும் செல்லுதலும் ஆன்றோர் செயலாகா.

புழைக்கடை துவாரத்தின்கடை. வீடுகளை இடையீடாக வற இடம்விட்டுக் கட்டுவது தமிழ்நாட்டு வழக்கம். இவ்விடை யிடம் வீட்டுக்குப் புழைபோன்றது. அதன்கடை புழைக்கடை. இஃது ஆகுபெயராய் வீட்டின் பின்புறத்துள்ள நிலத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. கோட்டி - கூட்டம். உரிமை - பண்பாகு பெயராய் மனைவியை யுணர்த்திற்று. (அக)

மனைவிமனம் மாறுபடுதல்

வண்ண மகளி ரிடத்தொடு தம்மிட
மொள்ளிய மென்பா ரிடங்கொள்ளார் தெள்ளி
மிகக்கிழமை யுண்டெனினும் வேண்டாவே பெண்
டுவப்பன வேறாய் விடும். [டிர்க்

(இ-ள்.) ஒள்ளியம் என்பார் - அறிவுடையோம் என்று சொல்பவர், வண்ணம் மகளிர் இடத்தொடு - தம்மை அழகு

செய்துகொள்ளும் விலைமகளிரிடத்தோடு (சேர்ந்த), தம் இடம்-தம்மிடத்தை, இடம் கொள்ளார் - சிறந்த இடமாகக் கொள்ளார், தெள்ளி - தெளிவுற்று, மிக கிழமை உண்டு எனினும் - (அவ்விடத்துடன் தமக்கு) மிகுந்த வுரிமையுடையதாயினும், வேண்டா - விரும்பப்படுவனவல்ல, பெண்டிர்க்கு - தம் மனைவியர்க்கு, உவப்பன - விரும்பப்படுவன, வேறு ஆய்விடும் - வேறுபட்டுப்போம்.

(ப-பொ-ரை.) அறிவுடையோர் என்று சொல்லப்படுவோர் கோலஞ்செய்யு மகளிரிடத்தோடு சேர்ந்த தம்மிடத்தைச் சிறந்த இடமாகக் கொள்ளார். தெளிவுற்று மிகுந்த உரிமையுளதாயினும் விரும்பப்படுவனவல்ல. தம் மனைவியர்க்கு விரும்பப்படுவன வேறுபடும் ஆதலால்.

(க-ரை.) பொதுமகளிர் வீட்டினருகிற் குடியிருப்புக் கொள்ளின் தம் மனைவியர் மனவிருப்பம் மாறுபடும்.

வண்ணம் - அழகு. 'விலைமகட்கு அழகு தன்மேனி மினுக்குதல்' ஆதலின், தம்மை யழகு செய்யுமகளிர் விலைமகள் எனப்பட்டது. ஒள்ளியம் - தன்மைப் பன்மைவினைமுற்று. வேண்டா-செயப்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. தெள்ளி - வினையெச்சம். (அஉ)

இறுதிவரையொரு தன்மையான வாழ்வுடையார்.

நிரல்படச் செல்லார் நிழன்மிதித்து நில்லார்
உரையிடை யாய்ந்துரையா ரூர்முனிவ செய்யார்
அரசர் படையளவுஞ் சொல்லாரே யென்றுங்
கடைபோக வாழ்துமென் பார்.

(இ-ள்.) என்றும் - எப்பொழுதும், கடைபோக - இறுதியளவும் (ஒரு தன்மையாகச்) செல்ல, வாழ்தும் என்பார் - வாழக் கடவோம் என்பார், நிரல்பட - வரிசைப்பட, செல்லார் - போகார், நிழல் மிதித்தும் - ஒருவருடைய நிழலை மிதித்தும், நில்லார் - நிற்கமாட்டார், உரை இடை - பேசும்பொழுது, ஆய்ந்து - (முன்னர் ஆராய்ந்தன்றி) ஆராய்ந்து, பேசார் - , ஊர்முனிவ - ஊரார்

வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செய்யார் -, அரசர் படை அளவும் - அரசர் படைத்தொகையையும், சொல்லார் - (பகைவர்க்குச்) சொல்லமாட்டார்.

(ப-பொ-ரை.) ஒருவர் பக்கத்தில் வரிசைப்படப் போகார், ஒருவருடைய நிழலை மிதித்து நில்லார், முன்னர் ஆராய்ந்தன்றிப் பேசும்போது ஆராய்ச்சிசெய்து பேசார், ஊரிலுள்ளோர் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்யார், அரசரது படையளவைப் பகைவர்க்குச் சொல்லார்; எப்போதும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்தும் என்பார்.

(க-ரை.) ஒருவர் பக்கத்திற் போகும்போது ஒரு வரிசைப் படப்போதல், ஒருவர் நிழலை மிதித்து நிற்றல், பேசும்போது இடையில் நினைந்து பேசுதல், ஊரார் வெறுப்பன செய்தல், அரசர் படையளவுரைத்தல் இவை ஆகாதன.

ஊர் - இடவாகுபெயர். இடை - ஏழனுருபு. முனிவ - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். (அஉ)

பயின்றனவென் றிகழத்தகாதன.

அளையுறை பாம்பு மரசு நெருப்பு
முழையுறை சீயமு மென்றிவை நான்கு
மிளைய வெளிய பயின்றனவென் றெண்ணி
யிகழி னிழுக்கந் தரும்.

(இ-ள்.) அளை உறை பாம்பும் - புற்றில் வாழும் பாம்பும், அரசும் - அரசரும், நெருப்பும் - தீயும், முழை உறை - குகையில் தங்குகின்ற, சீயமும் - சிங்கமும், என்ற இவை நான்கும் - என்ற இவை நான்கையும், இளைய (என்று) - இளையனவென்றும், எளிய (என்று) - எளியனவென்றும், பயின்றன (என்று) - பழகின வென்றும், எண்ணி - நினைத்து, இகழின் - இகழ்ந்தால், இழுக்கந் தரும் - துன்பத்தைத் தரும்.

(ப-பொ-ரை.) புற்றில் வாழ் அரவும் அரசனும் தீயும் குகையில் வாழ் சிங்கமும் என்கின்ற இந்நான்கினையும் இளையவென்

றும், எளியவென்றும், பழகியவென்றும் எண்ணி யிகழின்; துன்பந் தருவனவாம்.

(க-ரை.) பாம்பு அரசன் நெருப்பு சிங்கம் இந்நான்குடன் நெருக்கமாயும் எச்சரிக்கையில்லாமலும் பழகலாகாது.

இளைய எளிய பயின்றன - வினையாலணையும் பெயர்கள். பயின்றன - பயில்பகுதி. "வேந்தருங் கொடுந் தீயும் வெவ்விடம் பொழிபகுவாய் பாந்தளுஞ் சரி" என்ற பஞ்சதந்திரச் செய்யுள் இச்செய்யுட்பொருளது. "இளைதென்று பாம்பிகழ்வாரில்" என்பது பழமொழி. (அச)

மன்னரின் மேம்பட்ட செய்யாமை.

அறத்தொடு கல்யாண மாள்வினை கூரை
யிறப்பப் பெருகியக் கண்ணுந்—திறப்பட்டார்
மன்னரின் மேம்பட்ட செய்யற்க செய்யின்
மன்னிய செல்வங் கெடும்.

(இ-ள்.) திறப்பட்டார் - அறிவுடையோர், இறப்ப பெருகிய கண்ணும் - தம்மிடத்துச் செல்வம் மிகப் பெருகினாலும், அறத்தொடு - அறச்செயல்களையும், கலியாணம் - கலியாணங்களையும், ஆள்வினை - செய்யும் முயற்சிகளையும், கூரை - வீட்டையும், மன்னரின் - அரசர் செய்வதிலும் மேம்பட்ட அதிகமாக, செய்யற்க - செய்யாதொழிக, செய்பவேல் - செய்வாராயின், மன்னிய - பொருந்திய, செல்வம் கெடும் - செல்வம் கெட்டுவிடும்.

(ப-பொ-ரை.) அறிவுடையோர் தம்மாட்டுச் செல்வம் மிகப் பெருகியவிடத்தும், அறத்தினையுங் கலியாணத்தினையும் முயற்சியையும் வீட்டினையும் அரசர் செய்வதினும் மேம்படச் செய்யாதொழிக. செய்வாராயின் தம்மாட்டுற்ற செல்வம் கெடும்.

(க-ரை.) எத்தகைய செல்வரும் அறம் மணம் முயற்சி வீடு இவ்வகையில் அரசரினும் மேம்படச் செய்யலாகாது.

ஆள்வினை - வினைத்தொகை. கூரை - சினையாகு பெயர். இறப்ப - உரிச்சொல். (அரு)

பெரியோரை உண்டது கேளாமை.

உண்டது கேளார் குரவரை மிக்காரைக்
கண்டுழிக் கண்டால் மனந்திரியார் புல்லரையும்
உண்டது கேளார் விடல்.

(இ-ள்.) மனந் திரியார் - மனம் வேறுபடாதவர், குரவரை மிக்காரை - ஐங்குரவரையும் சான்றோரையும், கண்டால்,— கண்டுழி - கண்டவிடத்து, (அவர்களை நோக்கி), உண்டது கேளார்—நீங்கள் உண்டது யாதென வினவார். (ஆதலால்), புல்லரையும் - கீழோரையும், உண்டது கேளார் விடல் - உண்டது யாதென்று வினவாதொழிக.

(ப-பொ-ரை.) ஐங்குரவரையும் சான்றோரையும் கண்டால் மனம் வேறுபடாதவர்கள் அவரை நோக்கி, 'நீவிர் உண்டது யாது' என வினவார். ஆதலால், கீழோரையும் 'நீவிர் உண்டது யாது' என்று வினவாதொழிக.

(க-ரை.) ஐங்குரவரையும் பெரியோரையும் கண்டால், 'நீங்கள் உண்டது என்ன' என்று கேட்டலாகாது. ஆதலால் கீழோரையும் கேட்கவேண்டா. (அசு)

கட்டிலிற் கிடந்தாருக்குச் செய்யத்தகாதன.

கிடந்தாரைக் கால்கழுவார் பூப்பெய்யார் சாந்து
மறந்தானு மெஞ்ஞான்றும் பூசார் கிடந்தார்க
ணில்லார்தாங் கட்டின் மிசை.

(இ-ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், கட்டில்மிசை - கட்டில்மீது, கிடந்தாரை - படுத்திருப்பவரது, கால்கழுவார் - காலைக் கழுவார், பூ பெய்யார் - அவருக்குப் பூப்புனையார், மறந்தானும் - அவருக்கு மறந்தாவது, சாந்தும் பூசார் - சந்தனம் பூசார், கிடந்தார்கண் - கிடந்தார் அருகில், நில்லார் - நிற்றலுஞ்செய்யார்.

(ப-பொ-ரை.) எப்போதுங் கட்டிலின்மீது படுத்திருப்பவரது காலைக்கழுவார், அவருக்குப் பூப்புனையார், அவருக்கு மறந்தாவது சந்தனம்பூசார், அருகில் நிற்றலுஞ்செய்யார்.

(க-ரை.) ஒருவர் கட்டிலின்மேற் படுத்திருந்தால் அப்போது அவருடைய காலைக்கழுவுதலும் அவருக்குப் பூச்சூடுதலும் சந்தனம் பூசுதலும் அவரருகில் நிற்றலும் ஆகா.

"கிடந்தாரைக் கால்கழுவார்" என்னு முடிபை "முதலை ஐயுறின் சினையைக் கண்ணுறும், அது முதற்காயின் சினைக்கு ஐயாகும்" என்ற சூத்திரப்படி முடித்துக்கொள்க. கிடந்தாரைப் பூப் பெய்யார் என்பதில் கிடந்தாரை - நான்கனுருபு மயக்கம்.

"நில்லாரால் கட்டின்மிசை" என்று பாடம்கொண்டு கிடந்தவர்கள் கட்டின்மேலே மிதித்தேறி நில்லார் என்க. (அஎ)

உதவிப் பயனுரையாமை முதலியன.

உதவிப் பயனுரையா ருண்டி பழியா
ரறத்தொடு தானோற்ற நோன்பு வியவார்
திறத்துளி வாழ்துமென் பார்.

(இ-ள்.) திறத்து - பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தை, உளி - நினைந்து, வாழ்தும் என்பார் - (அவரைப்போல) வாழக்கடவோம் என்று விரும்புவோர், உதவி பயன் - உதவியின் பயனை, உரையார் - தாமே எடுத்துச் சொல்லார், உண்டி - உணவை, பழியார் - இகழ்ந்துரையார், அறத்தொடு - அறச்செயலையும், தாம் நோற்ற நோன்பு - தாம் செய்த விரதத்தையும், வியவார் - தாமே புகழ்ந்துரையார்.

(ப-பொ-ரை.) தாமொருவருக்குச் செய்த நன்றியின் பயனைச் சொல்லார், தமக்கு ஒருவரிட்ட உணவை இகழ்ந்துரையார், தாம் செய்த அறத்தையும் விரதத்தையும் புகழ்ந்துரையார், பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தினை நினைத்து அவ்வாறு வாழ்துமென்றெண்ணுவோர்.

(க-ரை.) தாம் பிறர்க்குச் செய்த உதவியைத் தாமே பாராட்டுதலும், பிறர் இட்ட உணவை யிகழ்தலும், தம் அறச் செய்கையையும் நோன்பையும் தற்புகழ்தலும் தகா.

"தான்புரி தவத்தைக் கொடையினைப் புகழின்
தழைவுறு தலைக்கும்"—காசிகண்டம்.

உதவிப்பயன் - உதவியினது பயன் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. உதவியினால் வரும் பயன் எனின், மூன்றும் வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. நோற்ற - நோல் பகுதி. உளி - உள்ளி என்பதன் தொகுத்தல். (அஅ)

கிட்டாதவற்றை விரும்பாமை முதலியன.

எய்தாத வேண்டா ரிரங்கா ரிகழ்ந்ததற்குக்
கைவாரா வந்த விடுக்கண் மனமழுங்கார்
மெய்யாய காட்சி யவர்.

(இ-ள்.) எய்தாத - தமக்குக் கிடைத்தற்கரியவற்றை, வேண்டார் - விரும்பார், இகழ்ந்ததற்கு - தம்மால் இகழப்பட்டனவற்றிற்கு, இரங்கார் - வருந்தார், கைவாரா வந்த - அகற்றற்கரிய, இடுக்கண் - துன்பம் சேர்ந்தவிடத்து, மனம் அழுங்கார் - மனம் கலங்கார், மெய்யாய - உண்மையான, காட்சியவர் - அறிவினையுடையவர்.

(ப-பொ-ரை.) தமக்குக் கிடைத்தற்கரியவற்றை விரும்பார், தம்மால் இழக்கப்பட்டனவற்றிற்கு வருந்தார், அகற்றற்கரிய இடுக்கண் உற்றுழி அதற்கு மனங்கலங்கார், உண்மையான அறிவினையுடையவர்.

(க-ரை.) கிடைத்தற்கரியவற்றை விரும்புதலும் இழந்த பொருட்கு வருந்துதலும் அரிய துன்பத்துக்கு மனங் கலங்குதலும்; பயனற்ற செயல்களாம்.

கைவாரா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். கைவரு - பகுதி—அகப்படு. கைவாரா இடுக்கண் - நன்மைபயவாத இடுக்கண். "கிட்டாதாயின் வெட்டெனமற" "கற்றார் முற்றோன்று அழிவிரக்கம்" "கழிந்ததை தானிரங்கான் கைவரா நச்சான்" என்பனவும் காண்க. இடுக்கண் - இடுகுகண் என்பதன் மரூஉ. "கையாற வந்த இடுக்கண்" என்றும் பாடம். (அக)

தலைப்பூ மோத்தல் முதலியன.

தலைக்கிட்ட பூமேவார் மோந்தபூச் சூடார்
பசுக்கொடுப்பிற் பார்ப்பார்கைக் கொள்ளாரே
புலைச்கெச்சி னீட்டார் விடல். [யென்றும்

(இ-ள்.) என்றும் - எப்பொழுதும், தலைக்கு இட்ட பூ - ஒருவர் தலையில் முடித்த பூவை, மேவார் - தாம் முடியார், மோந்த பூ - மோந்த பூவையும், சூடார் - அணியார், பார்ப்பார் - பிராமணர், பசு கொடுப்பின் - பசுவினைக் கொடுத்தால், கைக்கொள்ளார் - வாங்கார், புலைக்கு - புலையருக்கு, எச்சில் - எச்சிலை, நீட்டார் - கொடார், விடல் - (ஆதலால் இவைகளை) விடுக.

(ப-பொ-ரை.) எப்போதும் ஒருவர் தலையில் முடித்த பூவைத் தாம் முடியார், ஒருவர் மோந்த பூவையும் சூடார், பிராமணர் பசுவினைக் கொடுத்தால் அதனை வாங்கார், புலையருக்கு எச்சிலைக் கொடார், ஆதலால் இவைகளை விடுக.

(க-ரை.) ஒருவர் தலையில் முடித்த பூவைத் தந்தலையில் முடித்தலும், மோந்த பூவைச் சூடுதலும், பிராமணரிடம் பசுக்கொடை பெறலும் கூடா. புலையருக்கு எச்சில் கொடுத்தலும் ஆகாது.

விடல் - உடன்பாட்டு அல் ஈற்றுவியங்கோள். மேவார், சூடார், கொள்ளார், நீட்டார் இவற்றை முற்றெச்சமாக்கொண்டு விடல் என்பதனோடு கூட்டி யுரைத்தலுமாம். 'தலைக்கிட்ட பூ மோவார் என்ற பாடங்கொண்டு பிறர் தலைக்குச் சூடியபூவை மோவார் என்க. (கூ0)

காட்டேள் நடந்துகொள்ளு முறை.

மோட்டுடைப் போர்வையோ டேக்கழுத்து நாவிரி
காட்டுளே யானும் பழித்தார மாந்தம்மின் [சைப்புங்
மூத்த வுளவாக லான்.

(இ-ள்.) காட்டுளே யானும் - காட்டினிடத்திலேனும், தம்மின் மூத்த - தம் மூத்தோர், உளவாகலான் - உளரா யிருப்பா

ராயின், (அவர் முன்) மோட்டுடைப் போர்வையோடு - உடலின் மீது போர்த்தலும், ஏக்கழுத்தம் - இறுமாந்திருத்தலும், தாள் இசைப்பு-இருதாளையும் சேர்த்திணைத்திருத்தலும், பழிதாரமாம் - பழியின் எல்லையாம்.

(ப-பொ-ரை.) காட்டினிடத்திலேனும் தம் மூத்தோர் உளரா யிருப்பராயின் அவர்முன் உடலின்மீது போர்த்தலும், இறுமாந்திருத்தலும், இருதாளையுஞ் சேர்த்து இணைத்திருத்த லும் பழியின் எல்லையாம்.

(க-ரை.) காட்டிலும் தமக்கு மூத்தோர் எதிரில் உடலின் மீது போர்த்தலும் செருக்குற்றிருத்தலும் அட்டணைக்காலிட் டிருத்தலும் ஆகா.

'பழித்தார் மரம் தம்மின்' என்ற பாடங்கொண்டு மரங்கள் தம்மின் மூத்த உளவாகலான் பழித்தார் என்று முடிக்க. ஏக் கழுத்தம் - எடுத்த கழுத்து அஃதாவது தலையெடுப்பு (இறுமாப்பு). தாரம் - எல்லை. மோடு - உயர்வு; இங்கு இடைக்குமேலுயர்ந்த உடலைக் குறித்தது. மோட்டுடைப் போர்வையோடு என்பதற்கு உடம்பின்மேல் உடையைப் போர்த்தலும் எனவுங் கூறலாம். மூத்த - பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். (கக)

அந்தணர் வாய்ச்சொல் கேட்டல்.

தலைஇய நற்கருமஞ் செய்யுங்கா லென்றும்
புலையர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்யார்-தொலைவில்லா
அந்தணர்வாய்ச் சொற்கேட்டுச் செய்க வவர்வாய்ச்
என்றும் பிழைப்ப தில. [சொல்

(இ-ள்.) தலைஇய - மேலான, நல்கருமம் - நற்செயல்களை செய்யுங்கால் - செய்யுமிடத்து, என்றும் - எப்போதும், புலையர் வாய் - புலையரிடத்து, நாள்கேட்டு செய்யார் - நாள்கேட்டுச் செய்யார், தொலைவு - கேடு, இல்லா - இல்லாத, அந்தணர்வாய் - அந்தணரிடத்து, நாள்கேட்டு செய்க - நாள் கேட்டே நற்கருமம்

செய்க, அவர் வாய்சொல் - அவர் வாய்மொழி, என்றும்- பிழைப்பது - பிழைபடுவன, இல - அல்ல.

(ப-பொ-ரை.) அறிவுடையோர் மேலான நற்கருமங்களைச் செய்யுமிடத்து எப்போதும் புலையரிடத்து நாட்கேட்டுச் செய்யார். கேடில்லாத அந்தணரிடத்து நாட்கேட்டே நற்கருமஞ் செய்க. அவர் வாய்ச் சொல் என்றும் பிழைப்படுவனவல்லவாம் ஆதலால்.

(க-ரை.) நற்கருமம் செய்பவர் அந்தணர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்தலே நன்மையானது.

அந்தணர் - காரணவிடுகுறிப் பெயர். புலையர் - வள்ளுவர் - சோதிடங்கூறுங் கீழ்வகுப்பார் என்பர். பிழைப்பதில் என்பதைச் சொல் என்ற பால்பகா அஃறிணைப் பெயரின் பயனிலையாகக் கொள்க. சொல் - சாதி யொருமை. 'நிலையினைத்த நற்கருமம், என்றும் பாடம்: (கஉ)

மன்றத்து நின்றுஞற்றல் முதலியவாகாச் செயல்.

மன்றத்து நின்றுஞற்றார் மாசு திமிர்ந்தியங்கார்
என்றுங் கடுஞ்சொ லுரையார், இருவராய்
நின்றுழியுஞ் செல்லார் விடல்.

(இ-ள்.) மன்றத்து நின்று - சான்றோர் அவையிலிருந்து, உஞற்றார் - அங்கக் குறும்பு செய்யார், மாசு - அழுக்கை, திமிர்ந்து - உதிர்த்துக்கொண்டு, இயங்கார் - செல்லார், என்றும் - எப்பொழுதும், கடு சொல் உரையார் - கடுமையான் சொல்லைச் சொல்லார், இருவராய் நின்ற உழியும் - இரண்டு பேராய் நின்று பேசுமிடத்தும், செல்லார் - போகார், விடல் - (ஆதலால் இவற்றை) விட்டுவிடுக.

(ப-பொ-ரை.) அறிஞர் சான்றோர் அவைக்களத்து யாதொரு அங்க சேட்டையுஞ் செய்யார், மாசுள்ளவற்றைத் திமிர்ந்துகொண்டு நடவார், எக்காலத்தும் கடுஞ்சொற்கள் உரை

யார், இருவராயிருந்து பேசுமிடத்தும் போகார், ஆதலால் இவற்றை ஒழிக.

(க-ரை.) பெரியோர் அவையில் யாதொரு அங்க சேட்டையுஞ் செய்தலாகாது. நடக்கும்பொழுது அழுக்கைத் தேய்த்து நடக்கலாகாது. கடுஞ்சொற் கூறலாகாது இருவராகவிருந்து பேசுமிடத்திற் போதலாகாது.

'சொல்லார்விடல்' என்ற பாடத்துக்கு இருவராகச் சிலர் வேறே நின்றுழியும் சொல்லாதொழிக என்றுரைக்க. திமிர்ந்து - தேய்த்து, உஞற்றூர் - உஞற்று + ஆ + ஆர் என்று பிரித்துரைக்க.

(கஙு)

ஐயமில் காட்சியார் செயல்.

கைசுட்டிக் கட்டுரையார் காலின்மே லெழுத்திடார்
மெய்சுட்டி யில்லாரை யுள்ளாரோ டொப்புரையார்
கையிற் குரவர் கொடுப்ப விருந்தேலார்
ஐயமில் காட்சி யவர்.

(இ-ள்.) ஐயம் இல் - ஐயமற்ற, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், கைசுட்டி - பெரியோர்முன் கையால் ஒன்றைக் குறித்துக் காட்டி, கட்டுரையார் - பேசார், காலால் - காலினால், எழுத்து இடார் - எழுதார், இல்லாரை - கல்வி முதலியவை யில்லாதவர்களை, உள்ளாரோடு - அவற்றை யுடையாரோடு, மெய்சுட்டி - மெய்யே என்று சாதித்து, ஒப்பு உரையார் - ஒப்புமை கூறார், குரவர் - பெரியோர், கொடுப்ப - கொடுப்பவற்றை, இருந்து - உட்கார்ந்துகொண்டு, கையில் ஏலார் - கையில் வாங்கார்.

(ப-பொ-ரை.) ஐயமற்ற அறிவுடையோர் தங்குரவர்முன் கையைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசார், காலின்மேல் எழுதார், கல்வி முதலியவற்றை யுடையாரோடு அவற்றை இல்லாரை மெய்யெனச் சாதித்து ஒப்பிட்டுக் கூறார் குரவர் கொடுப்பதை உட்கார்ந்திருந்து ஏற்கார்.

(க-ரை.) பெரியோர்க்குமுன் கையைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசுதலும், காலால் எழுதலும், அறிவொழுக்கங்கள் இல்லாரை அவற்றை யுடையார்க்கு ஒப்பாகச் சொல்லிச் சாதித்தலும், பெரியோர் கொடுப்பதை இருந்து வாங்குவதும் தகாத செயல்கள்.

'காலா லெழுத்திடார்' என்ற பாடங்கொள்ளின் காலால் எழுத்திட்டுக் காட்டார் என்க. காட்சி - அறிவு, சுட்டுதல் - குறித்துக் காட்டல். கொடுப்ப - பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர்; கொடுக்க என்ற பொருளாயின் செயவெனெச்சம். ஏலார் - ஏல், பகுதி. (கச)

போன்போற் போற்றத்தக்கவை.

தன்னுடம்பு தார மடைக்கலந் தன்னுயிர்க்கென்
றுன்னித்து வைத்த பொருளோ டிவைநான்கும்
பொன்னினைப்போல் போற்றிக் காத்துய்க்க உய்க்
மன்னிய வேதந் தரும். [காக்கால்

(இ-ள்.) தன் உடம்பு - தன்னுடைய உடம்பும், தாரம் - மனைவியும், அடைக்கலம் - அடைக்கலமாக வைத்த பொருளும், தன் உயிர்க்கு என்று - தன் உயிர்க்கு உதவியாகுமென்று, உன்னித்து - நினைத்து, வைத்த பொருளோடு - சேர்த்துவைத்த பொருளும், இவை நான்கும் - இந்த நான்கையும், பொன்னினைப் போல் - பொன்னைக் காப்பதுபோல, போற்றி காத்து உய்க்க - ஆதரித்துப் பாதுகாத்து ஒழுக, உய்க்காக்கால் - அவ்விதம் பாதுகாத்து ஒழுகாவிடின், மன்னிய - மிகுந்த, ஏதம் - துன்பத்தைத், தரும் - கொடுக்கும்.

(ப-பொ-ரை.) தன் உடலும் மனைவியும், தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவன் வைத்த பொருளும், தன்னுயிர்க்கு உதவியாக எண்ணிச் சேர்த்துவைத்த பொருளும் ஆகிய இந்நான்கினையும் பொன்னைப்போலக் காத்தொழுக. அவ்வாறு ஒழுகாவிடத்து மிகுந்த துன்பத்தைத் தரும்.

(க-ரை.) தன்னுடைய மனைவி அடைக்கலப் பொருள் தான் சேர்த்துவைத்த பொருள் இவற்றை அருமையாகப் பாது காக்கவேண்டும்.

"எண்ணி நினைத்த பொருளொடு" என்றும், 'எண்ணித் துவைத்த பொருளோடு' என்றும், 'அன்றே விழுமந் தரும்' என் றும் பாடபேதம் உண்டு. அடைக்கலம் - அடை+கலம், அடை நிலையுடைய பொருள். உய்க்காக்கால் - வினையெச்சம்; இது 'உய்யாக்கால்' என்றும் பாடம். (கடு)

எறும்பு முதலியபோற் கருமஞ்செய்தல்.

நந்தெறும்பு தூக்கணம்புள் காக்கை யென்றிவை
றங்கரும நல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கரும [போற்
மப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசார
மெப்பெற்றி யானும் படும்.

(இ-ள்.) நந்து எறும்பு - ஆக்கமுள்ள எறும்பும், தூக்கணம் புள் - தூக்கணங் குருவியும், காக்கை - காக்கையும், என்ற இவை போல் - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கைபோல, நல்ல நல்லனவாகிய, தம் கருமம் - தங்கருமத்தை, கடைப் பிடித்து - சோராமல் கைக்கொண்டு, தம் கருமம்-தங்கருமத்தை, அ பெற்றி ஆக - அம் மூன்றின் தன்மைபோல், முயல்பவர்க்கு - செய்பவர்க்கு, ஆசாரம் - (இல்வாழ்க்கையின்) ஒழுக்கம், எ பெற்றியானும் - எத்தன்மையானும், படும் - சிறப்புறும்.

(ப-பொ-ரை.) ஆக்கமுள்ள எறும்பும், தூக்கணம் பறவை யும், காக்கையும் என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கை போல நல்லனவாகிய தங்கருமத்தைச் சோராமற் கொண்டு, கிடையாத காலத்திற்கு உதவக் கிடைத்த காலத்தில் உணவிற் குரியவற்றைச் சேர்த்தலும், குளிர் காற்று முதலியவற்றால் இடை யூறு உறாத வகையாக இல்லம் இயற்றிக்கொள்ளுதலும், சுற்றத் தாரை விளித்துண்கையுமாகிய இக் கருமங்களைச் செய்பவர்க்கு இல்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் எத்தன்மையானுஞ் சிறப்புறும்.

(க-ரை.) எறும்பு, அக்கணங் குருவி, காக்கை இவற்றின் செய்கையைக் கடைப்பிடித்தவர்க்கு இல்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் எவ்விதத்திலும் சிறக்கும்.

நந்தல்-பெருகுதல். நந்து எறும்பு-ஆக்கம் பெருகிய எறும்பு. இவற்றிற்கு ஆக்கம் தத்தங் கருமத்தை நன்றாகச் செய்தல். நந்து கின்ற எறும்பு என்ற முறையிற் கொள்ளின் வினைத்தொகையாம்.

"காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே புள" — திருக்குறள். (கசு)

பெரியோர்முன் ஒன்றைச் சொல்லுமுறை.

தொழுதானும் வாய்புதைத் தானுமஃ தன்றிப்
பெரியார்முன் யாது முரையார் பழியவர்
கண்ணுளே நோக்கி யுரை.

(இ-ள்.) பெரியார் முன் - (அறிஞர்) பெரியார் முன்பு, யாதும் - ஒன்று உரைக்கவேண்டின், தொழுதானும் - வணங்கி நின்றேனும், வாய் புதைத்தானும் - வாய்புதைத்து நின்றேனும், அஃது அன்றி - உரைப்பரேயன்றி, உரையார் - வேறுவகையிற் சொல்லார், (ஆதலால்) அவர்கண் - நீ அவர்முன், பழி உள்ளே நோக்கி - குற்றம் யாதும் உளவாகாமல் ஆராய்ந்து, உரை - உரைப்பாயாக.

(ப-பொ-ரை.) அறிஞர், பெரியார்முன் யாதேனும் ஒன்று உரைக்கவேண்டின், வணங்கி நின்றேனும் வாய்புதைத்து நின்றேனும் உரைப்பரேயன்றி வேறு வகையின் உரையார்; ஆதலால் நீ அவர்முன் குற்றம் யாதும் உளவாகாமல் ஆராய்ந்து உரைப்பாயாக.

(க-ரை.) பெரியோரிடத்தி லொன்றைப் பேசும்பொழுது வணங்கி நின்றாவது வாய்பொத்தி நின்றாவது சொல்வதன்றி வேறுவிதமாகச் சொல்லலாகாது. அவர்முன் குற்றம் யாதும் உண்டாகாமல் ஆராய்ந்து சொல்க.

'வழியவர்' என்றும் பாடம். உரை என்பதற்கு நீ தோன்று எழுவாய். (கஎ)

புகத்தகா இடங்கள்.

சூதர் கழக மரவ மறுக்களம்
பேதைக ளல்லார் புகாஅர் புகுபவே
லேதம் பலவுந் தரும்.

(இ-ள்.) சூதர் கழகம் - சூதாடும் இடத்திலும், அரவம் அறு களம் - ஆரவாரம் நீங்காத இடத்திலும், பேதைகள் அல்லார் - மூடரல்லாதவர், புகா அர் - நுழையார், புகுபவேல் - நுழைவாரானல், ஏதம் பலவும் தரும் - பலதுன்பங்களையும் உண்டாக்கும்.

(ப-பொ-ரை.) சூதாடு மிடத்தும், ஆரவாரம் நீங்காத இடத்தும், அறியாமையை யுடையரல்லர் புகார்; புகுவராயின் பல துன்பங்களும் உளவாம்.

(க-ரை.) சூதாடு மிடத்திலும் ஆரவார மிகுந்த இடத்திலும் அறிவுடையோர் செல்லார்.

"அரவ மமர்களம்" என்றும் பாடம்.

'சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்' ஆதலாலும்,

"கள்ளுரை விரும்புதல் கழகஞ் சேர்தல்மால்
உள்ளுறப் பிறர்மனை நயத்தல் ஒன்னலர்க்
கெள்ளரு ளாட்பினு ளிரியல் செய்திடல்
வள்ளியோய் அறநெறி வழுக்கும் என்பவே'

"ஐயநீ யாடுதற் கமைந்த சூதுமற்
றெய்துநல் குரவினுக் கியைந்த தூதுவெம்
பொய்யினுக் கருந்துணை புன்மைக் கீன்றதாய்
மெய்யினுக் குறும்பகை என்பர் மேலையோர்"

என்றும் ஆன்றோர் கூறுமாற்றால்; சூதர் கழகம் புகுதல் ஏதந்தருமென்றார். (கஅ)

நடுக்கற்ற காட்சியார் செய்யாதன.

உரற்களத்து மட்டிலும் பெண்டிர்கண் மேலும்
நடுக்கற்ற காட்சியார் நோக்கா ரெடுத்திசையா
ரில்லம் புகாஅர் விடல்.

(இ-ள்.) நடுக்கு அற்ற காட்சியார் - சோர்வற்ற அறிவை யுடையவர், உரல்களத்தும் - ஆரவாரஞ் செய்யுமிடத்தும், அட்டி லும் - மடைப்பள்ளியிலும், பெண்டிர்கள் மேலும் - பெண்கள் உறையிடத்தும், நோக்கார் - , எடுத்து இசையார் - எடுத்துரை யார், இல்லம் புகார் - இல்லத்துட் புகார், விடல் - ஆதலால் நீ விடுக.

(ப-பொ-ரை.) சோர்வற்ற அறிவையுடையவர் ஆரவாரஞ் செய்யுமிடத்தும் மடைப்பள்ளியிலும் பெண்டிர்கள் உறையிடத் தும் நோக்கார், எடுத்துரையார், இல்லத்துட் புகார்; ஆதலால் நீ விடுக.

(க-ரை.) ஆரவாரஞ் செய்யுமிடத்தைப் பார்த்தலும், மடைப்பள்ளியில் எடுத்துரைத்தலும், பெண்டிர்கள் உறைகின்ற இடத்தும் புகுதலும் ஆகா.

"எடுத்திசையார் இல்லம்புகாஅ விடல்" என்பதற்கு வாரு மென்று அன்பாக அழையாத மனையிடத்தும் புகுதலொழிக என்றுரைத்தலாம்.

அட்டில் - அடு+இல். நடுக்கு - நடுங்கு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். (கக)

ஆசாரத்தினின்றும் விலகியவர்.

அறியாத தேயத்தா னாதுலன் மூத்தான்
இளையா னுயிரிழந்தா னஞ்சினா னுண்டான்
அரசன் றொழிறலை வைத்தான் மணாளனென்
றென்பதின்மர் கண்டீ ருரைக்குங்கான் மெய்யான
ஆசாரம் வீடுபெற் றார்.

(இ-ள்.) அறியாத தேயத்தான் - அறியாத நாட்டவனும், ஆதுலன் - வறியவனும், மூத்தான் - ஆண்டில் முதிர்ந்தவனும், இளையான் - சிறுவனும், உயிர் இழந்தான் - உயிரிழந்தவனும், அஞ்சினன் - அஞ்சினவனும், உண்பான் - உண்பவனும், அரசர் தொழில் - அரசாது கட்டளையை, தலைவைத்தான் - தாங்கின வனும், மணாளன் - மணமகனும், என்ற ஒன்பதின்மர் - என்ற இந்த ஒன்பதுபேரும், உரைக்குங்கால் - சொல்லுமிடத்து, ஆற்ற வும் - மிகுதியும், ஆசாரம் - ஒழுக்கத்தினின்றும், வீடு பெற்றார் - நீங்குதலை யடைந்தவராவர்.

(ப-பொ-ரை.) அறியாத தேசத்தான், வறியோன், மூத் தோன், சிறுவன், உயிரிழந்தவன், பயமுற்றவன், உண்பவன், அரசர் தொழிலில் தலைவைத்தவன், மணமகன் என்னும் இவ் வொன்பதின்மரும் உண்மையா யுரைக்குமிடத்து ஆசாரமிலிக ளாவர்.

(க-ரை.) அறியாத தேசத்தான் முதலிய ஒன்பதின்மருக் கும் ஆசாரக் கட்டுப்பாடில்லை.

கண்டீர் - முன்னிலையசை. வீடு-விடுதல், முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். 'உரைக்குங்கால் ஆற்றவும்' 'உலகத்தில் ஆற்ற வும்' என்றும் பாடம். ஆசாரம் - ஒழுக்கம். மணவாளன் - மணா ளன் என மரீஇயது. ஒன்பதின்மர் என்பதில் முற்றும்மை தொக் கது. இங்ஙனங் கூறியது நூல் செய்வோர் மரபும் நூலின் முறை யுமா மென்றறிக. (௱)

ஆசாரக் கோவை

மூலமும் - விரிவுரையும்

முற்றிற்று.

Printed at the Sri Bharathi Press, Choolai, Madras.

ஆசாரக்கோவை

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

ஆசாரக்கோவை

அருஞ்சொல் அகரவரிசை

அஃகுதல் - குறைதல்
அட்டில் - மடைப்பள்ளி
அணங்கு - தெய்வம்
அரவம் - ஆரவாரம்
அல் அந்தி - மாலைப்பொழுது
அழுக்கு - பொறாமை
அழுங்குதல் - கலங்குதல்
அளை - புற்று
ஆசாரம் - ஒழுக்கம்
ஆதுலன் - வறியவன்
ஆள்வினை - முயற்சி
ஆன்நிலை - பசுக்கள் நிற்குமிடம்
இகந்து - கடந்து
இடுக்கண் - துன்பம்
இணைவிழைச்சு - புணர்ச்சி
இலங்குநூல் - மறைநூல்
இல்லார் - வறியவர்
இருதேவர் நாள் - சிவன், திருமால் நாளாகிய ஆதிரையும் ஓணமும்
இழுக்கம் - துன்பம்
இறந்து - நெறிகடந்து
உகுதல் - சிந்துதல்
உஞற்றுதல் - குறும்புசெய்தல்
உமிதல் - உமிழல்
உய்த்து - செலுத்தி
உவா - பூரணை, அமாவாசை
உளர்தல் - தடவுதல்
உளி - உள்ளி, நினைந்து
உறுகண் - துன்பம்
உறுத்துதல் - செலுத்துதல்
உறைதல் - தங்குதல்
உன்னித்து - நினைத்து
எள்ளி - ஏளனம்பண்ணி
எக்கழுத்தம் - இறுமாப்பு
ஏதம் - துன்பம்
ஒட்டார் - பொருந்தார்
ஒப்புரவு - உலகநடை
ஒழுக்கு - நெறி
ஒள்ளியம் - அறிவுடையோம்
கசிவு - அன்பு
கட்டுரை - உறுதிமொழி
கண்வளர்தல் - தூங்குதல்
கதம் - வேகம்
கருகலம் - கரிச்சட்டி
கறுத்த - கோபித்த
காட்சி - அறிவு
காயார் - வெகுளார்
கான்றல் - வாந்திபண்ணல்
கிழமை - உரிமை
குரவர் - பெரியோர்
குறளை - கோட்சொல்லல்
கோடி - புத்தாடை
கோட்டி - அவை, சபை
சிறை - பறவை
சீயம் - சிங்கம்
சுடலை - சுடுகாடு
செகுத்தல் - அழித்தல்
செத்தல் - பழமை
செவ்வி - தக்கசமயம்
செறல் - கோபித்தல்
சொறிதல் - பிறாண்டுதல்

சோரல் - ஒழுக்கல்
சோர்வு - தவறுதல்
தந்திரம் - நூன்முறை
தம்முன் - தமையன்
திட்பம் - உறுதி
திமிர்தல் - பூசுதல்
திளைத்தல் - அழுங்குதல்
துய்க்க - அருந்துக
துவைத்த - சேர்த்துவைத்த
துனியார் - கலகங்கொள்ளார்
தெறுவருதல் - வெகுள்தல்
தேசு - விளக்கம்
தேர்தல் - ஆராய்தல்
தொலைவு - கேடு
நடுக்கு - சோர்வு
நந்தல் - பெருகுதல்
நந்துதல் - அவிதல்
நல்குரவு - வறுமை
நாள்அந்தி - விடியற்காலை
நான்மறையாளர் - அந்தணர்
நிரயம் - நரகம்
நிரல் - வரிசை
நிலத்துளக்கு - பூமியதிர்ச்சி
நிறைபுவா - பூரணை
பகற்கிழவோன் - ஞாயிறு
படிறு - வஞ்சனைச்சொல்
பட்டிஉரை - நாவடக்கமில்லாத சொல்
பரந்து - விரித்து
பள்ளி - படிக்குமிடம்
பாரித்து - விரிவாக்கி
பிழையாத - தவறாத
புலர்தல் - காய்தல்
புலை - கீழ்மகன்
புழைக் கடை - வீட்டின் பின்புறம்
பூசல் - துடைத்தல்
பைங்கூழ் - பயிருள்ளநிலம்
பொச்சாவார் - மறவார்
மடுத்து - அடைந்து
மண்டலம் - வட்டம்
மறைபுவா - அமாவாசை
மன்றம் - சான்றோர்அவை
மாசுணி - அழுக்காடை
மீக்கூற்றம் - மேலானசொல்
மீக்கோள் - மேற்போர்வை
முகட்டுவழி - வாயிற்படி
மூதுமரம் - முற்றியமரம்
முளிபுல் - முற்றியபுல்
மேதை - அறிவு
வடு - தழும்பு, பழி
வண்ணம் - அழகு
வளர்தல் - தூங்குதல்
வளி - காற்று
வாலாமை - தூய்மையின்மை
விகிர்தம் - ஒருவன் பேச்சு செயல் முதலியவற்றை அங்ஙனமே இகழ்ந்துசெய்து காட்டல்
விழுமம் - சிறப்பு
விழைச்சு - விருப்பம்
வீழ்மீன் - எரிநாள்
வீளை - கனைத்தல் முதலியன செய்தல்
வெகுளல் - சீறுதல்
வெண்பலி - சாம்பல்
வெளவல் - கைக்கொள்ளல்